

KAIS.KÖN.HOF

BIBLIOTHEK

7.839-B

ALT-

S.A.G. P. 153.

225

225 -

7839-B.

FFS 326

FOGHÁZJAVÍTÁS.

FOGHÁZJAVÍTÁS.

IRTÁK

B. EÖTVÖS JÓZSEF és LUKÁCS MÓRICZ.

Nisi provideris ne accidat, ubi evenit
frustra judicia imploras.

Salustius.

PESTEN.

KIADJA HECKENAST GUSZTÁV.

1842.

DEÁK FERENCZ- és KLAUZÁL GÁBORNAK

BARÁTI TISZTELETÖK JELEÜL

A' SZERZŐK.

Előszó.

Azon kérdések között, melyekre utolsó időszakunkban haladó nemzetünk figyelmét kiterjeszté, alig van egy, melly általánosabb részvétet 's pártolást talált volna, mint a' fogházak javítása. Legyen maga ez ügynek igazsága, vagy az, hogy tömlöczeink óriási hibáit 's visszaéléseit tagadni még azoknak sem lehetett, kik egyébiránt minden fenállót helyesnek, 's mindent, mi önszemélyöket nem sérti, igazságosnak tartanak; legyen, mert e' reform azoknak egyike, melyeknél keresztényi szeretet a' külön álló politikai véleményeket központosítja: elég az, hogy mihelyt Bölöni Farkas Sándor utazásának leírásában a' hazát az amerikai büntető-rendszerre figyelmessé tevő, azonnal az ügy számtalan lelkes pártolókra talált. Tanúsítja ezt több a' tömlöczök iránt tett

VI

javítás, melly azóta több egyes törvényhatóságnál létrehozott, tanusítják a' mult országgyűlésnek utasításai, tanusítja végre 's leginkább azon kiküldöttség, melly az utolsó országgyűlés által nevezve, e' tárgy iránt már hónapokig munkálkodik.

Nem szándékunk tehát ez ügy hasznairól 's igazságáról szólni, itélt erről napjainkban az egész civilisált világ, itélt e' haza mind egyes törvényhatóságai, mind egész törvényhozása által; 's ha netalán volna, ki ez iránt e' hazában még kételkedni tud, az menjen tömlöczeink egyikébe, tekintsen körül, 's szíve fel fog szólalni. De mennyivel általánosabb azon meggyőződés, hogy a' tömlöczök javítása körünkben szükséggé vált, 's egyike azon morális kötelességeknek, melyeket nemzetek nem mulaszthatnak el büntellenül: annyival többfelé ágaznak véleményeink azon módok iránt, mellyek által e' javítást legjobban eszközölhetőnek véljük; 's midőn egy részről a' hallgató-, más részről a' magányrendszer javaltatik, némelleyek ál-

tal csak a' tömlöcztartási költségeknek a' rabok munkája által szerzendő kisebbítése, másoktól csak a' rabok anyagi jólétének nevelése tartatik szemmel. Howard első javításaitól, a' philadelphiai 's auburni rendszerig alig van egy neme a' tömlöczi javításoknak, melly némellyek által, mint hazánkra legalkalmasabb, nem ajánltatnék. Ez tehát a' kérdésnek azon része, melly még eddig eléggé megvitatva nincs, ez az, mellyre mind azoknak, kiket az ügy érdekel, egész figyelmöket fordítani szükséges. A' lelkesedés, mellyel a' tömlöczök javítása elvként mindenfelől elfogadtatott szép 's dicséretes; de csak azon módoktól, mellyek létrehozására választatnak, fog függni, hogy azon nagy áldozatok, mellyeket a' nemzet e' fenséges céljának elérésére majdan tenni kénytelenítetik, sikeretlenek ne legyenek. Legyen tehát szabad, véleményünket a' tisztelt közönség előtt kimondanunk, 's ha csak azért volna, hogy más a' dologhoz jobban értőket a' kérdés megvitatására buzdítván, szavaink alkalmat adjanak arra, hogy az igaz-

ság, melyet magunk feltalálni képesek nem valánk, czáfolóink által derüljön ki: ez egyedüli szerény igénye jelen munkánknak, melyben részint két már előbb megjelent, de mint véljük, a' közönség által alig ismert dolgozatainkból, részint azokból, mik a' külföld tudósai által a' büntető-rendszer javítása iránt mondattak, azt, mit a' szönyegen fekvő kérdés megértésére szükségesnek véltünk, összeállítók; más czélunk nem volt, mint hogy a' közönségnek leginkább azon részét, mely utasításai által a' törvényhozásra befolyással bír, mielőtt határoznia kell, a' mennyire lehet, e' kérdés iránt tökéletesen felvilágosítsuk, nehogy, mi mint mindenütt úgy hazánkban is néha történik, illy fontos tárgyban nyugodt megfontolás helyett, szenvedély; vagy — mi a' közjóra még károsabb — véletlen alkossa törvényünket. Az e' munkához mellékelt három tervet Graefel Károly úr, fogház-építés körül teendő studium végett külföldön hosszabb ideig utazott hazánkfia, volt szíves rajzolni.

Bévezetés.

A' hol társaság létezik, ott büntető-törvényeket is találunk; 's a' művelődés első fokától a' legmagasabbikig nincs állapot, mellyben a' társaság büntető joga tetteleg elismerve nem volna. De a' milly régi a' dolog maga, olly új annak theoriája. A' természet, melly minden állatnak megadja azon ösztönöket, mellyek léte fentartására szükségesek, egy benső rejtett érzetet teremtett az ember szívébe is, hogy általa vezetve, mind azon institutiókat alkothassa, mellyek társasági — azaz természetes — állapotának fentartására szükségesek; de tetteinek okszerűségéről gondolkozni csak műveltebb korának adatott. A' nép, kifejlődése első szakában, mint gyermekek, csak védelmet, csak biztonságot kér; felnőve, mint a' férfinak, neki szabadság kell. Ezért amaz közönbösen aláveti magát minden törvénynek, ha bármi szűk korlátai között — nyugottan tengetheti életét; ez tudni akarja, miért kívántatik tőle engedelmesség, mert érzi, hogy társasági életünkben, hol tökéletes függetlenség lehetetlen, a' szolga 's szabad között más

különbség nincsen, minthogy ez csak okok által meggyőzötve hódol; 's innen van, hogy minden jognak gyakorlata régi mint társaságaink, — a' jog eszméjének felállítása, a' fogalmak meghatározott jellemzése, csak műveltségünknek eredményei közé tartozik; 's habár némileg helyesen mondatik is, hogy új a' nap alatt nincsen, mert mint az anyagi természet, úgy az emberi társaság körében külsőleg ugyanazon jelenetek ismételtetnek, a' mi ezt illeti, senki körünk jellemének ezen különösségét nem tagadhatja; senki nem azt, hogy az álladalmi tudományok józan theoriájának felállítása, vagy legalább ez után való álhatatos törekvés, egyedül a' múlt századnak, 's jelenkorunk törekvéseinek köszönhető.

Vannak, kik ebben nem nagy érdemet látnak, 's főkép hazánkban nem hiányzanak, kik, mert ismereteikben minden tudományos alapot nélkülöznek, — 's vajmi édes becstelennek mondani, mit nem birunk, — a' theoriában csak minden gyakorlat ellenkezőjét képzelvén, benne a' tehetetlenség synonymát hirdetik; mintha azon úgynevezett *praxis*, melly szerint tetteiket irányozzák, nem hasonlókép' egy bizonyos theorián alapúlna, melly a' tudományostól csak abban különbözik, hogy sokkal kevesebb tapasztalásokra építetvén, természetetesen ismét kevesebb esetekre alkalmazható, azaz ritkábban *practicabilis*. De én korunknak ezen irányát az emberi nem' érdeké-

ben olly fontosnak tartom, hogy valamint nagyrészt benne keresem azon állandó haladásnak okát, melyet napjainkban senki nem tagadhat, úgy egyedül általa látom biztosítva nemünket az iránt, hogy, mi annyiszor történt, a' visszalépés, most vagy lehetlenné, vagy legalább csak igen rövid időre lehetővé vált. — Ki a' czélt, mely után törekednie kell, tisztán látja maga előtt, ki meggyőződésétől vezetve, egy bizonyos theoriát állíta fel magának, mellynek igazaknak ismert rendszabályaihoz tetteit mérheti, az tévedhet, de legalább tévedései hosszúk nem lehetnek; mert rövid idő kell, hogy meggyőződjék, miként az út, mellyen megindult, nem czéljához vezető; a' kor, melly ezt nem teszi, 's tetteiben inkább rejtélyes ösztönöket, mint elméletileg fellálított meghatározott rendszabályokat követ, magasra emelkedhetik talán, de emelkedésének hiányzik alapja, 's ha a' nagy férfi vagy szükség, vagy szenvedélyes magasztaltság, melly e' rendkívüli haladást feltételezi, megszűnt, — utódja visszasúlyed régi helyére, 's nagyságának csak emléke marad a' világon.

Alkalmazzuk a' mondottakat a' büntető-jogra, jelesen a' tömlöczök állapotára, 's valljon mind az, mi vallásunk kezdetétől, a' 18ik század végéig a' tömlöczök javítására nézve részint emberszerető egyesek, részint fejedelmek által történt, a' carthágói Concilium atyáitól sz. Boromei Károly 's Claude Bernardig, Theodor 's

Justiniántól Iső Ferencz és XIV. Lajosig, hajtott-e állandó gyümölcsöket? volt-e ennyi nemes fáradozásnak valami tartós következése? — Nézzük Europa börtöneinek nagy részét, még napjainkban is, vessünk egy tekintetet azon sötét, rossz levegővel eltelt, százados mocsokkal befertőztetett barlangokba, melyekben hazánkban ezerek, 's köztök annyi ártatlan, vagy még legalább el nem ítélt, sínlódnak; 's valljon, ha nem félénken, mint azok, kik egy sóhajjal vélik lerovatni hasonlóikhoz való tartozásaikat, 's leróva gondolják azokat, ha néha mondák, mennyire szánják embertársaikat; hanem mint férfiak, kiknél az érzés feltétellé érik, 's az óhajlás akaratná erősbül, vizsgáljuk e' közintézetek állapotját, nem kell-e visszaborzadnunk e' látmánynál? Ha meggondoljuk, hogy, kit a' törvény rövid rabságra ítélt, azt rossz levegő 's elhagyottság megöli; hogy a' megrögzött gonosztevő 's az, kinek vétke egy szerencsétlen pillanat szenvedélyéből eredett, 's a' még ártatlan, a' gyermek, 's maga a' tanú sokszor, egyenlő szenvedésnek 's megromlás veszélyének tétetnek ki; hogy a' büntető-törvény, melly a' társaság védpaizsának alkottatott, most gonosztevők iskolájává fajúlt, mellyben a' vétek legnagyobb mesterei, a' társaságtól nekik erővel átadott tanítványaikat nevelik, 's mellyből, mint egy közműhelyből, a' rég forralt vétek, a' naponként szabadultak által előrad; hogy míg ugyanazon ország egy részében

a' tömlöczök tisztasága 's egészsége tünik szemünkbe, a' másikban a' homály, melly a' börtönön elárad, mintegy jótettnek látszik, mert mind azon undokságokat elrejtí elölünk, mellyek benne léteznek 's mellyektől eliszonyodnánk; 's hogy így a' gonosztevő nem azért büntettetik olly nagyon, mert vétkének súlya nagyobb 's kevesebb reményt ad jobbulásra, hanem mert véletlenül, szerencsétlenségére, épen egy vagy másik törvényhatóság tömlöczébe került, — mondom, ha meggondoljuk mind ezt 's eszünkbe jut, hogy nem egy hibás elv, hanem csak százados megszokás szomorú következésit látjuk szemünk előtt, szomorú tanuságát annak, mivé válhatnak emberi intézeteink, ha gyakorlások el nélkül az önkények legroszabbikának — a' gondatlanságnak — engedtetik által; ha eszünkbe jut, hogy ez iszonyok ellen annyi nemes lelkesülés, annyi vallásos buzgalom hasztalan küzköde századokig, 's hogy csak a' tudománynak sikerült, mit maga az emberszeretet ki nem vihatta: nem kell-e áldani e' tudományt jótéteményeiért? — nem kell-e meghajlani azon therriák előtt, mellyek habár szárazoknak neveztessenek, annyi szemeknek letörlötték égő csepjeit; 's átlátni, hogy korunknak legnagyobb tettei csak gondolatok által követtetnek el.

De legyen ez elég; ki a' tömlöczök javításának történetét figyelemmel követé, 's ismeri azon befolyást, mellyet Beccaria 's Bentham kifejlődé-

sének egyes phasisaira űztek; amaz, midőn korával megérezteté, hogy a' társaságnak súlyedt embertársa iránt büntetésnél még azon szebb joga vagyon: reményleni javulását, 's elkövetni mindent, hogy e' cél elééressék; ez midőn megmutatá, hogy a' büntetés csak egy bizonyos mértékben hasznos és igazságos, mellyen túl a' társaság általa nem biztosítatik, — nem fog kételkedni a' mondottakon, ha a' dolog természete 's mind azon tapasztalások nem szólnának is mellette, mellyek e' részben tétettek, 's világosan megmutaták, hogy semminemű javítás célirányosnak nem találtatott, melly nem a' büntető-jog theoriájának szilárd alapjára építetett. Vallásos ember-szeretet csak a' rab anyagi jólétével foglalkozva, midőn a' gonosztevő javítását czélozá, a' tömlőczöket kivetkőzteté büntető jellemükből; túlvitt szigorúság kegyetlenséggé válik; csak ha a' büntetés célja tisztán állítatott fel, a' büntető hatalom jogai 's kötelességei meghatározottak, 's minden javítás, ezen előzmények szerint intéztetik el, várhatni való 's állandó sikert. Legyen tehát szabad, minekelőtte magához a' tárgyhoz szolanánk, erre irányozni olvasóink figyelmét.

A' büntető-jog eredete 's alapja.

Mind azon képzelgések között, mellyek tudományos formákba öltözve, a' világban valóságoknak tartattak, 's mellyekre a' logica szigorú szabályai szerint egész tudományok 's systemák építettek, nincs egy, melly főkép a' múlt század tudósai által, több szeretettel ápoltatott, több álhatalossággal védelmeztetett volna, mint azon társasági szerződés, melly állítólag még természeti állapotban lévő szabad ember által kötve, minden álladalmaink alapjául szolgál. — Hobbes, ki ezen szerződésből absolutismusát, 's Rousseau, ki belőle a' szabadságot következteté, hasonló bizalommal rakák tudományi építményeiket ez úgynevezett társasági kötés alapjára; 's a' múlt században volt egy időszak, hol az, ki e' szerződés valóságán kételkedett, vagy mondani merte volna, hogy az ember, társaság — azaz művelődés — előtti állapotjában, olly eszmék 's elvek szerint nem intézhető el viszonyait, mellyekhez évezredek fáradozásai után is csak nemünk kiválasztottjai emelkedhettek fel: tudomá-

nyos eretnekséggel vádoltatott volna. — Napjaiukban azon általános népszerűség, mellyel ez eszme egykor birt, megszűnt ugyan, 's ha bámulnunk nem lehet, hogy Rousseau 's a' tizenhatszadi század nagy tudósai látva koruk socialis állapotjának nyomorúltságát, a' haladáson kételkedve, inkább az emberi nem' súlyedését akarák hinni, mint azt, hogy isten illy nyomorultnak teremté; 's azért egy távol multban keresék azt, minek létesülését, lelkők emberi természetünk szükséges következésének tartotta; korunk érezve haladását inkább a' jövőben, mint a' multban keresi ideáljait; de csalatkoznék, ki azt hinné, hogy e' hypothesis, mellyeket e' munkának egyik szerzője máshol talán nem ok nélkül nagy érdekű tudományos költeményeknek nevezett, nem birnak még napjainkban is nagy hatással a' tudományok némelly ágaira, hogy sok tévtan, melly közöttünk létezik, nem épen onnan veszi eredetét, mert az alap, mellyre következéseinket építeni kelle, csak képzelünk teremténye vala.

A' büntető-jog közállományaink egy lényeges kiegészítő része, 's így e' hypothesis, melly minden társasági állapotok megmagyarázására használtatott, alkalmaztatik erre is. — Vannak, kik ezen eredeti szerződés hypothesiséből kiindulva, melly szerint mindenki magát a' társaság büntető hatalmának alávetette, minden polgárt az által, hogy e' társaságnak tagja marad, tetteleg

benne megnyugvónak tekintik, 's csak e' megnyugvásban találják minden büntető-jognak alapját. — Fichte *) szerint az, ki a' polgári szerződést megszegi, azonnal elveszti polgári jogait, 's csak, mert azon eredeti szerződésben mindenki magának kiköté, hogy vétségei miatt a' statusból kizáratni nem fog, hanem más módon fog meglakoltatni érettök, nyeri azon jogot, hogy kizárás helyett más büntetéssel fenytessék. Mások ugyan ez alapra építve, más formákban adják elő okoskodásaikat, míg Romagnon **) 's néhány más criminalista az emberek társaság-előtti állapotjában csak egy tudományos hypothesis- mellyel tételeik megmagyarázására élbesse- nek — látván, egyenesen e' társaság-előtti individualis védelemjog módosításában, 's mintegy a' polgári társaságra átruházásában keresik minden büntető-jog alapját.

De bár milly szépek is mind ezen hypothesisek, mellyekre ennyi pompás elméletek és rendszerek épültek, 's habár tagadni nem lehet, hogy miként mesékben állatok szája által sok morális igazság terjesztetett: úgy állományi tudományainkban az úgynevezett természetes emberi állapot allegoriája nem vala nagy hasznok nél-

*) Grundlage des Naturrechts nach Principien der Wissenschaftslehre. Jena und Leipzig 1796 — 7.

**) Genesi del diritto penale. Milano 1823.

kül, — mert hisz' az igazság akkor fogadtatik el legkönnyebben, ha vele egy kis hazugság vegyült; — a' tudomány jelen állásában, a' büntető jog természetes alapjának kimutatására, nem szükséges többé illy költői eszközökhöz nyúlni, 's nem kevés tévtantól menekülendünk, ha végre ez inkább képzelethez, mint észhez szóló ábrándozásokkal valahára már felhagyunk.

Mert abstrahálva is itt arról, hogy földtekénk semmi részén társaságon kívül elő emberek még nem találtattak, hogy természetünk azon tulajdona, melly az embert magasabb lénné teszi, a' beszéd, egyenesen társasági állapotja által feltételeztetik: valljon mi az ember ez úgynevezett természetes, azaz magános állapotjában? A' tizennyolczadik század tudósai szerint egy bölcs, ki birva mind azt, mit művelődés 's tudomány annyi év ezredek után korunknak nagyot 's fenségest szerzett, szabad minden hibáktól 's szenvedélyektől, nyugottan átgondolja helyzetét, 's alkotmányos formákat választ, mellyeknél a' tudomány legmagasabb állásán és legkorlátlanabb szárnyalásaiban sem találhatna 's létesíthetne tökéletesbeket; olly lény, melly a' jog eszméjét tisztán megismerve, elhatározott rendszabályokat alkot minden alkalmazásainak, egy szóval, tetteleg létrehozza, mi évezredek után a' legmerészebb optimistának is csak távol reményei közé tartozhatik, — már e' képből ki nem fogná bámulni a' költészeti merészséget? ki fogja hinni, hogy ez

eldoradói idyll tudományos systhemáknak alapja lehetett?

A' ki az embert társaságelötti állapotjában gondolja magának, nem nyájas ábrándok színeivel festve képét, hanem miként azt az eddig tökéletes vadságban talált népségeknél merített tapasztalás, 's a' dolog természete parancsolják: az, által fogja látni, hogy a' jog eszméje, mellynél fenségesebb nincs, csak már művelt népeknél fejlődhetik, 's olly lények tulajdona nem lehet, mellyek elkülönözésök gyengeségében, nem annyira tökéletes szabadságban, mint az elemek, a' szükség 's minden vad állat hatalma alatt a' legtökéleteseb bizonytalanságban élnek; 's ha vannak is egyes jogok, mellyeket majdnem minden társas állapotban élő népeknél kivétel nélkül találunk, — 's mellyek azért némeltyek által benszülött jogoknak vétettek, — egy tekintet természetökre vetve meg fogja őt győzni, hogy ezen jogok azok, mellyek nélkül semmi társaság nem létezhetnék, 's e' szerint társasági ösztönünknek következései, nem megelőzői, 's mellyeket wallásaink bizonynyára épen olly kevésbé vettek volna sanctiójok pártolása alá, mint az evés ivás, vagy nemzés kötelességeit, ha az idegen birtok vagy személy megbecsülésének kötelessége, mint önmön 's nemünk fentartásáé, természetünkől folya, 's benszületett ösztöneink közé tartoznék.

Nézzünk vissza a' multa, 's a' mennyire tör-

ténetkönyveink, vagy azon népek állapotja, kiket a' művelődés legalsóbb — kétség kívül egykor általunk is átmezt — fokán találunk, e' tekintetet engedik, vegyük például büntetőjogi fogalmaikat: mióta egyesek nagoknak jogokat szereztek, vagy a' többség a' kisebbség felett azokat kivívá, legyen az tulajdon vagy személyekre nézve, e' jogok mindig megtámadtattak, 's a' társasági élet első stadiumában, hol csak az erősbnek, vagy ki annak tartatik, lehetnek jogai, az álladalom fel nem állhat egy perczig, ha az, minek annyi kívánatok 's érzelmek ellentmondanak, szigorú büntetések sanctiójával nem erősítetik. Vannak állapotok a' társasági életben, ('s mennyivel továbbra megyünk vissza, annyival több illyet találunk) hol az, mi törvénynek neveztetik, nem egyéb, mint azon első igazságtalanságnak folytatása, melly által egy rész a' másikat eluyomá; nem egyéb, mint nyugodtabb színe azon harcznak, mellyben egykor a' gyengébb megfosztatott, később a' megfosztott elnyomatik, 's hol illy állapot kisebb vagy nagyobb mértékben létezett, csak félelem — ezen önössége azoknak, kiknek reményleni nem lehet — tarthatá fen azon rendet, melly annyiaknak csak egy nagy szenvedés vala. — A' büntető-jog tehát tetteleg el vala ismérve minden általunk ismert társaságban; de valljon a' mód nem áll-e világos ellentétben felvilágosodottab századunk érzeményeivel, 's pedig minél inkább közelgünk azon természeti

állapothoz, mellyből állítólag társaságaink fejlődtek, 's mellyben némelly tudósok jogaink alapját keresni kívánák — mintha illy képzelgések a' régiek aranykoránál, Eldorado szép meséjénél, vagy Morus utódiai boldogságánál többet bizonyítvának, vagy azon gondolat, hogy nemünk eddigi hosszú pályája csak egy hosszú súlyedés vala, melly által a' hajdan olly bölcs és szabad lény, gyáva szolgává aljasult, valakit vigasztalhatna, vagy férfias törekvésre serkenthetne.

A' statusok által kezdet óta gyakorlott büntető-jog, 's annak mindenki által tettleg elismerése — erkölcsi tény, 's olly tünet, mellynek eredeti okait és végső céljait szintolly kevésbé képes az emberi elme felfogni, mint az anyagi természetnek számtalan rejtélyeit. Mind ezeknek csak létezéséről 's mintegy külső valóságáról szerezhetünk tudomást; benső lényegét azonban 's rejtett eredetét gyanítanunk, ha úgy tetszik, hinnünk is lehet, de tudnunk nem. Egy 's ugyanazon Isisfátyol takarja előlünk az anyagi 's erkölcsi természet titkait. Már azon mód is, melylyet az e' féle megfejtési próbákban követni szoktunk, magában foglalja a' sikeretlenség csiráját; mert azon pont, mellyből indulunk, mindig holmi agyunkból vett állítás, mintegy a' levegőbe rakott alapkö, 's erre csuda szorgalommal rakjuk logikai deductióink fellegráit, mellyek talán az architectura szoros szabályai szerint épít-

vék, 's egyéb hibájok nincs annál, hogy légben állanak. Ezzel nem akarjuk az elvont szemlélődő tudományok becsét tagadni, csak ott, hol azoknak módszere a' szorosan gyakorlati tudományokra, minő a' büntető-jog, a' mindennapi élet érdekeire alkalmaztatik, nem látjuk helyén, 's jobbnak tartjuk felhagyni illy ábrándozásokkal; 's habár e' hypothésisek azon következményekhez vezetnek is, mellyekhez jutni akarunk, (mi annyival természetesebb, mert épen e' célra alkottattak) bizonyosak lehetünk, ahoz, mi való, eljuthatni természetsszerűbb úton is, 's nem jó, ha az igazság olly alapra állítatik, melly csak a' képzelet szüleménye, mellyet csak a' képzelet szüle. Minden political intézmény jogszerűsége csak kor- és célszerűségével védelmezhető, 's valamint ha bebizonyítanék, hogy a' társaság büntető-jogának gyakorlata jelen viszonyainkban szükségtelemmé vált, senki további fentartását az eredeti szerződésnél fogva védelmezni nem akarná, úgy bizonyosan meggyőzve egyszer a' büntető-jog szükségességéről, illy szerződés költségére legkisebb ok nincs.

Az ember társaságra született, anyagi természetének ösztönei 's a' magasabb vágyak, mellyek lelkének adattak, egyiránt társaságba hívják sőt kényszerítik őt; csak benne közelítheti hivattatásának magas célját, melly tökélyesülés csak benne találja azon nemes örömöket 's erkölcsi élvezeteket, mellyek nélkül megelégedve

nem lehet, csak általa magasul egyik leggyengébb állatból olly lényvé, melly joggal a' természet urának neveztetik. Bár mi legyen tehát a' társaság történeti eredete, azon nem kételkedhetni, hogy az emberi nemnek ezen állapotja, melly minden kifejlődésének 's tökélyesülésének feltételezője, épen olly jogszerű, mint az embernek 's általában minden létezőnek önfentartási joga, 's ebből világosan következik jogszerűsége mind azon eszközöknek, mellyek e' cél elérésére szükségesek; jogszerűsége a' védelem mind azon módjainak, mellyek nélkül a' társasági állapot biztosítása lehetlenné válnék.

Ha évezredek tapasztalása azt mutatja, hogy azon törvények, mellyek nélkül társaság nem létezhetik, csak büntetések sanctiója által biztosíthatók; ha jelen állapotunkat tekintve, annyi vagyoni, műveltségi 's főleg erkölcsi egyenetlenségek között törvényeink megtartására nem számolhatunk; ha csak azon haszon ellenébe, melly a' törvény megszegéséből egyesekre háromolhatnék egy nagyobb szenvedés félelme nem állítatik: a' status büntető-joga magából következik, hacsak azon képtelenségre vetemedni nem akarunk, hogy elismerve az ember kifejlődési és önfentartási jogát, 's nem tagadhatva, hogy e' jognak gyakorlata csak társasági állapotunkban lehetséges, még is mind azon eszközöket akarók tőle megtagadni, mellyek nélkül e' cél elérése lehetlen. Úgy hisszük tehát, hogy a' pol-

gári társaság ugyanazon joggal ró büntetést az egésznek javát, vagy az egyes polgár jogait sértő tettekre, melly joggal magát 's minden tagjait más ártalmas befolyásoktól megóvnia szabad, sőt arra köteles; melly joggal dögleletes párolgású mocsárokat kiszárít, áradó folyamok ellen gátakat épít, pusztító tüzet olt, 's a' t. Erre is, amarra is a' köz java, a' szükség, az önfentartás jogosítják.

Ezen önfentartási jog pedig, mint már említők, véleményünk szerint szükségképen következik a' létezés factumából, 's a' büntető-jog gyakorlata, a' polgári társaság ez önfentartási ösztönének, organicus életének egyik legfontosabb 's természetszerűbb functiója.

Bizonyosan minden látszatra történetes tünetmények, minden létező anyagi és erkölcsi, ropant és parányi lények, erők és tárgyak között vannak holmi meghatározott viszonyok, némileg hasonlók ahoz, mit mi jogviszonyoknak nevezünk; de minden jog formulája törvény 's csak ezen alakjában válik mintegy szemlélhetővé, érthetővé. A' törvények, a' mennyire a' polgári társaság egyes tagjainak, vagy az álladalom organizált hatalmainak jogkörét határozzák meg, írottak többnyire, vagy szokás által teljesen ismerhetők. De a' természet törvényei nem decretumok, sem codexek alakjában jelennek meg, hanem előttünk csak a' lehetőség 's lehetlenség, a' meg- vagy meg nem történés formáiban nyilat-

koznak, 's bár mi trivialisnak tessék, mi valónak hisszük, hogy legtöbb jelenetnek 's történetnek jogalapját mi emberek másban hiában keressük, mert másban nem találhatjuk, mint abban, hogy megtörténhettek, mert ezen tény bizonyítja a' természet örök rendével 's törvényeivel meg-egyezését. A' polgári társaságban nem emberi művet látunk, hanem az örök végzés által meg-állapított, szükséges formáját az emberek együtt-létezésének, 's mint ilyen ez is a' mindenség körében egy organicus tény, egy szükséges természet-erő, melynek benső életműködései 's ösztönci általunk nem ismert természet-törvényeknek igen is, de emberek által alkotott jog-theoriáknak, emberek által hozott törvényeknek nem hódolnak. De megjegyezzük, hogy midőn a' polgári társaságot e' képen az azt alkotó tagok hatalma fölé emeljük, azt szorosán megkülönböztetni kívánjuk az annak kebelében emberi törvények által létesített 's jogokkal felruházott, 's eunél fogva munkásságában emberi törvényektől függő statushatalomtól; ez utóbbitól a' polgári társaság annyira különböztetvén, mint az egész emberi életművezet különbözik egyes organumától.

Ebből következik az alkotmány-változásoknak, a' statusformák átalakulásának, az erőszakos megrázkódtatásoknak is, ha siker koronázza, mindig 's mindenütt elismert jogszerűsége; ily történetek a' társaság kebelében olly viszonyban állván a' büntető-hatalom gyakorlatához, mint

az emberi organismusban a' ritkább, de néha szükséges crisesek, annak rendes működéseibez.

Valamint nem kérdezzük, mi joggal ront és pusztít a' vihar, borítja el földeinket 's városainkat az áradó viz, emészt kuuyhót és palotát a' tűz, 's rázkódik meg a' föld halomra döntve mi rajta állott; valamint nem kérdezhetjük, mi joggal él, lehel és mozog az ember, mi joggal forog benne a' vér, éreznek az idegek, húzódnak össze az izmok, mi joggal fojtja el a' diadalmas életerő a' belsejében támadó kórságos anyagokat, 's állítja helyre a' pillanatilag megzavart egészséget, az emberi életművezet alkotó részeinek harmoniáját, melly némileg hasonló a' társaság tagjainak egymásközötti jogviszonyaikhoz; valamint ezeket nem, úgy a' statust sem kérdezhetjük, honnan vette jogát életműködéseire, mert ettől szintúgy mint amazoktól, egyéb feleletet nem várhatnánk annál, hogy ezt tennie a' természetől nyert ösztöne, életelve, rendeltetése. A' tudománynak tehát nem annyira feladása az e' féle tünetnyek jogalapját, forrását kutatni, hanem inkább hatásaikra figyelmeztvén, ezekről következtetést vonni a' célra, 's ha ennek felfedezése sikerült, amazokat czélszerű irányban megtartani 's szabályozni. E' természet-rendelte célban találándjuk fel majd magát a' jogalapot is, a' mennyire ez emberi ész által kiismerhető.

Visszatérünk tehát azon állításunkra, hogy a' társaság által kezdet óta mintegy ösztönileg

gyakorlott büntető hatalom hatását 's célját, a' társaság fenállására szükséges jogállapot biztosításában találván, ebben a' célban ráismerünk a' büntető-jog alapjára is. Miként kétségbe nem vétetik, hogy az ember valamelly beteg tagját elmetszheti életének fenntartása, vagy egészségének helyreállítása végett; úgy a' polgári társaságtól sem tagadhatjuk meg azon jogot, melyet ösztönileg úgy is mindig 's mindenütt gyakorolt 's gyakorolni fog, hogy az egyes részt feláldozhassa az egésznek, milly határok közt azonban lesz még alkalmunk fejtegetni, 's itt csak annyit jegyzünk meg, hogy a' büntető-jogbeli méltányos mérséket biztosabban fogjuk feltalálhatni az általunk alapjául felvett szükségben, 's önfentartási jogban, mint bármelly egyéb e' célra költött szerződési hypothesisekben. Ha a' büntetőjog az eredeti szerződésre alapítatik, 's annak gyakorlata azon törvényes fectióhoz köttetik, hogy kik egy társaságban megmaradnak, annak törvényeiben megegyezőknek tekinthetnek, — a' büntető-jog határai bizonytalanok, a' szerződés a' szerződőknek, 's azoknak, kik benne megnyugvának, törvényt szab, 's e' szerint büntetés nem lehet olly túlzóan kegyetlen, melly csak törvényben legyen kimondva, igazságtalannak, mértékfelettinek mondathatnék; de máskép van az, ha e' jog a' szükségre alapítatik, 's kimondjuk, hogy a' társaság csak azért büntethet, mert önfentartási jogát, mellyben egy-

szersmind minden polgárainak kifejlődési joga foglaltatik, tőle megtagadni nem lehet, 's mert ezen jognak gyakorlata büntető-hatalom nélkül nem történhetik. Ekkor t. i. e' jog gyakorlatának határát, már maga az elv mondja ki, melly annak alapjául vétetett, 's melly szerint a' büntető- jog soha messzebbre, mint azt a' társaság fenállhatásának biztosítása kívánja, nem terjedhet; 's csak ezen alapra építheti minden józan törvényhozás büntető-törvényeit, mellyek nem egy évezredek előtt kötött szerződés, hanem az által, hogy a' köz'szükségeinek megfelelők, válnak jogszűrűekké, 's akkor legerősebbek, leghasznosabbak, ha a' polgárok többsége által olyanoknak tartatnak, minőket, most lépve tarsaságba, ők magoknak választanának.

Meghatározván e' képen a' büntető- jog alapját, annak ebből önkényt folyó, sőt abban már befoglalt célját így tartjuk kifejezendőnek: a' minden társaság fenállására szükséges közbátorság biztosítása olly eszközök által, mellyek e' cél elérésére épen szükségesek, 's a' sükségnél semmivel sem szigorúbbak.

A' büntetés célja.

Haszon vagy igazság?

Az előbbi cikkelyt záró elv kimondásával helyet foglaltunk a' haszon és igazság theoriák túlságai között, mellyek közül amannak annyiban adunk elsőséget, minthogy minden erőtetett csavarás nélkül, sőt kellő magyarázat mellett, 's helyesen értve a' haszon theoriája mind a' polgári társaság, mind az emberiség céljainak teljesen megfelel, holott az igazság theoriája egész tisztaságában 's szigorúságában alkalmaztatva, képzelenségekre vezet és emberileg kivihetetlen, a' szükség által parancsolt módosítások és korlátozások mellett pedig azon elvtől, mellyből kiindult, elpártolva, eredeti forrását megtagadva, csak név szerint marad igazság-theoria, lényegre azonban eggyé válik a' jól értett, általunk alább fejtegetendő haszon-theoriával, melly amazt is, a' mennyire emberileg kivihető, magába zárja. Bentham statutani axiomának állítván fel azt, hogy a' törvényhozásnak feladása a' közjót előmozdítani, 's hogy ez ennél fogva más elvből

ki nem indulhat, mint a' közhasznoséból *), ezen elvnek a' büntető- jogra alkalmaztatásában a' tárgynak világosabbá, felfoghatóbbá tétele véggett, a' nyelvszokás által inkább csak anyagi, mint erkölcsi tárgyaknál használt kifejezésekkel, hasonlatokkal élt. Mondá, hogy a' törvényhozónak csak a' jót terjeszteni, 's a' rosszát lehetőleg elfojtani kellvén, szorosán kell ismernie azoknak erejét és értékét (valeur) is. A' jót 's rosszát nem szabad tekintenie csak egyes személyekre való tekintettel, hanem azoknak értékét terjedés, termékenység és tisztaság tekintetében is becsü alá kell vennie, miszerint minél több személyt ér valamelly jó vagy rossz, annál terjedőbb; minél több hasonnemű jó vagy rossz származhatik abból, annál termékenyebb; minél kevesebbé szülhet rosszát a' jó, 's jót a' rossz, annál tisztább ez is amaz is, annál nagyobb mindegyiknek értéke. Mind ezeket erkölcsi számvetés (calcul moral) elemeinek 's e' szerint a' törvényhozást arithmetikai feladásnak mondja. A' rossz, mellyet a' törvény valakire ró, a' kiadás; a' jó, melly abból származik, a' bevétel; ha egyiket a' másikkól levonjuk, a' maradékból kitetszik a' nyereség vagy veszteség.**)

Más helyen a' törvényhozót orvoshoz

*) Principes de legislation. Ch. 1.

**) Princ. de leg. Ch. 6.

hasonlítja abban, hogy csak több rossz közül választhat; minden törvény, (ha csak magában tekintjük, 's nem a' czélt is, melyre hozatott) rossz lévén annyiban, mert az ember szabadságának korlátot szab, még inkább az a' büntető törvény, mert emberre szenvedést ró; de mint-hogy, ugymond, a' törvényhozónak feladása, lehető legnagyobb terjesztése a' jónak 's elfojtása a' rossznak, természetes, hogy két rossz közül mindig a' kisebbiket kell választania. Ezért minden egyes esetben jól meg kell fontolnia, ha valjon az, mit gátolni akar valóban rossz és káros-e, 's ha károsabb-e annál, mit ellene előszerűl használ. Két dologra kell tehát ügyelni, először a' büntetnek rossz és káros létre, másodszer a' törvény 's általa megállapított büntetés lehető ártalmaira, vagy más szókkal, a' betegség és gyógyítás rossz oldalaira.*)

Hogy az általa javasolt erkölcsi számvetést könnyítse Bentham, a' rosszat első és második rendbelire osztja (mal du premier ordre, mal du second ordre.) Ezt ugyan harmad rendbeli rosszat is, de ennek az alkalmaztatásban úgy szólván semmi hasznát sem veszi. Ha a' rossz, vagy kár csak egyes meghatározott és kijelölhető személyeket ér, első rendbelinek; ha pedig ezen egyedekről átmegy vagy az egész polgári társaságra, vagy határozatlan számú 's ki nem je-

*) Princ de leg. Ch. 10

lelhető személyekre, másodrendbeli rosznak nevezi. De nem csak a' rosz terjed és halad az említett módon, hanem a' jó is, ebben szintűgy lehet első és másodrendbeli jót megkülönböztetni; sőt némelly rosz, miként a' természetben úgy a' polgári társaságban is csak látszatra rosz, de következményeiben jó. Így például a' törvényes büntetések első rendbeli roszt foglalnak magokban a' megbüntetett egyedre nézve; de ezt felülmúlja a' statusra háromló jó, mely a' közbátorság és bizodalom helyreállításának eredménye. Bentham szerint tehát a' büntett és büntetés közötti különbséget nem azoknak természetében kell keresni, (magából értetik, hogy ezt csak polgári, nem erkölcsi tekintetben kell érteni); mert magában véve mindegyik rosz, 's a' társaság valamely tagjának okozott kár; hanem a' különbség egy részről annak törvénytelen 's ennek törvényes voltában, más részről pedig a' különböző hatásban fekszik. A' büntett t. i. törvény által tiltott cselekedet, a' büntetés ellenben törvény szüleménye. A' büntett első és másod rendbeli roszt szül, a' büntetés csak első rendbeli roszt (ezt is csak a' bűnösre nézve, ki önkényt tette ki magát annak) de másod rendbeli jót. A' büntett közaggodalmat, nyugtalanságot, veszélyt okoz, a' büntetés ezt megszünteti 's a' közbátorságot helyreállítja. A' büntett minden rendszerető polgárnak ellensége, a' büntetés pedig mind-egyiknek barátja 's védője. A' büntett egyes

személy hasznáért közönséges roszt szül, a' büntetés pedig egyesek szenvedése által közönséges jót eszközöl. E' szerint tehát büntetteknek csak olly cselekedeteket nevezhetni, melyek több roszt, mint jót szülnek, 's annak megítélésére, hogy minő tettek tartoznak e' categoryába, az azokból származható jót és roszt egybevetvén, ez eredményt erkölcsi számvetés útján ki lehet sütni.

Továbbá a' büntetésnemek választásában Bentham azoknak, általa úgynevezett költségeit (dépense des peines), kívánja számbavétetni. Szerinte a' büntetés által okozott szenvedés vagy rossz olly kiadás, melyet a' status remélhető haszon fejében tesz, 's mellyre azt hasonló tekintetek vezérelhetik, mint egyéb statusköltségekre.*) A' büntetési kiadást mind ama rosszak öszvege teszi, melly abból a' megbüntetett egyedre, vele bármelly viszonyban lévő más személyekre, vagy magára a' statusra is háramlík, u. m. a' bűnös szenvedései, rokoninak és barátinak fájdalma, erejének vagy életének is a' statusra nézve elvesztése, a' büntetéssel járó pénzbeli költségek, szóval minden, mit akár az egész társaság, akár annak valamelly tagja szenved, vesz, vagy fizet. A' haszon pedig, mellyet büntetéstől várhatni, hasonló vétségeknek jövődöre meggátoltatása,

*) Théorie des peines Ch. 4.

's a' büntettek által okoztatni szokott köznyugtalan-ság csillapítása. A büntetésekben tehát a' nyereséget a' veszteséggel egybevetvén, 's ezt amattól levonván, a' haszonmaradékból kitetszik, ha val-
 jon czélszerűek-e vagy sem. Szerfeletti kiadásnak 's költségnek megkimélése által, a' bevétel vagy nyereségi maradék természetesen szaporodván, világos, hogy gazdálkodás, a' meny-nyire a' kitűzött cél engedi, büntetésben is, a' statusra nézve tiszta nyereség. Olcsó büntetésnek ennél fogva azt mondhatni, melly a' kívánt sikert lehető legkisebb rosszal vásárolja meg; ellenben drága vagyis szerfelett költséges büntetés az, mellynek sikerét csekélyebb szenvedések árán is lehetett volna elérni, 's illy büntetés alkalmazása kegyetlen 's szükségtelen pazarlás.

Ezekből Bentham a' büntetésnek egy új felosztását következteti; t.i. azoknak valódi vagy látszatos értéke szerint (*peines de valeur réelle on apparente*). A' büntetés valódi értékét a' bűnös által valóban szenvedett fájdalmak 's bajok összege teszi, látszatos értékét pedig azon képzelt szenvedésekről fogalmak, mellyekkel az emberek elméjében egy vagy más büntetésnem egybe van kapcsolva. A' státusnak költségeit csupán a' büntetés valódi értéke teszi, a' társaság tagjainak cselekvés módjára pedig inkább annak látszatos és szembeszökő része szokott hatni, vagy más szóval, a' valódi értékű bünte-

tés veszteséget okoz, nyereséget csak annyiban, a' mennyiben látszatos is, 's ennél fogva minél látszatosb valamelly büntetés, annál csekélyebb lehet a' társaság kára nélkül annak valódi értéke.

Készakarva emeltük ki Bentham munkáiból azon helyeket, mellyek a' mellett, hogy az olvasót theoriájának alapelveivel megismertetik, egyszerűsággal mutatják, miképen iparkodott azokat más tudományoktól kölcsönözött mászavakkal 's hasonlatokkal világosítani; de épen ezen törekvése adott okot arra, hogy sokaktól félreértetett, kik a' szónak mindennapi értelméhez tapadva, 's át nem látva, hogy ő ily kifejezésekkel hasonló czélra élt, mint költők a' tárgyak 's jelenetek élénkebb festésére égről földről szedett tropusok 's metaphoráikkal, azt hiték 's másokkal elhitetni akarták, hogy erkölcsi jót 's roszt, élvezetet és szenvedést, örömet és fájdalmat számba foglalni, fonttal vagy röffel mérni nem lehetvén, a' Bentham és követői által a' polgári társaság czéljául kitűzött közhaszon, lehető legnagyobb vagyonszágnál 's anyagi jólétnél egyéb nem lehet. Csudálatos tünemény, hogy azok, kik a' haszonelvack állítólag anyagi irányra, de tulajdonképen csak neve ellenében az emberiségnek erkölcsi és szellemi érdekeire hivatkozva, legvittezebbül harcolnak, elfelejték, hogy a' haszon általános értelemben véve, 's az emberre mint kettős természetű állati és szellemi, anyagi és erkölcsi lényre, alkalmaztatva, szükségképen

magában foglalja ennek erkölcsi és szellemi érdekeit is, hogy tehát mind az egyedek, mind a' polgári társaság boldogságára 's jólétére, nem csak az érzéki vágyaknak, de az erkölcsi érzések- 's igényeknek is kielégítése kívántatik; vagy ki nem látott már életúntságot és tépett kebelt kincsek 's érzéki gyönyörök közepett, megelégedést és léleknyugalmat inség sőt testi szenvedések mellett is? A' haszon és jólét ez erkölcsi kellékeinek kifejejtéséből eredtek mind azon gáncsok és ellenvetések, mellyekkel az igazság elvének hívei a' haszonelv barátit ostromolni szokták, 's mellyeken itt futólag végig tekinteni kívánunk.

Felhozatik a' haszonelv ellen, hogy kellemes érzésekre vágyást 's fájdalmak kerülését, tehát önző érdeket tévén kizárólag minden emberi cselekedet rugójává, sőt ezt a' polgári társaság általános céljának is nyilatkoztatván, de még a' társas erényeket is csak finomabb a' magános érdeket a' közérdekkel megegyeztető önzésből származtatván, az ember erkölcsi természetének követeléseit félreismeri 's tiszta materialisticai nézet eredménye. De valjon az által, ha általános tapasztalás 's az emberi természet gondos észlelése által bizonyított tényt tagadunk, és az, úgy hisszük, nem csupán az emberben, de minden létezőben mélyen gyökerező önzést szép szavakkal ostromoljuk, ki fogjuk-e azt irthatni, 's nem tanácsosabb-e azt szabályozni 's lehetőleg az emberiség javára fordítani? Nem ezt tették-e

minden vallások alapítói; ő maga is, kiben nemünk megváltóját tiszteljük, midőn túlvilági jutalmak és kínok ígéretével kívánta híveit az erény ösvényein marasztani, 's a' bűn tévutaitól visszatartóztatni? De itt sem kell az embernek erkölcsi természetét a' számolásból kifelejtteni, 's nem szabad a' szót csak legvastagabb anyagi értelemben venni, 's ekkor nem tagadhatjuk, hogy a' legdicsebb tetteknek 's társas erényeknek is kútfejét önzésben ugyan, de finomabb 's nemesebb élvezetekre megért erkölcsi önzésben kell keresnünk, 's illy értelemben ez nem jeleut egyebet, mint hogy az, ki családjáért barátiért, hazájáért áldozatokat tenni, szenvedni kész; ki azt, mit meggyőződése kötelességének vall, minden áron, a' legkeserűbb lemondással is teljesíti; vagy a' vallása által ígért jutalmak reményében, vagy kortársainak 's a' jövő nemzedéknek tiszteletében 's hálijában, vagy tetteiből származó benső megnyugvásában 's önmagával megelégedésében édesb gyönyört talál, mint legkéjteljesb érzéki örömekben. Elégedjünk meg ezzel, 's ne kívánjuk 's követeljük, hogy az ember saját természetéből kivetközzék, mert ez hihetőleg teremője által kitűzött rendeltetésével ellenkeznék, 's ezért is minden fáradozásaink sikeretlevek lennének. Ne is mondjuk tehát az emberiség és status méltóságát sértőnek, ha ennek czéljául az állítatik, hogy egy részről nevelés, erkölcsi és vallási oktatás által minden tagjának jellemét, a' mennyire lehet, az önzés-

nek azon legnemesb fokára emelje, melyet erénynek nevezünk; nemes, erkölcsi örömtől élvezésére idomítsa; más részről pedig a' durvább önzőket parancsoló és kényszerítő törvények, vagy ha kell, büntetések által is olly életirányra szorítsa, melyben magános, általok talán rosszúl értett, 's félszegül felfogott egyedi érdekek, polgártársaiknak 's az egész társaságnak közérdekét ne sérthesse.

Mondatik továbbá az igazságelv védői által, hogy a' haszonelv az ember méltóságával azért ellenkezik, mert őt eszköz gyanánt idegen czélokra kívánja használtatni, holott minden ember magában csak önmagának lehet czélja, 's az igazság csak akkor jogosítja a' statust arra, hogy egyes tagját életétől vagy szabadságától megfossza, ha ez bűn által maga mintegy kivetkőzött emberi méltóságából, de soha sem haszon tekintetéből. Későbbre halasztván azon kérdésnek vitatását, mennyire ítélhet a' status, mint emberekből álló testület, általános, mintegy isteni igazság' szempontjából arról, hogy mi bűn, mi nem? 's hogy a' bűnnek milly neme és milly nagysága kívántatik arra, hogy az azt elkövető emberi méltóságából kivetkőzöttnek tekintessék: most csak azt kívánjuk kérdeni, ha valjon azon elvet, hogy embert idegen czéloknak feláldozni ne lehessen, ne szabadjon, alkalmazhatni-e szigorúan minden viszonyokra a' nélkül, hogy a' polgári társaság felbomoljon? Minő joggal fosztja meg tehát a' status

természeti 's törvényes szabadságától 's teszi szoros őrizet alá az örültet, vagy azon szerencsétlent, kit valamely veszett állat megmárt, ha azért nem, hogy a' társaság egyéb tagjainak bátorságát biztosítsa, 's őket hasonló szomorú állapotba jutástól megóvjá? Mit vették ezek, mi által emberi méltóságukból kivetkőzve, a' status önkénye alá eshettek? Vagy talán a' betegség is bűn, melly bennünket emberi jogainktól megfoszt? De mit vétett p. o. egy dögvész által meglepett város, mellynek még egészséges lakosát is megfosztja a' status leglényegesebb jogától, eltiltván 's meggátolván őt, hogy a' mirigyos légkörből távozva a' csaknem bizonyos halál torkából megmenekedjék? Mind ezeknek vétke, valljuk meg, nem egyéb, mint, hogy saját személyes érdekek összeütközik a' közérdekkel, 's ennek engedni kényszerűl; és bizonyosan nincs, ki tagadná, hogy illy esetekben a' status nem csak jogosítva van, de köteles is egyesek feláldozásával ezrek vesztét megelőzni. 'S a' fenebbi példák analogiájára, nem tekinthetni-e az erkölcsi gonosztságot is lelki betegségnek, melly szintolly ragállyal bir, mint sok testi nyavalya? 'S nincs e' joga a' státusnak czélszerű rendszabályok által lelkileg ép tagjait megóvni az undok erkölcsi ragálytól?

Fontosabbnak látszik első tekintetre azon ellenvetés, hogy, ha a' törvényhozás czéljául egyedül a' közhasznót ismerjük el, 's nem valami

változhatlan fensőbb igazságelv vallósítását, az szükségképen önkényre vezet. De mélyebben tekintve a' felületnél, meggyőződhetünk ezen aggodalomnak is alaptalanságáról; mert ha ez alatt a' kormányférfiaknak vagy azoknak, kiket a' törvényhozás közvetlenül illet, önkénye értetik, 's feltesszük, hogy ezek egy részről elég hatalmasok, más részről eléggé szűkkeblűek arra, hogy saját hasznukat a' közhaszon elébe tenni merjék és akarják: szintolly könnyen fogják félremagyarázhatni 's elcsavarhatni az igazság elvét, mint a' haszonét, 's talán még könnyebben, mert amannak mérlegéül legjelesb védői sem birtak egyebet feltalálni a' lelkiösméretnél, melly csak az ember keblében él, 's mellyről számot kiki csak önmagának adhat 's adni köteles; holott a' haszon mind az anyagi, mind az erkölcsi, nagy részben legalább külső tünetnyekben 's jeleken észrevehető, tehát érzéki tapasztalás tárgya is lehet, 's mindenkinek ellenőrsége alatt áll. De önkényre hajló, 's akaratuk kivitelére hatalommal bíró kormány-emberek fogják-e magokat bár melly elv által kötve hinni? Statustudományi teoriák 's elvek szolgáltak-e valaha gátul kényurak csapongó szeszélyei ellen. Ha pedig ez önkény alatt az egész status, vagy tulajdonképen a' nevezetes többség akaratának, vagy is a' közvéleménynek uralkodását értjük, nem tagadhatni ugyan az állítás valóságát, de úgy hisszük hibának nem mondhatni, ha akár a'

büntető, akár más nemű törvények a' polgári társaság összes érdekeinek tolmácsai, sőt a' jól értett haszonelv egyik fő-érdemének azt tartjuk, hogy minden népben 's minden korban a' közvélemény kifejlődésének épen elért fokához, azoknak mintegy erkölcsi és szellemi látköréhez méri rendszabályait. Hogy pedig a' többségi véleménynek 's érdekeknek ezen uralkodása vad önkény nyé, 's a' kisebbség legdrágább érdekeit kimélet nélkül eltapodó zsarnoksággá ne fajuljon, az ellen ovószert szintén nem fogunk soha tudósok által felállított, 's bármi éles ésszel védett elméletekben 's elvekben találni; hanem czélszerű politikai intézményekben, nevezetesen egy részről kellő szerkezetű helyhatósági rendszerben, melly akkor is, ha, mint kell és illő, a' helybeli 's egyedi érdekek a' polgári társaság egyetemi érdekeinek engedni kénytelenek, ezeknek diadalát 's az illetőkre hatását közvetítve, az alkalmazásban lehetőleg enyhítse; más részről pedig az újabb kor legszebb találmányában, a' képviseleti rendszerben, mellynél fogva a' tömegek érdekei, indulatai 's vágyai, mielőtt törvénybe foglaltatnának, tisztító göreben (Retorte) hajtának keresztül, 's azok, kikre a' közakarat valóstítása bizatik, az értelmesség magasabb fokán állván, terjedtebb láthatáron tekinthetnek körül; a' polgári társaság kisebb töredékeit is, 's ezeknek érdekeit 's igényeit ismérhetik, mellyeknek kímelésére, ha egyéb okból nem, hajlandók azért, mert tudják,

hogy kisebbség kétségbeesésig zaklatva 's mindenéből kifosztva, képes a' legerősebb többség nyugodalmát és jólétét megzavarni.

De mind ezeknél közönségesebb 's többször felhozott ellenvetés az, hogy ha csupán a' közhasznót 's az a' végett megállapított törvényes jogviszonyok fentartását ismerjük el a' büntetőjog czéljának, 's nem az általános igazság kiszolgáltatását: akkor a' beszámítás (imputatio) minden fontossága megszűnik, a' tett elkövetésének netalán enyhítő 's mentő körülményei, a' bűnösnek lelki állapota, szóval minden, mi eddig törvényben és birói gyakorlatban a' bűn súlyát könnyebbitőnek tekintetett, figyelembe sem vétethetik; 's a' szándékos gyilkos keményebb büntetést nem érdemel annál, ki véletlenül vagy örült lelki állapotban ölte meg polgártársát, mert emberhalál egyformán káros a' statusra nézve, bár mi körülmények okozták legyen, sőt ha a' közhaszon úgy kívánná, példaadás végett ártatlan embert is meg lehetne büntetni. Bűn és büntetés közötti arányra pedig tekintet épen nem lehet, mert a' haszonelv a' legkegyetlenebb és aránytalanabb büntetések is igazolja, ha az egésze nézve hasznót ígérnek, sőt minthogy kemény 's ennél fogva elijesztőbb büntetések mindig nagyobb sikert ígérnek, minden alkalommal ezekhez kell nyúlni, tekintet nélkül a' bűn fokára.

E' gáncsok kútfejét nem egyébben kereshetni, mint a' már fentebb említett makacs ra-

gaszkodásban a' „haszon“ szó nem annyira be-
 tûértelméhez, hanem inkább leganyagibb magya-
 rázatához, azon könnyen kimutatható tény fél-
 reismerésében vagy készakarva elmellőzésében,
 hogy a' haszonelv magában foglalja az igazság
 elvét is, a' mennyire ez emberek által felfogható
 's gyakorolható. Mert nem tagadhatni, hogy min-
 den emberben van bizonyos erkölcsi érzés, melly
 tekintet nélkül a' dolgok anyagi hasznára azok-
 nak jó 's igaz voltáról, szóval erkölcsi becséről
 ítél. Ezen érzés, mellyet lelkisméretnek neve-
 zünk, nem lehet ugyan az általános, vagy isteni
 igazság tolmácsa, mit alább igyekezendünk meg-
 mutatni, mert ezer befolyás által módosítatik,
 sőt egy 's ugyanazon személyben is időről időre
 változik, 's miként a' széprőli fogalom az aesthe-
 tica daczára, úgy a' jó 's igazról nézetek sem
 lesznek soha egyenlők 's ugyanazok minden
 egyedben; — de mind a' mellett ezen, bármelly ki-
 fejlődési fokra ért, erkölcsi érzésnek megnyugta-
 tása az emberi boldogság kiegészítésére szintűgy
 megkívántatik, mint az érzéki vágyak és szüksé-
 gek kielégítése, sőt a' melly emberben amaz ma-
 gas fokra emelkedett, néha erősebbé válik az
 utóbbiaknál. Nem történt-e gyakran, hogy em-
 ber olly történet miatt, melly anyagi érdekeit leg-
 kevésbbé sem, csak erkölcsi érzéseit sértette,
 öngyilkossá lett? Nem bizonyítja-e ugyanazt az
 emberi természetben fekvő boszúvágy is, melly
 anyagi kárpótláson túl, erkölcsi elégtételt is ki-

ván a' sértő ellen gyakorlandó visszatörítés után, jóllehet azt, minek vesztét fájjalja, az által vissza nem nyeri, 's ennél fogva anyagi állapota nem javul? De ki is tagadná az emberi cselekedetek erkölcsi rugóit? Az igazságelv védői legkevésbé tehetik, mert hiszen ők a' haszonelvben leginkább az ember erkölcsi természetének elmellőzését 's megsértését gáncsolják. Ha pedig ez egyedekről áll, úgy állnia kell a' polgári társaságról is, mint emberi egyedek öszvegeről. Ezért tehát bizonyos, hogy valamelly adott nép és kor erkölcsi fogalmainak, jó és igazróli nézeteinek megfelelő törvények 's intézmények szintűgy megkivántatnak a' közboldogságra, a' közhaszon tekintetéből szintannyi figyelmet követelnek, mint az anyagi jólét biztosítása. Ezen erkölcsi ösztönnek nem csak egyedekben; hanem tömegekben is, élénk munkásságát nem mutatja-e az általok néha kiszolgáltatott durva 's erőszakos népigazság, ha a' bíróság ítéletének szigorúságát nem elégelek? Nem mutatja-e minden néplázadás, mert valjon minő anyagi gyümölcsöt 's hasznat várhat 's szokott aratni diadal esetében is a' proletárius, ki azt életének, ez egyetlen birtokának veszélyeztetésével kivívá? 'S nem okozott-e többször forradalmat a' nép erkölcsi érzéseinek, mint anyagi érdekeinek sértése? Hogy csak egy pár példát említsek, Lucretia megszépítésére döntötte meg a' római királyokat, Virginia halála a' Decemvireket; ezen nők sorsa mennyi-

ben érdeklette a' római nép anyagi jólétét? De ha elismerjük, hogy az erkölcsi érzések megnyugvása az ember és status szükségai közé tartozik, világos, hogy a' bűn és büntetés közötti aránytalanság a' közboldogságot háborítja, ennél fogva a' haszonelvvel is ellenkezik, melly azt kívánja, hogy a' többségnek jó és igazról fogalmi, a' mennyire lehető, a' külvilágban vagy legalább a' polgári társaságban valósítassanak.

Igen csalatkoznék azon törvényhozó, ki minél szigorúbb, sőt a' közvéleménnyel ellenkező büntetések által hinné a' közbátorságot 's a' törvények tiszteletét fentarthatni. A' tapasztalás inkább azt mutatja, hogy egy nemzet igazságróli fogalmait sértő büntető-törvények ritkán szoktak foganatba menni, 's többnyire a' bűnösnek teljes büntetlenségét okozzák; mert egy részről a' polgárok irtóznak feladás vagy tanubizonyság által valakire olly szenvedéseket hárítani, mellyeket erkölcsi érzések aránytalanúl súlyosaknak vél (mint párviadaloknál szokott megtörténni olly országokban, hol azt kemény törvények tiltják). vagy más részről ha az illy esetek mind a' mellett törvényszék elébe kerülnek, magok a' bírák is annál hajlandóbbak a' bűnöst egészen felmenteni, vagy a' törvényt bár mi úton módon kijátszani, minél ellenkezőbb ez a' nemzet közvéleményével, 's a' kor szellemével. De akkor is, ha az illy szerfelett szigorú büntető-törvények végrehajtatnak, annál fogva, mert a' közvélemény

sanctióját nélkülözik, nem szoktak a' status polgárait a' kivánt elijesztő hatással lenni. Mert ilyenkor a' megbüntetett egyed a' nép előtt hőssé, vértanúvá magasul; a' büntetés elijesztő erejének nem csekély része pedig kétségen kívül abban áll, ha a' bűnös magában érzi 's másoktól tapasztalja, hogy a' testi szenvedéseken felül még közmegvetés és kárhozat is éri. Ha őt a' vérpadra polgártársainak nem álka, hanem szánakozása, ebből származni szokott rokonérzése, talán áldásai kísérik, az előtte irtózatossá nem lesz, mint katona előtt a' csatasík, halála, mint ezé, nem rémítő, sőt nem ritkán csábító hatással lesz, kivált heves képzeletűekre. Ha a' nép a' bíróban igazságtalan, indulatos boszúállót 's ellenséget, nem a' közbátorság 's jólét őret tekint, a' büntető-jog gyakorlata a' szándéklott rémülés helyett gyakran daczot és ellenszegülést ébreszt. Hogy halál és testi kín magokban, ha a' közvélemény kárhoztatása hozzá nem járul, elrettentőleg nem hatnak, sőt ennek javallása előtt mintegy eltűnnek, azt eléggé tanusítja a' világtörténet mindenik lapja, hol ezerekről olvasunk, kik örömmel 's készséggel haltak meg hazájokért, a' dicsőségért, mi nem egyéb a' jelen 's utókor javalló közvéleményénél, vagy pusztán kötelességérzethől. De nem is szükség a' történetek tanubizonyosságát felhívni, a' mindennapi társas körök jelenetei hasonlót bizonyítanak. Az élet minden örömeit élvező ifjaink nem készek-e minden

pillanatban, csak egy sértő szóra is, testök ép-
ségét 's életöket párviadalban koczkára tenni,
mert a' becsület, a' közvélemény, vagyis inkább
azon körnek véleménye, melyben élnek, úgy ki-
vánja? Ebből világos, hogy a' büntető-törvé-
nyeknek, a' jól értett haszonelvénél fogva, a' köz-
véleményre kell épülniök, mert az obajtott cél-
nak teljesen csak úgy felelhetnek meg, sikert
azoktól csak úgy várhatni, ha, valamint minden
egyéb társas viszonyok, az illető nép és kor er-
kölcsei és anyagi kifejlődésének eredményei, vagy-
is: büntetésnek csak ott 's csak annyiban van
helye, a' hol 's a' mennyiben azt a' közhaszon ki-
vánja, 's a' közvélemény engedi.

De a' közvéleményre való figyelmen kívül a'
haszonelv még más tekintetet is zár magában,
melly a' büntetések aránytalanságát gátolja 's
szerfeletti szigorúságát mérsékli; mert szerinte
a' törvényhozó nem ítéldhetvén mintegy isteni bi-
rószékből a' tettek általános erkölcsi becséről,
büntetnek csak olly cselekedetet nevez, melly-
nek káros következései felülmulják az azokból
netalán háromolható hasznat, 's ennél fogva a'
bűnöst sem tekintheti olly általános gonosznak 's
minden emberi méltóságából 's jogaiból kivetkő-
zöttnek, hogy boldogsága 's jóléte többé semmi
tekintetbe se jöhessen, ennek a' mindenkit illető
közjó élvezetéből kizáratása csak annyira igazol-
ható tehát, a' mennyire azt a' legszorosabb szük-
ség, azaz a' közbátorság helyre állítása kívánja.

Innen ered Benthamnak azon elve, mellynél fogva a' szükségtelen szenvedéseket okozó, vagy is kifejezése szerint, felette költséges büntetéseket roszalja. Ugyanezen elv magában zárja természetesen a' beszámítás szükségét is, nem olly kivihetetlen értelemben ugyan, mint az igazság elve kívánná — miről utóbb — de épen olly kiterjedésben, minőben emberi tehetség annak megfelelhethet. Mert a' haszonelvben foglalt két fontos egymást kölcsönösen korlátozó tekintet: a' polgári társaság biztosítása, és a' bűnös iránti lehető legnagyobb kimélet; mindkettő nem csak engedi, sőt szorosan kívánja a' bűnös szándékának és a' tett körülményeinek számbavételét. Ha például valaki véletlenül vagy örültségben ölné meg embertársát, ezt megbüntetni czéltalan kegyetlenség, vagy Bentham szerint pazarlás lenne, mert a' büntetés csak roszt, de jót nem szülhetne; egy részről a' meggyilkoltat új életre nem ébresztené, más részről pedig hasonló tettek jövődöbeni gátlására nem szolgálna, mert példa csak józan eszű lényre, és ilyennek is csak szándékos tetteire lehet hatással.

Olly törvényhozó vagy bíró tehát, ki túlbuzgóságból a' közhaszon biztosítására aránytalanul szigorú törvényeket alkotna, vagy ítéleteket hozna, sebészhez hasonlítana, ki betegének lábát metszené el, hogy őt tyukszemeitől megszabadítsa, 's a' haszonelv által a' társaság minden intézményinek 's így a' büntető-jognak is czélul

kitűzött közboldogságot 's jólétet két tekintetben sértené meg: 1. a' polgárok erkölcsi érzésében, és 2. magában a' gonosztévő személyében.

Miután a' haszonelv ellen fellázni szokott ellenvetéseket megczáfolni igyekeztünk, vizsgáljuk azt, mit legmakacsabb ellenei helyébe ajánlanak, 's lássuk, ha valjon gyakorlatban alkalmazható, 's a' polgári társaság és emberiség céljainak megfelelő-e az általok pártolt igazságelv, 's egy arra építendő büntető-jog. Hogy azonban ennek értelmét hibásan felfogni, vagy éppen készakarva elcsavarni 's félremagyarázni ne láttassunk, előre bocsátjuk Kant szavait, ki azt először 's egész tisztaságában állította fel és fejtette ki, a' mint kellett is, hogy az fennyen hangzó büszke nevéhez bű, reá érdemes maradjon. Halljuk őt: *)

„Birói büntetést soha sem róhatni bűnösre mint eszközt, más akár a' társaságra, akár a' bűnösre magára háromló haszon elérése végett, hanem minden időben 's minden körülmények között csak azért, mert bünt követett el. Mielőtt még szó lehetne arról, ha valjon valakinek megfenyítéséből hasznót remélhetni-e ő reá vagy polgártársaira nézve, el kell azt határozni, ha való-

*) Metaphysische Anfangsgründe der Rechtslehre 2. Auflage. 1798. 105ik lap 's a' t.

ban bűnös-e vagy sem. Embert soha sem szabad egy másiknak céljaira eszközül használni, 's illy módon őt a' dologi tárgyak sorába tenni. Ettől megóvja az embert veleszületett személyessége, ha polgári személyességének elvesztésére kárhoztathatik is. A' büntető-törvény categoricus imperativus, 's jaj annak, ki a' boldogságtan kigyótekervényeiben mászva, valamit keresne, mi haszon kedvéért a' bűnöst felmentené a' büntetés vagy annak csak egy része alól ama pharisaeusi jelszó értelmében: jobb ha egy ember vész el, mint ha egész nép romlásra jut; mert ha az igazság kivész a' világból, az nem méltó többé, hogy benne ember éljen.“

„De mellyik neme, mellyik foka a' büntetésnek az, mellyet az általános igazság elve megkíván, melly szerint ítéleteit szabja? Illy mértékül nem szolgálhat egyéb, mint az egyenlőség elve; hasonló a' nyelv állásához az igazság mérlegén, mellynek sem egyik sem másik oldal felé hajlani nem szabad. Ennélfogva minő rosztat követ el valaki ember- vagy polgártársán, ollyat követ el önmagán is. Ki mást meggyaláz, magát gyalázza meg; ki mástól lop, magától lop; ki mást ver, magát veri; ki mást gyilkol, magát gyilkolja. Csak a' visszatörlesztés joga (jus talionis) de törvényes bíró által 's nem magános ítélet után kiszolgáltatva, határozhatja meg a' büntetés minőségét és mennyiségét, az igazság elvének megfelelőleg: minden egyéb mérték ingatag és más

közbevegyülő tekintetek miatt a' tiszta és szigorú igazság elvével nem ritkán ellenkezik.“

Ezek szerinte a' büntető-jog alapelvei, de kövessük még egy kissé az alkalmaztatásban is: „Midőn az mondatik,“ — így folytatja — „hogy, ki mástól lop, magától lop, ezt úgy kell érteni, hogy az, ki lop, minden birtokot bizonytalanná tesz; a' vizzatorlás jogánál fogva tehát ő maga is megfosztatik minden hasznos tulajdon biztonságától. Ennélfogva többé nem birhat semmit, nem szerezhethet semmit, de azért még is élni kíván, mi másképp nem történhetik, mint ha mások táplálják. De minthogy ezt senki, maga a' status sem teheti ingyen, úgy kénytelen a' bűnös erejét és tehetségeit annak bármi nemű munkára átengedni, 's ekképen bizonyos időre, vagy a' körülmények szerint örökre is, rabszolga állapotra jutni.“

„A' ki pedig mást gyilkol, magát gyilkolja, azaz: meg kell halnia. Itt az igazság követelése más surrogatum által ki nem elégítetik. Nincs egyenlőség bármi bánatos és nyomorú élet 's halál között; nincs tehát egyenlőség az elkövetett gyilkosság 's egyéb büntetés között is, mint a' bíróilag kimondott, de minden kínzástól, (melly az emberiséget a' szenvedő személyében rémképpé tenné) ment, halál. Még akkor is, ha a' polgári társaság minden tagjainak megegyezésével el akarna oszlani, (például ha valamelly sziget lakói azt határoznák közakarattal, hogy

szétmennek a' világ minden részeibe) még akkor is a' börtönben lévő utolsó gonosztevőt előbb ki kellene végezni, hogy kiki azt nyerve, mit tettei érdemelnek 's bűnsúly a' népet ne terhelje azért, mert büntetést nem róván a' gyilkosra, mintegy részesévé lett az igazság nyilvános megsértésének."

Kantnak ezen elve ellen, bármi nagyszerű és nemes az általa kifejtett eszme, sok tekintet szól, mellyek közül azonban, hogy hosszasak ne legyünk, csak néhány fontosabbat akarunk kiemelni. Első 's úgy szólván minden egyéb ellenvetéseket magában foglaló kérdés az, ha valjon tanácsos és helyes-e a' büntető-jognak olly vezérelvét megállapítani, mellynek az emberi gyarló természetnél fogva megfelelni lehetetlen? Vizsgálunk kell tehát, ha valjon a' polgári társaság, mint emberi egyedek öszvege, gyakorolhat-e általános, mintegy isteni igazságot?

Hogy a' büntető-jog a' szoros igazság elvének teljesen megfeleljen, szükség volna nem csak olly tettekre, mellyek az egész társaság, vagy valamelly egyes tagjának jogkörét sértik, hanem minden erkölcsileg rossz cselekedetre is büntetést róni; mert ezen elv szerint nem a' közhaszon és szükség, hanem az igazság követeli a' büntetést. De itt új kérdés támad, ha valjon az, mit mi emberileg ítélve rossznak, bűnnek hiszünk, bűn-e az istenség, az örök világrend szempontjából ítélve is? Mondhatni-e tel-

jes bizonyossággal, hogy azért, mivel egyikünk vagy másikunk valamely tett által fájdalmasan sértetett érzéseiben vagy érdekeiben, ez általános gonosz 's a' természet örök törvényeit sértő, hogy illy tettet elkövető ember bűnösebb az örök igazság törvényszéke előtt valamely vad állatnál vagy pusztító elemnél, melly életünket, vagyónkat fenyegeti, dúlja? E' kérdésekkel nem akarjuk az akarat szabadságát kétségbe vonni, mert ennek tagadása magában zárná a' haszonelv szempontjából is a' büntető-törvények jogtalanságát, — mert czéltalanságát, — de csak azt akarjuk mondani, hogy az ember a' lények sorában sokkal alacsonyabb fokon áll, sokkal szűkebb, láthatárral bir mintsem képes lenne megítélni minden egyes tettnek viszonyát az istenség örök céljaihoz De mellőzve ezt 's feltevé, hogy mind az, mit mi bűnnek, gonosznak hiszünk, valóban az, nemcsak mi reánk emberekre, hanem az egész roppant mindenségre nézve is, 's ennélfogva nem haszon és szükség, hanem az örök igazság tekintetéből érdekel büntetést; ha ezt felteszük is de a' mellett a' világot intéző főhatalmat is hiszünk, nem szánandó hiúság-e részünkről feltenni, hogy ez a' bűnök által megzavart erkölcsi harmoniát nem fogja akár e' földön, akár a' túlvilágban segedelmünk nélkül helyreállíthatni? De azok is, kik illy fő-lényt tagadnak, magyarázhatják-e máskép a' világegyetem fenállását, mint az erők

és anyagok örök egyensúlya által, 's nem kell-e ezen fentartó egyensúlyt szükségképen az erkölcsi világra is kiterjeszteniök, minthogy ezt is az anyag körébe vonják? Nem kell-e a' materialistának is, ki az ember rendeltetését csak e' rövid földi pályára szorítja, szinte elismernie, hogy boldogság és inség, jó és rossz, erény és gonoszság között az egyensúly már itt is, néha láthatólag, de bizonyosan gyakrabban rejtve minden szem előtt az emberek belsejében, helyre áll? mert ha istent nem is, örök világrendet 's ennek bár minő fentartó, minden mulékony vagy látszatos zavart kiegyenlítő, erejét 's elvét ő is kénytelen elismerni.

De ha szükség nincs, mint láttuk, van-e joga a' statusnak ezen örök isteni igazság ítéleteit megelőzni, előttünk sok tekintetben rejtélyes törvényeit magyarázni, vagy a' világrend zavarói ellen boszúló gyanánt fellépni? Ezen kérdés véleményünk szerint szoros kapcsolatban áll a' lehetőség kérdésével, 's legegyszerűbb felelet rá az, hogy a' statusnak erre joga nincs, 's ha egyéb okból nem, azért sincs, mert azt gyakorolni tehetőségében nem áll.

Vagy nem lehetetlen-e az igazság elvének szigorú kivitele? Mellyik status állíthatna elő törvényhozót, ki az előfordulható büntetteknek minden lehető körülményeit 's árnyéklatait jós lélekkel előrelátván, a' szerint határozná meg a' bűn fokát, 's az általa érdemlett büntetést? Vagy ha az egyedi esetek kellő megítélése végett a'

bírót törvénnyel megkötni nem akarván, mindent
 önbelátására, igazságérzetére, szóval önkényére
 bízánk, nem is említve illy intézkedésnek úgy is
 eléggé szembeszökő veszélyeit, csak azt kérjük,
 hol találánk bírót, ki a' bűnös veséibe tekintvén,
 tettének erkölcsi értékét, 's ennek fokozatát meg
 merné és tudná határozni? Behatottunk-e már
 annyira az ember anyagi és szellemi természeté-
 nek ismeretébe, hogy tudhassuk, mennyire foly-
 nak be külső körülmények, éghajlat, időjárás,
 légmérséklet, eledel 's más részről nevelés, erköl-
 csi ragály, olvasás, sőt magok a' statusintéz-
 mények is akaratumkra 's tetteinkre? 'S nem kel-
 lene-e a' szoros igazságnak mind ezeket szám-
 bavenni? De ha általában ezeknek hatását ismer-
 nők is, birunk-e mindentudással, tudjuk-e meny-
 nyit lehessen egyes esetekben az említett 's ezer-
 féle más nem is gyanított befolyásoknak tulajdo-
 nítani? 'S feltétlenül, hogy mind azt tehetjük, ha
 képesek volnánk is minden tettnek erkölcsi be-
 csét meghatározni 's szorosan kimérni, találhat-
 nánk-e mindegyiknek szorosan megfelelő bünte-
 tést? Ismerhetjük-e olly pontosan nem csak álta-
 lában az emberi természetet, hanem különösen
 minden egyedét is, hogy meghatározhassuk, melly
 neme a' büntetésnek fog az elkövetett bűnhöz
 kellő arányban állani? Mennyire érzékeny ez
 vagy amaz a' testi fájdalmak iránt, mennyire ra-
 gaszkodik az élethez, a' szabadsághoz 's a' t.
 Pedig ezen 's számtalan hasonló tekintetek elnel-

lőzhetlenek a' szoros igazság elvének gyakorlata mellett, mert ha minden egyes esetben a' büntett erkölcsi értékét mathematicai pontossággal ki nem számíthatjuk, ha minden egyes embernek a' büntetések és szenvedések iránti fogékonyságát előre meg nem határozhatjuk, miképen találhatnánk fel a' bűn ezernyi erkölcsi árnyéklatainak pontosan megfelelő szintannyi büntetésnemeket? Miként lehetne a' szenvedések súlyát szorosan a' bűn súlyához mérni? Mi szolgálhatna illy calculusban kulcsúl, mértékül?

A' bűn súlyának csak kétféle mértékét képzelhetjük; vagy a' büntett által megsértettnek szenvedéseit 's kárát, vagy a' szándék gonzságát. Mindkettőt, mint a' fentebbiekből látható, a' haszonelv is tekintetbe veszi; de czélja nem az lévén, hogy a' bűnöst tettéért teljes mértékben meglakoltassa, hanem a' társaság jólétének jövőjében illy gonosztettek elleni biztosítása, — feladásának megfelel, ha e' cél elérése mellett, ama bűn és büntetés közötti arányt is, lehetőleg megközelíti. De mást, többet kívánhatni, követelhetni az igazságelvtől, melynek kitűzött egyedüli czélja mindenkinek kiszolgáltatni, mit tettei érdemelnek; hogy pedig a' büntetés teljesen megüthesse a' bűn mértékét, mindkettőnek súlyát kell nem csak hazzávetőleg, hanem szorosan ismerni. A' mennyiben tehát ezek a' tett által okozott szenvedésekhez mérendők, a' megsértett egyednek sérelmein felől, rokoninak, ba-

rátinak 's hány vele közelebb vagy távolabb viszonyban álló személynek, a' tethből származó veszteségeit és szenvedéseit is számba kellene venni, 's van-e törvényhozó, ki ezt előre látni, bíró, ki azt megítélni képes volna? Ha pedig az igazság szelleméhez híven, a' néha úgy is csak véletlen következményeket mellőzve, csupán csak a' bűnösnek cselekedete által nyilatkozott gonoszságához mérjük a' bűn és büntetés fokát, még nagyobb képtelenségre megyünk; mert ezen elv szerint nem csak tette, de gondolatra is, a' mennyire kinyomozható, büntetést kellene szabnunk. Vagy nem bűnösebb-e erkölcsi tekintetben az, ki magában valami gonosztettet forralván, csak gyávaság vagy vakeset által gátoltatott annak véghezvitelében; annál, ki talán ellentállhatatlan szenvedély által elragadtatva, ezer csábító körülmények által ingerelve, a' pillanat mámorában vétkezett? 'S az, ki legszentebb kötelességeit elmulasztja, a' jótevői iránt hálátlan, a' hitszegő barát, a' gyáva hirhordó, az alattomos rágalmazó, a' szívtelen kaczer, a' ledér csábító, a' rossz férj, a' pazarló atya 's száz ezekhez hasonlók nem állanak-e magasabb fokon a' bűnnek, akár a' megsértett félnek okozott szenvedéseket, akár a' szándék gonoszságát vegyük mértékül, mint a' tolvaj, ki végső inségében a' gazdagtól néhány fillért lop, hogy magát, vagy családját éhenhalástól megmentse? 'S mind a' mellett képzelhetni-e józanul statust, mely

püsztán negativ vagy erkölcsi bűnöket, mint a' fentebbiek, melly gondolatot 's tetté nem vált szándékot törvényszék elé vonna, vagy a' szegény által gazdag ellen elkövetett tolvajságot, minden büntetés nélkül hagyna?

De lássuk, hogy az igazságelv védői mit javasolnak egyebet mértékül a' bűn és büntetés közötti arány megállapítására? A' Kant által javasolt birói talióval az igazság által követelt szoros arány el nem lesz érve; — mert vegyük csak például a' gyilkosra biróilag szabott halált. Ez, kivált ha kinzástól ment, mit Kant is helyesen, de itt a' szoros igazság és visszatorlás elvétől eltérőleg, kíván, csak egyféle lehet, a' gyilkosság bűnfoka pedig százféle, akár a' szándék gonoszságát, akár a' másoknak okozott kárt tekintjük. Hát még egyéb vagyon vagy becsület elleni vétségeknél miképen segíthetne a' Kant metaphorája (a' mérleg nyelvéről) az igazság által követelt arány fentartására? Rossi*) mind a' bűn fokának, mind a' rá szabandó büntetésnek mértékeül a' lelkismeretet kívánja. Tehát az ember egyedi lelkismerete legyen az örök isteni igazság tolmácsa? A' lelkismeret, melly annyira különböző, annyira változó, hogy talán két egyedben sem tökéletesen egyforma; melly néha egy 's ugyanazon személyben is korához, körülményeihez, testi egészségéhez képest változik, melly egy szá-

*) Traité du droit pénal.

zadban hősi erény gyanánt tisztelteti azt, mit másban, mint fekete bünt, kárhoztat; melly a' spártai fiúknak nem csak engedte, sőt parancsolta a' lopást; melly hajdan emberáldozatot, mint az istenségnek kedves adományt tekintett; melly most is némelly vad népeknél a' fiú kötelességévé teszi agg apjának megölését; a' szabadságszerető amerikaival fekete rabszolgáját minden emberi jogokból kizáratja 's az állatok sorába taszítatja; az olasz haramjával ájtatos imádság után csendes lélekkel fosztatja meg életétől 's vagyonától az utast. Ha tehát a' Rossi által ajánlott lelkisméret alatt minden egyes ember individualis érzését értjük, képtelenséget állítunk; ha pedig az egyebet nem jelent — de mást nem is jelenthet — mint bizonyos korban és nemzetnél divatozó jó és rosszról fogalmakat, úgy az arra való tekintetet a' haszonelv értelmében magunk is, mint felebb kifejtettük, szükségesnek tartjuk, de illy magyarázat mellett is, midőn t. i. nem egyéb a' közvéleménynél, a' törvényhozó kauluzának igen is, de az általános isteni igazság organumának nem ismerhetjük el.

Vége az általános igazság feladása nem csak a' rosszak büntetése, hanem az erény jutalmazása is volna, 's ha a' statushatalom az istenség képviselője akar lenni e' földi pályán, nem csak büntető-, de jutalmazó-törvényeket is kötelessége alkotni. De itt ismét hasonló nehézségekre akadunk, mint amott. Ki nem tudja, hogy

a' valódi erény titkon munkál és a' világ tapsait kerüli. De ezen szerénységnek, melly becsét és érdemét még neveli, nem volna-e következése, ha a' statushatalom jutalmazásokra is terjeszkednék, hogy a' valódi erény elesnék díjától, 's azt helyette a' kérkedő képmutatók serge nyerné el. De különben is az erény fokozatait, az ezeknek szorosan megfelelő jutalmakat, az utóbbiak iránti fogékonyságot meghatározni szintolly lehetetlen feladat, mint a' büntető-igazság méltányos kiszolgáltatása.

Az itt futólag említettek, úgy hisszük, elegendők annak megmutatására, hogy a' szoros igazság kiszolgáltatása halandók tehetségeit felülmúló vállalat, 's hogy az emberek által gyakorlandó büntető-jogot kirekesztőleg olly alapra építeni, melly emberileg kivihetetlen, nem tanácsos. De talán azt lehetne szemünkre vetni, hogy nem jártunk el jó hiszemmel bírálói feladásunkban, midőn critikai bonczoló késünk alá az igazságelvet épen legszigorúbb, legemberfelettibb magyarázatában vettük; holott újabb pártolói közül többen 's a' jelesebbek átlátván, hogy az, illy alakban gyakorlatilag alkalmaztatva, képtelenségre vezet, azt isteni magasságáról a' földre szállítani, 's neki emberileg kivihető 's a' társaság céljaival megegyező magyarázatot adni iparkodtak, miszerint nem minden tett, melly bűn, volna büntetendő, hanem csak az, melly egyszersmind a' társaság jogállapotát 's jólétét

is sérti. De czáfolatunkkal ezek ellen fordúlni azért nem akartunk, mert lényegre nézve, mint fenebbi fejtegetéseink mutatják, magunk is egyetértünk, legfelebb tehát név felett czivakodhatnánk. Mondhatnók talán, hogy miután az így módosított igazságelv tulajdonképen nem egyéb jól értett haszonelvnel, szükségtelen, talán céliránytalan ennek más, habár szebben hangzó, de kevésbbé bélyegző 's tárgyjelentő nevet adni. Meg lehet, hogy név és czím a' néptömegre hatással van, 's hogy a' nyelvdivat, midőn a' birói eljárást igazságszolgáltatásnak nevezi, jöllehet gyakorlatban illy büszke nevet vajmi ritkán érdemel, azt a' nép előtt mintegy fensőbb eredetű méltósággal felruházza, vele törvényhozóban 's bíróban az isteni hatalom tolmácsait és sáfárjait tisztelteti, ennek talán lehetnek hasznos oldalai; de tudományos fejtegetésben, mellynek egyik fő kelléke a' szabatos és kellőnél sem többet sem kevesebbet mondó nyelv, mindig károsnak tartjuk a' nagy szókkal kérkedést, mert okot 's alkalmat ad az e'képen elbármált tárgyak félreismerésére. Mondhatnók továbbá, hogy helyesnek nem tartjuk olly elvből kiindúlni, mellyen addig és annyit kell faragni, 's módosítgatni, míg többé nem az, mi eredetileg volt 's mit nevezganyítat, 's megtámadni egy másik elvet, melly természetszerű, nem erőtetett magyarázat mellett amazt is, illy módosított alakban, magába zárja. Megfelel-e az igazság nagyszerű nevének olly

rendszer, melly hasonló erkölcsi értékű tettet má kárhoztat, holnap elnéz; melly csak akkor büntet, ha a' társaság czéljai úgy kívánják, sőt néha a' szükség parancsszavára az igazság igényeit egészen elnémitja? Mert, fájdalom, vannak kivételes állapotok és esetek, 's ezt talán az igazságelv legmelegebb baráti sem fogják tagadhatni, hol a' törvényhozó és birói hatalom a' polgári társaság fontos érdekei miatt kénytelenek olly tettekre, mellyeket erkölcsi bűnöknek vagy éppen nem, vagy csak igen csekély mértékben tartanak magok is, aránytalanul kemény büntetést róni; e' tekintetben csak a' katonai fegyelemre, és ostromállapotban lévő, vagy dögvészben sínő helyeken szükséges szigorú, sőt néha kegyetlen rendszabályokra akarunk emlékeztetni. Igazság, melly a' körülményekkel e'képen alkudozik 's azoknak gyakran engedni 's háttérbe vonulni kénytelen, minden esetre, ha annak akarjuk is nevezni, a' büntető-jogban a' közhaszon, vagy ha jobban tetszik, az anyagi és erkölcsi közjó mellett csak másod rendű, 's mint felebb magyaráztuk, korlátoló, mérséklő, de nem fő-szerepet játszik, 's ennél fogva szorosan tudományilag nem tartjuk alkalmasnak arra, hogy illy alapon nyugvó theoriát nevére kereszteljünk. De hol a' lényegre nézve megegyezünk, kár név fellet szörszálhasogató 's meddő vitatkozásba bocsátkozni, ezért, úgy hisszük, mind a' jól értett haszonelv, mind a' módosított igazságelv baráti

kezet foghatnak ez elv mellett: a' büntető-jog célja a' közjó biztosítása, tekintettel az igazság követeléseire, vagyis, mert ennek más criteriumát nem tudjuk, az illető kor és nemzet jó és rosszról folgalmaira t.i. a' közvéleményre.

Specialis czélok.

Miután a' büntető-jog alapjául a' szükségét ismertük el, és céljául a' közjó által kívánt jóállapot biztosítását tűztük ki, vessünk még egy bíráló pillanatot azon német jogtudósokra, kik meg nem elégedvén azzal, hogy a' törvényhozónak illy nagyszerű, 's minden lehető tekintet magába záró czélt kimutassanak, számára az ahoz vezető sokféle utak közül egyiket vagy másikat kizárólag, minden egyebek kirekesztésével 's elmellőzésével kijelelték, sőt csudálatos tévedéssel a' büntető-jog általános feladását, az ennek többé kevesebb megfelelő módok 's eszközök valamelyikével felcserélvén, ez utóbbiban keresték magát a' büntető-törvények célját is.

Voltak némelyek ezen jogtudósok közül, kik csak a' már elkövetett vétségre fordítván figyelmöket, az abból származott károk- és szenvedéseknek, a' mennyire lehetséges, jóvátételét vagy legalább enyhítését kívánják a' büntetés által eszközöltetni; e' nézet eredményei a' boszú-

állási és kárpótlási rendszer. Mások ellenben sikertelen igyekezetnek tartván, legtöbb esetben a' már megtörtént kár megszüntetését, a' büntető-jog feladásának inkább a' jövőendő biztosítását, vagyis hasonló bűntettek ismétlésének meggátoltatását nyilatkoztatták. De ezek is kétfelé szakadnak, némelyek a' büntetésnek e' biztosító hatását csak magára a' gonosztevőre, mások pedig a' polgári társaság minden tagjaira nézve tartván szükségesnek. Amazok ismét két rendszert pártolnak, u. m. a' megelőzési és a' javítási rendszert; ezek pedig szinte kettőt: a' fenyegetési vagyis Feuerbach által úgynevezett pszichológiai kényszerítés rendszerét és az intési rendszert *). Nézzük már most az e' rendszerek által kirekesztőleg ajánlott célokat és elveket.

A' boszúállási rendszer azon tényből indulván ki, hogy anyagilag kipótolhatlan jogsértések a' megsértett félre nézve csak természetes boszú ösztönének kielégítése által enyhíthetők, ezt azonban a' polgári társaságban lényeges rend és bátorság azért nem engedik, mert a' magános boszú illő mértéken majduem mindig túlhágván, szüntelen új meg új boszúra adna okot, azt kívánja, hogy a' status maga a' büntető-jog törvényes gyakorlása által, mint boszúló fellép-

*) Ezen véleményünk szerint helyes osztályozásban Prenschent követtük.

vén, egy részről a' megsértett félt személyes bosszútól visszatartóztassa, más részről pedig mind ennek, mind a' polgári társaság egyéb tagjainak megsértett érzését az adott elégtétel által megnyugtassa.*)

A' kárpótlási rendszer pártolói, azt azon elvre alapítják, hogy minden jogsértőnek kötelessége, a' tette által másnak okozott kárt megtéríteni. Ezen kár vagy anyagi lehet vagy szellemi. Az anyagi kárpótlás a' magyányjogra tartozik, a' szellemi kárnak megtérítése pedig a' büntető-jog tárgya. Ezen szellemi kárt némmelleyek a' gonosztett által másoknak adott rossz példában 's az ebből eredő utánzási ingerben, mások törvényes a' jogviszonyok iránti tisztelet csökkentésében keresik, mi nem annyira a' büntettnak, hanem inkább szerencsés sikerének szüleménye, 's ennél fogva büntetés által elfojtathatik.**)

A' megelőzési rendszer szerint az embernek, mint szabad akarattal bíró lénynek, minden büntetést, mint lelki állapotának nyilatkozványát, 's ennél fogva nem csak a' már elkövetett jogsértésnek, hanem inkább a' jövőben jogel-

*) Genesis des Strafrechts von Romagnosi a. d. Ital. von Luden. Vorrede Jena 1833.

**) Welcker. Die letzten Gründe von Recht, Staat und Strafen. Giessen 1815.

lencs akaratától várható hasonló gonosztetteknek szempontjából kell tekinteni. Ennél fogva a' büntető-jog célja a' bűnös lelkében a' jogszerű akaratot, melynek hiányát tettevel bizonyítja, helyreállítani, vagy őt jogellenes szándékainak végrehajtásában kényszerítő rendszabályok által is meggátolni, 's e'képen általa különben valószínűleg elkövetendő jogsértéseket megelőzni. Amaz legsikeresebben történhetik elijesztés által, ha t. i. a' törvényellenes tettel szenvedés vagyis a' büntetés fogalma köttetik egybe, miszerint ha a' bűnösből ki nem irtatik is a' gonosz inger, legalább akarata szűnik meg azt külső tettek által tanusítani, ha már magán tapasztalta, hogy az abból származható szenvedés felülmulja a' remélhető gyönyört; a' társaság céljai pedig többet ennél nem kívánnak. Hol pedig az inger nagyobb, hogysen mulékony szenvedések emlékezete vagyis elijesztés azt elfojtani bírná, meg kell szüntetni a' jogsértések physikai lehetőségét, általános biztosítási eszközök által, minők örökös elzárás, halál.*)

A' javítási rendszer is a' bűnös jogellenes akaratában látván a' büntettek forrását, az ellen a' társaságot biztosítani kívánja, de ezt nem elijesztés, hanem javítás útján kívánja elérni, 's a' büntetés egyedüli céljának ezt állítja, hogy

*) Grolman. Grundsätze des Criminalrechts Wissenschaft. Giessen. 1798.

a' gonosztevő az erkölcsi és törvényes szabályokat ne csak félelemből, hanem belső meggyőződésből is tiszteletben tartsa. A' statusnak úgynevezett büntető-jogát tehát inkább javítási kötelességnek nézi, 's minden büntetést, melly a' bűnöst a' javulás lehetőségétől megfosztja, mint p. o. a' halál, bár milly körülmények között, a' polgári társaság céljaival 's az ember rendeltetésével ellenkezőnek állít.*)

A' fenyegetési rendszer, mint a' megelőzési elijesztés által akar hatni, de nem csak magára a' gonosztevőre, hanem a' társaságnak minden lehetőleg azzá válható tagjára is. Feuerbach szerint jogsértéseket physical kényszerítés útján megelőzni, vagy ha már megtörtént, kárpótlás által jóvá tenni, ritka esetben lehet; de lehet és kell psychological kényszerítés által olly módon, ha a' büntetettre csábító érzéki inger a' törvény titalma, 's e' titalom áthágóira fenyegetőleg kimondott büntetés által gyengítetik, vagy egészen elfojtatik. E' híres jogtudós a' büntető-törvényt annak végrehajtásától megkülönböztetvén, szerfeletti finomsággal mindegyiknek külön czélt és jogalapot tűz ki, a' büntetésekkel fenyegetést a' jogsértésektől elijesztés szükségé, annak végrehajtását pedig a' fenyegetés sikerének biztosítása által igazolván; a' büntető-

*) Reichmann. Betrachtungen über das Strafrecht des Staats. — Wiesbaden 1836.

törvények jogossága mellett pedig azt hozza fel, hogy ha a' statusnak joga van bizonyos tetteket megtiltani, ugyanazokat feltételeken meg is engedheti, kinyilatkoztatván, hogy azt bizonyos büntetés mellett elkövetni lehessen.*)

Az intési rendszer tulajdonképen csak módosítása a' fenyegetési rendszernek, a' menyiben t. i. a' büntető-törvény céljául nem elijesztést 's fenyegetést, hanem a' társaság tagjainak bizonyos tettek kerülésére való intését tűzi ki; a' törvényben pedig e' tettek szerinte nem azért vannak bizonyos büntetésekkel egybekapcsolva, hogy annak elijesztő hatása legyen, hanem hogy azok a' törvényhozó fogalmait mutassák ki a' kérdéses tett veszélyességi fokáról, 's ennél fogva a' polgárokat annál nagyobb figyelemre intse. Ennek természetes következése, hogy a' büntetések végrehajtását nem igazolhatni az által, hogy törvényben előre kimondattak, mert ebben csak úgy állanak mint mértékei a' kerülendő tettek káros voltának, e' rendszer alapítója Bauer tehát annak más jogalapot keres, 's e' célra csudálatos combinatióval egyesíti a' haszonelvét az igazságéval, amarra alapítván a' törvényes intést, emerre pedig a' büntetés végrehajtását; mert, szerinte, ennek nem azért szabad történnie, hogy általa a' törvény intésének

*) Feuerbach. Revision der Grundsätze und Grundbegriffe des peinlichen Rechts 1808.

siker szereztessék, hanem mivel a' gonosztevő azt a' tiltó 's intő törvény megszegése miatt megérdemlette.*)

Mielőtt a' most említett rendszerek mindegyikéről egy két rövid észrevételt mondanánk, előre kell bocsátanunk azon megjegyzést, hogy a' büntető-jog tágkörű feladásának egy szűkebbel, általános céljának specialissal felcserélése csak úgy igazolható, ha egy részről az erre épített rendszer gyakorlati és részletes alkalmaztatásban is, elvül kitűzött irányához hív marad, 's más részről ellenkezésbe nem jó a' polgári társaságnak általánosan elismert céljaival. Ha illy szenponthól tekintjük a' fenebb érintett rendszereket, aligha kedvezőleg ítélhetünk bár melyikről közölök.

A' boszúelv következetes alkalmazásánál fogva a' status csak olly vétségeket büntethetne, melyek valamelly tagjának személyes érdekeit vagy érzéseit sértvén, őt boszúra ingerelnék; holott van elég olly tett is, melly által egyes ember nem sértetik, legalább nem olly mértékben, hogy személyes és túlságos boszútól lehetne tartani, 's mind a' mellett megkívánja a' közjó, hogy el ne követtessék. Ha például barát és rokon nélküli idegen gyilkoltnék meg, a' boszúelv szerint a' gyilkost megbüntetni szükség-

*) Bauer: Die Wahnungstheorie nebst einer Darstellung und Beurtheilung aller Strafrechtstheorien. Göttingen 1830.

telen volna, mert egy részről nem volna senki, kinek mértékfeletti boszúját meggátolni 's mintegy megelőzni, senki, kinek megsértett személyes érdekeit megnyugtatni kellene. De személyes boszú meggátoltatását 's az adott elégtételben megnyugvását, mint ez elv által kitűzött célját, a' büntetés ritka esetben érheti el, azon okból, mert az, ki valamelly büntett által megsértetett, mindig hajlandó a' szenvedett sérelem súlyát túlbecsülni, 's a' bíró ítéletével megelégedni ritkán fog. Más részről pedig a' tapasztalás, kivált indulatos jellemű népeknél, azt mutatja, hogy néha olly tettek is boszúra ingerelnek, mellyek ugyanazon nép közvéleménye, vagyis a' személyesen meg nem sértett polgárok ítélete szerint büntetés tárgyai vagy épen nem, vagy csak sokkal kisebb mértékben lehetnek. Ezt bizonyítják a' szerelemföltésből eredő gyilkosságok, 's a' minden mívelt nemzetnél divatos párviadatok.

A kárpótlási elv ellen többek által felhozott részletes gáncsokat mellőzván, csak azt akarjuk kiemelni, hogy azon erkölcsi kárt, mellynek pótoltatását teszi a' büntetés egyedüli céljává, pontosan nem ismerhetni soha, minthogy minden egyes esetben számtalan előttünk rejtett, sem törvényhozó, sem bíró által ki nem nyomozható körülményektől függ. Ez elv szerint valamelly büntetetre törvény által bizonyos büntetést szabni szintolly képtelenség volna, mint pol-

gári törvényben előre meghatározni az egy vagy más nemű tetteből keletkező kárt, 's az ennek pótlására megkivántató pénzoszveget. A' bírót tehát törvény által megkötni teljességgel nem szabadna, hanem ennek kellene minden egyes esetben, legalább hozzávetőleg, mert ezt pontosan kiszámítani nem lehet, kinyomozni, hogy a' tett hány emberben 's milly mértékben ébresztett utáncási ingert, vagy csökkenté meg a' törvények iránti tiszteletet, 's meggyőződése szerint amannak elfojtására, ennek helyre állítására szükséges büntetést kellene teljes önkénnyel a' bűnösre róni. Mi pedig a' büntetés mértékét illeti, azt, ha céljává csak az okozott erkölcsi kár' pótlását tesszük, e' kárnak, vagyis a' tett által ébresztett utáncási ingernek erejében kellene mértékét keresnünk, 's ennél fogva keményebb büntetést róni apró vétségekre, mellyek az emberi nem' közös gyarlóságából erednek, mint, p. o. a' nemi ösztön némi kicsapongásai, legnagyobb nyomorban 's iuségben holmi apróságok elidegenítése, mert az ezekre készítő inger erősebb, mint a' legiszonyúbb gonosztetteké, mellyektől az emberi természet irtózik, 's épen ezért ritkábban hatnak másokra csábítólag. De fő-hibája mind ezen, mind a' boscúelven alapuló rendszernek, hogy csak a' már elkövetett jogsértés lehető orvoslását vevén célba, a' büntető-törvények jóval fontosabb — mert sikeresebb hatását — a' jövőendő biztosítását, legalább elméletben egészen elmellőzik.

Ellenben a' megelőzési és javítási elvek a' múltnak megelőzésével csupán a' jövőre akarják a' büntető-törvények hatását fordítani, 's erre is csak egyoldalúlag, t. i. a' gonosztevők személyében. Az első ellen többek közt az szól, hogy szerinte a' büntetésnek egyéb czélja nem lévén, a' bűnösnek hasonló vétségektől tartóztatásánál, ha ez következetesen alkalmaztatnék: olly gonosztevőt, ki talán éppen büntette által olly helyzetbe jőne, mellynél fogva annak ismételése nem valószínű, mint például ha tetemes rablás után kincseket gyűjtött, vagy örökség siettetése végett szülőit, új házasság kedvéért nejét megölte, megbüntetni szükségtelen 's igazolhatlan volna; mert arra, hogy illy ember ismét hasonló körülményekbe jöhet, mik őt büntettekre ingerelhetik, azt felelhetni, hogy ha a' veszélynek nem csak valószínűsége, de lehetősége is elég a' büntetés igazolására, akkor minden embert vasra kellene verni, mert senkiért sem állhatni jót, ha valjon jogviszonyok nem fognak-e valaha általa megsértetni. Továbbá ezen elv, miként a' kárpótlásé, bírói önkényre is vezet 's büntető-törvényt kizár, mert ez, ha csak minden legcsekélyebb vétségre is általános biztosítási eszközök, örök elzárást, halált, nem rendel, meg nem határozhatja, hogy minden egyes esetben minémű büntetések lennének alkalmasok a' bűntevőnek hasonló tettektől jövőendőben visszatar-tóztatására, ennek megítélésére az illető egyed

jellemének, szokásainak, a' tett minden körülményeinek ismerése kívántatván, mit csak a' bírónál, és ennél sem teljes mértékben, feltehetni. De minthogy ez elv szerint nem maga a' tett, hanem az általa nyilvánított jogellenes akarat oka a' büntetésnek, a' következetesség azt kívánná, hogy illy jogellenes szándék akkor is, ha tetté nem válik, de a' bíró által kinyomozható, büntetés alá essék; mert ebből büntett szintügy származhatik, sőt talán még hamarabb, mint ha már egyszer tettben nyilatkozván, a' veszélyes ingert mintegy kielégítve, csillapítva, 's ennél fogva gyengébbnek tehetjük fel. De hogy gondolatnak és szándéknak bírószerk elébe vonatása olly inquisitori procedurára vezetne, melly a' polgárok jólétére 's nyugalomára nézve veszélyesb volna a' megelőzendő gonosztetteknel, azt bőven fejtegetnünk szükségtelen.

A' javítási elv, habár magában üdvös 's egyéb tekintetek mellett különös figyelmet érdemlő mint egyedüli alapja a' büntető-jognak szintollyan, sőt talán nagyobb, képtelenségekre visz mint a' fentebbiek. Mert ha a' büntetésnek semmi egyéb célja nincs a' bűnös javításánál, akkor annak mértékét is nem a' vétség nagyságában, veszélyességében, hanem a' gonosztevő egyedi jellemének javulásra inkább vagy kevésbé hajlandóságában kell keresnünk; 's ha erre nézve általános szabályt akarnánk megállapítani, ezt kellene, hogy megrögzött rossz szokást, ha-

nem okozna is tetemes jogsértést, keményebben kellene büntetni a' legirtóztatóbb gonosztettek-nél, ha ezek külső 's nem egy könnyen újra előforduló körülmények eredményei; például koldust, ki henye 's kóbor szokásaitól nehezen tud megválni keményebben, mint gyilkost szerelemfáltésból 's a' t. Egyébiránt a' javító eszközök és módok sikerét a' javítandó egyed lelki állapotának szoros ismerete feltételezvé, erre nem csak büntető-törvények czéliránytalanok, de még birói ítéletek is; mert valamint az orvos nem határozhatja meg előre, hogy betegét milly szerekekkel, 's mennyi ideig fogja teljes felgyógyulásáig orvosolni: úgy a' bíró is, kit a' javítási elv' baráti a' bűnös lelki orvosának tekintenek, köteles a' büntetés' mind idejét, mind módját a' javítás, vagy lelki gyógyítás sikeréhez mérni, 's ennek külön stádiumaiban, hol keményebb, hol lágyabb büntetést rendelni, 's a' bűnöst ha, bármi rövid idő alatt, javulást mutatna, azonnal szabadon bocsátani, 's nem előbb. De ez egy részről képtelen birói, vagyis inkább tömlöcztartói önkényre adna alkalmat; más részről, ha ez ellen egyedi jellem biztosíthatna is, mi jeleken lehetne a' javulást észrevenni fogházban, hol szoros őrizet alatt áll a' bűnös, kivált ha tudja, hogy büntetésének tartása magaviseletétől függ: nem fog-e a' leggonoszabb is javulást színlelni, csak hogy kiszabaduljon, vagy sorsa könnyebb legyen? Ismételjük azonban, hogy e' gáncsok csak annyiban érik

a' javítás elvét. a' mennyiben a' büntető-jog, minden egyéb czélok kirekesztésével, csak erre, támaszkodik.

Áttérünk a' fenyegetési és az ettől csak névre, de nem lényegre különböző intési elvre. E' kettő között csak úgy találhatnánk különbséget, ha az utóbbi által intőknek nevezett törvények büntetést nem szabnának a' tiltott cselekedetekre; így azonban csak a' kifejezés különböző, 's illetőleg hibás, büntetéssel egybekapcsolt intés csakugyan nem lévén egyéb fenyegetésnél. Való ugyan, hogy az intési elv a' törvényben kimondott büntetések csak mint mértékeket kívánja tekintetni a' tiltott cselekedetek veszélyességének; azoknak végrehajtását pedig nem azért tartja szükségesnek, hogy az intésnek hatást szerezzen, hanem szerinte a' bírónak minden egyéb tekintetek mellőzésével, csak azért szabad és kell a' bűnösre kárhoztató ítéletet mondani, mivel ez az intő törvényt áthágván, vétett, 's nem azért, hogy másoknak például szolgáljon. De bár mint igyekezzék Bauer a' dolgot forgatni, nem képes a' büntetés végrehajtásának más józan okát adni, mint Feuerbach; mert ő is a' jogszerű állapot biztosítását tekintvén a' büntető-jog feladásának, erre nézve feltehetni, hogy azt vagy pusztá intéssel, figyelmeztetéssel, a' tiltott cselekedetek kijelölésével elérhetni, 's ekkor a' büntetés felesleges: vagy ezen intésnek csak a' büntetés végrehajtása szerez hatást, 's ekkor ez

szükséges, 's pedig épen a' Feuerbach által felhozott okból szükséges. Ha pedig Bauerrel a' törvény intéseinek a' hasznát, a' büntetés végrehajtásának pedig az igazságot tulajdonítjuk alapokul: minden egyéb ellenvetések mellőzésével, csak azon kérdést akarjuk felhozni, ha valjon az igazság mindig csak a' positiv törvények által tiltott tettért lakolást kívánja-e, 's épen a' törvényben kiszabott büntetéssel? Kitétszván ezekből a' fenyegetési és intési elveknek lényegre ugyanazonsága, úgy hisszük mindkettőjük ellen ugyanazon ellenvetések szólhatnak, jóllehet Bauer saját rendszerét szórszálhasogató, de mint láttuk lényegtelen különböztetései által, azokból kimenteni igyekszik. Úgy hiszük, hogy azon rendszerek közt, melyek a' haszonelvben foglalt közczélra vezető többféle utak közül csak egyet állítanak egyedül üdvözítőnek, Feuerbach rendszere érdemel elsőséget; mert az általa ki-rekesztőleg szem előtt tartott tekintet az, melly a' jogviszonyok fentartását, biztosítását legsikeresebben eszközölheti. A' többi rendszerek 's tanok baráti sok gáncsot, elég alaptalant is, emeltek ellene, melyeket a' munka egyik szerzője más helyen észrevételekkel kísérve, részletebben felhordott; mi ezeket itt mellőzni akarván, csak arról szólunk, mit magunk is lényeges hibának tartunk, t. i. hogy a' többi rendszerek által kiemelt oldalait 's czéljait a' büntetésnek, 's az általános haszonelv által feltételezett, álla-

lunk fenebb kifejtett, a' büntetés fokát szabályozó, szigorúságát a' szükség legszorosabb határai közé záró, mérsékelő tekinteteket teljesen elmelőzvé, az egy fenyegetést, vagy, a' mi egyre megy, elijesztést tűzte ki czélul 's eszközül, 's ennél fogva elmélete semmi, vagy fonák mértéket nyújt a' bűn és büntetés közötti arány meghatározására. Mert ha a' fenyegetés elvét egész tisztaságában a' büntetés mértékének kérdésére alkalmazzuk, akkor ezt a' tette csábító inger erejéhez kell mérnünk, tekintet nélkül annak többé vagy kevésbé ártalmas voltára, sőt minél hatalmasbak, ellentállhatlanabbak a' vétségre ösztönző körülmények, annál keményebbnek, elijesztőbbnek kellene a' büntetésnek lenni, hogy az attóli félelem túlnyomhassa a' legerősb vágyat és ingert is; a' tolvajt tehát, kit éhség és nyomor csábít lopásra, keményebben kellene büntetni, mint a' gazdag csalót, vagy a' legundokabb gyilkost, ez utóbbinak büntetése pedig annál lágyabb lehetne, minél kevesebb oka volt tettet elkövetni, azaz minél kevesebb enyhítő körülmény szól mellette.

Igen természetes és talán említenünk is felesleges, hogy azon tudósok munkáiban, kik az imént taglalt elveket, mint a' büntető-jog alapjait pártolják, mind azon képtelenséget, mit azokból következtettünk, nem találhatni; mert mindegyik a' czímerül kitűzött elvnek részletes alkalmazásánál, kénytelenítelvén elismerni a' polgári társa-

ság általános céljainak, 's az illető kor és nép jó 's igazróli fogalmainak követeléseit 's igényeit, — elméjének 's tudományának minden segédforrásait kimeríté, az illető elvet addig csavarván, forgatván, simítván, mig eredeti keménységéből engedve, hajlékonnyá vált, 's az előre kiszabott következtetésekbe belé illett; e'képen igen tudományszerűtlen eljárással nem az eredmény szabtván az elv mértékére, hanem az amarra. Innen ered azon meglepő tapasztalás, hogy ezen tudós urak, kik egymásnak lenézésével külön külön pontokból indulni, külön utakon járni látszóttak, végre a' gyakorlati alkalmazás, a' részletes szabályok mezején barátságosan kezefognak, 's rajtok észre sem vehetni, hogy az elméletek más más tartományából kerültek ide. Ennek okát pedig abban látjuk, hogy ezen elvek mindegyikében az igazságnak egy része rejlik, mert mind ezek a' jól értett közhaszon tágkörében egymás mellett megállhatnak, sőt szükségképen befoglaltatnak; védőik pedig elég ügyességgel birtak olly viszonyok 's állapotoknál, hol kedvez-elvök elégtelenségét érezték, a' mind ezeket szült 's magában záró anyaelvhez folyamodni, a' nélkül, hogy illy részletes elpártolásuk, kivált felületesebb olvasók előtt szembeszökő lenne. Hogy ennyi jeles tudóst mi vezethetett illy tévutakra (legalább mi azoknak tartjuk), mi vezethette arra, hogy a' büntető-jog általános feladásának, a' közjónak (mellyet egyébiránt mint végezt

szinté elismernek) 's az általa kívánt jogállapot biztosításának minden oldalú kifejtését elhanyagolván, erejüket 's fáradságukat valamelly mellékes czél, egy sok tekintetben szűk feladás és ferde irány foltozgatására, erőtetett magyarázgatására pazarolják: véleményünk szerint másképp nem magyarázható, mint emberi hiúságból, tudós viszketelegből újat, vagy legalább újnak látszót teremtvé, korszakot alkotni a' tudomány történeteiben, mi gyakran visz írók másoknak, néha önmagának is ámtítására. Minket illy hiú viszketeg nem bántván, megelégszünk azon érdemmel (ha annak mondható, 's azt illy mértékben is igényelhetjük) hogy figyelemmel 's elfogulatlanul vizsgálván a' büntető elméletek seregét, ezek közül kiemeljük azt, melly meggyőződésünk szerint az emberiség és polgári társaság céljainak leginkább megfelelő; az ennek félreértéséből eredett gáncsokat megczáfoljuk, 's a' helyébe ajánlott rendszerek feletti elsőségét okokkal, 's ezek hiányainak felfedezésével megmutassuk. Ezt, a' tudománynak életre hatását és gyakorlati alkalmaztatását tekintve, hasznosabbnak és talán nem is könnyebbnek tartjuk, mint új meg új theoriák koholását 's egymásra halmozását, theoriáknak, mellyek egész újsága többnyire csak a' terminológiában, szórszálhasogató, de gyakorlati eredményekre nézve meddő, 's használhatlan különböztetésekben, 's régibb theoriáknak néha készakarva félreértésében áll. •

Azért tehát nem akarunk, nem is vélünk újat állítani, ha azt mondjuk, hogy ezen elveket, melyeket egyenként — mint a' büntető-jog egyedüli alapjait 's céljait — roszaltunk, mindnyáját a' közjó vagy haszon elvében befoglaltaknak hisszük elannyira, hogy e' közcél elérése végett hozott büntető-törvények alkotásánál, vagy, a' mennyire lehető, valamennyit együttvéve kell tekintetbe venni, vagy az illető kor 's nemzet erkölcsi állapota, a' büntett általános természete 's lehető egyedi motívumai 's körülményei, a' gonosztevő jelleme, életmodja, műveltsége, polgári állása szerint közülök hol az egyiket, hol a' másikat kiemelni, de egészen elmellőzni a' közjó és haszon tetemes csorbitása nélkül egyet sem, mert ez annyit tenne, mint a' törvényhozó és bírói hatalmat készakarva megfosztani a' társasági jólét biztosítására legalkalmasabb védfegyvereitől.

Ha végig megyünk e' rendszerek által kitűzött külön külön elveken, látjuk, hogy:

A' boszúállási rendszeré a' megsértett félnek boszúvágyát 's felizgatott indulatait a' status által adott elégtétellel csillapítani;

A' kárpótlási rendszeré: a' gonosztevő által okozott anyagi káron felül, még azon erkölcsi kárt is, melyet a' rosz példa másokban netalán tett, a' mennyire lehet, helyrehozni.

A' megelőzési rendszeré: a' bűnöst a' reá rótt büntetés által gonosztettének ismétlésétől elijeszteni, 's a' hol ez sikeretlennek lát-

szik, őt az árthatás lehetőségétől is megfosztani;

A' javítási rendszeré: a' gonosztevőnek polgári 's erkölcsi javítását, vallási oktatás, főleg pedig munkára szoktatás által eszközölni;

A' fenyegetési rendszeré: másokat is hasonló vétségek elkövetésétől büntetésseli fenyegetés, 's ennek nemsikerében a' büntetés végrehajtása által elijeszteni; végre

Az intési rendszeré: azon tetteknek, mellyek bűnök, vagyis a' közjóval ellenkezők, kijelelésével mindenkit azoknak kerülésére inteni.

Ki ezeken végig megy, kénytelen átlátni 's megvallani, hogy ezek, ha nem töltik is be egyenként a' büntető-jog egész feladását, annak mind kiegészítő részei, 's egymás mellett a' közös célban, melly a' közjó által kívánt jogrend biztosítása, nem csak elférnek, de egymást pótolják, segítik, kiegészítik. Mind azon gáncsok, mellyeket fenebb ama' specialis rendszerek ellen felhoztunk, elenyésznek az e' képen frigyessült elvek szövetsége elől. Láttuk p o. hogy a' boszúelv szerint szükségtelen volna a' büntetés oly esetben, hol magános boszútól tartani nem lehetne, de szükséges az a' megelőzési és fenyegetési elvnél fogva; úgy szinte, ha a' büntetésnek egynél több célokat is, vagyis ezeket magába záró nagyszerűbb célú tűzünk ki, nem szükséges, hogy az minden egyes célnak

teljes mértékben megfeleljen, — nem kívántatik meg tehát hogy a' büntetés a' sértett félnek többnyire túlságos boszúvágyát teljesen kiegyenlítse, 's ennél fogva szerfelett szigorú legyen. A' kárpótlási, megelőzési és javítási elvek, mint említők, szükségtelemmé tennék az előleges büntető-törvényt, 's mindent birói önkényre bízának, de a' fenyegetési 's intési elvek nem engedik, hogy a' polgári társaság tagja olly tette miatt lakoljon, mellytől előbb fenyegető 's intő törvény által eltitva nem volt; mert ez elvek szerint büntetté, legalább polgárilag, bármelly cselekedet csak a' törvény tilalma által válik; de nem engedi a' birói önkényt az általános haszonelv sem, mellyet érzékenyebben alig sérthetne valami, mint a' polgárok egyik osztályának a' többiek felett engedett illy korlátlan hatalom. A' fenyegetési elv túlságos szigorúságra vezet, 's kivált a' bűn és büntetés közötti arányt sérti; de ezt ismét a' haszonelv által feltételezett azon két tekintet egyenlíti ki, minél fogva az egy részről a' közvéleménynek jó és rosszra fogalmait tisztelni, más részről a' gonosztevőt is lehetőleg kimélni köteles, 's a' t. 's a' t.

Valamint a' vétségek külön nemei, különböző okok, különböző anyagi 's erkölcsi viszonyok eredményei, 's a' polgári társaság jólétét is nem egyenlő irányban 's mértékben zavarják, kétséget sem szenved, hogy az ellenők használandó óvó 's gyógyszerek választásában is, tekintettel a'

vétség természetére, forrásaira 's hatására, a' fe-
 nebbi elvek közül hol az egyiknek, hol a' másik-
 nak elsőséget adni tanácsos. A' boszúelvet
 p. o. leginkább becsületsértéseknél lehet szem-
 előtt tartani, hol anyagi sértés elő nem fordulván,
 a' büntetés célja csakugyan, főleg a' sértett fél-
 nek adandó elégtétel; a' kárpótlás elve, anyagi
 értelemben, kitűnő figyelmet érdemel vagyonsér-
 téseknél; erkölcsileg értve pedig, a' mennyiben
 t. i. a' büntett példája által ébresztett utánczási
 inger elfojtása céloztatik, lényegre nézve nem
 egyéb a' pszichológiai kényszerítés elvénél, csak
 azzal a' különbséggel, hogy ez utóbbi a' törvény
 által fenyegetőleg, amaz pedig a' büntetés példá-
 ja által elijesztőleg akar a' bűnre csábító ösztön
 ellen hatni. Ismételt borzasztó gonosztettek által
 javíthatatlan lelki romlottságot bizonyító gonosz-
 tevők ellen legsürgetőbb, a' megelőzési elv
 által kívánt általános biztosítási eszközökhöz
 nyúlni, mert illy esetben mindenekelőtt szüksé-
 ges magát a' bűnöst árátható tehetségétől meg-
 fosztani; ha azonban a' vétség neveletlen durva-
 ságból, műveltség teljes hiányából, henye élet-
 módból származottnak tekinthető, mindenek előtt
 a' javítás elvét követve, büntetés által a' bűnöst
 erkölcsi és vallásos oktatás, de leginkább munkás
 életre szoktatás útján a' társaság hasznos tag-
 jává kell nevelni. A' fenyegetés és eli-
 jesztés elve leginkább alkalmazandó — mert
 legfoganatosabb — aljas, önző 's puha jellemből

eredő vétségek ellen; az intési elv pedig, a' mennyire a' fenyegetéstől, legalább elméletileg, abban különbözik, hogy a' polgárokat bizonyos tettek lehető ártalmaira törvény által csak mintegy figyelmeztetni akarja, a' vigyázatlanságból 's könnyelműségből eredni szokott úgynevezett culpánál van helyén. De ezt sem kívánjuk úgy értetni, mintha illy vétségeknél az említett elvek és célok lennének kirekesztőleg szem előtt tartandók, sőt itt is a' többieknek korlátoló, módosító, kiegészítő hozzájárulását szükségesnek, 's teljes elmellőzésüket csak a' közczél csorbitásával történhetők tartjuk. Szóval mi ezen büntetőjogi kikürtölt vezérelvekben nem látunk egyebet, mint a' közjó biztosítására szükséges büntetéseknek Bentham által úgynevezett kívánatos tulajdonait (*qualités désirables*), 's ha ezeknek általa adott lajstromán végigmegyünk, nem kevésbbé fontos több más tulajdonok mellett ezekre is, ha bár más név alatt és kellő, de nem erőtetett magyarázat után csak, ráismerendünk. E' lajstromot íme' kivonathan közöljük.

A' büntetések kívánatos tulajdonai.

1. **Eloszthatóság (Divisibilité) *)** vagyis a' büntetés erejére és tartására nézve nagyobb vagy kisebb lehessen, hogy a' vétségek különböző fokaihoz alkalmazható legyen. El nem osztható büntetés a' bűn mértékéhez képest, hol fellelte szigorú vagy költséges, hol igen lágy; célját mind a' két esetben elvétí. A' fájdalmas testi büntetések erő tekintetében eloszthatók, de időre nézve sokkal kevesebbé; kényszerített munka e' tulajdonsággal mind e' két tekintetben majd egyformán bír, úgy szinte számkivetés és börtön is fokozatot enged mind szigorúságra, mind időre nézve. A' halálbüntetés el nem osztható 's mindenkre egyformán hat, vagy legalább hatásának

*) Bocsánatot az általunk e' tulajdonok elnevezésére használt, erőtetett magyarságú szavakért, de mi a' Bentham, vagyis inkább kiadója Dumont által nekik adott címeket híven le akartuk fordítani, azok pedig, mint az olvasó tapasztalandja, az eredetiben sem hangzanak igen francziásan.

fokozatát nem a' törvényhozó 's biró, hanem a' kivégzett bűnös egyedisége határozhatja meg.

2. Bizonyosság 's egyenlőség (Certitude — Égalité) a' hatásra nézve. Ez alatt nem értetik a' büntetés' bekövetkezésének bizonyossága, ez inkább a' birói eljárás' módjától, a' rendőrség' helyes szerkezetétől függvén, mint a' büntetés' nemétől, ez utóbbi csak akkor segítvén elő a' gonosztevő' büntetlenségét, ha mértékfelett szigorú, 's ennél fogva a' közvéleménnyel ellenkező. Itt a' büntetés' bizonytalansága alatt az értetik, ha a' bűnös általa bizonyos körülmények mellett igen keveset vagy semmit sem szenved. Illyen a' számkivetés, melly egyes személyekre a' legkülönbözőbb hatással van, illyenek a' pénzbeli birságok. Bizonytalan hatású büntetés azokra nézve, kik alatta nem szenvednének, úgy tekinthetők, mintha nem is léteznének a' törvénykönyvben; de azért azokat is más büntetés' hiában, használni kell azon okból, mert néhány gonosztevő' büntetése jobb teljes büntetlenségnél. A' büntetések' bizonytalanságát azzal kerülhetni el, ha bizonyos vétségekre kétféle büntetés rovatik, nem azért, hogy együtt alkalmaztassanak, hanem hogy körülmények szerint egyik a' másiknak helyét pótolja. Így p. o. ha birság mellett a' törvény testi büntetést, börtönt rendel, ezt mondhatja ki a' biró, valahányszor amaz a' bűnöst vagyoni körülményei miatt nem sujthatná.

Bizonytalan büntetés soha sem lehet egyenlő

hatásra nézve. Legkívánatosabb volna, ha mind-azok, kiket valamelly büntetés ér, annak súlyát egyformán éreznék. De az egyedek' érzékenysége olly különböző, hogy illy büntetési egyformaság törvényhozási agyrém. Elég, ha minden botrányoztató egyenetlenség elkerültetik. Büntető-törvénykönyv' hozatalánál nem kell tehát soha szem elől veszteni, hogy műveltség, rang, vagyon, kor és nembeli különbséghez képest, név szerint egyforma büntetés, nem mindig egyforma lényegre nézve is; megállapított mennyiségű bírság soha sem lehet egyenlő a' hatásra nézve; 's milly nagy különbség van a' testi büntetésekre, p. o. a' botra nézve, az egyed műveltsége, társasági állása, becsületérzése' tekintében!

3. Megmérhetőség (Commensurabilité) azaz a' büntetésnek bizonyos megmérhető arányban kell állania más büntetés-nemekhez, hogy olly esetben, midőn a' gonosztevő könnyebb vagy nehezebb vétség közt választhat, ez utóbbit a' keményebb büntetés miatt kerülje. Például ha valaki bizonyos pénzmennyiséget magának tulajdoníthat egyszerű tolvajsággal, gyilkossággal, vagy gyújtogatással, a' törvény által olly okot kell neki szolgáltatni, melly arra vigye, hogy legalább a' nagyobb vétségtől tartózkodjék, annál inkább, minthogy ez utóbbi néha a' tett elkövetését könnyíti 's a' felfedezést nehezíti. Illy okot a' bűnös csak abban fog találni, ha a' nagyobb

vétség nagyobb büntetést is von maga után, ezért tehát szükséges, hogy a' büntetéseket egymással egybehasonlíthassa, egymáshoz mérhesse. Ha az említett háromféle gonosztetre egyiránt a' halál-büntetés mondatnék ki, a' bűnöst az elkövetés módjának választásában egyéb nem vezérelné, mint a' kivitel könnyűsége 's biztossága. E' kíváncsú megmérhetőséget kétféleképen érhetni el, ha 1.) bizonyos büntetéshez ugyanannak nagyobb mennyiségét kötjük, p. o. öt évi fogsághoz még két esztendő t bizonyos nehezítő körülmény miatt; 2.) ha más nemű büntetés adatik melléje, például öt esztendei fogság mellé terhelő körülmény miatt nyilvános megszégyenítés.

4. Analogia; azaz a' büntetésnek némileg hasonlítania kell a' kérdéses vétséghez, hogy az emlékezetbe mélyebben nyomuljon, 's a' képzelemre nagyobb hatással legyen. Ennek leginkább látszik megfelelni a' talio elve: szemet szemért, fogat fogért 's a' t. De ez más tekintetknél fogva nem használható, mert csak kevés vétségek ellen alkalmazható, 's legtöbb esetben felette pazar. A' talio nem alkalmazható a' köztársaság elleni vétségekre, p. o. ha valaki az ellenséggel levelezne, erősséget elárulna, 's a' t. hogy lehetne azt végrehajtani? A' becsület és jóbir elleni vétségeknél szinte nincs helye, mert ha valakinek jó neve hamis hírek által sértetett meg, a' törvény nem rendelheti, hogy a' bűnös ellen is hamis hírek terjesztessenek; lehet ugyan reá becsuteleni-

tő büntetést róni, de az legtöbb esetben hatás nélkül maradna, mert ez a' bűnös jó híre által feltételeztetik; attól pedig, mit valaki nem bír, meg nem fosztathatik. Polgári és társas állapot elleni büntetteknel vagy nem alkalmazható, vagy képtelenségre vezető, mint p. o. csábításnál, házasságtörésnél 's a' t. Vagyon elleni vétségeknél a' talio igen gyenge hatású volna, 's legtöbb esetben kivihetetlen; mert pénzbírságokat büntettekre róni, melyeknek forrása többnyire szegénység a' legnagyobb ellenmondás volna. Tehát legfeljebb személyek elleni vétségeknél lenne alkalmazható a' talio, de ezeknél is a' körülményeknek tökéletes egyformaságát kellene feltenni, ezt pedig nem lehetvén, itt is túlzó szigorúság vagy lágyság által tévesztené el czélját. Gyökeres hibája az, hogy hajthatatlan; a' büntető - törvénynek a' fenyítéket a' tett enyhítő 's nehezítő körülményeihez kell mérnie: a' talio pedig minden illy mértéket elront. Kivihetetlennek látván e'képen egész szigorúságában a' talio elvét, Bentham másféle analogiát keres a' bűn és büntetés között; 's több módokat javasol, melyeket idézett munkája hetedik fejezetében hosszasan fejteget. Ebben, a' hely szűke miatt, nem követhetvén őt, csak annyit jegyzünk meg, hogy az általa tervezett módok főbbjei: hasonló fegyver használása a' büntetésnél, minővel a' bűnös a' tett elkövetésénél élt; testi sértésért hasonló testi büntetés; azon tagot különösen sújtó fenyíték, melly a' tett

elkövetésénél leginkább használatott, 's a' t. Az analogiára nézve csak azt kívánjuk még megjegyezni, hogy ennél talán még inkább, mint akár hol, szem előtt kell tartani azon főszabályt, melly szerint e' kívánatos tulajdonságok közül nem egyet kirekesztőleg, hanem a' mennyire lehet valamennyit, vagy legalább minél többet, kell figyelembe venni, hogy egyik a' másiknak túlságait mérsékelje, 's mi azt hiszük, hogy legtöbb esetben az a' analogia felett a' többiekkel illeti az elsőség.

5. Példátság (Exemplarité) azaz a' gonosztevő büntetése másokra minél nagyobb erővel hasson. Példásnak olly büntetést mondhatni, mellynek látszatos értéke felülhaladja a' valódit Valódi büntetés, melly egyszersmind nem látszatos is, magát a' bűnöst talán javíthatja vagy elijesztheti, de a' közönségre nézve minden haszon nélkül marad. E' tekintetből Bentham az auto da fé-knél szokásban volt ünnepélyes 's borzasztó szertartársokat, ha nem hit' dolgában, hanem mint törvényszolgáltatás' módjai használtatának, ajánlandóknak tartja. Szerinte valamelly büntetésnek nyilvános végrehajtása ünnepélyes tragoedia, mellyet a' törvényhozó 's bíró az egybesereglett nép előtt eljátszat; fontos és nagyszerű a' kitűzött cél', 's a' catastropha szomorú valósága' tekintetéből. A' külső készülétekre, szertartásokra, mit mintegy disztiményeknek lehet nevezni, annál több figyelmet kell fordítani;

ezeknek annál komolyabb 's a' képzelemre hatóbb jellemet kell adni, minél kívánatosb a' mellett a' büntetés valódi szigorúságának enyhítése; mi illy módon lehető a' nélkül, hogy az által hatása melyet a' közönségre gyakorol, gyengítettnek. De ezen büntető-ritualéban is kellő mérséklet javasol a' haszonelv, nehogy a' büntetőhatalom túlzó szigorúság látszatja által népszerűtlenné 's gyűlöletessé váljék. (Ez magában foglalja a' fenyegetési és intési elveket, mint azokat fenebb fejtegettük.)

6. **Takarékosság** (*Économie*), azaz a' büntetés a' szükség által szorosan kívánt szigorúság határán túl ne menjen. Mind az mi e' tekintetben túlságos, nem csak felesleges kárt okoz a' társaságának, hanem azon felül még sok egyéb bajt is von maga után; nevezetesen a' büntetőhatalmat megfosztván népszerűségétől, annak erejét tetemesen csonkítja. Nem csak átvitt értelemben, a' társaság bűnös tagjaira rovandó büntetésekre nézve, hanem szoros értelemben is, a' status költségei' tekintetében kívánatos a' takarékoság a' büntetésekből. Ez ellen vétenek, a' bűnös testét megcsonkító büntetések, mert az e' képen munkára alkalmatlanná tett személyt vagy a' status' költségén kell táplálni, vagy a' közönyörletre bízni, melly utóbbi mód a' társaság legerényeseb tagjaira kivetett adónál nem egyéb. Filangieri beszéli, hogy a' nápolyi tömlöczökben negyven ezer henye rabnál több szokott volt

fogva ülni, milly roppant munkaveszteség! Angolhonnak legműiparosabb városa aligha annyi embernek adhat foglalatosságot. (De még hazánkról e' tekintetben mit mondhatnánk, hol a' népesség gyér volta kétszeres becset ad minden munkás kéznek). A' katonai törvények legtöbb országban halállal büntetik a' szökevényt. Való ugyan, hogy agyonlőtt ember költségbe nem kerül, de veszteség az, mit általa nyerni lehetett volna, 's elvész annak természető munkája, ki a' hadseregben helyét pótolja.

Elengedhetőség (Remissibilité) vagyis kívánatos, hogy a' büntetés elengedhető, vagy legalább jövőre nézve megszüntethető legyen — mert a' multa nézve bármelly büntetést semmivé tenni lehetetlen. Ha a' megbüntetett egyednek ártatlansága netalán utóbb kisül, a' büntető-hatalom köteles neki a' kiállott szenvedésekért, a' mennyire lehető, kárpótlást adni; 's ha illy szerencsétlen áldozat a' büntetés előtti állapotba vissza nem helyezhető is, ha nincs is mód annak fájdalmas nyomait egészen eltörölni, legalább jelen viszonyainak javítására nyerhet segédeszközöket. E' tulajdon jelesen hiányzik a' halálbüntetésben, mert elengedésnek, kárpótlásnak a' kérlelhetlen halál ellenében helye nincsen.

8. Az ártó tehetség elfojtása (Suppression du pouvoir de nuire). Olly büntetés, melly a' gonosztevőt megfosztja ártó tehetségétől, igen hasznos, de csak akkor, ha a' mellett a'

takarékosság ellen nem vét. A 'fogság' ideje alatt az árthatás lehetősége felfüggesztetik, csonkítások azt megnehezítik, a' halál megsemmíti. Ha van eset, mellyben tanácsos lehet, úgymond Bentham, valakit árthatási tehetségétől életével együtt megfosztani, azt csak rendkívüli körülményekben látom helyén, p. o. polgári háborúban, midőn valamely főnök neve, míg él, párthiveinek szenvedélyeit felizgatja; 's még illy kétes természetű esetben is, a' halálbüntetést inkább ellenséges tettnek, mint birói ítéletnek és törvényes büntetésnek tekinthetni. (Ehez járul még véleményünk szerint azon tekintet is, hogy éppen politikai ellenség halva néha még veszélyesebb, mint életben, neve még izgatóbb hatással bír, 's kiontott vérből gyakran egy sereg boszúló támad). De vannak esetek, mellyekben az árthatás tehetségének megszüntetése a' legszorosabb takarékossgal megegyeztethető. Ha a' vétség hivatalos hatalommal visszaélésből, hűtlen kezelésből eredett, elég a' tettet hivatalától megfosztani, hogy e' cél elérjék. (Ebben ki nem látja a' megelőzési elvet?)

9. Irány erkölcsi javításra (*Tendance à l'amendement moral*). Minden büntetésnek kisebb vagy nagyobb mértékben való hatása a' bűnösnek elijesztése; de ha ez a' büntetés' elszenvedése után, csupán csak félelem által tartatik féken, javítottak nem mondhatni őt; mert javítás az erkölcsi szokások' és jellem' változása

által feltételeztetik. Büntetés csak akkor hat javítólag az erkölcsre, ha a' csábító motivumokat gyengíti, 's az ezek ellen védő indító okokat erősíti. Vannak ellenben büntetések, mellyek a' gonoszt még gonoszabbá teszik. E' tekintetben a' becstelenítő büntetések igen veszélyesek, kivált ha kisebb, vagy ifjúkori vétségek ellen használtatnak: „diligentius enim vivit, cui aliquid integri superest. Nemo dignitati perditae parcit. Impunitatis genus est jam non habere poenae locum.“ (Seneca de clem. cap. XXII) De a' legveszélyesbek e' tekintetben olly börtönök, hol kisebb nagyobb gonosztevők együvé záratnak. Maga a' henyélés is bő forrása a' romlásnak, de ama' szövethozások, mellyek illy helyeken történnek, szükségképen a' legkárhózatossá eredményt szülik. (A' gonoszságnak e' nyilvános iskoláiról utóbb bővebben szolandunk).

10. Haszonra fordíthatás (Convertibilité en profit). Valamelly vétség elkövetéséből 's megbüntetéséből két kár származik: a' sértett és sértő fél által szenvedett; ha azonban a' büntetés ollyan, hogy általa a' megsértett félnek kára megszüntethetik, csak egy kár marad kettő helyett, mi nyilvános nyereség. E' tulajdonnal teljes mértékben csak a' pénzbeli büntetések bírnak, de haszonra fordíthatóknak mondhatni a' fenebb érintett hivataltölti megfosztások is, menyiben azt a' bűnös helyett egy érdemesebb nyerheti. Olly vétségek esetében, mellyeknél sér-

tett fél nincsen, mellyek például csak köznyugtalságot 's veszélyt szültek, nincs ugyan kár, mellyet pótlani kelljen 's lehessen, de itt is olly büntetés, melly bár mi nyereséget nyújt, a' mérlegen a' haszon serpenyőjét nyomja. (Bentham véleményünk szerint hibázott, midőn e' tulajdonság fejtegetésében csak az anyagi kárt és hasznot vette tekintetbe, holott ezt, valamint egész rendszerét, az ember' kettős természeténél fogva, erkölcsi értelemben is szem előtt kell tartani. Ha pedig a' büntetés által eszközözendő hasznot 's kármentesítést erkölcsi tényekre is kiterjesztjük, el kell ismernünk, hogy ebben a' boszú és erkölcsi kárpótlás elvei is befoglaltatnak; mert midőn a' büntetés a' gonosztett által sértett egyed természetes és méltányos boszúérzetét lecsillapítja, 's annak veszedelmes kitöréseit megelőzi, midőn a' rossz példa által másokban gerjesztett ingert elfojtva, az ezzel járó erkölcsi kárt pótolja, midőn a' közbátorság hiányának aggasztó érzését a' polgárookban megnyugtatja: akkor szintannyi, sőt nagyobb hasznot hajt, nevezeteseb kárt pótol, mint bár mi nagy pénzbeli elmarasztalás).

11. Egyszerűség a' leírásban (*Simplicité dans la description*). A' büntető-törvénynek könnyen felfoghatónak 's érthetőnek kell lenni, és pedig nem csak művelt 's felvilágosodott, hanem a' legtudatlanabb 's együgyűbb személy előtt is érthetőnek; erre pedig leginkább az vezet, ha az általa rendelt büntetések minél egy-

szerűbbek. E' szabálynak ugyan hátrálni kell fontosabb tekintetek előtt, 's lehetnek vétségek, melyek' büntetésének több alkotó részekből kell állani, p. o. birságból, testi büntetésből 's fogságból (a' szükséges fokozat 's bizonyosság tekintetéből); de ezen egyszerűség minden esetre olly tulajdon, melyet a' lehetőségig megközelíteni tanácsos. Minél összetettebb, minél több részekből álló valamelly büntetés, annál valószínűbb, hogy az a' kísértet' pillanatában nem fog egész kiterjedésében a' bűnös' képzelete előtt mutatkozni. Különböző részletei közül az egyiket elefelejt, a' másikat talán nem is ismeri. Mind ezek befoglaltatnak a' valódi büntetésben, a' látszatban pedig hiányzanak. — A' büntetés elnevezése is igen fontos. Homályos név mintegy ködöt borít a' büntetésre, mellyen a' közönséges ember esze keresztül hatni ritkán képes, hasonló a' sphinx rejtélyéhez, melyet a' ki fel nem odhadt, életével lakolt.

12. Népszerűség (Popularité). A' törvényhozónak a' büntetések' választásakor gondosan kell mindent kerülni, mi a' nép között divatozó előítéleteket sértené. Ha a' büntetések bizonyos neme iránt a' közvélemény ellenszenvet mutat, habár az magában helyes volna is, a' büntető-törvénykönyvben helyet nem foglalhat. Mert először népszerűtlen büntetés rosztat szül, midőn a' népben kínos érzést gerjeszt; ilyenkor nem csak a' gonosztevő szenved büntetést, hanem a'

legártatlanabb, leggyöngédebb kedélyű egyedek is, midőn érzékenységek sértetik, véleményök megvettetik, 's képzelők előtt erőszak' és kényuraság' képe tűnik fel. De ebből még egyéb rossz is következik. Törvényhozó, ki a' közérzéseket megveti, azokat maga ellen fordítja; a' helyett hogy a' nép' tömege, a' törvény mellett, a' bűnös ellen törekednék, inkább ezt segíti amaz ellen. Lassanként igen ártalmas előítélet gyökerezik meg a' közvéleményben, mely a' törvény szolgálatához bizonyos gyalázatot és szégyent kapcsol. A' közéletlenség még tovább is mehet, néha nyilvános ellenszegüléssé válik, mely a' törvény' szolgáit az ítélet' végrehajtásában gátolja. A hatóság elleni siker a' nép előtt diadalnak látszik, 's a' gonosztevő büntetlenül nevezi a' törvények' gyengeségét. De mi teszi a' büntetéseket népszerűlenekké? Többnyire a' rossz választás. Minél inkább követendi a' büntető-törvénykönyv a' fenebb kifejtett szabályokat, annál inkább nyeregi a' bölcsök' okszerű javallását, 's a' tömegek' érzéssugalta helybenhagyását. Ha a' nép a' törvénnyel szövetkezik, a' bűnnek büntetlenül maradása a' lehetőség' legalsóbb fokára száll.

Ezen kívántató tulajdonok' lajstromát nem kell haszontalan munkának tekinteni. Hogy bár mely tárgyról kellőleg okoskodhassunk, annak tulajdonairól kell mindenek előtt tiszta és teljes fogalmat szereznünk. Míg ez nem történik, min-

den helybenhagyás vagy roszalás nem egyéb rokon- vagy ellenszenv' homályos érzeténél. E' tulajdonok' elsorolása után világos és biztos okokat birunk, melyeket a' büntetések' választásában követhetünk; mert csak azt kell vizsgálnunk, hogy azoknak külön nemei, e' tulajdonok közül melyekkel 's milly mértékben birnak. Nincs olly neme a' büntetésnek, melly mindyáját magába zárná, sőt a' vétségek' természetéhez képest egyik fontosabb a' másiknál. Nagyobb gonosztettek ellen a' példásságot 's analogiát kell követnünk. Kisebbség vétségeknél inkább a' takarékossgot 's erkölcsi javítást kell szem előtt tartani. A' vagyionelleni büntetteknel legtöbb figyelmet érdemel a' haszonra fordítható büntetés, melly a' sértett félnek anyagi kárpótlást is nyújt.“ Ed- dig Bentham.*)

Mielőtt tovább mennénk, érdekes lesz talán az eszmék' haladásának 's fejlődésének kimutatása végett, azt, mit a' büntetés kellékeire nézve, Bentham előtt mások megállapítani próbáltak Dumont' összeállítása szerint előadni.

Ha Montesquien' munkájából mind az, mit a' büntetés' tulajdonságaira nézve mond, egybe- gyűjtetik, csak négyet találhatni, 's ezek is ha- bozólag 's csak körülírva kifejezvék, u. m.

1. Azt akarja, hogy a' büntetés a' büntett'

*) Theorie des peines. Chap. VI.

természetéből folyják; ez alatt' úgy látszik' bizonyos nemét az analogiának érti.

2. Hogy mérséklett legyen; kifejezés, melly semmi határozottsággal nem bír, 's egybehasonlítási pontot nem nyújt.

3. Hogy arányban legyen a' büntetthez.

4. Hogy szemérmetes legyen.

Beccaria szinte négy tulajdont kíván:

1. Akarja, hogy a' bűn és büntetés között hasonlatosság legyen, de ezen analogiát részletesen nem fejtegeti.

2. Hogy a' büntetések nyilvánosak legyenek; mi alatt példásságot ért.

3. Hogy szelídek legyenek; mi magában igen határozatlan kifejezés.

4. Hogy arányosak legyenek.

Továbbá még azt kívánja, hogy a' büntetés bizonyosan, hamar és elkerülhetlenül bekövetkező legyen, de ez a' birói eljárás módjához, 's nem a' büntetés tulajdonságai közé tartozik.

Beccariahoz írt jegyzéseiben Voltaire gyakran említi a' büntetés' haszonra fordíthatásának szabályát. „Akasztott ember“—úgymond— „nem használható semmire.“

Howard, az emberiségnek erényes hőse ki-rekesztőleg javítást várt és kívánt a' büntetéstől.

Ha ezen kísérletek habozó, határozatlan, egyoldalú 's ki nem elégitő eredményeit egybehasonlítjuk a' Bentham által készített lajstrommal,

melly a' büntetés' hatását olly helyesen elemezi, 's' a' kitűzött általános czél' minden oldalait méltányolja, el nem tagadhatjuk tőle azon érdemet, hogy első vala, ki a' büntetésnemek' becslésére, a' bűn és büntetés közötti arány' kimérésére határozott 's' biztos szabályokat, a' törvényhozó által zsinórmértékül használandókat, nyújtott. Ezt is azonban csak viszonylagos, és mint minden emberi mű' 's' intézmény' hiányossága magával hozza, csak korlátolt értelemben kell venni; mert matematikai pontosságú becslésről, kimérésről olly tényekre nézve, mellyek, mint bűn és büntetés nagy részben erkölcsi érzések' 's' egyedi módosító viszonyok' körében forognak, természetesen szó sem lehet, – mit ki is jelenteni feleslegnek tartanánk, ha a' tapasztalás épen Bentham rendszerénél nem mutatná, mennyire hajlandók sokan a' legegyszerűbbet is félreérteni, átvitt értelemben használt kifejezéseket betű szerint magyarázni, csak hogy legyen mit czáfolni, ha megrögzött tudományos előítéletek 's' valamelly rendszer iránti előszeretet úgy kívánják.

Túlvinne e' munkának kitűzött határokon ha minden lehető büntetésnemet külön külön bonczolás alá vennénk, vizsgálván, hogy a' fenebbi lajstromban foglalt szabályoknak mindegyik mennyire megfelelő, mennyire nem. A' halálos büntetés sokkal fontosabb kérdés, hogy sem itt csak úgy mellékesen tárgyalassék, 's' róla e' munkának egyik szerzője máshol bővebben

értekezett, itt csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy minden mellette 's ellene szóló okoknak Bentham' modora szerinti egybevetése után, annak több káros, mint hasznos oldalait tapasztalhatni.*) A' számkivetés legtöbb esetben nem is büntetés, 's ennél fogva csekély elijesztő hatással bír, de méltánytalanság is idegen országok iránt, ha a' keblünkben támadt bűnmételyt beléjük oltjuk. A' deportatio reánk nem alkalmaztatható, mert gyarmataink nincsenek, de ott is, hol eddig divatozott, mint például Angliában, mindinkább meggyőződnek célíránytalan, sőt káros voltáról. Becstelenítő büntetés ha olly tettekre rovatik, mellyeket a' közvélemény is megbélyegez, felesleges, 's a' becsület' dolgában érzéketlen, megrögzött gonosztevőre nézve sikertelen, sőt a' mennyiben a' netalán benne még lehető becsületérzés' utolsó szikráját is eloltja, ártalmas; ha pedig a' törvényhozó illy büntetések által a' közvélemény által nem rosezalt, sőt talán a' nép' sympathiáját gerjesztő tettekre akar szégyenbélyeget sütni, p. o. politikai vétségekre, többnyire csalatkozik várakozásában, mert megtörténhetik, hogy ilyenkor a' pelengér diadalívvé változik. — A' mi a' testi fenytétet, kivált a' hazánkban újabb időig büntetési panaceának tartott botot illeti, a' mennyiben fájdalmat okozó, igen egyenetlen hatású; mert kor, testalkat, ki-

*) L. Büntető-jogi theoriák. Budapesti Szemle II. kötet.

sebb nagyobb érzékenység, 's egyéb körülmények szerint, hol felette csekély, pedig épen a' társasági jogrend legveszélyesb ellenségeire nézve az,—hol igen kemény, 's következéseire nézve olykor halálbüntetéshez vagy csonkításhoz hasonló. A' mennyiben pedig szégyennel járó, az egyéb beostelenítő büntetések' categoriájába tartozik, 's ha olly mértékben 's kiterjedésben alkalmaztatik, mint hazánkban, minden jobb érzés elfojtása által, a' népet végképen demoralisálja. De erről is, noha honunkat közelebbről érdeкли, feleslegnek tartjuk bővebben értekezni, mert a' bot' korlátlan uralkodása ellen a' műveltek véleménye már elég hangosan nyilatkozik, 's közöttünk is elég ügyes organumokra talált; reméljük tehát nem sokára a' közvélemény is pálczát törend felette, a' nélkül, hogy gyenge szavunk általi figyelmeztetésre szorúlna. Egyéb igen complicált, 's épen e' tekintetből czéliránytalan büntetésnemek' mellőzésével, csak a' fogság és kényszerített munka jöhet még tekintetbe, ezeket tehát, mint e' munka különös tárgyait, Bentham' elveinek nyomán bővebben vizsgálni tanácsosnak véljük.

Fogság és kényszerített munka.

Ha a régi szerkezetű tömlöczökre a Bentham által elsorolt kívánatos büntetési tulajdonságokat alkalmaztatjuk, úgy találjuk, hogy:

1. Eloszthatóság tekintetében alkalmazatosak; mert idő és szigorúságra nézve számtalan fokozatot engednek.

2. Bizonyosságra 's egyenlőségre nézve hiányosabbak; mert nem tagadhatni, hogy a fogság egyet keményebben sújt a másiknál, a szerint, a mint szabad állapotban megszokott több vagy kevesebb élményt vesztt általa; de már említettük, hogy tökéletes egyformaság a büntetés hatására nézve lehetetlen, 's a fogság, ha nem egyenlő is mindenkre nézve, szenvedést még is kivétel nélkül bárkire ró az által, hogy őt szabadságától, megszokott társaságától 's életmódjától megfosztja.

3. A megmérhetőségnek is eléggé megfelel, mert olly esetben, hol a bűnös kisebb 's nagyobb vétség között választhat, ez utóbbitól őt hosszabb ideig tartó 's keményebb rabság tartóztatni fogja.

4. Analogiával is bir legtöbb vétségek' esetében, mellyek féktelen életmód' 's korlátlan szabadságvágy' eredményei, mint útonállás, kóborlás 's a' t.; melly esetekben a' bűnös fogság által attól fosztatik meg, mi büntetvére alkalmat adott.

5. Példátság tekintetében a' börtönök, régi szerkezetben, mert a' közönség előtt elzárva, nem lehetnek nagy hatásúak; legfelebb a' tömlöcz' épületének látása intheti az elmenőket a' törvények által biztosított jogrend tiszteletére.

6. Takarékossgot illetőleg a' dolgozó házzal egybe nem kötött tömlöcz igen céliránytalan, mert egy részről a' statusnak tetemes és haszonnélküli költséget okoz, más részről pedig magát a' rabot 's azokat, kik netalán munkájából éltek, keresetétől megfosztja; sőt túl is hat a' fogság idején, midőn őt henye 's munkátlan életre szektatva, kiszabadulás utáni élelemszerzésre is alkalmatlanabbá teszi.

7. Az elengedhetőség e' büntetésnek teljes mértékben tulajdona.

8. Az ártható tehetségtől megfosztást, vagyis a' bűnös személye elleni biztosítást is a' fogság, legalább ideiglen eszközli; mert míg fogva ül, a' leggonoszabb is megszűnik a' társaságra nézve veszélyes lenni; de nem tagadhatni, hogy ez ideigleni biztosítást jóval felülmúlja tömlöczeink' hibás szerkezeténél fogva a' kiszabadult rab' romlottsága általi veszély.

9. A' bűnös javításáról pedig munkátlan-
lanság 's a' gonosztevők vegyes együvézárása
mellett szó sem lehet; úgy szintén

10. A' büntetésnek haszonra fordít-
hatásáról sem, akár a' statusra, akár a' meg-
károsított félre nézve, kivéven a' mennyiben az
által eszközölt elijesztés a' rossz példa okozta
erkölcsi kárt helyrehozná.

11. A' leirási egyszerűség, vagyis
érthetőség kellékének teljesen megfelel;
mert minden, bár mi együgyű 's műveletlen elme
által felfogható 's maga e' szó „tömlöcz“ magába
zárja 's a' képzelem elébe tünteti, az elzárással
egybekötött majdnem minden szenvedéseket.

12. Népszerűséggel is bir, kivált azok
előtt, kiknek alkalmuk nem volt az eddig divato-
zott rendszer káros eredményeit tapasztalni.

E' bonczolgatásból látjuk, hogy a' tömlöczök
mostani hiányos szerkezetök mellett, a' Bentham
által megkívánt büntetési tulajdonok közül a'
takarékoságnak és javításnak épen
nem, a' bizonyosság 's egyenlőségnek,
példásságnak 's haszonra fordítha-
tásnak csekély mértékben, a' többinek azonban
teljesen megfelelők. Tekintsük most a' kénysze-
ritett munkát 's benne azon tulajdonokat feltalá-
landjuk, mellyek amannak hiányait pótolhatják
's ennél fogva a' két büntetés egybekötése fe-
lel meg leginkább a' haszonelv igényeinek.

A' kényszerített munkára nézve Bentham

megjegyzí, hogy az nem, mint más büntetés, idegen kéz által hajtatik végre a' bűnösön, hanem ez saját büntetésének végrehajtója. Már azon tekintetből is szenvedést foglal magában, mert minden félbe nem szakasztható 's örökké egyforma munka, ha eleinte kedves lett volna is, végre kínná válik. Lássuk már most mennyiben felel meg e' büntetés Bentham szabályainak.

1. Elosztható mind időre mind súlyra nézve.

2. A' hatás bizonyossága 's egyenlőségére nézve sem hiányosabb másnemű büntetéseknél; mert való ugyan, hogy hasonló munka a' körülményekhez képest, az egyiknek súlyosabb lehet, mint a' másiknak, de ezt a' bíró tekintetbe veheti.

3. Megmérhető olyképen, mint a' fogság hosszabb vagy enyhébb bánásmód tekintetéből.

4. Analogiával bir sok esetben a' megbüntetett vétséggel, a' mennyiben a' bűntettek nagy része henye 's kóbor élet által okozott nyomorúságból 's kincsvágyból erednek, dolgozóházakban pedig a' henye munkára kényszerítik, 's a' kóbor szabadságtól fosztatik meg.

5. Példátság a' dolgozóházakban helyes szerkezete, 's mindenki előtt nyitva állása esetében, kevesebb szigorúság mellett is, nagyobb mint közönséges börtönökben, hol annyi szenvedés vész el, minden hatás nélkül a' néma és sötét falak között.

6. Takarékoság tekintetében csak a' pénzbeli marasztalások előbbvalók; mert ezek úgyszólván semmi költséget nem okoznak, holott a' kényszerített munka, a' dolgozó rabok tartása, őrzése 's a' t. tekintetéből kiadást kíván, melyet azonban a' munka kipótól, sőt néha nyereséggel is tetéz.

7. Jövedőre nézve elengedhető.

8. A' bűnös elleni biztosítás tekintetéből a' közönséges tömlőczöket dolgozóházak felett csak annyiban illeti az elsőség, a' mennyiben ez utóbbiakban szorosabb felvigyázás kívánatik az elillanás vagy a' rabok ellenszegülésének meggátolására; de viszont

9. Javítás, munkára szoktatás 's a' rabok összeszólalkozásának gondos elkerülése által, csak dolgozó-házban lehető, 's ennél fogva legtöbb esetben ez a' társaságot a' bűnös ellen nem csak fogsága alatt, de kiszabadulása után is biztosítja.

10. Haszonra fordíthatás tekintetéből a' pénzbüntetések felett is elsőséggel bír; mert amazok ritkán behajthatók, minthogy legtöbb véttség szegénység eredménye, 's szegények által követtetik el, már csak azért is, mert minden ország lakosainak többségét ők teszik; de ezekre hijában ró a' törvény birságot, holott munkáját a' legszegényebbnek is használhatni.

11. A' leirási egyszerűséget 's ért-

hetőséget sem nélkülözi; mert kinek ne volna fogalma kényszerített munkáról?

12. Népszerűséggel pedig legfeljebb akkor nem bír, ha a' törvényhozás a' büntetéssel olly tettekre akar szégyenítő és becsstelenítő bélyeget ütni, melyeket a' közvélemény nem kárhoztat, vagy legalább megvetéssel nem tekint.

Igy tehát fogság és kényszerített munka együttvéve alkotnak olly büntetést, melyben a' Bentham által kívánt minden büntetési tulajdont kisebb nagyobb mértékben feltalálhatni; 's ennél fogva ez érdemel legtöbb figyelmet a' törvényhozó részéről.

Hogy e' két büntetés combinációjának milly módjai kísértettek meg eddigelé, 's milly sikerrel, — 's hogy a' tapasztalás és józan okoskodás mellyiknek választását javasolja, e' munka második részének tárgya leend; annak első általános theoriai részében azért tartottuk szükségesnek valamivel bővebbeknek lenni, mert, mint már e' munka elején érintettük, különböző induló pontok és különböző czélok, más meg más utakat is kívánnak, és sok következtetést csak forrásában lehet és kell megczáfolni.

Fogházjavítás.

A' régi rendszer hiányai.

Arra, hogy a' fogság és kényszerített munka a' fenn elősorolt tökélyekkel birjon, szükség, hogy az olly börtönökben, 's olly módon alkalmaztassék, melly sem az emberi természet ben született méltóságát, sem a' társaságnak önfentartási kötelességét ne sértse, 's csak a' hol 's a' mennyiben ennek megfeleltetett, áll mind az, mit, Bentham theoriáját követve, e' büntető-mód célirányosságáról mondánk. — Mig az emberi méltóságot lealázó pálcázás, 's a' halálos büntetés helyébe, mellytől műveltebb korunk visszaborzad, más surrogatumot nem mutathatunk, mint olly börtönöket, mellyekben a' hosszabb időre elzártnak élete, a' kisebb vétkesnek erkölcsisége annyira veszélyeztetik, mint hazánk' 's 'Europa' majdnem minden börtöneiben: addig minden emberszerető declamatióink mellett, jogunk nincs valakit kegyetlenséggel vádolni.

Minden hibás büntető-rendszernek, vagy egy

magában jó rendszer hibás alkalmazásának rossz következései kétfélék; olyanok, melyeknek káros hatásai közelebbről a' társaságot, — 's olyanok, melyek leginkább a' büntetett egyedet érdeklik.

A' társaságra nézve a' büntető-rendszer lehet vagy 1^{ör} olyan mely eléggé nagy visszajeszto erővel nem bír, 's így gyengítvén a' fenytéket, gyengíti azon okokat, melyek a' gonosztettől visszajesztenek; vagy

2^{or}. A' büntető-rendszer előlve minden becsületérzetet a' rabokban, 's alkalmat nyújtva egymás közti megromlásra, olly egyedet vethet vissza a' társaságba, melyek a' bünre nevelve, 's mintegy kényszerítve, bátorságára veszélyeket hoznak.

A' büntetett egyedre nézve rossz büntető-rendszernek következései vagy anyagi, vagy szellemiek; 's ezek ismét vagy olyanok, melyeket büntetése alatt tűr el, midőn rossz étkek, vagy egészségtelen tömlöcz által kinokat szenved, melyeket előre nem láthatott, 's a' legaljasabb társaságnak kitéve, olly morális szenvedéseknek tétetik ki, melyek bűneinél nagyobbak; vagy olyanok, melyek büntetése körén túl latnak, 's miként vagy testét szerfeletti sanyargatások által minden munkához alkalmatlanná tevék, vagy személyére eltörülhetetlen szégyenbélyeget nyomva, őt minden jobb társaságból kizárák, egy időre rendelt büntetését egész életére kiterjeszték.

Már nézzük tömlöczeink jelen állapotát, 's jelesen azon hatást, mellyet azok a' rab testi jólétére 's erkölcsi javulására gyakorolnak. Mennyi sanyargatásoknak, mennyi előre nem látott szenvedéseknek tétetik ki hazánkban azon szerencsétlen, ki a' büntető-törvény sujtó, vagy csak vizsgáló körébe vonatott, tudja mindenikünk. Alig múlik egy év, hol egy vagy más megyében az úgynevezett tömlöczláz nem ütne ki, 's hol nem történhetnék egy vagy más törvényszékkal nálunk is az, mi 1557ben az oxfordi úgynevezett fekete assisekkel történt, hol a' raboktól közlött ragály következésében, mind, kik az ülésen jelen voltak, bírák, tanúk 's hallgatók ugyanazon betegségben meghaltak. — Gilbert Blanc szerint *) legalább 600 köblábnyi hely szükséges arra, hogy egy ember, egészségének kára nélkül élhessen. — Niemann **) 730 lábat mond; — valjon tele tömött tömlöczeinkben jut-e ennyi, azaz három köb öl egyegy személyre, ha nem vesszük is tekintetbe azt, hogy szellőztetésről gondoskodva nincs, 's hogy a' romlott levegő soha meg nem újulhat; melly mennyire káros, például szolgálhat, hogy 1753ban (a' mint Howard említi) 7 ember, ki magát a' newgati tömlöcz szellőztetése alkalmával vigyázatlanul a' tömlöczből jött levegő folyamnak kitette, mind megbetegedett.

*) Medico Chirurgica transactions.

**) Handbuch der Staatsarzneywissenschaft.

Millyen az évenkénti halandóság tömlőczeinkben, nem tudjuk, minthogy illy statistikai adatok Magyarországon csak ritkán 's tökéletlenül találtnak; — de annyi bizonyos, hogy az nagy, 's rendkívül nagyobb, mint lennie kellene, ha tömlőczeink úgy rendeltetnének el, miként Amerikában 's Europa némelly országaiban már léteznek, hol a' halandóság a' tömlőczben néha kisebb, mint a' szabadlábbon élők között *).

De még károsabb, még ezerte inkább figyelmünket érdemlő mostani tömlőczeink második következése; azon lelki megromlást értem, mellynek annyi gonosztevő vegyüléséből szükségképpen eredni kell. — Három az ok (így szól Bentham, e' nagy gondolkozó, egy helyett) mellyek a' tömlőczök által való romlásnak fő-kútfejei:

*) Nincs semmi szembetűnőbb, mint azon különbség, melly az egészségi állapot 's főkép a' halál eseteire nézve, az ó 's új rendszer között Amerikában létez, midőn t. i. a' philadelphiai walnutstreeti tömlőczben a' halál esetek száma, mint 1 a' 16hoz, a' newyorki newgatiban, mint 1 a' 19hez állott (melly tömlőczök, a' rólok adott leírás szerint, a' miénket még a' mellett mind tisztaság, mind rendességre nézve felülhaladták): a' mostani elvek szerint alakult fogházakban a' halál esetei így állnak: Singsingben 1. 37ből, Wetherfieldben 1. 44ből, Baltimorban 1. 49ből, Auburnban 1. 56ból, 's Bostonban 1. 58ból. Beaumont et Joqueville — Systeme penitentiaire aux états — unis 1. 80.

1. Megerősítése azon okoknak, melyek a' vétekhez buzdítanak.

2. Gyengítése azon tekinteteknek, melyek attól visszatartanak.

3. A' vétek véghezvitelére nyert oktatás 's könnyebség.

Már nézzük megyei tömlöczeinket. — Mi az elsőt illeti, minden gonoszetteknek kútfeje a' szükség, a' munkátlanság 's egy bizonyos hibás meggyőződés, mely a' gonosztevőnek vétkét nem annyira undoknak, mint következései végett kívánatosnak festi. — Már kérдем, tömlöczeink a' vétek okait gyengítik-e, vagy nem erősítik-e inkább? A' kiszabadúlt rab nem vettetik-e vissza a' társaság körébe, mint koldus, a' nélkül, hogy élelméről csak az első napokban is gondoskodva volna, a' legnagyobb, legkinosabb szükség között, kiteve ezer csábításnak, melyek őt, ha ellent nem áll, ugyan oda vezetik, honnan alig szabadúlt, a' nélkül, hogy ellentállása által megfertőztetett nevét kitisztíthatná, mert az élet kényelmei között ki tudná átlátni, hogy vannak pillanatok, melyekben nem lopni nagy tett. — 'S tegyük fel most, hogy a' szabadúlt, hosszú büntetést szenvedvén, dolgozni elfelejtett, vagy épen minden munkára tehetetlené vált (mi botozás által igen könnyen megtörténhetik); tegyük fel, hogy csekély tömlöczi szerzeményét, a' mi nálunk közönséges, erősebb italok megszerzésére fordítá, 's így minden szen-

védesei között oly kényelemhez szokott, mellynek szükséggé vált kielégítésére becsületes módon nem juthat; 's most gondoljunk mind ezekhez egy embert, ki évekig gonoszok társaságában élve, a' bűn képzeletével megbarátkozott, kinek e' földön társa nincs, mint gonosztevő, kit e' világhoz semmi nem köt, mint szükségei, kit a' törvények csak sujtanak, — 's valjon remélhetjük-e, hogy a' szükségtől szorongatva, becsületes fog maradni, remélhetjük-e főkép, ha a' második okra figyelünk 's meggondoljuk:

Hogy mind azon indító okok, mellyek a' közönséges embert az erény-ösvényen visszatartják, a' tömlöczöztetettre nézve, hatásukat elvesztik, — mert ne hasonlítsa magát össze senki azon szerencsétlenekkel, kiket a' törvény súlya ért. Más-sal, 's ha bár szegény is, a' törvény csak védelmét, csak önbiztosságát érezteti, neki barátjai vannak, ismerői, száz édes kötelék, melly őt az övéihez csatolja, mellette intve áll a' hit szent oktatásával, 's egy egész társaság, mellyben, bár mi romlottnak mondják sokan, becsületes embereket csak az nem talál, ki találni nem akar, — őt becsületre inti maga azon név, mellyet visel, mellyet ő apáitól tisztán veve át, 's így eresztendi gyermekeire, mellyet rossz hír átka még nem sujt, 's melly, habár a' boldogulás kapuit nem nyitja fel, előtte mint más hangosabbak, legalább semmit el nem zár, — azon név, melly mindeniknek annyira kedves mint személye, 's melly

szüntelen védfalként áll közte 's a' vétek között. 'S mit bir mind ebből a' rab? — Ne szóljon a' törvényről neki senki, csak súlyait érzé, csak lánczokat ada néki; ne szóljon emberekről, a' kötelékek, mellyek hozzájuk köték őt egykor, elszakadtak mind, 's közte 's a' társaság között nincs láncz egyéb, mint azon gyűlölés, melly az elnyomatottat elnyomóihoz fűzi; — mert ne gondoljuk, hogy igazságosnak ismerendi büntetését; ha volna is valami e' lealázott szivben, mi mint lelkismeret megbánásra 's jobbulásra intené a' magánost, — mellette állnak társai, gonoszabbjai, 's gúnykaczajok előtt a' jobb érzemény félénken elhallgat előbb, később elenyésczik, mint minden, mit soha ki nem mondhatunk. — Bűnének nem ő oka, így szólnak pajtási, hanem azon társaság, melly őt az élet' minden vagyonaiból kegyetlenül kizára, melly őt semmi jóra nem oktatá, nem nevelé, melly első talán meggondolatlanságból elkövetett kis hibáit kegyetlenül bünteté, 's megbélyegezve nevét, előtte minden jobbra való utat elzára. — 'S mi kösse a' hazához őt, kire határain csak egy jövődő vár, a' gyalázat, rokonai már nem azok, kiket a' természet ada néki, 's kik most szégyennel tőle visszavonúlnak, ezentúl nincs senki, kiben bízhatnék, mint azok, kiket véle egy vétek, egy gyalázat, egy szenvedés köte össze, 's ezekhez csatolja nem csak önválasztása (melly őt talán más felé vezetné), hanem azon szükség, melly minden embert társaságba vezet,

's inkább a' legroszabbak közt, mint magánosan hagyja állani.

'S íme egy új társaság alakúl a' börtön homályai között, esküdött ellensége annak, mellynek őreitől őriztetik, — alapja a' vétek, társai gonosztevők, célja a' törvényeknek megszegése; 's ki e' körben legmerészebb, kinek beszédei a' törvények ellen leglázasztóbbak, ki a' hit' parancsai 's fenytékei ellen gúnyolódva legélénkebb, kinek multját a' legundokabb tettek fertőztetik, az az első, a' csudált, a' példa, mellynek követését száz a' magányban felhevült képzelet czélul tüzi ki magának jövőndőre.

Közös megbecsülés tart fenn minden társaságot 's erények kellenek ennek, mint minden egyébnek; de ez erények nem azok, mellyek jó polgárt nevelnek, hanem azon makacs eltökélés, mellyel az egyes a' büntető-társaság ellenébe szegül, — azon elszánás, melly őt szenvedni tanítja a' nélkül, hogy panaszra fakadna, vagy az erősebb előtt meghajolna, — azon hűség, mellyel czimborái titkait őrizi, 's az igazság kiszolgáltatását gátolni igyekszik, — egy szóval azon szolgálai tökély, melly a' vesztett szabadság után minden egyebekből egyetlenül fenmarad, — türelem 's bosszú. De a' fogság csak egy ideig tartó, a' rab szabadúlni fog, néki is vannak még reményei, jobb étkek, munkátlan szabadság, bor, pénz, 's undok ölelések, — ezek, mik őt e' helyre vezet-

ték, nem örökre veszték el még, van néki is még egy reménye, — a' vétek.

'S most jó a' harmadik ok, — ott ülnek lánczaik közt a' vad czimborák, a' jövőről foly beszédök, víg napokat említenek, 's dús vagyont, 's dicsőséget, emelkedik minden kebel, hevül minden képzelet, 's a' mit az egyes nem tud, arra száz társa tanítja, — mitől az egyes visszajedne, az most biztos, 's könnyűnek látszik, mert annyi társak között, kiknek segédére kiszabadúlva majdan számot tarthat, hogy ne érezné erősnek magát mindenki.

Ezek következései a' vegyes bezárásnak, melyek tömlöczeinkből vétekiskolát csinálnak; 's ne gondolja senki, hogy kelletlenül homályosabb színekkel festénk: a' mit mondtunk, azt számtalan tapasztalás igazolja, 's nem ez az egyetlen való Magyarországon, mi hihetetlennek látszik. — Magános ember egészen jó, vagy egészen rossz nincsen, a' társaság azzá teheti. A' haza pillanatokra Istenné, a' tömlöcz ördöggé.

Bővebben szoltunk a' dologról, mint talán célunk kívánná, de csak azért, mert épen e' két hiba elkerülése az, mi az új tömlöczi rendszernek fő-célja, 's tökélye; — ez, miben egész alapja fekszik; — ez végre, mi tömlöczeink javítását egyik legszebb, de miután annak szükségét, átláttuk, egyszersmind egyik legszorosabb kötelességünk ké teszi. Mert valjon a' rab nem marad-e

embertársunk? nem marad-e polgára azon hazának mellynek törvényei őt sújtják, de csak a' mennyire vétezett, midőn azokat megszegi, egyébként az ő, valamint mindenki védelmére létezvén, — 's nem tartozunk-e a' törvények védelmét fentartani még annak is, ki azokat megszegé. — 'S ha mikor 1792iki szeptember első napjaiban a' fellázadt franczia pór a' rabokat meggyilkolá, egy iszonykiáltás hatá át egész Európát, 's ha maiglan méltán átkozva emlékezik az emberi nem e' tette, mellynek szennyét annyi győzelmi babérok el nem takarhaták, — valjon felejtethjük-e, hogy rabokat gondatlanság által halni hagyni, nem egy pillanatnyi kinnal, de az elhagyottság évekig tartó szenvedései után, semmivel nem jobb? felejtethjük-e, hogy nem csak egy neme van a' gyilkolásnak, 's hogy nagyobb kegyetlenség nincs, mint mellyet gondatlanság szül, mert ezt még az egyes lelkismerete sem korlátozhatja. — Bár azt, mit Apert olly szépen mond a' franczia tömlöczökről irt munkájában, hazánkról ne mondhatná senki: — „A' királyi kegyelem, melly életre akarná fentartani a' szerencsétlent, csak vesztését halasztja, míg az embereknel kegyesebb halál föl nem oldja bilincseit.“ — És ha meggondoljuk, hogy nem csak gonosztevők töltik tömlöczjeinket, hanem hogy, bár mennyire tökéletesüljenek is büntető-törvényeink, soha annyira nem haladhatnak, hogy ártatlanoknak büntetése általok egészen lehetetlenné válnék, 's

hogy gyanúsok is elzáratnak, sőt néha tanúk, — valjon nem borzasztó a' gondolat, hogy ezeket illy társaságba hozta a' törvény, 's hogy egykor rajtok büntetni fogja, mit talán csak önmaga okozott. Rosz véget jósolunk olly ifjúnak (így szól ismét Apert ugyanazon munkájában) ki rosz társaságba jár, 's valjon mi leend annak következése, ha hozzá lánczoltatik?

Megengedjük ezt, így szólnak erre a' tömlöczjavításnak ellenei, de a' büntetésnek fő-célja példa, 's ha börtöneinkben a' javallott új rendszer behozatik a' tömlöczöztetés szigorúságával, elveszti azon hatást, melyet eddig a' gonosztevők elijesztésére gyakorolt, 's ha ezen ellenvetés állna, akkor csakugyan nem tehetnénk mást, mint lemondani minden javítási tervről; mert bizonyos, hogy csak a' mennyiben a' társaságnak jóléte engedi, lehetünk kegyesek 's engedékenyek a' rabok iránt.

De tekintsük ezen ellenvetést közelebbről, 's kérdezzük, valjon tömlöczeink jelen állapotokban biztosítják-e a' társaságot, valjon általok 's azon lealázó pálczabüntetések által, melyeket hazánkban még annyian védnek, a' vétkek száma kevesbedett-e? — vagy nem látunk-e naponként több 's több gonosztevőt törvényszékeink előtt? Akár merre fordítsuk szemeinket, az ország akár-mellyik törvényhatóságánál kérdezkedjünk: a' rabok száma szomorú módon növekedik mindenütt e' hazában, 's kell-e több legalább annak meg-

mutatására, hogy az eddig követett büntetési mód céliránytalan? Nem látták-e ugyanezt Európának minden országai, hol minden külső műveltség, 's az újabb kor haladásai mellett, a' tömlőczők még kevéssel ez előtt, honi fogházainkhoz hasonlítanak, 's nagy részint — főkép a' kisebb gonosztevőkre nézve — még most is hasonlítanak, 's a' rabok 's gonosztevők száma egy félszázad óta, (mióta t. i. a' criminalis statistica némi figyelemre méltatik) még is olly rémítő módon növekedett. — Kell-e ennél több tapasztalás annak megmutására, hogy olly büntetések, mellyeknél a' rab, személyében az emberi méltóság sértetik, hogy azon rendszer, melly mellett a' szerencsétlen, kit a' társaság büntet, őrjeinek zsarnok kedélye, vagy még kegyetlenebb gondatlanságának tétetik ki, hol a' tömlőczőztetett polgár, ki néha csak váddal terheltetik, 's meg lehet ártatlan, személy lenni megszűnt, 's kínokat szenved, meg-alázásokat tűr, 's veszélyektől környékeztetik, mellyekből a' társaságra semmi haszon nem háromlik, a' közjó biztosítására alkalmas eszköz nem volt 's nem lehet soha.

Javitási kísérletek.

Gondolkozó 's emberszerető férfiak, kiknek munkássága közönségesen hasonló eredményekhez vezet, régóta átlátták mind ezen hiányokat, 's valamint hazánkban, hol — fájdalom — a' középkornak épen olly sok socialis enlékei maradtak, mint e' századoknak művészi hagyományai ritkák, a' börtönök elhanyagolt állapota, végre aunyi különvált politikai színeket 's osztályzatokat ez intézetek javítása körül központosított, úgy már századok előtt nem hibáztak férfiak, kik érezve mind azon igazságtalanságot, melly a' börtönökben törvény színe alatt elkövetetett, élőknek egész munkásságát e' szomorú állapot megjavítására fordíták. —

Azokban csalódnék, ki azt gondolná, hogy a' börtönök javítása körül történtek, azoknak minden hiányai 's hatásuk egész károsságának átlátásából következtek; mert noha a' társaságra nézve kétségen kívül azon hatás, mellyet rosztól elrendezett börtönök a' rabok erkölcsi megromlására gyakorolnak sokkal kártékonyabb, majdnem

kizárólag a' rabok anyagi szenvedéseinek enyhítése vala azon cél, melly után minden ebbeli javítás eleinte kiindúlt. Ritkák azok, kik morális szenvedéseket értenének, 's még ritkébbak, kik valódi részvéttel tekintenek, vagy orvosolni akarnák azt mit nem kénytelenek látni; de a' testi kín világos mindenkinek, mintha könyörületességre akarta volna vezetni az embert maga a' természet, érzékei felriadnak látására, 's kik talán hideg véruen ölnének ezreket egy pennavonással, kik nyugodt lélekkel alkotnának törvényeket, mellyek által egy ország népessége fosztatnék meg vagyonától, 's személyes bátorságától, azokat egy csekély seb elhalványítna. — Az önzőt gyengének teremte az Isten, mert lelkének egy része hibázik, melly őt részvételre vezetné, olly testet ada neki, mellynek jóvoltához szükséges, hogy kínokat ne lásson, 's melly a' hallgató lelkisméret helyett felszólal, vagy emberi könyörületességre inti.

Mind az, mi a' középkorban a' tömlöczök javítása körül történt, csak ezen anyagi szenvedések könnyebbítésére irányoztatott. — Ezért tevék a' keleti császárok kötelességül a' püspököknek és bíráknak a' tömlöczök évenkénti megvizsgáltatását.*) Ezért történt ugyanaz Milanóban,

*) Codex Theodosianus Lib. LX. de custodia reorum.
Codex Justinianus Lib. I. Tit. IV. de episcopali audientia.

Genovában, több olasz tartományokban 's végre Franciaországban, hol 1ső Ferencztől XIV Lajosig majdnem minden király alatt új törvények által parancsoltatik a' tömlöczökre való felvigyázat; ezért fáradtak végre mind azon egyesek, kik durva századukat meghaladva, 's csak szent hitvallásunk parancsait követve, melly a' rabokért naponként imádkozik, nagylelkűen feláldozták életüket, 's minden örömeit, hogy egyes szerencsétleneknek letörölhessék könyeiket, 's a' sötét börtön homályát egy vigasztalással derítsék; ezért Paulai Sz. Vincze, Boromaei Sz. Károly, Claude Bernard, ezért végre nagy részint Howard, azon nagy szentje korunknak, kinek míg a' világon szép leend embertársainknak áldozni életet, míg dicső, évekig fáradni homályban olly cél után, mellytől dicsőséget nem várhatunk, csak hogy szerencsétlen embertársaink sorsán könnyíthessünk,—neve szebben fog hangzani századok után, mint bár milly más, mellyet napjainkban mindenki ismer, de senki nem áld. Howard 1756tól a' francia fogságból megszabadulva (hol a' hét éves háború alatt katonai fogságban tartatott) egész életét, mint a' bedfordi grófság sherifje, 's független egyed, csak e' célnak szentelé, 's körüljárva hazája tömlöczeit, 's körülutazva Európát, veszélyekkel 's kellemetlenségekkel küszködve, feláldozza mindent, mit az élet a' vagyonosnak kellemest nyujthat, csak azon egy reményért, hogy a' rabok sorsa

(mellyet munkájában a' világgal ő ismertetett meg először egész szörnyűségében) enyhülni fog.

De ő is a' rabok anyagi jóléte gyarapításában fáradott leginkább, 's habár munkásságával a' tömlöczökre nézve új aera kezdődik, 's habár munkái a' leghasznosabb gondolatokat foglalják is magokban, még távol vala attól, mire a' tömlöczi tudomány félszázadnyi tapasztalás után végre haladott. — Megtartani tisztaság, rend 's az által, hogy egy tömlöczbe nem szerfelett sok rab záratik, az egészséget, — munkásság által biztosítani a' rabok jövődjét, 's egyszersmind kisebbitni a' tartási költséget; ez vala majdnem az, mit Howard, 's idejében azok, kik példáját követék, tömlöczjavítás alatt közönségesen értettek, 's mi akkor a' genti tömlöczben, melly 1772ben Mária Theresia helybenhagyásával építetett, már létezett.

A' valódi javító-rendszer, melly csak a' rabok teljes elkülönözésében áll, még távol vala, 's hogy Európában még annyira halasztatott behozatása, talán csak azoknak tulajdoníthatjuk, kik mint a' tömlöczjavításnak legbuzgóbb, legbeszédesebb pártolói álltak elő. — Van egy neme az embereknek, minden ujításnál a' legveszedelmesebb, melly jó 's rossz helyett csak divatost ismerve, mihelyest valami új gondolat feltámad, határtalan túlságoskodások által azt nevetségessé teszi. — Miként Voltaire istentagadókká, Rousseau embergyűlölökké tevé a' szegényeket,

— úgy Howard munkája után egyszerre végetlen emberszeretet hatá meg sziveiket, 's tömlőczjavítás lön a' jelszó, mellyel egyszerre mind e' középszerűségek, hogy magoknak kis hirecskét szerezzenek, a' térre szálltak. — Ez a' lánczok terhességét emlité, amaz a' börtön homályosságát, a' magány szörnyeit, vagy az étek durvaságát, mindenik jobbit, mindenik javasol, úgy annyira, hogy ha ez érzelgők kívánatainak a' kormányok hódolnak, bizonyára ollyanná vált volna rövid idő alatt a' rabok sorsa, melly a' szabadmunkás előtt kívánatosnak látszik.

Ellenszegülés támada tehát, közönséges következése minden ujításnak, mellynek, mint az akkori javító-rendszernek, elve csak tagadó, 's a' jelen állapot rosszalása; 's alig vehetjük rossz néven azoknak, kik a' tömlőczjavításokat csak zelotáiból ismervén, nyílt megtámadást 's gúnyt használtak annak népszerűtlenítésére; — azon űton, mellyen indulni kezdte ez ügy, úgy sem lehetete jót várni.

A' tömlőczök javítása nem abban áll, hogy a' rabok anyagi jóléte 's kényelmei növekedjenek; hanem abban, hogy gondatlanság által semmivel többet ne szenvedjen senki, mint mire ítéltetett, de hogy azt mindig, 's mindenütt egyformán szenvedje, — távol legyen tőle minden kényelem, minden öröm, mellyet jobb étkek, erősebb italok 's más anyagi gőnyörűségek neki szerezhetnének; de távol legyen egyszersmind

minden, mi életét veszélyeztetheti, vagy őt oly sanyargatásoknak teszi ki, melyeket sem ő, midőn vétkezett, sem a' bíró, midőn ítél, előre nem láthatának, 's melyek a' börtön homályába temetve, senkinek például nem szolgálván, haszontalanok. A' tömlöcz-büntetés maradjon mindig, de ne váljék soha kínzássá, melynek nagysága nem a' rab gonoszságától, hanem őrzője ember-telenségétől függ. A' melly tömlöczben e' kívánatoknak megfelelően nincs, 's csak azon philanthropicus szalmatűznek melegében létrehozott javításokat találjuk, melyek Howard munkáinak megjelenése után némelly tömlöczökbe behozattak, vagy némelly érzelmők által még napjainkban is czéloztatnak, ott javítás helyett csak a' hibának neme változott.

Nem Európának vala szánuva a' tömlöczök javításának dicsősége, 's habár Bentham Panopticum (mellyről később, midőn az építés formájához érünk, bővebben szólandunk) jeles előlépésnek nézethetik — mivel rendszere sem testi, sem moralis elkülönözést, azaz hallgatást nem foglal magában, — még ez is a' poenitentiarius tömlöczökhöz való előkészületnek nevezhető inkább, mint e' rendszer elkezdésének. Egy más boldogabb éghajlat alatt tenyészett az, mint annyi más szép 's jó, minek magvait mindig Europa hinti el, de mi mindig csak ott hajtja kalászeit, mint ha az Isten éghajlatunknak napszámul adta volna e' másiknak művelését, nekünk csak a'

köszködést adva végzetül; 's szerény quakereknek köszönheti a' világ, hogy a' hibák, melyeket a' 18. század tudósai észrevettek, de a' nélkül, hogy orvoslásukra valamit javaslottak volna, 's mellynek javítására a' büszke francia törvényhozó test, mellynek Bentham 1791ben Panopticumának tervét megküldé, egy biztosság kinevezésénél egyebet nem tett, — végre megszűntek, 's józanabb 's emberiebb tömlöczöztetés lépe helyökbe.

Valamint azonban minden az emberi nem' javát eszközlő találmánynak dicsősége iránt különböző nemzetek igénylik az elsőséget: úgy a' javított börtönrendszernek első létrehozása és gondolatja iránt is nem hibáznak a' vitatkozások. 'S a' gőz hatalmának feltalálása hazájáról alig különbözőbbek az állítások, mint az iránt, kinek köszönheti nemünk azon haladásokat mellyek az emberiség érdekében a' börtönjavítások körül történtek.

Hollandiában, hol a' tömlöczők századok óta werkhuis-oknak neveztetnek, a' munka hihetőkép legelőbb hozatott be a' börtönökbe, 's nem valószínűtlen, hogy Penn Wilmos, ki 1682iki codexének 10dik szakaszában azt parancsolja, hogy börtönök munkaházak legyenek, hol gonosztevők, kóborlók 's erkölcstelenek dolgozzanak, ez országban való tartózkodása alatt jött e' gondolatra.

Franciaországban a' 17. század alatt Mabillon hivatkozva sz. Benedek szerzetének apátjai által Aachenben 1817ben kiadott rende-

letére erkölcstelenség végett elzárt szerzetesek megjavítására, az elkülönözést, munkát, hallgatást és imádságot ajánlá. Ferre szerint az illy szerzetesek egyes, a' carthausiakhoz hasonló cellákba zárandók munka mellett, helyök az isteni szolgáltnál elkülönözött, elesegeik durvábbak 's szegényebbek, 's böjtjeik gyakorabbak. Elöljáróik részint intés, részint vigasztalás által fognak iparkodni javításukon. „Ha ez egyszer léteznék — így szól Mabillon — nem csak hogy illy magány szörnyűnek, 's tűrhetetlennek nem látszanék; teljes meggyőződéseim szerint a' nagyobb rész alig érezne valami kint ez által, habár egész életére záratnék is így el. Nem kételkedem, hogy mind ez egy új világi eszmének fog látszani, még is, bár mit mondjanak 's gondoljanak, úgy hiszem, csak akarjunk, 's könnyű volna tömlöczeinket tűrhetőbbekké, 's hasznosabbakká tenni.“

Romában 15ik Clemens pápa 1704ben gyermekgonosztevők számára sz. Mihály ispotályát építteté, mellyet Howard utazásában látott, 's munkájában leirt.*) E' tömlöczben, mellynek kapuja felett e' szavak álltak: „Parum est coercere improbos poena, nisi probos efficias disciplina.“ Howard 64 illy gyermeket talált, kik éjszaka épen annyi magános kamrákba zárva, nappal egy közös teremben dolgozának, mellynek közepébe rendszabályként

*) Howard State of the Prisons.

a' szó „silentium“ vala felírva. Egy hasonló intézetet talált a' híres utazó 1539ben alapított, és 1636ban felépült carbonárai ápoló-házban (Albergo di Carbonara) Genua mellett, mellynek dolgozó-terme felett, a' szavak: „silentium et obedientia“ valának felírva.*)

Belgiumban a' híres gróf J. P. Vilain XIV által 1771ben a' keletflandriai rendeknek ajánlott, 's 1772ben Maria Theresia császárné helybenhagyásával építeni kezdett genti börtön hasonlókép börtönjavításban egy nevezetes előlépésnek tekinthető, 's a' börtönök akkori helyzete szerint nem bámulhatni mind azon dicséreten, mellyel Howard e' tömlöczről szól.

Még nagyobbak azonban azon igények, melyeket Anglia a' börtönjavításoknak megkezdésére nézve tehet, hol Howardnak fáradozásai a' közvéleményt jókorabb 's nagyobb erővel e' cél felé irányozák. Már 1775ben a' horshami börtön, melly Richmond herczeg 1775ben beadott terve után építetett, 's mellyben Howard bizonyítványa szerint, ki e' tömlöczöt 1779ben meglátogató, minden rab külön 10' hosszú, 2' széles, és 9' magas kamrában tartatott; a' petworthi javítóház, melly hasonlókép Richmond hg. 1785ben tett indítványára építetett, 's mellyben a' rabok nem csak külön kamrákban tartattak, 's az isteni szolgálat alatt is páholyokba egymástól elkülönöztettek; de mellynek 1787ben

*) Ibidem.

készült rendszabályai szerint a' raboknak tökéletes elkülönözése parancsoltatik úgy, hogy még sétálásuk alkalmával se találkozhatnak egymással: olly tökéletes magányrendszerű börtönöknek példáit mutatják, mellyek csak inkább rabjaiknak számára, mint tőkélyökre nézve különböznek e' rendszernek mostani mintáitól. 'S habár a' gloucesteri javítóház, melly 25. III. György Cap. 10. (1785.) következtében épített, e' részben némiként visszalépésnek tekinthető; mert e' tömlöczben a' rabok tökéletes elkülönözése olly annyira nem eszközöltetett, hogy például azon rabok, kik írni, olvasni nem tudnak, más a' káplán által kikeresett rabtársak által nyerék ez oktatást; 's habár a' 19. György. Cap. 74. (1778) által, az előbb transportációra íteltetni szokott gonosztevők munka mellett, magánosan rendeltetnek elzáratni, de csak annyiban, a' mennyiben azt munkájoknak természete engedi; még is, mivel e' törvények a' magános elzárást már egy jobb rendszer alapjának tekintik, a' 22. Georg. III. Cap. 54 és 25 Georg. III. Cap. 10. ezen elvet pedig még inkább kifejti, 's a' horshami 's a' petworthi fogházak azt létre is hozzák, nem egészen alaptalan Crawfordnak állítása, ki hazaszeretetében a' magány-rendszer behozásának érdemét egyenesen Angliának tulajdonítja.

Azonban bár mi alaposak legyenek is ezen nemzeteknek igényei 's bár mennyire bizonyos is,

hogy a' börtönjavítás eszméjének lassú kifejlődésében, melly alatt mostani tökélyére jutott, e' nemzetek mindegyikének tartozunk: még is nézetem szerint mind ezek Amerika ellenében az elsőséget nem követelhetik.

Mind a' munkának a' tömlöczökbe való behozatala, mind azon Mabillon által hirdetett elvek, mellyek a' római Sz. Mihály-ispotályban alkalmaztattak, mind a' genti 's angol tömlöczökben behozott jobb rend, kétségen kívül elősegíték ez ügyet; de mivel mind ezek inkább csak egyes kísérletekből állanak, — a' poenitentiaris rendszer megkezdésének nem nevezhetők, 's ha nem említek is mást, mint hogy a' genti tömlöczben a' hallgatás, csak a' mennyiben azt a' rend fentartása kíváná, 's nem mint lelki elkülönözésnek eszköze, használtatott, *) 's hogy Angliában a' fennevezett magány rendszerű fogházakban e' rendszer századunkban megváltozott **) nem tagadhatja senki, hogy még ezen országok is inkább a' jó rendszer véletlen alkalmazását; mint annak megértését tulajdoníthatják magoknak.

*) A' genti tömlöcz házi rendének 30dik pontjában ez áll: senki ne beszéljen, kiáltson, vagy énekeljen az esti harangozás után; az éji őrnek kötelességül tétetik az ez ellen vétő ajtait krétával megjegyezni a' végezt, hogy másnap reggel büntetessék.

**) Mind a' petworrti, mind a' glaucesteri, mind a' horshami fogházakban a' behozott rend 1816 körül a' rabok növekedő száma miatt változást szenvedett.

Azonban Amerikában is hosszú, majdnem 40 esztendei tapasztalás vala szükséges, míg számtalan próbából azon rendszer fejlődhetett ki, melly ez országban jelenleg annyi sikerrel alkalmaztatik.

E' rendszer keletkezésének, fokenkénti haladásának, elágazásának, 's Amerikában jelen állapotjának, úgy szinte az új világ példája után Európában eddig tett kísérleteknek rajzát a' legújabb 's legjobb kútfők után *) olvasóinkkal közölni szükségesnek tartjuk, mielőtt saját nézeteinket előadnók.

*) Beaumont és Toqueville: Système pénitentiaire aux États. Unis, troisième Édition 1837. Tome 1-er.

Julius. Dr. N. H. Nordamerika's sittliche Zustände 1839. 2-er Band.

Gosse : Das Poenitentiaersystem medicinisch, rechtlich und philosophisch geprüft. Übersetzt und vermehrt von Martiny. 1839.

A' poenitentiarius rendszer kifejlődése legújabb időkig.

Jóllehet a' poenitentiarius rendszer az egyesült statusokban új intézmény, eredete jóval régiebb időkben keresendő; 's egy pennsylvaniai vallásos felekezet az, mellynek az amerikai börtönök javítása iránt az első eszmét köszönhetni.

A' quakerek eltöltve vallásuk által minden vérontástól, irtózáttal nézék azon kegyetlen büntető-törvényeket, mellyek az anyaországról a' gyarmatokra szálltak. Penn Vilmos Pennsylvaniának alapítója, e' gyarmat számára már 1682-ben készített törvényt (the great law), melly szerint a' halálos büntetés, gyilkosságon kívül, minden egyéb büntettekre nézve eltöröltetett, 's munkával egybekötött fogsággal cseréltetett fel; 's habár e' törvény Penn 1718-ban történt halála után, Anna angol királyné által ismét eltöröltetett, e' szellem vala az, mi által kevésse a' függetlenségi háború előtt, mihelyt Howard mun-

kái megjelentek, nem annyira ugyan a' börtönök javítása, hanem inkább a' rabok nyomorúságának enyhítése végett Philadelphiában azon egyesület alakult, melynek a' börtönök javítása körül történt első kísérleteket, 's azoknak végsikerét leginkább köszönhetjük. Ezen a' szabadsági háború alatt eloszlott, de a' párisi béke után újra alakult társaság fáradozásainak következtése, hogy a' halálbüntetés, csonkitások 's korbács a' pennsylvaniai törvényhozás által eltöröltetvén, a' bírák törvény által felbatalmaztatnak, hogy az addig halállal büntetett gonosztettekre magányos kamrákbani éjjel 's nappali elzárást róhassanak. Ekkor alapítatott Philadelphiában a' Walnut-streeti börtön. A' foglyok, az általok elkövetett büntettek szerint osztályoztatva, nagyobb szobákba zárattak együvé; a' magányos elzárásra ítélték 's azok számára, kik a' börtön egyéb részeiben a' fogházi fegyelemnek engedelmeskedni vonakodtak, ezen felül még kisebb czellák építetvén. A' magányosan elzárt raboknak munka nem adatott. E' javítás még igen hiányos volt; mert egy részről a' rabok együvé zárása által alkalmat adott azoknak egymást kölcsönösen még romlottabbakká tenni, min a' megkísértett osztályozás nem segíthet, mert helyesen mondják Beaumont és Tocqueville idézett munkájokban: „vannak egyforma büntetések, 's egy néven nevezett büntettek, de nincsen két egyenlő erkölcsiség.“ A'

magányosan elzártakra pedig a' munkátlan-
 ság-
 nak kellett károsan hatnia. Ezen intézetet te-
 hát még nem tekinthetni poenitentiarius fogház-
 nak , 's nem is érdemlé ama magasztalást, mely-
 lyel Rochefoucauld-Liancourt hg. dicsérő is-
 mértetése után akkoron mindenki által fogad-
 tatott. Alapítóinak fő-érdeme a' Pennsylvániá-
 ban addig divatozott véres büntetések eltöröl-
 tetésén kívül, a' közönség figyelmének börtön-
 javítási kísérletekre fordítása volt, 's az hogy
 alkalmat nyújtottak tapasztalásra, 's a' megki-
 sértett javítások jó 's rossz oldalainak megkü-
 lönböztetésére.

New-Jork vala az első status, mely
 1792-ben új büntető-törvényeket , 's új börtön-
 rendszert létesítvén, Pennsylvániát e' börtön-
 javítási ösvényen követé. Itt is mint Philadel-
 phiában magányos és munka nélküli elzárás csak
 a' nagyobb, előbb halállal büntetett gonoszte-
 vőkre 's a' fogházi rendet sértőkre fenytékül
 rovatott; a' többiek pedig munka mellett ugyan,
 de vegyesen együvé zárattak. Hasonló kísér-
 leteket tettek a' Walnut-streeti börtön mintája
 után 's hasonló elveket követve: Maryland,
 Massachusetts, Maine, New-Jersey,
 Virginia, 's a' t.

E' rendszer sehol sem szülte a' kívánt ha-
 tást. Minden évben meg kellett a' pénzalapot
 toldani, hogy az intézetek fennállhassanak; 's
 ugyanazon egyedek újra visszakerülése bizo-

nyitá a' börtönszerkezet hatástalanságát, sőt káros voltát a' bűnös személyére 's erkölcsi-ségére nézve. Illy kedvetlen eredményeka' rendszer gyökeres hiányaira mutattak; de annak okai akkor némelly részletekben kerestettek. Az gondoltatott, hogy csak a' raboknak szerfeletti egymásra halmozása, 's az épületek szűk volta hiusítja meg a' táplált reményeket, 's ennél-fogva új erőködéssel s' költséggel dolgoztatott azon épületek tágitásán. Így épült fel az auburni börtön 1816-ban.

Azonban ez utóbb olly híressé vált fogház is eleinte igen hibás terven alapúlt; az addig divatos osztályozást megtartotta, 28 nagyobb 8-12 rab elzárására alkalmas termék mellett, 61. kisebb czellát két-két rab számára foglalt magában, mi a' hozzáértők megegyező ítélete szerint legkárosabb hatású módja az elzárásnak.

Ezt nem sokára lehetett tapasztalni, 's 1819-ben New-Jork törvényhozása, az auburni fogház éjszaki részének felépítését, 's a' magányos czellák szaporítását rendelte; mind a' mellett még akkor is nem a' magányos elzárásnak minden rabra kiterjesztése, hanem csak annak minél nagyobb számra alkalmazása czéloztatott.

Hasonló ok hasonló eredményt szült Pennsylvániában. Ezen status törvényhozása 1817-ben a' nyugoti grófságok számára a' pittsburgi; 1821-ben pedig Philadel-

phia városa és a' keleti grófságok számára a' cherry-hilli javító fogház építését hagyta meg; melly utóbbi azonban csak 1829-ben kezdett használtatni. Ezen épületek fellálítása 's belső elrendelésében a' walnut-streeti fogházban gyakorlott elveknél mások követtettek. A' walnut-streeti tömlöczben, mint láttuk, a' rabok osztályozása, 's e' szerint együvé zárása volt a' fő-szabály, a' magányos elzárás pedig csak mellékszerepet játszott; az új fogházakban minden rab számára külön cella építetett. A' bűnösnek ebben éjjel nappal külön elzárva 's munka nélkül kellett maradni; 's így mi a' walnutstreeti börtönben kivétel vala, szabállyá lőn Pittsburgban és Cherry-hillben. A' teendő tapasztalás elhatározónak váratott, ezért is semmi költség nem kiméltetett ez intézeteknek a' kitűzött célhoz méltó felállításában, 's az épületek inkább palotákhoz, mint fogházakhoz hasonlítának.

Mielőtt azonban Pennsylvániában a' törvény által rendelt ezen intézetek felállhattak volna; Newyorkban az auburni fogház megpróbáltatván, nagy vitatások támadtak a' törvényhozás kebelében, 's a' közönség kíváncsian várta a' tett kísérletek eredményeit.

Az auburni fogház éjszaki szárnya 1821-ben nagy részben elkészülvén, egyes külön cellákba 80 rab helyeztetett. Ezen próba, mellytől olly fényes sikert vártak, az elzártak többségére

nézve szerencsétlen vala. Javítás tekintetéből zárattak el magányosan; de illy örök magány, ha semmi által félbe nem szakasztatik, ha munka által nem enyhítetik, felülmulja az emberi erőt, 's a' bűnöst javítás helyett megöli. Azon szerencsétlenek, kikkel e' próba tétetett, egy év alatt egészségökben annyira megromlottak, hogy attól kellett tartani, nehogy nagy részben, ha tovább is illy életmód mellett maradnak, e' kísérletnek áldozatjaivá legyenek. Első esztendőben közülök 5. halt meg, egy megőrült, egy másik használva olly pillanatot, mellyben a' tüdőczertartó valamit keresni ment, czellájából leengrott, jöllehet maga előtt látta az ugrással járó majduem elkerülhetlen halál veszedelmét.

Illy balsiker mellett, végképen meg kellett szüntetni a' kísértett rendszert. A' new york-i kormányzó alkotmányos jogánál fogva, 26-nak a' magányosan elzártak közül megkegyelmezett; a' többiek nappal kamráikból kieresztetvén, a' közös munka-teremekben dolgoztak. E' korszak óta (1823) az általános és szünetlen magány Auburnban többé nem alkalmaztatott senkire; a' tapasztalás megmutatta volt káros voltát a' rabok egészségére, és hatástalanságát a' javításra nézve, miután a' kormányzó által megkegyelmezett 26. egyed közül rövid idő alatt tizennégyen új vétségek miatt kerültek a' fogházba vissza.

E' szerencsétlen eredmény könnyen magának a' poenitentiáris-rendszer eszméjének vehette volna el hitelét, 's a' reactio törvénye szerint megeshetett volna, hogy a' rabok elkülönözésének rossz következményeivel együtt maga az elv is népszerűtlenné válik. De szerencsére a' rossz siker nem vakítá el a' közvéleményt az elkülönzés szüksége 's hasznai iránt, 's csak az eddig vele járó ártalmak megszüntetésére 's üdvös oldalainak megtartására kerestettek módok. E' célra kísértetett meg a' raboknak éjjeli magányos elzárása, 's nappal a' közös munkatermekben de legmélyebb hallgatás melletti dolgoztatása, melly rendszer, most az auburni, vagy hallgató-rendszernek neveztetik. „Itt — úgy szólnak Beaumont és Tocqueville, — homályra akadunk, mellyet nem birtunk eloszlatni. A' híres auburni rendszert hirtelen születni látjuk, 's keletkezni két egymással látszatra megférhetlen elem, az elkülönzés és együttlét combinációjából. De mit nem találhatunk, az e' rendszer teremője, pedig még is csak kellett valakiben ez eszmének először támadni“ De nem tanít-e a' tapasztalás arra, hogy vannak találmányok, mellyek dicsősége nem illet senkit különösen, mert egykorú 's együttmunkáló erőködések 's az idő haladásának eredményei. Elég az, hogy 1824-ben Allen, Hopkins és Tibbits urak a' new-yorki törvényhozás által az auburni fogház felügye-

lőivé választatván abban már behozva 's gyakorlatban találák ez új rendszert. Jelentésekben magasztalással szólottak róla, 's a' törvényhozás azt formaszerinti helybenhagyással megerősíté.

Ezen új auburni rendszer mindjárt kezdetén rendkívüli sikert szült, 's a' közönség figyelmét legnagyobb mértékben magára vonta. Az elmékben nevezetes változás történt; a' börtön igazgatását, melly addig ismeretlen 's aljas állású egyedekre 's porkolábokra bízott, a' polgári társaságban tisztelt 's magas polczon álló férfiak kezdték keresni. Elam Lyn ds, volt kapitány az egyesült statusok hadseregében, 's utóbb Powers törvényszéki bíró, dicsőségnek tartották az auburni fogház igazgatását magokra vállalni.

A' czellák rendszerének New-York minden elítélt rabjaira kiterjesztett általános elfogadása azonban az auburni fogházat elégtelennek tévé, mert ez időnkénti folytonos tágitások után is, nem foglalt magában többet 500 czellánál; ennélfogva igen érezhető lőn egy új fogház szükségé. Ezen tekintetből rendeltetett el a' newyorki törvényhozás által a' singsingi fogház építése 1825-ben. Ennek kivételét elbeszélni úgy hisszük érdekes és tanuságos leend. Elam Lyn ds, az auburni fogház ez ideig volt igazgatója, ez intézetet elhagyta 's magával vitt 100 rabot azon helyre, hol az új fogháznak épülnie kellett, 's ott a' Hudson partjain tábo-

rozva, fedél nélkül, melly befogadná, falak nélkül veszedelmes kíséretének bezárására, munkához állítja rabjait, kit kőművesnek, kit ácsnak tesz, 's rendeléseinek engedelmességet csupán jellemének szilárdsága, 's akaratának energiája által szerez. Eképen a' rabok, kiknek száma időnként szaporítatott, több évekig dolgoztak saját börtönük felépítésén, 's ma fenn áll a' singsingi fogház 1000 czelláival, felépítve az abba zárandó rabok által. *)

A' munka nélküli magányos elzárás rossz következéseiről New-Yorkban szerzett tapasztalás, nem tartóztatá Pennsylvániát hasonló kísérlet folytatásától; 1827-ben a' pittsburgi fogház rabokat kezdett befogadni. Minden fogoly éjjel nappal magányosan zárattott el egy czellába, 's dolgoznia nem engedtetett. Ezen magány, mellynek elv szerint általánosnak kellett volna lenni, valóságban nem volt az. E' fogház olly hiányosan van építve, hogy igen könnyen hallhatni egy czellában, mi történik a' mellette lévőkben; illy módon minden rab szomszédjávali társalkodásban lett nem csak mindennapi elszóródást, de bő forrását is az erkölcsi megromlásnak, 's minthogy az ott elzárt bűnösök semmit sem dolgoztak, mondhatni, hogy egyet-

*) Beaumont és Toequeville. Système pénitentiaire aux Etats unis etc. Troisième édition. Bruxelles 1837 Tome 1-er, p. 150.

len foglalatosságuk egymás megrontása volt. Ezen új fogház tehát még rosszabb volt a' walnut-streeti-nél; mert a' rabok egymással közlekedhetősöknél fogva, szintolly kevésbé javultak az egyikben, mint a' másikban, de más részről a' walnut-streeti foglyok munkájok által valamennyire kármentesíték a' statust a' rájuk fordított költségekért, holott a' pittsburgiak kényszerített henyeségök miatt, mind a' kincstárnak, mind önmagoknak terhére voltak.

Ezen intézmény balsikere nem bizonyított ugyan semmit az alapjául szolgáló rendszer ellen; mert leginkább az építési hiányoknak volt tulajdonítható; de elterjedvén Pennsylvániában híre, a' helyesb építményű auburni fogházban eleinte divatozott hasonló rendszer rossz, 's az utóbb behozott éjjeli magányos elzárás 's napali együttdolgozás kedvező eredményeiről, gyanu támadt magának az addig gyakorolt rendszernek helyessége iránt. Illy meglepő tapasztalások által figyelmeztetve a' pennsylvániai status szükségesnek tartotta új vizsgálat alá venni a' munka nélküli elkülönözés kérdését, mielőtt azt az akkor épülőfélben lévő chery-hilli fogházba is behozatná. Ennélfogva a' törvényhozás biztosságot nevezett a' tömlöcöztetés leghelyesb módjának megvizsgálására. Charles Shaler, Edward King, és T. L. Wharton az e' tárgyban eljáró biztosak jelentésökben az eddig kísértett rendszerek fejtegetése után, az auburn-

nit a többiek felett magasztalván, annak elfogadását javasolják.

Ezen nyilatkozás hatása a közvéleményre nagy vala, de élénk ellenzést is szült. Pennsylvániában Roberts Vaux, Louisianában Edward Livingston tovább is a bűnösök teljes elkülönözését védtek.

Ez utóbbi Louisiana szántára büntető-törvény- és börtönjavítási codexet készített, melyek kevésbbé érte azok által, kiknek készültek, a' műveltségben tovább haladt Pennsylvániában több figyelmet gerjesztettek. Ezen munkájában Livingston munkával egybekötött magányos elzárás mellett nyilatkozott, 's nem is mint a' pittsburgi rendszer védője, hanem mint az auburninak ellene lépett fel. Elismerte ez utóbbi fogházban divatos jó rendet, és szigorú fegyelmet, de az ennek fenntartására szükséges testi büntetések ellen elhatározottan nyilatkozott.

Livingston 's azok, kik hasonló tant védtek hatalmas tények ellen voltak kénytelenek küzdeni; saját még meg nem kísértett elméjük bizonytalansága és az általok megtámadott rendszer fényes sikere egyiránt felhozattak ellenök. Az Unió minden statusa feszült figyelemmel voltak tanúi a' két rendszer pártolói között folyt vitáinak; Pennsylvánia pedig, mint New-York versenytársa, féltékenyen megőrizni iparkodván azon polczot, mellyet kitünőbb műveltsége által

az Unió első rendbeli statusai közt elfoglalt: ezen tárgyban sem akarhatá New-Yorkot vagy szolgailag utánozni, vagy annak intézeteinél hiányosabbakat felállítani; végre olly rendszerben állapodott meg, melly mind quaker a' apitóitól öröklött komoly erkölcsének, mind philanthropicus hajlamainak leginkább megfelelt. Elveté a' munka nélküli elkülönözést, mellynek szomorú következéseit a' tapasztalás mutatta, de megtartá az éj 's nappali magányos elzárás kemény büntetését, melly azonban felesleggé tévé a' testi büntetéseket. A' cherry-hilli fogház illy elvek szerint rendezve, nem vala tehát egyéb mint Pittsburg és Auburn egyesítése. Pittsburgból vétetett a' teljes elkülönözés, 's Auburnból a' magányos cellákba behozatott a' munka. E' rendszer elveihez alkalmaztatott utóbb a' pittsburgi fogház is.

A' pennsylvániai börtönök szerkezetének ezen átalakulását a' büntető-törvények változtatása is követé. Minden büntetés megnyihíttetett, miután a' magányos fogság szigorúsága annak tartását megrövidíteni engedé! A' halálos büntetés minden büntetetre nézve, kivévén a' szándékos gyilkosságot eltöröltetett.

Mig New-York és Pennsylvánia büntető-törvényeik és börtönrendszerök javításán különböző utakon munkások voltak, az Unió egyéb statusai sem maradtak veszteg; hanem közülök több az adott példa által indítva, új

fogházakat épített, azoknak külső 's belső szerkezetében hol az auburni, hol a' philadelphiai rendszert követvén. Mielőtt ezen új szerkezetű fogházakat névszerint emlitenők, rövid jellemzését kívánjuk adni ama két különböző rendszernek, utóbb csak azt jegyezvén meg minden egyes fogháznál, hogy ezek közül melyiket fogadta el.

E' két némellyekben ellenkező rendszernek egy közös alapja van, 's ez: a' rabok elkülönözése. *) Magányban a' gonosz elmelkedik, szemközt van 's egyedül bűnének emlékezetével, azt, mint szenvedéseinek kútfejét, gyűlölni kezdi, 's fölébred benne a' lelkisméret. E' magány kemény, de a' gonosztevő által érdemlett büntetés; de bár minő legyen a' bűnös tette, ha a' törvény rá csak fogságot rótt, nem szabad őt életétől, habár közvetett úton is, megfosztani. De ez eredménye a' tökéletes elkülönözésnek, ha semmi foglalatosság nem szakasztja félbe örök egyformaságát. Ezért hozatott be a' tömlöczőkbe a' munka, melly nem hogy súlyosbítaná a' büntetést, azt inkább enyhíti, 's a' rabokra nézve jótétemény. De még akkor is, ha a' bűnös a' munkától iszonyodnék, kényszeríteni kellene rá, mert legtöbb esetben henyeség vezette őt büntetetre; munka ok-

*) Beaumont et Tocqueville, système pénitentiaire T. I. p. 174. 's a' t.

tatandja becsületes életmódra. De még más tekintetből is hasznos a' munka; a' bűnös tartása terhére van a' társaságnak, ha henye, néha hasznára, ha munkás. A' poenitentiarius rendszer minden elágazásában e' két tény kombinációján alapúl: elkülönözés és munka. A' tapasztalás ezeket egybekötve üdvöseknek, egyiket a' másik nélkül haszonnélkülinek, gyakran károsnak mutatta.

Áthatva az elkülönözés hasznairól és szükségéről a' philadelphiai vagy cherryhilli börtönrendszer alapítói a' bűnösöknek éjjel nappal kamráikban egyedül maradását háttározták, csak úgy híven őket a' kölcsönös megrontás lehetősége ellen biztosítva. E' rendszernél fogva a' gonosztevő fogsága idejének elteltéig kamráját el nem hagyja; az egész világtól elkülönözve, a' gonosztevőkkel megtelt fogházban emberi társaságot nem ismer. Illy szoros elkülönözés mellett a' munka kétszeresen szükséges, 's illy intézetben nem mondhatni, hogy a' bűnös munkára szorítatik, hanem hogy neki dolgoznia megengedtetik. Beaumont és Tocqueville idézett munkájokban beszélnek, hogy több ízben látogatván meg a' cherryhilli fogházat, minden rabbal beszéltek, 's közöttök nem találtak egyet is, ki a' munkáról hálával nem szólott volna, mint egyetlen vigasztalásáról, melly nélkül élnie terhére volna. Mindnyájan megegyeztek abban, hogy vasárnap,

a' pihenés napja, legkínosabb. Mi válnék az emberből szüntelen magányban, lelkismérete és képzelete szülte rémek között? A' munka fárasztja a' testet, de pihenteti a' lelket. Megjegyzésre méltó, hogy eképen emberek, kiket legtöbb esetben lomhaság 's munkakerülés vitt börtönbe, itt egyetlen vigasztalásukat munkában lelik.

Auburn alapítói is elismerték a' rabok egymástoli elkülönözésének 's a' munkának szükségét; de ugyanazon czélt más úton akarták elérni. Ezen fogházban, 's mind azokban, melyek mintája után készültek, a' rabok csak éjjel vannak czelláikban magányosan elzárva. Nappal közös munkateremekben együtt dolgoznak, 's itt a' testi elkülönözés hiányát, erkölcsi elkülönözés, a' legszorosabb hallgatás szabálya, pótolja. Ebben fekszik a' két rendszer közötti különbség.

Az auburni rendszer baráti azt mondják: ily munkateremekben a' rabok együtt vannak, de közöttök nincs erkölcsi kötelék. Egymást látják, de nem ismerik. Egy társaságban vannak, de nem társalkodhatnak: közös munkát végeznek, de egymással nem közlekedhetnek. Nem támadhat köztök sem ellenszenv, sem rokonszenv. A' bűnös, ki szökést, vagy őrei élete ellen tervet forral magában, nem tudja, társai közül kiben találandó segédet. Együttlétkezésök pusztán anyagi, azaz testeik együtt vannak, de

lelkeik elkülönöznék, 's nem a' test magánya szükséges az erkölcsi ragály elkerülésére, hanem az értelemé. A' pittsburgi hiányos épületben a' rabok, habár falak által elkülönözve, nem voltak egyedül: mert szomszédaikkal erkölcsi közlekedésben állottak. Auburnban habár egy teremben együtt, valóban magányosak.

E' rendszernek, úgy mondják, még azon különös haszna is van, hogy a' rabot engedelmességre, és szoros rendre szoktatva, ez által társas életre, 's az abban követendő törvényes szabályok tiszteletére alkalmassá teszi.

Felhozatott e' rendszer ellen az általa kívánt szoros hallgatás megtartásának nehézsége, sőt lehetetlensége. Erre azonban az a' felelet hogy igen is, olly fenyték alig lehető, melly a' hallgatás szabályának megszegését teljesen meggátolná; de a' fogház helyes szerkezete, és szoros felvigyázás mellett egyes kihágások olly ritkák, hogy azokból sem a' rabok erkölcsiségére, sem az örök biztosságúra nézve veszély nem származhatik. Auburnban minden dolgozó munkaterem, egy fődött karzattal van körülvéve, mellyből mindent láthatni, mi a' teremben történik, a' nélkül, hogy a' karzaton lévő maga láttatnék. De a' hallgatási szabály kivihetősége mellett legerősebben szól a' sing-singi fogház rabjainak példája. Ezek kővágásra használtatnak egy a' poenitentiarius intézet falain kívül lévő kőbányában, ollyképen,

hogy 900 rab csak 30 ór felvigyázása mellett dolgozik szabad ég alatt, kézen lábon minden láncz nélkül. Világos, hogy az örök élete a' gonosztevők kezei közt volna, ha erre csak anyagi erő kellene; de szükségök volna ezeknek erkölcsi erőre is, s' ezt nélkülözik. 'S miért nem erősebb e' sereg bűnös maroknyi őreinél? Mert ezek egymással szabadon közlekednek, erejüket egyesíthetik, egymással tanácskozhatnak, egymásnak segédül vannak, szóval az egyesülhetőség mindenhatóságával bírnak; holott az elítéltek hallgatás által egymástól elválasztva, számbeli erejük mellett is, az elkülönözés tehetetlenségét érzik. Tegyük fel, hogy ezen rabok összeszólalkozhatnak, 's egyetérthetnek, 's képzelhetni-e hogy a' rend egy pillanatig fennállna, 's az örök élete biztosságban maradna? Pedig Singsingben Beaumont és Torqueville 's mások tanúsága szerint a' legbámulandóbb rend uralkodik, 's ez jele annak, hogy rabjai közt a' hallgatás szabálya fenntartatik, ennélfogva máshol is fenntartható.

Előadván az amerikai börtönrendszerek történetét 's lényeges szabályait, lajstromát adandjuk a' kevés módosításokkal egyik vagy másik rendszer elvei szerint szerkezett, az Unióban 's szomszéd Canadában felállított penitentiarius fogházaknak Julius után *) kijelelvén

*) Julius Nordamerika 's sittliche Zustände 2-er Theil. 145. S.

mindenegyiknél az építés vagy új szerkezet kezdetének évét, a' statust, mellynek kebelében épült, 's a' rendszert mellyet követ. Megjegyezzük még, hogy a' Julius által felhozott építési évszám, néha több (Philadelphiában hét) esztendővel korábbi a' rabok felvételénél, 's így az új rendszer behozatalánál.

Évszám.	Fogház.	Status.	Rendszer.
1816.	Auburn.	New-York.	Auburn.
1818.	Pittsburg.	Pennsylvánia.	Philadelphia.
1822.	Philadelphia.	Pennsylvánia.	Philladelph. (Cherry-Hilli)
1824.	Richmond.	Virginia.	Vegyes. **)
1824.	Thomaston.	Maine.	Auburn.
1825.	Singsing.	New-York.	Auburn.
1826.	Wethersfield.	Connecticut.	Auburn.
1829.	Boston	Massachusetts.	Auburn.
1829.	Baltimore.	Maryland.	Auburn.
1829.	Frankfort.	Kentucky.	Auburn.
1830.	Washington.	Columbia.	Auburn.
1831.	Concord.	New-Hampshire.	Auburn.
1831.	Windsor.	Vermont.	Auburn.
1831.	Nashville.	Tennessee.	Auburn.
1831.	New-York.	New-York.	Auburn.

**) Fogház idejét felváltva magányos munkanélküli elzárás, vagy közös munka mellett tölti el a' rab.
L. Martiny: Das Pönitentiarssystem, med, rechtlich und philosophisch geprüft. 147. lap.

Évszám. Fogház. Status. Rendszer.

1831. Philadelphia. Pennsylvania. Philadelph.

(grófsági börtön)

1832. Milledgeville. Georgia. Auburn.

1832. Boston. Massachusetts. Auburn.

1833. Kingston. Felső Canada. Auburn.

1833. Trenton. New-Jersey. Philadelphia.

1833. Batonrouge. Louisiána. Auburn.

1834. Columbus. Ohio. Auburn.

1834. Pittsburg. Pennsylvánia. Philadelph.

(grófsági fogház.)

1835. New-York. New-York. Philadelphia.

1835. Providence. Rhode Island. Philadelph.

1836. Jefferson. Missouri. Philadelphia.

1836. Montreal. Alsó Canada. Philadelphia.

Az itt felhozott 's 21. év alatt az egyesült statusokban 's a' két Canadában felépített 27. nagyobb fogházak közül tehát, a' richmondi különböző szerkezetű börtön kihagyása után, 17-ben az auburni, 9-ben pedig a' philadelphiai rendszer divatozik. Kitetszik a' fentebbi lajstromból, hogy a' poenitentiarius rendszer az Unió minden statusaiban még be nem hozatott. Vannak olyanok, mellyekben a' régi fogházrendszer minden hibáival még fennáll; a' rabok egymásra halmozása, együvé zárása a' vádlottaknak 's elítélteknek, bűnösöknek, adósságok miatt elzártaknak és tanuknak, tekintet nélkül a' bűn, kor, sőt néhol a' nem különbségeire

is. Tetemes halaldóság, gyakor szökések, fegyelem hiánya. Semmi hallgatás, melly a' rabot büne feletti elmélkedésre vezetné, semmi munka, melly őt becsületes keresetre alkalmassá tenné; illy szomorú képet adnak Beaumont és Toqueville az Unió azon statusainak tömlőczeitől; mellyek a' poenitentiarius rendszert magokévá nem tették; de azóta ezek közül is némelleyek, mellyekre a' fentebbi leírás leginkább illet, névszerint Ohio és New-Jersey, mint a' Julius későbbi munkájából közlött lajstrom mutatja, tettleg felléptek a' javítás pályájára. — De még azon statusokban is, hol poenitentiarius intézetek már több évek óta divatoznak, a' börtönrendszert tökéletesnek nem mondhatni. Kevés kivétellel a' javított szerkezetű fogházak csak olly elítéltek befogadására vannak szánva, kiknek fogság idejük egy vagy két évnél hosszabbra terjed; de hasonló szerkezetű börtönök alig léteznek a' rövidebb időre ítélt rabok, 's gyanúbol elfogottak számára. Ez utóbbiakra nézve minden a' régiben maradt; rendetlenség, zavar, kor és erkölcsi romlottság minden fokozatainak egybevegyítése. Beaumont és Tocqueville New-Yorkban a' még el nem ítélt vádlottakat olly fogházban találák (Bridewell) mellynek egyik teremében ötven egyednél több együvé záratott. Ez megfoghatatlan fonák-ság, mert ezeknek számára kellett volna legelőbb javított fogházakat felállítani. Nem szük-

ség magyarázni, hogy a' talán ártatlan vádlottat, 's a' rövid időre ítelt, 's ennél fogva kisebb bűnöst, gondosabban kellene megóvni a' bűn ragálya ellen, a' nagy gonosztevőnél, kinek vétke már kétséget nem szenved, 's javulása amazokénál jóval problematikusabb. A' vádlott ítélet előtt mindig ártatlannak tekintendő. Nem tagadhatni, hogy az amerikai börtönrendszerben nagy hézag maradt, ez első láncszemnek elhanyagolása miatt. De ennyi elég a' hiányokról; azokat bő mértékben találjuk magunknál is, feladásunk csak azt bővebben fejtegetni, mi hasznos, 's ránk nézve követésre méltó.

Mielőtt Amerikát elhagyva a' poenitentiarius rendszernek Európában legújabb időkg kifejlesztését vizsgálnók, szükségesnek tartjuk az ifjú és gyermekkorú bűnösök befogadására 's javítására szánt, Amerikában úgy nevezett menedékházakról (houses of refuge,) rövid ismertetést adni, mint olly intézetekről, mellyek minden czélszerű büntető 's fogházi rendszernek nélkülözhetlen kiegészítő részét teszik. Kétséget nem szenved, hogy gyermekkori vétkek büntetlensége, 's általában az erkölcsi nevelés elhanyagolása gyakran alapját veti meg egy bűnnel teljes életnek. Igen fontos tehát olly eszközök választása, mellyek által a' rossz csirájában elfojtatik. E' célra a' római és german jog az atyának csaknem korlátlan büntető

hatalmat adott gyermekei felett, 's csak, ha amaz jogairól lemondott, váltotta fel őt birói székén a' status. Újabb időkben azonban a' törvényhozások a' családtyát korlátlan hatalmától megfoszták, 's a' gyermekbűnösök feletti ítélhetést kirekesztőleg a' statusnak tulajdonították. Nem ok nélkül panaszkodnak ugyan némelyek, nevezetesen Moreau Cristophe *) hogy a' családélet titkainak a' törvényszéki nyilvános teremekben kíváncsi 's részvétlen közönség előtt feltárása a' közerkölcsiségre káros hatással van; de ez csak az emberi intézmények hiányosságát bizonyítja; mert más részről nem tagadhatni, hogy a' polgári társaság jólétére 's biztosságára nézve sokkal veszélyesebb volna, a' gyermekbűnök roszban olly termékeny magvainak elfojtását a' szülők hanyagságára, gondatlanságára, engedékenységre hagyni, kivált miután legtöbb esetben a' gyermekek romlottsága eredménye a' családi körben látott rosz példának; úgy hogy nem csak a' vétkes gyermek megfenyítését atyjára nem bízhatni, hanem azt inkább ennek ártalmas befolyása ellen kell megóvni. Nem tagadhatni tehát az újabbkori statusoktól a' gyermekbűnösök megfenyítésében mint a' népnevelésnek

*) De l' état actuel des prisons en France considérées dans ses rapports avec la théorie du Code. Paris 1837. page 42. 's a' t

egy lényeges részében, gyakorolt jogokat; de szem előtt kell tartani, hogy e' jog gyakorlásában a' nevelési elem egészen el ne veszen, sőt túlnyomó legyen a' büntetési elem mellett. E' célra állítandó intézetek legelőször Európában kísértettek meg; az első Olaszországban; nevezetesen Genuában, hol, mint már felebb említve volt, a' gyermekbűnösök elkülönözve, hallgatás mellett dolgoztak: későbbben a' brit kormány Woolwich mellett a' Them-sén tengeri szolgálatra alkalmatlan hadihajót rendelt 300 gyermekkoru büntetetes befogadására és oktatására. Ez még igen hiányos intézet lévén, utóbb csak előkészítésül szolgált az elítélt fiúknak Van Diemenslandbe vitelére, hol mezeti gazdaságban oktatást 's munkát leltek, teljes elkülönözésben a' külső világtól. Hasonló intézetek állítottak fel újabb időkben a' kormány részéről Francziaországban, Hollandiában, Poroszországban 's Hamburgban. Francziaországban 1832-ben gróf d' Argout ministersége alatt kísérlet tétetett illy gyermekgonosztevőket javítás és oktatás végett a' falura, becsületes parasztok és kézművesek házaikba adni, de nem igen kedvező sikerrel.

Többet tettek romlott erkölcsű gyermekek javítására philanthropicus egyesületek; ilyenek által e' célra felállított intézetet Julius több-ször idézett munkájában 60-nál többet említi; ezek azonban mint nem status-, hanem magány-

intézetek, 's ennél fogva a' büntetési elem megelőzésével, csak nevelési 's oktatási úton haladók, üdvös hatásnak ugyan, de tulajdonképen nem ide tartozók: átnegyünk tehát az amerikai, részben szinte magányos egyesületek által alapított és fenntartott, de a' status által büntető-joggal felruházott 's pénzzel is segített menedékházak ismertetésére.

New-Yorkban 1816ban egy a' szegénység megelőzésére alakult egyesületnek (society for the prevention of pauperism) kebelében támadt, egy európai utazásaikor hasonló intézetekkel megismerkedett quaker, John Griscom indítványára azon eszme, hogy az erkölcsileg romlott ifjúság számára menedékház állítassék fel. E' célra választmányt nevezett ki az egyesület, mellynek feladásául a' gyermekkorú gonosztevők javítása tűzetett ki; ezen választmány utóbb külön társasággá alakult (society for the reformation of juvenile delinquents), és New-York polgárainak bőkezű aláírásai által gyámolítva, e' célra szánt intézetét 1825-ki új esztendő napján meg is nyitotta. Ezen a' status és New-York városa által évenként 14000 dollárral segített menedékház törvény által felhatalmaztatott, mindkét nemű 16 évnél ifjabb 's nagyobb vétségért elítélt, vagy a' statusfogházak felügyelői által oda küldött 17 évnél nem idősb gonosztevőknek befogadására 's megfenyítésére; illy bűnösöknek tartására fordított költségek a' sta-

tus pénztárából megtérítetvén. Julius ezen new-yorki menedékház igazgatóságának hivatalos jelentései után beszéli, hogy megnyitása óta 1835-ki jan. 1 - jéig 1480 gyermek (1120 fiú 's 360 leány) vétetett be; 's ezek körül 1148-an magjavítva adattak által becsületes polgároknak hasznos kézművek tanulása végett. Magában az intézetben a' fiúk szalmafonással, bronce-szegek, kosarak, 's ostorok készítésével, varga és szabó munkával foglalatoskodnak. A' leányok varrnak, foltoznak 's mosnak. A' munkaórák száma naponként 7—9, 's az iskolában a' hétnek ötköznapján 3½—4 órát töltenek, a' szombat mosásra 's tisztításra lévén szánva. Tanítás tárgyai: írás, számvetés, asszonyi kézmunkák. Vasárnaponként délelőtt methodista felekezetű világi látogatók (visitors) vallásos oktatást adnak a' gyermekeknek; délután pedig methodista pap isteni tiszteletet tart. Újabb időben még külön épület állítatott fel színes gyermekbűnösök befogadására. Ez intézetben a' gyermekek éjjel külön czellákba záratnak, de hallgatásra nem köteleztetnek.

Hasonló intézetek, a' new-yorkinak példája szerint alakítva léteznek Philadelphia, Boston, 's Amerika más városaiban részint a' statusok, részint emberszerető egyesek jótékonyágából építve.

Illy intézeteknek szüksége nem csak olly országokban, hol a' népnevelés, mint nálunk,

annyira elbanyagoltatik, hanem a' műveltségben legelőbbre haladt nemzeteknél is világosan kitűnik Juliusnak e' tárgyról felhozott adataiból. Szerinte csak egy év alatt (1836) magában London városában 17 évet el nem ért 3916 gonosztevő ítéltetett el, ezek közül egy ötöd-rész (753) leánygyermek, és 357 12 éven alól vala. Franciaországban a' 16 évnél ifjabb vádlottak, az összes vádlottak százától ötöt, Belgiumban 6-ot, Angliában 11-et tesznek; a' 16—21 évesek pedig Franciaországban száztól 14-et, Belgiumban 12-öt, Angliában 29-et. Még Poroszországban is, hol a' népnevelés minden egyéb országok között legmagasb fokon áll, a' berlini statistikai hivatal előljárója Hoffmann adatai szerint, hat év alatt 5238 gyermekvádлот ellen folytak birói vizsgálatok; Zellernek, a' németországi gyermekjavító intézetek 's egyesületek egyik legbuzgóbb előmozdítójának szavait Julius eképen idézi: „A' keresztény Európának közepette él egy pogány és vad kis nép; nem nagy, de folyvást növekedő. Termete alacsony, 's a' férfi-nem szakáttalan, de vakmerőség 's bátorság tekintetében izmos és szakálas férfiakkal vetélkedik. Pogány nép; mert nevelés, fenyíték, erkölcs és rend, isten félelme, tisztelete 's ismerete nélkül nő fel. Vad nép, 's ki közötté nem él, annak fogalma sem lehet elhagyottsága, romlottsága, 's elvadultságáról. Hol zendülés, gyilkolás, rablás mutatko-

zik, ott megjelennek mint sasok a' dög felett. Az általok üzőtt mesterség ablakot betörni, parolákat lerontani 's kirabolni, " 's a' t. Habár túlzottnak és felette sötét színekkel festettnék tartjuk is e' képet, úgy hisszük, nagy 's népes városokban közel jár az igazsághoz; de ha csak félig is igaz, a' polgári társaságnak olly veszélyes sebet mutatja, melynek orvoslását a' statusnak elmellőzni nem szabad.

E' kitérés után menjünk át Európába, 's vizsgáljuk az itt létező poenitentiarius szerkezetű fogházak állapotját. *) Anglia, jóllehet a' börtönjavítás eszméjében, sőt első kísérleteiben is, amerikai gyarmatait megelőzte, annak továbbbi kifejtésében akár az intézetek számát, akár a' szerkezet tökélyét tekintsük, megottók elmaradt. Az 1785-ben felállított gloucesteri javító-házban, kísértetett meg először az éjjel 's nappali elzárás munkával hosszabb, 's munka nélkül rövidebb ideig elzártakra nézve. Minden rab erkölcsi 's vallási oktatásban részesitetett, majd czellájában, majd a' közös kápolnában. E' szabály 17 évig szakadatlanul megtartatott, és pedig igen kedvező sikerrel; mert ez idő alatt Crawford és Russell, jelentések szerint a' raboknál a' bűnbe visszaesés felette ritka eset

*) Das Pönitentiarsystem medicinisch, rechtlich, und philosophisch geprüft von Dr. L. Gosse. Übersetzt und vermehrt von Martiny in Genf. Weimar 1839.

vala. (Second report of the inspectors of prisons, appointed to visit the different prisons of Great Britain). Később azonban gátoló körülmények felbontották az e' fogházbani példás rendet; fő oka ennek a' magányos kamráknak aránytalanul csekély száma volt, 's megtörtént gyakran, mint például 1820-ban is, hogy a' 180 háló cellákban 352 rab záratott el, mi által a' rendszer tetteleg megsemmisítetett. De már előbb is egyenetlenségek 's balítéletek meghiusíták Howard és Bentham üdvös törekvéseit, 's Anglia tömlőczei megszűntek másoknak mintául szolgálhatni. Csak 1824-ben kezdetett elsőbb a' glascowi fogház a' gloucesteri intézetnek hajdani szabályai szerint elintéztetni, 's utóbb az amerikai fogházak példája után a' tothilfieldsi, coldbath-fieldsi, Wakefieldi, Milbank, 's egyéb tömlőczőkbe javítások behozattak. A' jelesbokről az alább idézett munka nyomain szándékunk némelly rövid adatokat közölni.

A' glascowi fogházban névszerint teljes elzárás divatozik, de tetteleg elmellőztetik; mert a' magányos kamrák száma csak 257, holott a' rabok száma többnyire 320-ra megy. Ennél-fogva szükségképen együvé záratnak többen, és pedig férfiak hárman, 's asszonyok ketten egy cellába; illy vegyes elzárásra azonban a' leggonoszabb egyedek választatnak ki, kiket erkölcsi romlástól féltetni már úgy sem lehet.

Mi azon angol fogházakat illeti, melyek hir szerint az auburni rendszert követik, ezekben igen sok a' hiány 's visszaélés, mi annak sikerét meg-hiusítja Majd mindenikben egy része a' raboknak öröknek 's kémeknek használtatik a' többiek felett, mi szoros felügyelés 's erkölcsi javítás tekintetéből bizonyosan nem célirányos. Egyik fő-neme a' munkának a' hágmalom (treadmill), 's ez némelly börtönben semmit sem hajt, 's csupán büntetésül rovatik a' bűnösökre, mi, azon felül hogy munkát minden haszon nélkül pazarol, még azért is káros, mert a' fogházbeli munka egyik fő-cél-ját, a' raboknak hasznos és kiszabadulásuk után is élelmők szerzésére szolgálendő keresetmódra való oktatását meg-hiusítja. Továbbá az ifjú bűn-söknék az öregbektől, sőt a' két nemnek is egy-mástól elkülönözésére nem elég gond fordítatik. Végre a' mi fő dolog, az éjjeli teljes elkülönözés csak Milbankben általános szabály, egyebütt csak kivétel. Szóval mindenütt a' kitűzött elvek 's azoknak alkalmazása között összefüggés és következetesség hiánya mutatkozik; 's ennél fogva az ezen intézetekben tapasztalt nem kedvező sikert nem a' rendszernek, hanem hibás alkalmaztatásának kell tulajdonítani.

Legjobb még az angol fogházak közül az úgy nevezett Milbank, hol a' teljes elkülönözésnek a' relativ elkülönözéssel, vagyis a' philadelphiai és auburni rendszerek egybeköttetése megkisértetett. Ezen roppant nagyságú intézet

1200 rabot fogadhat be, 's London közelében, mocsáros síkságon épült, mi lakóinak egészségére káros befolyással van. Minden rab külön kamrába záratik, 's néhány évek óta az elzárta nagyobb része nappal is abban marad, 's magánosan dolgozik. Mind a' mellett az elkülönbözés nem tökéletes.

Az épület különkülön osztályaiban lakó foglyok a' hágmalomba együvé gyűlnek, egy közös udvarban sétálnak, 's együtt nyernek oktatást. Ezenfelül úgy nevezett intők (monitors) 's felügyelők választatnak a' magokat jobban viselő rabok közül, mi könnyen tettetésre ad alkalmat, 's a' nyert hivattallal vagy a' rabtársaknak, vagy az intézeti rendnek kárára, visszaélésekre nyujthat alkalmat. Jó viselettel a' rab illy hivatalra való kinevezésén kívül, a' fogság idejének megrövidítését, 's a' munka utáni nyereség egy nyolczadrészét, melly neki kiszabadulása alkalmával kifizettetik, nyerheti. Azonkívül még ovó egyesület is alakult, melly kivált ifjú raboknak kiszabadulásuk után Amerikába való kivándorlásokra segedelmet nyujt; vagy azt, ki eleresztése után egy év mulván becsületes magaviseletéről bizonyítványt mutat elő, 2 vagy 3 font sterlinggel megajándékozza. *)

*) Ducpetiaux: Des progrès et de l' état actuel de la reforme pénitentiaire et des institutions préventives aux États-Unis, en France, en Suisse, en Angleterre, et en Belgique. Bruxelles 1838. II. köt. 113—119 lap.

Belgiumban, Gosse szerint, a' börtönök javítása, mellynek eredete az egykor olly híres gauti dolgozóházban keresendő, az akkori ponton megállapodott, sőt talán 1830-ig visszalépéseket tett. Az erkölcsiség külön foka szerinti osztályozás, melly ezen korszak alatt nem is létezett, azóta is igen tökéletlenül valósított. A' rabok felette nagy száma 's azon kívül, a' fő-és fiók-fogházak hibás szerkezete a' jó sikert akadályozták. Az elitáltak minden categoriái, kivéven a' legifjabb bűnösöket, a' legszabadabb közlekedésben állanak egymással, 's ennél fogva itt, mint máshol, a' börtönök gonoszság, rendetlenség, büntettekre oktatás és bátorítás iskoláivá lesznek. Nappal elszéledve a' munkateremekben, udvarokban, ebédlőkben, mellyek számosabbak 's rosszabb szerkezetűek, hogysem szakadatlan 's szoros felügyelést engednének, az éjt közös hálósobákban töltik, hol a' fogházi rendőrség figyelmét könnyen kerülik, 's így kellő felügyelés nélkül a' börtönigazgatás által néha gyakorolt kemény rendszabások minden siker nélkül maradnak. E' börtön hibás szerkezetének legnagyobb bizonyysága az abban zárva volt rabok gyakor visszakerülése; Ducpetiaux a' belga fogházak fő-inspectora szerint (II-ik köt.) 3 rabra 1 recidiva esik, mi az amerikai fogházak e' részbeni eredményével egybe hasonlítva roppant nagyarány. (A' bostoni börtönegyesület tizenegyedik jelentése sze-

rínt a' philadelphiai fogházban 11 rabra; az auburnban pedig 14-re esik egy recidiva *). Bőforrását a' genti fogházban tapasztalt visszaeséseknek, az abban lévő csapszékben is kereshetni. Illy hiányos állapot egy minden tekintetben haladó országban, mint Belgium, meg nem állhat változatlanúl; már történtek is lépések a' fogházak javítására, 's asszonyok 's ifjú gonosztevők felvételére külön intézetek állítattak fel. A' genti börtönben, Gosse munkájának megjelenésekor (1839) egy új szárny volt épülőfélben, mellyben éj 's nappali teljes elkülönözés vala megkísértendő; egyszersmind egy hasonló rendszert követő börtönnek Lüttichben felállítása is terveztetett.

Kevésbbé hibás, habár nem tökéletes szerkezetűek, némelly schweizeri poenitentiaris fogházak. Illyen a' berni; régi 1830-ban megigazított épület, melly szabályos terv, középponti felügyelés, külső kerítő fal nélkül építve 's habár csak 252 magányos kamrával bir, még is mintegy 300 rabra használtatni szokott; minél fogva többeknek együtt kell hálni, erre a' rabok közül a' legöregebbek, családtyák, 's mások kiktől nincs mit tartani, választatván. E' fogháznak két része van, az egyik férfiaknak, a' másik asszonyoknak szolgál börtönül; minde-

*) Das Pönitentiarssystem etc. von Gosse Übersetzt von Martiny. 116-ik és 135-ik lap.

nik rész ismét két osztályra szakad; kényszerítő börtönre 's javító-intézetre. Ezen kívül a' rabok felosztatnak: próbaosztályra, jó és rossz hajlamúak osztályaira. Az ifjú gonosztevők nincsenek elválasztva a' többiektől. A' kényszerítő börtönbeli rabok, t. i. a' próbaosztálybeliek 's rossz hajlamúak nyakvasat, 's némelyek bilincset is hordanak. A' fogházon kívüli munkára is használtatnak, 's ilyenkor fegyveres őröktől kísértetnek. A' javító-intézet rabjai is felügyelés mellett kieresztetnek munkára, sőt magányosok házáinál is, mint napszámosok, dolgozhatnak. A' fogházon belől sokféle kézművel foglalatoskodnak. Szoros hallgatás általános szabály mind munkánál, mind pihenés-és sétáláskor. Mit a' rabok munkájokkal tartásuk költségein felül keresnek, kettő osztatik; egyik fele a' státusé, másik a' rab számára kiszabadulásaig félretételek.

A' lausanne-i fogház 1826-an építtetett fel. 1834-ig általános szabály volt az éjjeli tökéletes elzárás, és nappali szoros hallgatás; de ez utóbbi a' pihenés óráiban nem tartatott meg szigorúan. Azóta változások történtek e' börtön rendszabályaiban: 1) dolgozni mindegyik köteles, de a' munkateremekben a' munka mennyisége nincsen meghatározva. 2) Bűnbe először visszaeső gonosztevők éjjel 's nappali magányos elzárásra ítéltetnek, de nem határozott mennyiségű munkával. 3) A' másod vagy harmad ízben

visszaesők hasonlókép szüntelen elzárást, de meghatározott mértékű 's kényszerített munka mellett, szenvednek. Továbbá minden rab fogságának első 3 - 12 napját magányosan 's munka nélkül tölti, 's ha az igazgatóság a' többiekhez közelítését veszélyesnek tartja, a' teljes elkülönözést, de munka mellett, hosszabbra is kiterjeszheti. A' biztosság és fegyelem fenntartása nem erőszakos módok, hanem éjjelnappali szoros felügyelés által eszközöltetik. Munka és pihenés alatt a' kápolnában 's az ebédlőkben az örök úgy vannak felállítva, hogy a' rabok minden mozdulatait észrevehessék, minden egymással érintkezéseket meggátolhassák, minden engedetlenségeket megelőzhessék, vagy azonnal elnyomhassák. Éjjel a' munkatermek 's folyosók ki vannak világítva 's a' szökés nehezítése végett a' ruhák is elszedetnek a' raboktól lefekvésökkor, 's csak reggel adatnak vissza. Az örök, hogy lépéseik ne hallasszanak, posztó czipőkkel lábaikon, járnak körül egész éjjel a' folyosókon, a' rabok czelláira ügyelve, mi által azoknak minden egymással közlekedések lehetlenné válik. A' házon kívül szinte egész éjjel örök járnak. — A' két első évben a' rabok fogházon kívüli munkára is használtattak, de ez utóbb megszüntetett. Hetenkint háromszor nyernek oktatást olvasásban, írásban, számvetésben, 's vallásos éneklésben. Pihenés alatt a' czellákban írniok 's olvasniok szabad.

1834-ig a' hallgatás szorosan meg nem tartatván a' tömlöczben, a' javulás ritkasága 's gyakran visszaesések tapasztaltattak; de 1834 óta szoros felügyelés a' hallgatásnak általános szabállyá tétele 's szigorú megtartása mellett, Gosse tanusága szerint, kedvező eredmények mutatkoznak, 's a' recidivák ritkúlnak.

Legnevezetesebb a' schweizi fogházak között a' genfi; ez létét nagy részben Bentham barátjának 's munkái kiadójának, Dumontnak köszönheti, ki annak tervébe leginkább befolyt. Mind a' mellett, felépítésekor 1825-ben a' poenitentiaris-rendszernek, kivált Európában, csak úgy szólván theoriája létezvén, a' genfi intézetnek is eleinte még sok hiányai voltak. A' hallgatás szabállyá eleinte csak kivételképen állott fenn, 's csak 1833-ban emeltett általános szabállyá; azóta a' fenyték és javulás ezen alapfeltétele szigorúbban fogantositatik itt, mint akárhol, mert a' mennyire lehető, az a' raboknak az intézet szolgálival 's igazgatóival való közlekedésére is kiterjesztetik. Különös acusticai készülétek által megakadályoztatott hogy a' szolgálknak mind a' rabokkal mind az igazgatóvali beszélgetéseik a' többi rabok füléhez jussanak. Javítások történtek időnként a' genfi fogházban a' tisztaság, munka-elrendelés, fűtés, a' rabok öltözete és táplálata tekintetében is. Újabb időkben az előbb hibás fegyelmi büntetések 's jutalmazások rendszere megjaví-

tatott. Engedetlenségi esetekben a' rabok munka nélkül, a' vétség nagyságához képest, hosszabb vagy rövidebb időre világos vagy sötét kamrákba zárással, néha az eledel kevesítésével is fenyítetnek. Jutalmak pedig: a' munka hasznának egy része, kevesebbé szigorú osztályba való emelés, 's a' fogság idejének egy harmaddal megrövidítése, mi a' statustanács által e' célra választott biztosságtól (commission de recours) függ. Ezen biztosságnak illy jutalom megadásában a' rabok magokviseléséről pontosan vitt napló szolgál alapúl. Ezeken kívül még látogatások elfogadására 's levelek írására adott engedelem szinte a' jutalmak sorába tartozik. A' fogházban catholicus és protestans kápolnán minden vasárnap közös kápolnában a' két felekezet számára isteni tiszteletet tartanak, de a' foglyoknak szabadságában áll abban részt venni, vagy nem. Minden rab külön is nyer vallásos oktatást, úgy szinte értelmi kimívelődése is több sikerrel eszközöltetik mint más hasonló intézetekben. A' betegekre minden szükséges gond fordítatik. Ezen kívül még egy a' fogházhoz nem tartozó philanthropicus egyesület, „erkölcsi felügyelési választmány“ (comité de surveillance morale) név alatt, elősegíti a' rabok vallásos és értelmi nevelését; nem különben egy pártoló választmány (comité de patronage) 1834 óta, szinte függetlenül a' börtönigazgatásától a' kiszabadult foglyok anyagi és er-

kölési érdekeire ügyel. A' statustanács a' már említett biztosságon kívül általa kinevezett inspektorok, visitátorok, 's vegyes igazgatási biztosság útján foly be az intézet ügyeibe. *)

Francziaországban eddig a' poenitentiarius rendszer behozatalára úgy szólván csak készültek tétettek, de fontos készülétek, mellyek felérnek hiányos alapon vaktában tett kísérletekkel. Elsőbb Beaumont és Tocqueville, 's öt évvel később De Metz és Blouet a' franczia kormány részéről Amerikába küldettek, az ott behozott új börtönrendszer részleteinek 's eredményeinek megvizsgálására. E' küldetések hasznai túlhatottak Francziaország határain, mert a' küldöttek által kiadott munkák, kivált az elsőké, több idegen nyelvre fordítatván, 's csaknem minden művelt nemzetnél elterjedvén, általánosan megismérték a' régi börtönrendszer hiányait, 's az újak hasznait és szükségét, melly utóbbinak érzése feltétele 's legbiztosb alapja minden javításnak. 1836-ban a' franczia kormány rendelést tett a' még el nem ítelt raboknak egymástól elkülönözésére, mi azonban még kevés megyében (departement) ment fogatba. 1839-ben a' nagy fenyítőházakban némelly visszaélések eltöröltettek 's a' hallgatás

*) E' schweizi fogházaknak bő 's a' legkisebb részletekig terjedő leírását találhatni Gossena többször idézett munkájában: Das Poenitentiarsystem etc.

behozatni rendeltetett, mit azonban régi szerkezetű 's nem különösen e' célra épített fogházakban csak igen tökéletlenül eszközölhetni. Végre 1840-ben a' kormány törvényjavaslatot terjesztett a' kamarák elébe a' rabok teljes elkülönzésére nézve, melly azonban a' szőnyegen lévő politikai kérdések fontossága, a' hadi készülétek 's Páris megerősítése által okozott költségek, 's talán leginkább a' pártoknak ministeri tárczáért küzdése miatt, törvénné mind eddig nem válhatott.

Svédországban és Norvégiában is történtek e' tekintetben a' kormány 's országgyűlés részéről fontos lépések, mellyek hihetőleg nem sokára kedvező eredményt fognak szülni. Ez úgy az uralkodó családban is mennyi pártolást nyer, mutatja a' trónörökös Oskár által e' tárgyról irt érdekes munka.

A' németországi statusok közül csak Poroszország fogott fenyítőházainak javításához, 's 1830-ban keleti tartományainak számára Insterburgban poenitentiárius fogház építetett, mellybe a' hallgatási rendszer hozatott be. Egyébiránt Németországról e' tekintetben most is Duepetiauxnak, a' belga fogházak fő-felügyelőjének, szavait ismételhetni: hogy ott a' poenitentiarius rendszer a' tudományos vitatkozás mezején még túl nem ment.

Ennél már valamivel tovább ment Magyarország, mert mint tudva van, az 1840-ki országgyűlés által egy választmány küldetett ki olly célra, hogy új büntető-törvénykönyvet 's fogházjavítási tervet dolgozzon ki. E' választmány együtt van; lehet tehát remélnünk, hogy a' poenitentiarius börtönrendszer honosításában nyugati szomszédinkat megelőzendjük.

Fogházrendszeri kellékek.

Hogy valami fogházrendszer célirányossá-
gáról ítélhessünk, kétféle tekintetet kell szün-
telen szemeink előtt tartanunk: 1-ör a' büntető
társaságot, 2-or a' rabot ki büntetetik.

Az elsőre nézve a' fogháznak célja a' tár-
saságnak biztosítása, vagy miután ez csak
úgy érthetik el, ha a' gonosztevő olly tettek-
től, melyek a' közbátorsággal ellenkezésben
állnak, igazságos de szigorú büntetések által
ijesztetik vissza, más szavakkal: a' gonoszte-
vőknek megbüntetése.

A' második kötelességünk ké teszi gondos-
kodni arról, hogy a' rab' testi egészsége, jóléte
többet, mint mire őt a' törvények ítélték, ne
szenvedjen; hogy még nagyobb megromlás ve-
szélyétől megőriztessék; végre hogy józan fenyi-
ték 's erkölcsi oktatások által, a' mennyire le-
het, az erény' ösvényére vezettessék.

Mennyivel többet érhetünk el e' célokból
egy tömlőczi rendszer által, — mennyivel in-
kább egyesíthetjük a' társaság biztosítását a'

rab testi 's lelki jólétével, annyival tökéle-
sebb leend az, 's annyival inkább érdemi pár-
tolásunkat, nem feledkezvén meg egyébiránt
soha arról, hogy minden büntetésnél a' főczél
mindig a' társaság marad, 's hogy minden phi-
lantropia csak addig érdemi e' nevet, míg az
érezmény, mellyel az egyes iránt viseltetünk,
azon kötelességekkel, mellyekkel a' társaságnak
tartozunk, ellentétben nem áll. Legyen a' bünte-
tés bár mi szigorú, ha a' vétkes azt, mit általa
szenved, mint rendesen kihirdettet ismerhető, 's
az eset példás fenyítéket kíván, azért igazságos
marad, mert a' társaságnak joga van minden-
hez, mi fenntartására szükséges; de csak ehez, 's
azért minden, mi e' szükségét felülhaladja, min-
den, mi a' rabnak szenvedéseket okoz a' nél-
kül, hogy a' társaságnak használna, — ke-
gyellenség, 's nem egyéb.

Szem előtt tartva ezen nézeteket, mindeuki
át fogja látni, mik azon kellékek, mellyek nél-
kül fogházi rendszer jól elrendezettnek nem
neveztetetik; úgy mint azt is, hogy miután
börtöneink nem csak már büntetésre ítélt go-
nosztevők, hanem még csak gyanú miatt per-
be fogott polgárok letartóztatására is szolgál-
nak: szükség, hogy azok e' célok különbsé-
ge szerint, különböző módon rendezteasenek
el, és pedig

1-ör. A' még csak vád alatt álló egyedek le-
tartóztatására rendelt börtönökre nézve, száza-

dok szomorú tapasztalása 's maga a' dolgok' természete, melly szerint korlátolt emberi fel-fogásunk csalódásoktól ment nem lehet, mutat-ják, hogy criminalis eljárásunkat soha annyira tökéletesíteni nem fogjuk, hogy általa ártatlanok' szenvedése lehetetlenné válnék. Olly társasági állapotban, hol a' summum jus summa injuria még némiképen igaz marad, 's a' fennálló rend-szer ama' moralis postulatumnak, mellyeket mindenünk keblében hordoz, annyiszor ellent-mond, a' codexnek rendszabálya, melly szerint senkinél rossz szándék előre fel nem tétetik (praesuppositio doli) örökké inkább egy kívá-natnak, mint valósággal követett törvénynek leendő kinyilatkoztatása, 's bár kire bizassék is a' vizsgálódó bíróság, az egyes főkép szegé-nyebb polgár soha arról biztosítva nem lesz, hogy terhelő körülmények alatt egy bűnvizsgálat szen-vedéseinek kitétetni nem fog. Szomorú kényte-lenség ez, mellyet a' társaságnak a' közbiztosság' fenntartása érdekében kikerülni nem lehet, 's mellyre nézve az egyes polgár, kire az nehe-zedik, csak avval vigasztalhatja magát, hogy szabadságát, mellytől megfosztatott, a' házá-nak áldozá, 's szenvedései között nincs egy, mellyet a' közjó elkerülhetetlenül szükségessé nem tenne.

De épen mert ez úgy van, mert a' társaság e' rosszat soha egészen elkerülni nem fogja, nem kételkedhetik senki, hogy a' társaságnak

egyik legfőbb kötelessége elkerülni mindent, mit e' részben közbátorságának fenntartása nélkülözhetlenül szükségessé nem tesz; mert csak a' szükségben fekszik törvényes alapja mind azon személyes megszorításoknak 's szenvedéseknek, mellyeknek ez egyes, kit bűnvizsgálat ér, kitétetik, 's minden, a' mi ezen túllép, zsarnokság, legyen az egytől, sokak felett, vagy sokaktól az egyesén gyakorolva.

A' még csak gyanúba jött polgárnak letartóztatásában a' társaságnak egyéb célja nincs, mint hogy a' gyanús személyt elszökéstől, 's minden olyan közlekedéstől, melly által az igazságnak kivilágítása nehezítenék, megakadályozza. Minden tehát, mi ezen cél' elérésére szükséges megszorításokon túlmegy, túlhág azon jogkörön, melly a' társaság 's annak egyes polgára között létezik, 's mellynek változtatlan fenntartása minden egyesnek hasonlóan érdekében fekszik. A' letartóztatott, vagy ítéletére váró polgár tehát őriztessék meg minden már elítélt gonosztevőknek megfertőztető társaságától, láttassék el minden szükségeivel, minden kényelmekkel, mellyeket helyzete enged; társalkodhassék mind azokkal, kiknek társasága szomorú helyzetét enyhítheti, a' mennyiben t. i. azt személyének biztosítása 's a' közigazság' kiszolgáltatásának érdeke engedik; szóval, tartassék olly tömlöczben, mellyben elszökése lehetetlen, de fogsága, a' mennyire lehet, tür-

hető legyen, 's melly más elítélt gonosztevők' tömlőczétől elkülönözve, midőn belőle kilép, nevén sennyet ne hagyjon.

Más a' társaságnak czélja olly börtönöknél, mellyekben már elítélt gonosztevők szenvedik büntetésöket. Itt a' társaságnak feladása már nem csak biztosság, hanem büntetés is, 's szükség, hogy azoknak elrendezésénél figyelembe vétessenek mind azon tekintetek, mellyeket a' büntetés' általános fogalma megkíván. Minekutána tehát minden büntetésnek czélja a' büntettek' elnyomása (repressio), szükséges, hogy a' fogházak úgy rendeltessenek el, hogy ezen czélnek, mind a' büntetett egyedre, mind a' társaság' egyéb tagjaira visszajeszttve hatván, megfeleljenek; azonban úgy, hogy az által e' büntetésnem Bentham kifejezése szerint felette költséges ne legyen, azaz: sem a' büntetett egyedre kelletinél nagyobb szenvedéseket, sem a' társaságra felette nagy terheket ne róvjon, 's úgy rendeltessék el, hogy az által a' társaság igazsági fogalmai 's irgalomérzetei ne sértessenek.

Szükség, hogy a' büntetés büntetés maradjon mindig; szükség, hogy a' gonosztevő, kit erkölcsi érzete az erény ösvényén visszatartóztatni képes nem volt, haszon mellett, mellyet valamelly gonosztettétől várhatna, a' büntetőhatalom sújtó karját érezze; de szükség 's nem kisebb morális szükség az is, hogy a' büntetés büntetésnél soha egyéb ne legyen, soha oda ne

fajuljon, hogy midőn a' jogszerű többséget védi, a' törvényszegett egyedben sértse azon méltóságot, mellyet nem a' társaság adott, 's melyet eltipornia nem szabad. 'S épen e' kétféle tekinteteknek egyesítése az, miben a' poenitentiarius rendszernek egész tökélye fekszik.

Szükség, hogy a' fogházak úgy rendeltessenek el, hogy maga a' gonosztevő ugyan moralis megjavulása következtében ezentúl ne akarja, a' büntetés' szigorúsága miatt ne merje, 's mielőtt a' büntetés e' hatásainak egyike eléretett volna, ne tudj a' sérteni a' társaságot. Mások pedig, kiket maga a' büntetés nem ért, annak fenyegetései által törvénysértésektől visszatartóztassanak. Vagy más szavakkal, hogy a' büntetés mindenkre nézve példás, magára a' büntetett egyedre nézve javító legyen. Túlvittezigorúság 's philanthropia álszínébe öltözött túlzó kegyelem egyiránt károsak, 's bár mi távol álljanak látszólag egymástól, valamint az északi 's déli polus egyenlő jéggel borítottak, úgy majdnem mindig ugyanazon szomorú következtetésekre vezetők. A' hol a' büntetések szigorúsága a' polgárok irgalmi érteit sérti, senki vádolni vagy elítélni nem akarván, könnyen büntetlenség támad; hol ellenben a' büntetés olly szelíd, hogy fenytői jellemét elveszti, ott a' bíró, ki mindig 's mindenütt köztapasztalás szerint a' büntető-rendszer' hiányait pótolni szokta, könnyen elveszti azon fé-

lénkséget, mellyel ítéletét kimondani tartoznék, 's szelidnek látszó büntetési rendszer kegyetlenné válik, mert általa ártatlanok szenvednek.

Szemünk előtt tartva a' mondottakat, valaminth jelen fogházaink hiányait, könnyen át fogjuk látni azon kellékeket is, mellyek nélkül semmi fogház jól elrendezettnek nem mondhatatik, 's mellyek e' következők:

1. Biztosság. Miután a' fogházaknak egyik fő-célja, hogy a' büntetett egyed a' társaságtól elkülönöztessék, 's míg büntetése tart, olly állapotba jusson, mellyben bár mi rossz szándékai volnának, azokat véghez nem viheti, átlátja mindenki, hogy jól elrendezett börtön nem is képzelhető a' nélkül, hogy annak építése 's benső felvigyázati rendszere által a' raboknak elszökése lehetetlenné tétetik. Régiebb időkben e' biztosság vala majdnem azon egyedüli cél, melly tömlöczöknél figyelembe vétett; 's ha főkép a' középkorból reánk maradt illetén épületeket tekintjük, látja mindenki, mennyire áldoztatott fel minden ez egy cél elérésének. Újabb korban, miután Bentham Panopticumának eszméje változott formákban életbe lépett, a' vastag falak, vizárcok 's mázsás vasak elhagyattak 's inkább a' lehetőleg szorosabb felvigyázatban kerestetik azon biztosság, mellyet a' régiek minden kegyetlenségek mellett elérni nem birtak; ki azonban egy a' poe-

nitentiarius rendszer' szabályai szerint épült fogházat látott, meg fog győződni, hogy biztonság tekintetében is az illy módon rendezett fogházak céljoknak sokkal tökéletesebben megfelelnek. A' hajdankori börtönökben a' rab vas-tag falak közé, vagy épen a' föld alá zárva, minden felvigyázat nélkül tölté napjait, 's ha nagyok valának is azon anyagi akadályok; mellyek szökését nehezíték, a' rab, kinek évek-re más gondolatja nem maradhatott, mint hogy azokat legyőzze, 's ki naponként csak egyszer vagy kétszer látogattatván meg felvigyázóitól, egész idejét szabadulási munkájának szentelheté, végre legyőzheté ezen akadályokat is annyi-val inkább, mennyivel bizonyosabb vala, hogy örjeinek jöttéről tiz lakatnak nyitása 's kulcsok' zörgése által intetni, 's így munkájában meglepetni nem fog. A' poenitentiarius rendszer mellett a' rab' elszökése ellen használt anyagi akadályok hasonlítólág gyengék; de miután a' rab szüntelen felvigyázat alatt olly állapotban tartatik, melly még ezen akadályok legyőzésére is, minden reménységét elveszi, a' társaságnak biztossága ezen rendszabályok mellett még nagyobb. Szüntelen látva örjeitől, nem tudva a' pillanatot, mellyben észrevétlenül közelített felvigyázója által meglepetik, a' rab illy börtönben, mihelyt annak rendszerét megismerte, lemond szabadulási reményeiről; 's csak ez az, mi által elszökése lehetetlenné válik. Nincs

anyagi akadály, melyet erős akarat le nem győzhetne, ki magát gyengének tudja vagy hiszi, annak, hogy szabadulása lehetetlenné váljék, lánczok nem szükségesek. A' biztonság egyik fő segédeszköze egyszersmind a' poenitentiarius rendszer fő megkülönböztető jele.

2. A' rabok tökéletes egymástól elkülönözése. Mostani tömlöczeink' szomorú következtetései, a' mint azt, midőn e' tárgyról bővebben szoltunk, elmondtuk, egyenesen abból erednek, hogy a' nálunk létező fogházakban a' rabok' elkülönözésére semmi gond nem fordítatik. Egy félszázad előtt az, mit hazánk' börtöneiben, példaként szemeink előtt láttunk, az egész mívelt világ' börtöneiben létezett, 's azért mindazok között, kik figyelmeiket a' büntetőrendszer megjavítására fordíták, nincsen egy ki a' rabok' elkülönözését azon első leglényegesebb javításnak nem tartotta volna, melly nélkül a' gonosztevőknek megjavítása, vagy csak egy jobb börtöni rendszer' létrehozása is, tökéletesen lehetetlen; 's habár a' poenitentiarius rendszer' pártolói a' céljaik elérésére használt eszközökben egymástól különböznek is, a' rabok elkülönözésének szükségére nézve a' magány-'s hallgató-rendszer pártolói tökéletesen egyetértenek.

De nem csak a' rabok' megjavítása, melly korunk' annyi emberszerető férfit által a' büntetések legfőbb céljának tartatik, teszi szük-

ségessé a' rabok' elkülönözését. Ha nem tartozunk is azon boldogok közé, kik minden ember' megjavulásába bíznak sőt ha meggyőződve arról, hogy e' javulás csak a' ritka esetek közé tartozik : a' büntetésnek inkább visszajeszto erejét akarjuk nevelni ; még is meggondolva mindent, át fogjuk látni, hogy a' rabok' elkülönözése, ha nem is javítóí, legalább fenytóí tekintetben elkerülhetetlenül szükséges. Korunk' fő-jelleme az emberiség. Napról napra ritkulnak a' halálos büntetések, 's babár, a' mitől nem félünk, a' pálcza büntetések még a' jövő törvényhozás által fenntartatnának, nem kételkedhetik senki, hogy ez emberiségsértő büntetéseknek is hazánkban hosszú jövője már ezentúl nem leend ; börtöneink pedig, mellyeknek szörnyen elhanyagolt állapotja köztudomássá vált, a' kor' ellentállhatatlan parancsa által, el fogják vesztetni mind azon tulajdonokat, vagy jobban mondva hiányokat, mellyekben most gonosztevőkre nézve egész visszajeszto erejök áll. Gondoskodni fognak a' törvényhatóságok, hogy a' tömlöczők egészségesebbekké váljanak, el fogják látni a' rabokat szükséges élelem és ruházattal, egy szóval gondoskodni arról, hogy szabadságuk elvesztésén kívül, mellyre a' bíró által ítéltettek, semmit, mi evvel válthatatlanul összekötve nincs, ne szenvedjenek. Már ha egy részről a' halálos büntetés megszűnik, 's így a' börtönzés majdnem minden gonosztetteknek

egyedüli büntetése marad; más részről pedig a' börtönök emberszerető korunk' szelleméhez képest úgy rendeltetnek el, hogy azokban a' gonosztevő' anyagi jólétéről gondoskodva legyen (min, a' mint előbb mondánk, kételkedni nem lehet) 's a' pálczabüntetések' eltörlésével (melly hasonlókép elkerülhetetlen) a' fogság sanyarítására használt eddigi mód elvész, — nem fognak-e végre olyanokká válni börtöneink, mellyekbe jutni, főkép olyannak, kit anyagi szükség szorongat, becsületérzés vissza nem tart, szinte kíváncsnak látszik? A' proletarius, sőt hazánk' földművelő osztályának nagyobb része nehéz munkával alig kereshet szükséges élelménél többet; 's ha ez, a' minek szükségkép történni kell, a' börtönben biztosítatik, főkép rosszabb esztendőekben, hol a' szabad-munkás néha szükségét szenved, igen valószínű, hogy a' büntetés némellyeknek a' gonosztettre tett jutalomnak látszanék; 's épen azokra, kiket családi viszonyok le nem kötnek, 's erkölcsi érzet vissza nem tart, azaz azokra, kik által a' társaság' biztossága leginkább veszélyeztetik, semmi visszajeszto erővel nem bírna.

Már minekutána, mint előbb mondók, az anyagi szenvedéseknek alkalmazása emberszerető korunkkal meg nem fér: szükséges olly valamiről gondoskodni, mi a' nélkül, hogy valakinek érzetét sértené, a' rabnak fogságát olly

kellemetlenné tegye, hogy a' gonosztevők attól visszajedjenek, 's minden tapasztalás 's a' tömlőczi javításokkal foglalkozó férfiaknak általános véleménye szerint, csak a' rabnak elkülönözése azon egy eszköz, melly ezen célnak megfelel, 's pedig a' nélkül, hogy az által a' rabnak életére vagy jövőjére a' legkisebb veszély háromolnék. Az embernek társasági hajlami olly erősek, hogy semmi anyagi élvezet annak, ki ezen hajlamok kielégítésében meggátoltatik, szenvedéseit nem pótolhatja, 's a' legmegrögzöttebb gonosztevőtől a' még csak egy első hibáért büntetett ifjonczig alig van egy, ki szoros elkülönözést, akár magány, akár hallgatás által eszközöltessék az, valóságos szerencsétlenségnek nem tartaná.

3. Hogy a' rab a' rá törvényesen kimondott büntetést egészen, 's a' mennyire emberileg lehet, egyenlőn szenvedje. Általánosan elfogadott elv napjainkban, hogy minden büntetés nem annyira szigorúsága, mint azon bizonyosság által nyeri kívánt visszajeszti erejét, mellyel a' gonosztevő azt, mint tettének szükséges következtetését, előre láthatá. Nem szükséges tehát hosszasan magyarázni, hogy a' fogsági büntetés is csak akkor felelhet meg céljának, ha a' gonosztevő előre tudja, hogy azon szenvedéseket, mellyekkel a' törvény e' büntetést összeköté, elkerülnie nem lehet; 's minden tömlőczi rendszer, melly ezen kívátnak

meg nem felel, 's vagy a' rabok osztályozása, vagy a' kegyelmi jognak sűrű alkalmazása által a' rabokban reményeket gerjeszt, céliránytalan.

Vannak, kik e' részben másképp vélekednek; részint mert a' rabok' morális megjavulásához vezetőnek gondolják, ha szomorú helyzetök egy remény által enyhíthetik, részint, hogy azon befolyást, melyet az igazgatók 's lelkipásztorok a' rabokra gyakorolnak, neveljék, a' tömlöczökben különböző osztályzatokat kívánnak behozatni, mellyek szerint a' rabok tartásának szigorúsága is változnék. Alkalmaztatik ez gyakorlatilag a' genfi tömlöczben. E' tömlöcz két fő-osztályból áll, mellyeknek egyike a' gonosztevők, másika az úgy nevezett correctionalis rabok osztályának neveztetik; 's ismét egyenkint két-két osztályra a' rosszabb 's jobbuló gonosztevők, 's a' rosszabb 's jobbuló correctionálisok alosztályaira választatik. A' rab' osztályát elzáratásakor az ítélet határozza meg, miután a' törvény némelly büntetésekre nehezebb, némellyekre könnyebb büntetést szabott. Ha azonban a' rab büntetésének első idejét osztálya' szigorú szakaszában eltölté, későbbi helye csak a' tömlöczi igazgatóságtól, vagy inkább magaviseletétől függ, melly által a' gonosztevők' szigorúbb osztályából a' jobbuló correctionalisok' szakaszába emelkedhetik, vagy ebből amamba süllyedhet vissza, miként azt érdemlé. Az osztályok, mint magától értetik, a' rabok élelmére 's tartásuk' szigorúságára nézve

különbözők, 's azért ez áttételi-jog ez intézetben az igazgatóság által jutalmul 's fenyítékül használtatik. Mi egyáltalában a' tömlöczi osztályozásnak baráti nem vagyunk. Miután minden bíró csak tettekről ítélhet, ezek pedig a' benső megromlottságnak mértékeül nem szolgálhatnak, hibázik minden alap, melly szerint ezen osztályozás célirányosan történhetnék. Ha a' rabok egymástól elkülönözve nincsenek, nem képzelhetünk olly classificatiót, melly mellett társalkodásuk káros következtetéseket nem szülne; 's miután olly különböző vétkek nincsenek, mellyek egymással némi rokonságban nem volnának, a' rabok még nagyobb megromlásához nem vezetne; hol pedig az elkülönözés szigorúan fenntartatik, ott ezen osztályozás, mint magából világos, haszontalan.

De vajjon mellőzve is mind azon nehézségeket, mellyek e' célirányos osztályozásnak útjában állnak, azon jó, mellyet a' rabokban gerjesztett remény a' genfi rendszer mellett azoknak megjavulására gyakorol, nem méretik-e fel egy több mint kettős kár által, melly a' büntetésbe jött bizonytalanságból ered? Kérdésen kívül e' rendszer mellett a' rabok között minden tömlöczben fognak találkozni némelleyek, kik példás magokviselőtök által az igazgatóknak kedvezését megszerzendik. De vajjon azon színlett javulás, mellynek egyedüli indító okai azon jobb étkek 's több szabadság, melly a' raboknak a' magasabb osztályokban engedtetik, olyan-e,

mellyből a' társaságra haszon háromlik? Régi tapasztalás minden tömlöczökben, hogy épen a' legnagyobb gonosztevők azok, kik, ha egyszer rabságba kerültek, a' tömlöczi rendszernek legengedékenyebben alája vetik magokat. De valjon hasznos-e, józan-e, ha ezen hypocritismus a' tömlöczi rendszer által még megjutalmaztatik, 's pedig olly módon, melly mellett a' büntetésnek egyik fő-kelléke elvész, 's mind azok, kik az ügyesebbek által elnyert kedvezésben nem részesülhetnek, csak még inkább elkésérltetnek.

Mert ne gondolja senki, hogy ha ezen osztályozás tömlöczeinkben léteznék, azon kedvezések, mellyeket a' rabok bizonyos feltételek alatt elnyerhetnek, a' gonosztevők által számba nem vétetnének. Legnagyobb része azoknak, kik a' büntető-törvényt megszegik, büntetésére nézve optimista, 's nagyon is számba tudja venni mind azon lehetőségeket, mellyek által büntetésének vagy egész, vagy részbeni elkerülését remélheti, 's így kétségen kívül, hol illy börtöni osztályozás létezik, minden gonosztett elkövetésénél a' gonosztevő által csak azon legkönnyebb tömlöczi rendszer vétetik tekintetbe, mellyhez ügyes szinlelésével feljuthat, mi e' büntetésnek visszaijesztő hatását nagy részben megsemmisíti, mert megsemmisíti azon bizonyosságot, mellyen e' visszaíjesztési hatás leginkább alapszik.

Ugyanezek állnak azon némelly tömlöczökben létező céliránytalan szokásra nézve is,

mellynél fogva a' raboknak egy része felvigyázatra használtatik, vagy mint a' genfi, genti, 's más főkép európai tömlöczökben a' raboknak tömlöczi szerzeményöknek egy része azonnal 's úgy adatik át, hogy magoknak azon bizonyos meghatározott élelmi szereket vásárolhassanak.

E' két hibás szokásnak alapelve azon balfogalom, hogy a' raboknak a' tömlöczben mutatott megjavulása olly valami, miben bizni lehet, 's mit azért jutalom által előmozdítani célirányos. 'S valamint az elsőre nézve Crawford a' Parlamentnek beadott harmadik jelentésében igen helyesen jegyzi meg, hogy a' tömlöczökben, melyeknek egyik fő-kelléke az, hogy a' büntetés a' gonosztett' nagyságához méressék, a' most divatozó szokás szerint ennek ellenkezője történik, midőn épen a' legnagyobb gonosztevők részesítetnek a' felvigyázati tiszttel összekötött kedvezésekben: úgy a' másodiknak céliránytalanságát is bővebb gondolkozás után át fogja látni mindenki. Igaz ugyan, hogy tömlöczi szerzeményök használásának módjára nézve a' rabok az illy börtöni rendszerek által is megszorítatnak, 's hogy például minden szeszes italok általános eltiltása mellett a' megvásárolható élelemszerek mennyiségére 's minőségére nézve is rendszabályok léteznek, mellyeknél fogva a' rab tömlöczi szerzeményét csak kenyér vagy közönségesebb gyümölcsök' vásárlására fordíthatja; de valjon, miután a' rab mindennel, mi fenntartására szük-

séges, a' társaság által láttatik el, 's mind az, mit e' szükségén felül élvez, büntetését könnyíti, vajjon mi lehetne az ok, melly a' társaságot ezen engedmény adására bírhatná? Az, hogy a' rab nagyobb szorgalomra buzdítassék? De vajjon azon szorgalom, mellynek indító oka talán csak nagyobb nyalánkság, morális megjavulásnak bizonyítványa-e? — vagy azt gondoljuk, hogy midőn egy részről a' munka által szerzett kedvezések 's kényelmek némelly rabot iparkodásra serkentenek, nem sokkal többekben csak elkecsere-
 sedést fognak szülni azon igazgatóság ellen, melly tőlök, kiknek gonosztette talán kisebb vala, csak mert kevesebb ügyességgel bírnak, azon engedményeket megtagadta, mellyeket szemeik előtt más rabtársaiktól élvezve látnak? Elég rossz szül e' világban a' vagyonbeli különbség, 's úgy tartjuk rosszúl érti feladását, ki ezen különbséget a' rabok között előidé-
 zve, vele irigységet, gyűlölést, 's mind ama rossz indulatokat hozza be javító-házainkba, mellyek annak az egész világon szüntelen követői.

Arra, hogy a' tömlöcz a' rabnak lelkiületére azon hatást gyakorolja, mellyet pártolói kívánnak, mindenek előtt szükséges, hogy a' rab mindjárt első beléptekor tisztán átlássa, miként a' rendszer ellen küszködni lehetetlen. Ha csak a' legkisebb remény nyújtatik is arra, hogy erőszak vagy ügyes színlelés által a' tömlöcz' szigorú törvényeit kijátszhatja, vagy magának kön-

nyebbséget szerezhethet a' helyett, hogy magát e' rendszabályoknak alája vetve, magába szálna, csak inkább e' törvények' kijátszására fogja fordítani minden észbeli tehetségeit.

Igen helyesen fejezi ki e' gondolatot Crawford a' Parliamenthez beadott 's már feljebb idézett harmadik jelentésében.*) „Szükség, hogy tömlöczbe való jövedele a' rab által úgy tekintessék, mint mi után sem annak megrövidítése, sem könnyítése többé nem remélhető. Láttuk magunk is azon rossz következtetéseket, melyek e' rendszabály elhanyagolása miatt több tömlöczökben léteznek. Illynemű remények nem enyhítik, hanem inkább csak szüntelen izgalomban tartják a' raboknak lelkét, 's kizárva azon lelki nyugalmat, melly nélkül a' javulás lehetetlen, kinos bizonytalanságban tartják e' szerencsétleneket. Emberi rendelkezéseink hiányai miatt nem remélhetjük soha, hogy büntetéseink azon tökéletes bizonyosságot elérjék, mellyet nekik elméletileg kívánunk; de épen ez mutatja leginkább, mennyire kerülendő mind az, mi által még azon tökéletlen bizonyosság is akadályoztatik, mellyel büntetéseink most birnak. Minden olyan rendszabályok tehát, melyek jó viselet végett egyes raboknak kedvezéseket ígérnek, vagy őt azon szenvedésektől, melyeknek rab-

*) Third Report of Inspectors of Prisons. p. 10.

társai alája vettetnek, felmenti, csak azon hasznos félelem' csonkítására számítvák, melly nélkül büntető rendszer feladásának meg nem felelhet. Hadd érezze a' gonosztevő, hogy sorsának más enyhítését nem várhatja, mint mellyet benső megjavulásából 's munkája által élvezhet. A' rabnak jobblétét látszólag jó magaviseletétől függeszteni fel, a' hypocrisis jutalmazásánál nem egyéb; valamint azt a' singsingi börtön igazgatója helyesen észrevevé, midőn Beaumont- és Tocquevillenek e' részben ezeket mondá: „ha prognosticumot kellene csinálnom, azt fognám mondani, hogy a' rab, ki magát legjobban viseli, szabadulása után hihetőkép legelőbb fog visszatérni előbbi szokásaihoz; és mindig azt tapasztaltam, hogy épen a' legrosszabb emberekből válnak a' legjobb rabok, mert másoknál ügyesebbek lévén hamarabb látják át, hogy az egyetlen út, mellyen helyzetükön könnyíthetnek, engedelmesség; ez az, miért a' nélkül, hogy jobbakká válnának, magokat közönségesen jobban viselik.

Minden czélirányos büntető-rendszer' kelléke

4. Annak szükséges szigorúsága, vagy más szavakkal, hogy soha büntetési jellemét ne veszítse el. Noha a' tömlöczök kellékei között talán egy sincs, melly első tekintetre olly szükségesnek látszanék, még is talán nincs egy, melly gyakorlatilag kevesebb figyelembe vétetnék, mint épen ez. Midőn a'

tömlőcz-javítások' történetéről szoltunk, láttuk, milly nagy része vala ez ügy' megindításában a' philanthropiának. 'S ha a' dolog jelen állását tekintjük, azonnal nem fogunk győződni, hogy valamint a' tömlőczjavításoknak iniciatívája, úgy azoknak legbuzgóbb pártolása még napjainkban is olly férfiaktól jó, kik nemes magasztaltságukban inkább a' rabok szenvedéseinek enyhítését, mint a' társaság' fenntartására szükséges szigorúságot tartják szemek előtt. Tisztelet becsület mind azoknak, kik mindennapi életünk' tapasztalásain túlemelkedve, mint az egész emberi nemnek, úgy minden egyesnek is határtalan tökéletesülésében bíznak; tisztelet becsület mind azon fáradozásokért, mellyeknek a' büntető rendszer' eddigi kifejlődését majdnem kizárólag köszönhetjük, 's mellyek nélkül ezen ügy soha előre haladni nem fog; de kénytelenek megvallani azt is, hogy valamint a' tömlőcz-javításoknak ügye a' philanthropiának köszönheti leginkább kiterjedését: úgy épen túlvitt philantropiából támadtak azon akadályok is, mellyek annak sikerét eddig sok helyett hátráltatták. Kiindulva t. i. azon nézetből, hogy soha ember a' gonosznak ösvényén olly mélyen nem süllyedhet, hogy annak megjavulását remélni nem lehetne, Howardtól kezdve Crawfordig majdnem legnagyobb része azoknak, kik a' tömlőczjavítással foglalkoztak, leginkább csak a' gonosztevő' megjavulását tarták szemek előtt. Szemökbe tűnt, hogy minden anyagi szen-

vedés a' rabot elkeseredéshez vezetve, végre ha sokáig folytattatik, egész valóját elállatosítja; 's fáradozásai által úgy rendeltettek el a' tömlöczök, hogy azoknak egy részében nem csak a' rab szükségeiről, hanem annak kényelmeiről is gondoskodva vagyon, 's a' büntetett gonosztevőnek olly életmód biztosítatik, millyenre a' szabadmunkás legnagyobb fáradozásai után sem számolhat. Eszökbe jutott, hogy minden erénynek talpköve a' szabadság, 's hogy így a' munka azon javító hatást, mellyet tőle a' raboknál várhatunk, nem gyakorolhatná talán, ha az kényszerítve mintegy büntetésként használtatnék a' tömlöczökben, 's kimondatott, hogy a' munka kényszerítő nem lehet, 's inkább csak jutalomként nyújtandó a' rabnak, habár a' társaság ez által megfosztatnék is azon jogától, mellyet költségének megtérítésére nézve, a' rab' egész munkájából várhatna. Átlátták, hogy a' félelem nem javító, 's hogy minden erény csak a' remény derítő sugárai által fejlődhetik: 's egy részről a' megkegyelmezési jognak korlátlan kiterjesztése, más részről a' raboknak osztályozása, 's e' szerint adott engedmények oda juttaták némelly hatóságok' börtöneit, hogy azokban csak az szenvedé el egész büntetését, ki következetes szinelésre elég megromlott még nem volt. Mondatott, hogy minden büntetés elkeserít 's lealáz, 's hogy e' szerint olly rendszer, mellyben fegyelmi büntetések elkerülhetetlenek, a' rabok megjavulására

jó hatású nem lehet; míg ellenben a' magány, a' gonosztevért meggondolásra vezetvén, lelkiismeretét felébreszteni, 's őt minden kérdésen kívül az erény ösvényére visszavezetni fogná, 's milliók áldoztattak, 's feláldoztatott a' rabi munkának több mint fele, hogy az olcsóbb hallgató rendszer helyébe, a' sokkal drágább, de állítólag javítóbb magányrendszer hozassék be. De még itt is félhető vala, hogy a' rab szakadatlan magány által felette nagy szenvedésnek tétetik ki, 's miután Amerika' szomorú tapasztalásai azon káros hatást, melyet e' büntetési mód nem csak a' rabok' anyagi, hanem azoknak lelki egészségére is gyakorolt, megmutaták; 's miután több nagyobb orvosok 's psychologok kimondák, hogy a' magányrendszer szigorúan alkalmazva, sok esetekben megtévelyodáshoz vezethet: enyhíteni kelle ezt is, 's azon rendszerhez folyamodni, melyet Crawford fennidézett munkájának 13dik lapján a' magányrendszertől megkülönböztetve így ad elő: „Az elkülönözési rendszer a' magányrendszertől különbözik mind természetére, mind céljára nézve; benne a' rabnak nagy, jól szellőzött 's világított szoba adatik, ellátatik mindennel, mi egészségére 's tisztaságára, mi nappal vigasztalására, éjszaka nyugalomára szükséges. Gondoskodva vagyon, hogy szükséges élelem, kellemetes munka, a' tömlőczi személyzet, a' főkép' 's káplány' látogatásai 's az által, hogy kápolnába 's iskolába járnia 's a'

szabad levegőben sétálnia szabad, szomorú helyzete, a' mennyire lehet, enyhíthessék; 's csak rabtársaival való társalkodása kerüthessék ki. A' célra nézve az elkülönözés 's a' magányrendszernek különbsége épen olly nagy. Az elkülönözési rendszernek célja a' rabnak állandó java; a' magányrendszeré csak annak büntetése, 's ez is olly módok által, mellyek mindig kemények 's szigorúak, sokszor elkeserítők. Az elkülönözési rendszer a' rabnak erkölcsi érzetéhez, 's eszéhez szól; a' magányrendszer mellett a' rab, mint minden jogokból, tehetségekből 's érzeményekből kivetközött lény tartatik, egész büntetése anyagi természetére irányoztatik, lelkesméretének 's észbeli tehetségeinek erősítésére csak kevés gond fordítatik, melly bánásmód által a' rab, ki az elkülönözési rendszer mellett gondolkozáshoz, szelidséghez, hálaadathoz 's megjavuláshoz vezetettetett volna, csak még inkább lealjasítatik 's elvadúl. Egy szóval az elkülönözési rendszer minden rabnak rabtársaitól való tökéletes elkülönözésében áll, úgy azonban, hogy testi 's lelki épségére, ismereteinek kifejlődésére 's erkölcsi megjavulására minden gond fordítassék; a' magányrendszer pedig minden emberi társaságtól való tökéletes elzárása, összekötve olly testi 's lelki szenvedésekkel, mellyeknek egyedüli célja a' rabnak büntetése, makacsságának megtörése 's a' börtöni rendszabályoknak büntetések félelme által való fenntartása.“

De valjon bár mi szépek 's nemesek legyenek is az indulatok, mellyek Crawfordot e' rendszer felállítására, 's annyi emberszerető férfiakat annak pártolására birtak, valjon ki nem látja, hogy ez által a' börtönök büntetési jellemöket nagy részben elvesztik? 'S ha azon ritka erkölcsi megjavulások, mellyek általa köztapasztalás szerint eddig eszközöltettek, sokkal számosabbak volnának is: a' társaság ez által legfeljebb a' már büntetett gonosztevők visszaesései, de bizonyosan az ellen nem biztosíthatnék, hogy azok, kiknek megjavulására a' börtönben alkalom nem nyújtott, a' társaságot sérteni nem fogják. Egy szóval, valjon ki nem látja, hogy ezen elvekhez alkalmazva a' büntetés nem birna azon visszajeszto erővel, melly annak egyik fő kellékét teszi.

Crawford maga átlátja ezt, 's többször kijeleli azon hibás irányt, mellyet követve a' tömlöczök némelly helyeken öröm- 's kényelem helyévé változtak, vagy mint egy lelkes barátunk mondani szokta volt, magok a' gonosztevők által inkább a' véteknek ígért praemium-, mint büntetésnek tekintettek. Milly kárára, mind magának a' társaságnak, mind magoknak azon raboknak, kiknek állítólag javára czéloztatott, nem szükség bővebben fejtegetni. Nézetünk szerint a' büntetésnek fő-czélja a' köztársaságnak biztosítása. Minden mi evvel ellenkezésben áll, 's vagy túlvitt szigorúsága által valakit a' gonosztevők-

nek felfedezésétől visszajeszt, vagy túlvitt szelidség miatt visszajesztő hatalmát elveszi, e' czállal ellenkezésben áll, 's azért olyan, mi nem hogy a' büntető-rendszer javításának mondathatnék, hanem inkább annak tökéletes felforgatása.

Legnagyobb tekintetet érdemelnek a' mondtak a' raboknak élelemmeli ellátására nézve, melly főkép Amerika némelly tömlöczeiben ollybó 's válogatott, hogy általa a' tömlöcz főkép azon osztálynak szemei előtt, mellyre e' büntetés többnyire alkalmaztatik, a' büntetés jellemét majdnem egészen elveszti. Minden egyéb kényelmek, mellyeket a' rab a' tömlöczben ezen kívül talál, mint télben meleg szoba, tiszta ággy 's ru-ruházat, 'sat. mind ollyanok, mellyek habár a' rabot szokásánál jobb helyzetbe állítanak, elzárt állapotban egészségére elkerülhetlenül szükségesek, 's mellyeket tőle azért kegyetlenség nélkül megtagadni nem lehet; csak étkeire nézve áll a' börtöni igazgatóságnak hatalmában, valamint egy részről mindent, mit az egészség megkiván, fukarság nélkül megadni; úgy a' másiktól elkerülni mindent, mi által a' rab étkeiben nyálánkságának kielégítését találhatná, 's mi, habár Benthamnak azon nézetében, hogy a' rabnak étkeibe valami ártatlan keserűség kevertessék, nem osztozunk is, — még is minden tömlöczi igazgatóság' egyik fő kötelességének tartjuk, szorosan felvigyázni, hogy a' rabok' élelemmeli

ellátásában mindent, mit egészségben való fenn-tartásuk meg nem kíván, mellőzzenek, általános elvként szemeik előtt tartva mindig, hogy a' rabok tartásának jobbnak lenni nem szabad, mint mellyet a' legszegényebb napszámos munkájával kereshet. Megkívánja ezt azon igazság-érzet, melly szerint a' gonosztevőnek élelme jobb nem lehet, mint azon becsületes munkásé, ki homloka' izzadságában keresi élelmét; megkívánja azon tekintet, hogy, ha e' rendszabály meg nem tartatnék, a' művelődés' legalantabb fokán álló egyedek esvén közönségesen a' büntető-törvények sulya alá, magok azon jobb étkek, melyek a' tömlöczben nyujtatnak, a' véteknek indító okául szolgálhatnának.

5. Hogy a' börtönök úgy rendeltessenek el, hogy senki azoknak szigorúsága vagy czéltalan rendezése által a' gonosztevők' felfedezésétől vissza ne ijesztessék. Ugyanis ha tömlöczeink jelen állapotját tekintjük, azon anyagi szenvedéseket, mellyeknek a' rab bennök kitétetik, 's azon erkölcsi megromlást, melly rabjaink vegyült elzárásának közönséges következése, minden gyengéd érzésű ember irtózni fog a' gondolattól, hogy feladás, vagy bíró előtt tett tanubizonyság által valakit e' szenvedéseknek és veszélyeknek kitegyen. Maga a' közvélemény, melly mindennemű feladásra szégyenbélyeget nyom, világos tanúsága

ezen nézet általánosságának. Ha valakinek kára megkerül; vagy kisebb, mint hogy a' károsított azt nehezen viselné, a' gonosztettnek feladása inkább nemtelen bosszúnak, mint polgári kötelességnek tartatik; 's meggondolva büntetési rendszerünket, alig roszalhatjuk ezen könyörületességi érzetet, melly miatt egyes büntettek büntetlenné válnak ugyan, de bizonyára igen sok esetben a' bűnösnek, ki talán életében talán csak először szegé meg a' törvényeket, végromlása kerültetik el. Hogy azonban ezen büntetlenség, melly által a' törvény szükséges tiszteletétől megfosztatik, káros, — hogy sok esetben, hol a' gonosztevő első törvényszegésénél igazságosan büntetve talán megjavulhatott volna, — éppen csak ezen büntetlenség a' csáb, melly által az illy szerencsétlen a' bűn ösvényén tovább vezetetik: ez nézetünk szerint magában világos. Egyik fő kötelessége tehát a' törvényhozónak, olly módon rendelni el büntetéseit, melly az emberszeretet kívánatainak megfelelőve, a' most létező káros eldítéletet megszüntesse, 's a' helyett, hogy, mint most, minden gyöngéd érzetű embert a' gonosztettek' palástolására birjon, inkább a' vallásos 's emberszerető polgárnak is a' gonosztevők' törvényes üldözésére okúl szolgálhasson; mi csak úgy érethetik el, ha a' büntetés szigorú igazság mellett a' menynyire lehet kegyes, 's végrehajtásában a' gonosztevőnek morális megjavulására irányozott leend.

Ne gondolja azonban senki, hogy mi a' büntetésnek kegyessége alatt azon czéliránytalan lágytságot értjük, melly némelly philanthropok által a' rabok tartására nézve javasoltatik; valamint túlvitt szigorúság a' büntettek' üldözésétől visszatart: úgy e' túlvitt kegyesség is oda vezeti a' dolgokat, hogy a' gonosztett által sértett inkább maga bosszulja meg a' bántást, mint hogy elégtételét a' társaságtól várná, mi elvégre még rosszabb következéseket szülhet. A' büntetési kegyesség nézetünk szerint csak abban áll, hogy a' rabbal szigorúan, de emberhez illő módon bánassék, 's főkép, hogy mind azon szenvedések, mellyeket midőn vétkezett, előre nem láthatott, 's mellyek e' szerint a' büntetés elijesztő jellemére hatással nem bírván, csak a' rab' haszontalan kínzásai közé tartoznak, kerültessenek el.

Hogy a' börtöni rendszer e' kívánatnak megfelelően, szükséges gondoskodni arról, hogy annak végrehajtására nézve a' lehetőségig kevés bizassék az egyes börtönök igazgatási személyzetére, 's hogy szorosan meghatározott rendszabályok, 's az egész ország büntetési rendszere felett őrködő testület által, e' büntetésnek a' mennyire csak lehet egyenlő végrehajtása eszköztesse.

Hazánk' jelen állapotát tekintve, átlátja mindenki, hogy e' kívánnak nálunk mindeddig megfelelve még a' legtávolabbtól sincs. Nem is említve itt a' vérhatalommal bíró uradalmak' tömlöceit, mellyek úgy szólván felvigyázat nélkül, egyes gazdagsági tisztek kormányzására bizatnak, — a' közhatóságok között is alig találhatunk kettőt, melly között a' rabok' tartására nézve a' legóriásibb egyenetlenség nem léteznék. Vannak közhatóságok, mellyek haladva korunkkal, tömlöceikbe a' poenitentiaris rendszert behozák, vagy ahoz legalább közelítének; e' törvényhatóságok' tömlöczeiben majd a' hallgató, majd a' magányrendszer hozatott be, vagy legalább a' közmunkának czélszerűbb elrendezése. Vannak mások, mellyeknek börtönei a' középkor óta, mellyben épültek, úgy szólván semmiben nem változtak. Némelly helyen a' rab tömlöczéből naponként néhány pillanatra eresztetik ki a' szabad levegőre, máshol szabadmunkásként dolgozik; egy vármegyében félmázsás vas terheli lábait, míg a' szomszéd-törvényhatóságnál lánczok a' rabok' nagyobb részénél nem használtatnak; itt hetenkint négyszer láttatik el hússal, míg talán a' harmadik törvényhatóságban hetekig kenyeren 's vízen kívül más élelemre szert nem tehet. 'Sugyanezen különbség, melly az egyes törvényhatóságok között létezik, létezik — 's még szembetűnőbb igazságtalansággal — minden tömlöcz'

egyes rabjai között. Sehol egyenlő tömlőczi ruházat, sehol a' bilincsekben való egyenlőség, sehol az ítélet azon részének, melyben a' rab minden szeszese italoktól eltiltatik, megtartása; — minden a' véletlen esetre, minden a' felvigyázók' önkényére bízva. Kinek módja van, azaz ki talán épen gonosztettei által magának elég vagyont szerzett, melegen öltözve kényelemmel issza borát vagy pálinkáját, melyet rokona vagy czimborája naponként a' tömlőczbe hozhat, — míg mellette szegényebb társa, ki talán csak mint gyanus, vagy kisebb gonosztévő jutott a' tömlőczbe, koplalva didereg mocskos rongyai alatt. A' lánczoknak választása a' várnagyra 's általa a' hajdúkra bízatik, 's valamint épen kedve csosszant, vagy véletlenül kezébe akadt, vagy mert a' könnyebb vasak már felverettek (minek egyikünk tanuja vala) ötven fontos vasat rak annak lábára, ki egy első lopásért került a' megye' tömlőczébe; míg az úgy nevezett konyhás rabok kényelemmel pipázva néznek le a' tornáczról, 's új gonosztettek' elkövetéséről beszélgetnek, melyek által úgy is csak a' jelen kényelmes helyzetbe juthatnak, minthogy régen felvett szokás, hogy minden tisztviselő ügyesnek mutatkozott konyharabját, ha az ismét tömlőczbe kerül, visszavegye,

Ne mondja senki, hogy e' rövid kép, melyet törvényhatósági tömlőczeinkről festünk, nem igaz; ha valaki által kétségbe vonatnék,

készek vagyunk állításunkat ellenmondhatlan adatokkal bebizonyítani, 's meggyőzni mindenkit, hogy valamint a' socialis életben, úgy a' büntetés végrehajtására nézve is nincsen ország, melyben nagyobb, égbekiáltóbb egyenlenségek léteznének. De valjon ki nem látja, hogy ezen hiányok miatt a' büntetés mind azon hatást, melyet tőle várunk, elveszti, hogy miután, mint Crawford mondja, minden gonosztevő tetteinek elkövetésénél csak a' mellette szóló valószínűségeket tartja szembe előtt, a' tömlöczi büntetés nálunk a' gonosztevőkre nézve visszajeszto erővel nem bírhat, 's még is más részről olly kegyetlen, hogy számtalan gyöngédebb érzésű embereket a' vétkeseknek üldözésétől visszatart, 's hogy mindenek előtt ezen hiánynak pótlása az, mi által minden börtönjavítás nálunk feltételeztetik.

A' büntetésnek helyességéhez tartozik mindennek előtt az is, hogy annak rendszabályai, a' mennyire lehet, a' rabnak erkölcsi javulására vezessenek.

Az első 's leghatalmasabb eszköz erre, a' mint már fennebb említettük a munka. A' poenitentiarius börtönökben használt magány vagy hallgatás a' rabnak megjavulására nézve csak elősegítő, vagy jobban mondva, olly eszközök, mellyek által a' rabnak tökéletes megromlása megakadályoztatik. De „a' szabadságra született ember“ — mint Appert igen

helyesen mondja — „soha nem felejtethi el ez isteni jogát, 's a' gondolat, hogy, fogva van, ellenszegülésre bírván őt minden ellen, mit felvigyázói tőle kívánnak, jobbulását megakadályoztatja.“ 'S így a' magány 's a' hallgatás már büntetési jellemöknél fogva a' javulást magok soha eszközölni nem fogják; de annyival inkább eszközli azt a' munka, 's pedig nem csak, mert általa főkép a' hosszabb időre elzárt rab szorgalomhoz szoktattatik, — hanem mert a' munka egyszersmind azon egy mód, melly által tömlöczöztetése idejét önbasznára fordíthatja, és azon szebb jövőt, mellyet szabadulása után vár, előkészítheti. — Hogy pedig a' munka a' rabok által csakugyan vigasztalásnak tekintetik, azt elismerik mind azok, kik e' tárggyal gyakorlatilag foglalkoztak, 's legvilágosabban bizonyíthatja csak az is, hogy munka nélkül való elzárás minden tömlöczben fegyelmi büntetésként használtatik. A' szabadakarat olly gazdag forrása a' meglegedésnek 's általa a' jónak, hogy soha törvényhozó azt tekintet nélkül nem hagyhatja, bár mit tegyen egyébiránt, bár mi keskeny körbe szorítsa rabját rendszabályai által: természete győzedelmesen fog ellentállni; 's mert valaminek lenni kell, miben az ember rablánczok közt is szabad lehessen, — e' keskeny körben egy nemét a' szabadságnak fogja alkotni magának, 's azért a' törvényhozó nem tehet jobbat, mint ha e' természetes hajlan-

dóságnak önmaga jeleli ki mezejét, mellyen hasznossá válhassék. E' mező a' munka. Nem mintha szabadakarátjában állna dolgozni vagy nem; hanem mert szabadakarátjában áll többet dolgozni mint mások; mert ügyessége 's szorgalma által előljáróinak hajlandóságát 's megbecsülését vihatja ki magának; mert munkája által nevelheti tömlőczi szerzeményét, melly szabadulása után jövőjének egyik fő-reménye leend.

Ugyanis Europa tömlőczeinek nagyobb részében 's némelly amerikai szövetségi statusokban alaprendszabály, hogy a' rab' keresményének egy része számára tartassék fel, szabadulása alkalmával néki átadandó. 'S mi ezen rendszabályt nem csak mert a' rabok szorgalmának előmozdítására jobb eszközt nem ismerünk, hanem már azért is elkerülhetetlenül szükségesnek tartjuk, mert nézetünk szerint semmi a' rabnak megjobbulását inkább elő nem mozdíthatja, mint ha fogságának egész ideje alatt arra tanítatik, hogy önmunkája 's szorgalma után várhatja legbiztosabban gyarapodását.

Az amerikai tömlőczők' nagyobb részében azon elv szerint, hogy a' rab' egész munkája a' társaságnak tulajdona, a' szabadult minden szorgalma után is csak egy pár dollárra, melly neki ruházattal együtt azért adatik, hogy e' segedelemmel születési helyére visszatérhessen, másra jogot nem formálhat. Mi azonban ezen rendszabályt a' fennebb mondattakon kívül már csak

azért sem javalhatjuk, mert alsóbb néposztályaink nagyobb demoralisatiója, 's a' felsőbbek' kevesebb vallásossága 's emberszeretete nálunk elkerülhetlenül szükségessé teszik, hogy a' rab szabadulása első, legveszélyesebb pillanatában, inségnek, melly majdnem minden gonosztetteknek egyik fő-oka, ne tétessék ki.

Azonban bár milly javító legyen is azon hatás, mellyet jól 's czélszerűen elrendezett munka a' rabokra gyakorol, 's ha bár a' társaság, melly hallgatás vagy magány által a' gonosztevőt rabtársainak megrontó társaságától elkülönözté, 's azt munkára oktatá, mindent tett, mi még nagyobb megromlásának elkerülésére tőle függött, 's igen sokat arra, hogy annak erkölcsi emelkedése valószínűvé váljék, még is csalatkozik, ki azt véli, hogy mind ezen módok mellett is czélját a' mennyire ez t. i. moralis megjavulás vala, más segedelem nélkül el fogja érni. A' rabnak moralis megjavulását magányos elzárás, munka 's hallgatás még nem eszközölhetik; a' társaság büntethet, viszájleszthet a' rosztól, meggátolhatja a' gonoszok egymásközti megromlását, — de jobbitani, csak a' vallásnak feladása.

Minden, mi a' tömlöczők' javítása körül történt, csak vallásosság' következménye vala, csak ez vezeté mind azon emberszerető férfiakat, kiknek neveiket áldva említjük e' sötét börtönökbe, csak általa örülünk mind azon szép következményeknek, mellyeket a' tömlöczők' javítása

körül eddig tapasztaltunk ; csak tőle várhatjuk azt, hogy ezen újítást, mellynek látásán keblünk fenndobog, hazánkban is áldhassuk. 'S nem vak eset' szüleménye az, hogy poenitentiaria csak ott létezik sikerrel, hol a' vallásosság legbuzgóbb, Amerikában, Genfben, 's Anglia' egy részében, — míg Franciaország, bár annyira kedvelője minden újításnak, még e' részben olly keveset tett.

Nem azon hideg formákból álló vallásosságot értem, melly szavakkal megelégszik, 's ha a' rabok számára kápolnát épített, mellybe rabokon kívül senki nem jár, 's lelki pásztort fizet, kit mindenki lenéz, azt gondolja, hogy kötelességének eleget tett. Hogy a' vallásosság áldást árasszon el, szükség, hogy emberszerető tettekre buzdítsa, hogy a' kiengesztelt társaságot megbocsátani tanítsa, 's az egyest könnyorületességre azok iránt, kiknél jobb talán, de bizonyára boldogabb is. Csak ha a' büntető társaság mellett egy másik áll, melly a' súlyedt szerencsétlent magához felemelni igyekszik, csak ha a' rendes tömlöczi kormányt egyes polgárok segítik, részint a' lelki pásztort felválta, 's vigasztalással közelítve a' rabokhoz, rérint oktattva őket, vagy kiszabadulásuk után jövő jólétükről gondoskodva, — csak akkor remélhetni mind ezen institutiók' sikerét. Addig bár mikép iparkodják lelki pásztor 's tanító, bár milly jól rendeltessék el a' vasárnapi iskola,

bár mennyi szentírás osztassék ki a' rabok között, hihetőkép' hasztalan' fáradtunk. Csak ki jó emberekkel társalkodva, magán érzé a' felebaráti szeretet' áldásait, csak az fog igazán ragaszkodni vallásához, melly ez erényeket tanítja.

6. Kelléke minden jól elrendezett börtönrendszernek még ezek felett az is, hogy általa a' társaságra mennyivel kevesebb költségek háromoljanak, azaz, hogy miután a' társaság önbiztosságának fenntartására, a' rabok' őrzésére 's fenntartására tetemes költségeket tenni kénytelenítetik, — a' raboknak munkája oly módon használtassék, melly által a' költségek legalább némi részben pótoltnak. Távol legyen tőlünk a' rabok munkájának oly módú alkalmazását javallani, melly vagy a' rabok' életére 's egészségére káros, vagy azoknak szükséges elkülönözésével összeférhetlenné tálaltatnék, 's valamint némelly országoknak régiebb szokását, melly szerint a' rabok veszedelmeseknek tartott bányák mivélésére használtattak, nyíltan kárhoztatjuk: úgy rőszaljuk tartózkodás nélkül mind azon rendszereket is mellyek szerint, mint egykor a' genti 's még most a' müncheni 's más német börtönökben, a' rabi munka jövedelmeztetésének minden egyéb tekintetek feláldoztattak; 's midőn a' börtön gyárrá vált, büntetési jellemőt 's javítási hatását elveszté. Meggyőződésünk csak az, hogy miután a' rabok' tartása minden országnak súlyos terhei közé

tartozik, szoros kötelessége minden kormánynak 's közállománynak, hogy a' mennyire az céljának eltévesztése nélkül történhetik, a' szegénység fillérjeit, melyekből minden adónak nagy része áll, megkimélje, 's büntetési rendszerét úgy intézze el, hogy tömlöczeiben a' rab testi 's lelki megromlástól megőriztessék ugyan, azaz sem testi nyomornak, sem rabtársaival való társalkodásból eredett morális súlyedésnek ki ne tétessek; de ellenben az ebből támadt költségek, a' mennyire lehet, önmunkája által fedeztessenek.

E' tárgy azonban magában világos lévén, nem szándékunk annak bővebb előadásába ereszkedni, 's miután azon jog, melly a' társaságot a' rabok' munkájára nézve illeti, korunkban nem csak elméletileg de gyakorlatilag is alkalmaztatik, sőt még a' magányrendszer mellett is minden rab, ha önkényt dolgozni nem akarna, koplalással kényszerítetik munkájának teljesítésére: csak még arra legyen szabad az olvasó közönséget figyelmessé tennünk, hogy hazánk' pénztelen állapota mellett, melly igen sok tervezett javításnál a' conservatív pártnak egyik leghatalmasabb frigyese, a' költségkimélési kérdés talán még nagyobb tekintetet érdemel, mint máshol, 's hogy mind azon akadályok 's nehézségek, melyek más országokban, hol gyárok léteznek, azon tekintetből származnak, nehogy a' tömlöczi munka a' szabadmunkásokkal concurrentiába lépjen, 's azokat keresetöktől megfossza, nálunk, hol

gyárok úgy szólván nem léteznek, a' tömlőczi munkának lehető legjővedelmezőbb alkalmazását nem gátolandják.

Ezek azok, miket nézetünk szerint minden jól elrendezett börtönrendszer fő-kellékeinek tartunk. — Szükséges

1. Hogy azoknak építése 's elrendezése által a' rabok' elszökése lehetetlenné válják.

2. Hogy a' rabok magány vagy hallgatás által egymástól elkülönöztetvén, még nagyobb egymásközi megromlásuk akadályoztassék.

3. Hogy a' rab a' tömlőczen az ítélet által kimondott büntetésénél semmivel nem többet, de azt egészen 's egyenlően szenvedje; 's miként egy részről minden sanyargatástól, mellyet vétkének elkövetésénél előre nem láthatott, megőriztetik: úgy a' másíkról előre tudja, hogy ügyes színlelése által helyzetét könnyítuie nem lehet.

4. Szükséges továbbá, hogy a' tömlőczen figyelemmel elkerültessék mind az, mi által annak büntetési jelleme elveszne; úgy mindazonáltal, hogy

5. Túlvitt szigorúság által senki a' gonosz-tettek' felfedezésétől, 's gonosztevők' törvényes üldözésétől vissza ne ijesztessék; vagy miután ez csak úgy érthetik el, ha a' tömlőczöztetési büntetés szigorúsága mellett, a' lehetőségig kegyes, 's mindenek előtt a' gonosztevőnek megjavulására irányozott leend; hogy a' börtöni rend-

szer által a' rab nemcsak anyagi 's morális megromlástól őriztessék meg: hanem a' munkának czélszerű elrendezése, 's főkép. vallásos oktatás által a' mennyire lehet, az erény' ösvényére vezettessék.

6. Végre, hogy soha azon tekintet, mellyet a' közterheknek kisebbitése érdemel, a' börtönrendszer javításainál el ne felejtessék.

Csak ha 's a' mennyiben ezen kellékeknek megfelel, nevezhetni e' részbeni minden javítást célirányosnak.

Nézzük már most azon módokat, mellyek által a' börtönöknek e' kellékek szerinti javítása Amerika' 's Europa' több országaiban eddig megkísértetett.

Minden jól elrendezett börtönrendszernek első kelléke — mint láttuk — a' társaságnak biztosítása. — Minden fogház e' kíváratnak csak úgy felelhet meg, ha annak építésmódja és fegyelmi rendszere czélszerűen rendeltetett el. Külön fogunk szólni mindegyikről, mindig tekintettel a' vitában forgó két rendszer különbségeire.

Biztossági eszközök.

I. Építés-mód.

Nem szándékunk itt a' fogházépítés' részleteibe bocsátkozni, mellyek többnyire csak építőmesterek által érthetők 's használhatók; illy utasítást, mellyhez felvilágosításul igen sok rajz szükséges, méltán várhatni a' fogházjavítási tervet készítő országos választmánytól: mi csak az általános elveket akarjuk előadni, 's azon fő szabályokat, mellyek az egyik vagy másik rendszerű poenitentiarius fogház' építésénél szükségképen szem előtt tartandók; szándékunk csak az, hogy az olvasó az illy célra szánt épület' szerkezetéről, 's azon lényeges részeiről, mellyek a' benne uralkodó fegyelmi rendszernek feltevélei, magának tiszta fogalmat vonhasson el. Ez elvek' felállításában leginkább Crawfordot*) követtük, kinek a' britt kormány' megbízásából mind az angol, mind az amerikai bör-

*) Second report of the inspectors appointed to visit the prisons of Great Britain. London 1837. fol.

tönök' meglátogatása 's vizsgálásakor bő alkalma volt az e' részben tett tapasztalásokat használni; de minthogy ő tervében nem mindkét rendszerre terjeszkedik, hanem csak az általa különösen javaslott, módosított magányrendszerre vonatkozik, — innen származó hézagait más munkákból vett adatok' nyomán fogjuk pótolni.

Első fontosságú kérdés új fogház' építésénél ennek alkalmas fekvése. Erre egészséges, szabad, nyílt 's jó légjárást engedő helyet kell választani; figyelmet fordítván arra is, hogy azon börtönök, melyekben a' pörbe fogott 's még el nem ítélt rabok tartatnak, közel legyenek a' törvényszék helyéhez, hogy azoknak oda- 's visszavitelők nehézséggel ne járjon. A' fogház terjedelmére nézve szükség, hogy az eléggé nagy legyen, 's belsejében az elkülönözött raboknak 's a' tisztviselőknek lakása úgy rendeltessék el, hogy az egymásra halmozott sok ember mozoghasson 's a' levegőt ne rontsa. A' fekvés' szárazsága már azért is több tekintetet kíván, mint-hogy az illy épületeknél szükséges vastag falak, továbbá a' kővel kirakott folyosók 's lépcsők, melyek tisztaság okáért gyakran felmosandók, úgy is nedves kigőzölgést okoznak, mi annyi embernek szűk helyen együtt lakása mellett, azoknak egészségére káros hatással lehetne. Hogy a' fogház' lakói ki ne legyenek téve az alacson fekvésű helyeken gyakori ködök' ártalmas befolyásának, kívánatos az is, hogy a' fogháznak ma-

gasabb hely választassék ki; mi különösen hazánk' róna vidékein, 's kivált a' Tisza' mellékein figyelmet érdemel; itt a' fogház olly helyre építendő, hova a' folyam' kiöntései soha nem terjedhetnek, mert ezek azon felül, hogy a' levegőt megrontják, az épület alapjának is ártanak. De még azért is magas helyzetűnek kell a' fogháznak lenni, hogy szomszéd-álláspontról ne lehessen annak belsejébe látni, 's netalán kívülről a' fogva levő gonosztevőknek jelt adni, vagy őket szökésben segíteni; végre magas fekvés a' szabad légjárásnak is feltétele.

A' fogházat körül kell fogni erős kerítő fallal, elég magasságúval a' szökés 's kívülről betekintheség meggátolására. Ezen külső falnak egészen simának 's egyenlőnek kell lenni, hogy felmászásra semmi módot ne nyújtson; úgy szinte a' fal' tetején nem szabad semmi párkánynak, vagy más egyébnek kiállani, mihez netalán kötelelet lehessen kötni. E' kerítő falon kívül 's körötte legalább harmincz láb szélességű térnek kell lenni, hogy ezen falhoz semminemű idegen épület ne támaszkodhassék. A' raboktól lakott épületeknek sem szabad e' kerítő fallal érintkezni, hanem közöttök eléggé tág szabad térnek kell maradni. A' fogháznak sugár alakban építése mellett a' kerítő fal által körül zárt térnek legnagyobb részét, a' középpontban levő felügyelőteremből láthatni.

Ezen középpontbóli felügyelés' eszméje Ben-

thamtól ered. Kiindulva azon nézetből, hogy fogházépítésnél egészen ellenkező elvet kell követni mint színháznál, 's hogy valamint ennél a' feladat az, hogy a' mennyire lehet a' ház' minden pontjáról egy helyre, a' színpadra lehessen látni, 's a' rajta lévő személyek minden mozdulatait észrevenni: úgy fogházépítésnél azon kell iparkodni, hogy egy pontból az épület' minden részeit 's zugait szemmel lehessen tartani; ezen elv szerint tervezte úgy nevezett Panopticumát Két egyközpontú (concentricus) kerek épületet javaslott; a' külsőben, mellynek befelé szolgáló fala csupán erős vasrudakból 's üvegből állana a' foglyok lennének; a' belső pedig amatól egészen elkülönözve, fal helyett szinte csak farostéllal fedett ablakból állana, honnan a' felügyelő a' másik épületben lévő rabokat szünet nélkül szemmel tarthatná, 's parancsait velek a' nélkül hogy saját tornyát elhagyni kénytelen volna, közölhetné. Éjjel a' napvilág' hiányát gázvilágítás pótolná. Bentham javaslatához közeli terv szerint csak az egy londoni Milbank fogház épült, hol a' rabok több kereképületekben laknak, mellyeknek ablakai olyanok, hogy a' felügyelő középben lévő szobájából azoknak kamráikba láthat 's szólhat. Ezen eszmét magokévvá tették, de czélszerűbben módosítva az amerikai poenitentiarius intézetek' építői, a' jóval egyszerűbb 's könnyebben kivihető úgy nevezett sugáralakban egybekötve a' szükséges közép-

ponti felügyelést, más, Bentham' Panopticumával egybe nem férő hasznokkal. Ezen sugáralakú építésnek alapja az, hogy a' fogház' minden szárnyai, mint sugarok, vagy mint a' kerék' küllői egy központból folyjanak ki 's fussannak széllyel. E' középponton levő teremben tartózkodván a' fogház' felügyelője, minden pillanatban, bármelyik szárnyban foglalt munkatermet (ha auburni rendszert követ a' fogház) láthatja, 's ha nem is az egyes kamrákba, de az azokba vezető folyosókon végigtekinthet, 's ha szükségesnek látja, egy percz alatt ott is teremhet bár melyik kamra' ajtajánál, 's az ebben lévő kis kémlyukon mindent láthat, mi belől történik; mi által a' rabok, 's mi még talán szükségesebb az örök szüntelen felügyelés 's ellenőrség alatt állanak. De erről utóbb még bővebben.

Az épület bejárása mellett a' fogházi felügyelők vagy a' fő és al - igazgató' számára háznak kell állani; de ezek a' kerítő falon kívül legyenek, hogy e' tisztviselők' családjai a' fogház' belsejétől 's annak lakóitól el legyenek különözve, 's házi foglalatosságaik által a' megállapított fogházi rendet valahogyan meg ne zavarhassák.

A' kerítő falon belől levő rabok' 's alsóbb tisztviselők' befogadására szolgáló épületeknek fő kivántatásaik: 1) biztosság; 2) czélszerű felügyelési módok; 3) az épület' minden részeibe juthatás' könnyűsége; 4) a' raboknak egymás-

tóli elkülönözése. Ezen elkülönözést a' philadelphiai rendszer, mint már említettük, éjjel 's nappali elzárás, — az auburni pedig csak éjjeli magányos elzárás 's nappali együttdolgozás mellett szoros hallgatás által hiszi elérhetőnek. Mind a' két esetben a' fogháznak olly szerkeszerkezetűnek kell lenni, hogy a' kitűzött célnak megfeleljen. E' végre elegendő számú 's olly szerkezetű kamrák szükségesek, mellyek a' szomszéd-rabok között még a' szóvali közlekedést is lehetlenítsék. A' philadelphiai rendszerű fogházakban e' kamráknak elég tágasaknak kell lenni, hogy az azokban elzárt rabok mozoghasanak; úgy szinte igen tökéletes légújítási készülletekkel kell ellátva lenniük. Az auburni rendszerű fogházakban ez nem olly nélkülözhetlen, minthogy a' rabok csak az éjszakát töltik kamráikban. A' munkateremekbeni erkölcsi elkülönözés vagy hallgatás csak szoros fegyelem mellett tartathatik fenn, miről lesz még alkalmunk bővebben szólani; de ennek is eszközzésére célszerű építés szükséges, ollyan t. i. melly által a' fogházi igazgató vagy annak helyettese nem csak a' középponti teremből a' munkatermeken végig nézhessen; de egy fedett folyosóból, melly a' munkatermet akár kettéhasítja, akár körülveszi, kémlyukakon keresztül a' rabokra 's őreikre közelről is, a' nélkül hogy maga észrevétetnék, felügyelhessen. Csak így gátolhatni sikeresen egy részről a' hallgatás szabályának a' rabok általi

kijátszását; más részről az öröknek hanyagságát vagy kegyetlenkedéseiket; mind a' rabok, mind felvigyázóik minden perczen azt' hihetik, hogy épen rajtok nyugszik az igazgató őrszeme.

Kivánatos, hogy a' tisztviselők' hivatalai 's a' rabok' konyhái a' középponti 's felügyelési terem mellett legyenek, 's ugyanabból fussanak ki a' rabok' kamráiba vezető minden folyosók 's karzatok, azért, hogy az igazgató, mihelyt a' szükség kívánja mindegyiknél azonnal jelen lehessen. 's a' philadelphiai rendszer szerint a' mindennapi munkára szükséges anyagok, 's a' rabok' étke a' középpontból széthordassanak, 's kellő rendben a' kamrákba elosztassanak; az auburni szerint pedig a' rabok könnyen eljuthassanak a' közösmunka-, vagy ebédtéremekbe. Hasonló okból az isteni tiszteletre 's a' rabok' vallásos oktatására szentelt kápolnának is a' középponti terem' szomszédságában kell lenni. A' fogháznak sugárképen szétfutó szárnyai többek vagy kevesebbek lehetnek; ez építésmódban lényeges csak az, hogy a' középpontból az épület' minden szárnyába látni, 's a' lehetőségig könnyen eljutni lehessen; azért kivánatos, hogy ezek igen hosszúak ne legyenek, mert ez nehezíti a' középpontból felügyelést 's áttekintést.

A' közös bejárás legalkalmasabban a' fő-és al igazgatóknak 's a' nagy kerítő falon kívül álló lakházaikat egybekötő udvarba helyeztetik, úgy rendeztetvén el, hogy a' kapuból egyene-

sen egy erősen boltozott csarnokba lehessen jutni, melynek egyik oldalára a' kulcsár' szobái, a' másokra a' káplán 's más tisztviselők' számára a' kápolna 's a' középület' egyéb részeibe vezető lépcső állítatik. Ezen vasrostélyú kapuval zárt csarnokból a' középponti terembe széles folyosó vezet, melly mellett kétfelől legyenek az altisztviselők lakszobái; a' középponti terem melletti két nagyobb szobában pedig ugyanazon tisztviselők hivatalai mellyek a' közép-terembe nyílnak. A' folyosó' első végén, közel a' bejáráshoz lépcső vezet a' földalatti épületbe, hol egyebek mellett a' rabokat először befogadó kamrák is vannak, mellyekről később többet. A' középterem, mellyben, mint már mondatott, az igazgató felváltva egyéb tisztviselőkkel éjjel nappal tartózkodni köteles, félkerek alakú tágas szoba, hova az épület' minden szárnyaiba 's minden kamráihoz vezető folyosók nyílnak. Ezen szárnyak egyenlő távolságban egymástól a' középpontból ágaznak széllyel a' kerítő fal felé, a' nélkül azonban hogy ezt érintenék. Ezen elrendezés mellett a' felvigyázó egy 's ugyanazon nézőpontból nem csak valamennyi folyosón nézhet végig, de az egyik vagy másik szárnyban vagy emeletben foglalt munkatermeket és az épület' szárnyai között lévő udvarrészeket is a' kerítő fallal együtt át tekintheti. A' folyosók' az épületszárnyak hosszában és közepén mennek végig, 's a' kamarák' ajtai azokba nyílnak, mi

által a' tisztviselők könnyen juthatnak mindegyikhez. Mind a' középponti terem, mind a' folyosók az épület egész magasságában, földszíntől fedélig nyitvák legyenek, világosság, légjárás, szellőztetés és felügyelés' könnyítése végett. A' felső emeletekben lévő kamrákhoz mintegy 2' 6" széles karzatok vezetnek; illyenek futják körül mindegyik emelet mellett a' középponti termet is. Amazokra a' folyosók' végén, ezekre a' középteremben lévő csigalépcsők visznek fel. Auburni rendszerű fogházakban a' munkatermeket magában foglaló földszínsor a' felső emeletektől boltozat által el lehet választva, mi télen a' fűtést könnyíti; nappal az üres háló czellákra nem, éjjel pedig csak ezekre kellvén szorosan felügyelni, az épület mindkét osztályának a' középteremből egy pillanattal áttekinthetése nem annyira szükséges: hasonlóan ha a' munkatermek az épület legfelsőbb emeletébe állítatnak, ez az épület egyéb részeitől szinte elválasztathatik. A' czellák a' rabok' számához képest két vagy három emeletet is foglalhatnak el.

Magányrendszerű fogházakban a' kamrák' hossza 12', szélessége 8' és magassága 10' legyen, minél fogva 1000 köblábnyi levegőt foglalnak magokban. Auburni rendszerű fogházban a' czellák, minthogy bennök a' rabok csak az éjszakát töltik, kisebbek lehetnek, p. o. 7' hosszúak, 3' 6" szélesek és 7' magasak. Amazok-

nak ellátva kell lenniök mindennel, mi a' rabnak hosszas fogsága alatt mulhatlanúl szükséges Mindegyikbe csővön csapfordító által mosdásra 's itatra szükséges vizet kell eresztetni; úgy szinte szagnélküli árnyékszéknek is kell minden czellában lenni, mellynek részletes leírását Crawford' és Julius' idézett munkáikban találhatni. Ezen készülétekre auburnféle czellákban szükség nincsen, minthogy a' rabok azokon kívül mosakodnak 's oltják szomjukat, 's a' czellákban éji edényeket használnak, mellyeket reggel magok kimosni kötelesek.

Mind a' kétrendszert követő fogházakban különös figyelmet kell fordítani a' kamrák' olly módni építésére, hogy azokból egy hang se juthasson át a' szomszédkamrába. E' célra Crawford és Whitworth Russell, jelentésökben részletesen leirt sok kísérletek után *) legcélirányosabbnak találták, ha a' közfalak 24" vastagságuk, és pedig úgy, hogy két 9" vastag falból 's ezek között üresen maradó vagy homokkal megtöltött 6" hézagból álljanak; illy közfal a' legerősb kiáltás hangját sem bocsátja keresztül. A' kamrák' ajtaiban, mint már említve volt, apró kémlyukak legyenek, mellyeken keresztül a' rab' tudta nélkül minden mozdulatát látni lehessen, úgy hogy örökké felügyelés alatt hihesse magát. Az ablak, melly őt

*) I. m. 21—24-dik l.

ujjnyinál magasabb ne legyen, közel a' boltozathoz vak üvegből készítessek úgy, hogy a' rab általa világosságot ugyan nyerjen, de minden kilátástól megakadályoztassék.

A' felső emeletekben a' szárnyak végén valamivel nagyobb kamrákat kell hagyni a' betegek' számára; de minden esetre két elkülönözött kórosztályra választva, melynek egyike ragályos betegeknek szolgáljon. A' kápolna legcélszerűsége az első emeletbe a' földszint lévő tisztviselők szobái fölé, 's közvetlenül a' középterem mellé helyeztetik, hogy ennek karzatáról be lehessen menni. A' rabok' ülései úgy legyenek elhelyezve, hogy a' káplán 's a' kápolna elő részében ülő igazgató minden rabot szemmel tarthasson. Ezért a' hátulsó sorok mindig valamivel magasabbak legyenek az elsőb-
beknél. Crawford magányrendszerű fogházakban, hogy a' rabok egymást a' kápolnában sem láthassák, nem padokat, hanem minden rab számára egy kis páholyt vagy faköpenyeget, minő a' katona öröknek van, sorban, a' hátulsó sorokat az elsőb-
beknél szinte magasabban, javasol felállítani.

Nőrabok' számára az épületnek külön osztálya egészen el legyen különözve; anburni rendszerű fogházakban külön munkatermet is kell számukra rendelni, nehogy a' két nembeli foglyokban egymás látása ingert 's ösztönöket ébreszsen, melyeket börtönben vagy épen nem, vagy

csak az egészséget rontó természet elleni úton előgíthetnek ki.

Az épület' földalatti részeiben lehetnek a' rabok bevételére, megfűresztésére, fogházi ruhába öltöztetésére szolgáló teremek ha azoknak földszint hely nem jut. Ott a' sötét kamrák, melyekbe a' fogház' szabályait sértő rabok fenyítékül néhány napra elzáratnak; továbbá a' mosóterem, raktárak 's a' t.

Még a' sétáló-udvarokról kell szólnunk. Auburni (hallgató) rendszerű fogházaknál ezekhez semmi különös készüllet nem kívántatik, mert ott az épület' szárnyai között lévő térek használtatnak sétálásra, 's bizonyos órákban a' rabok, mint munka alatt, szoros hallgatás, 's egy közepén álló őr felügyelése mellett, egyforma lépést tartva, egymás után körbe sétálnak. De a' magányrendszerű fogházban alapelv lévén, hogy a' rabok egymást ne láthassák, gondoskodni kellett olly módokról, melyek által, az egészség tekintetéből, kivált hosszabb fogságú raboknál szükséges testmozgás 's a' szabad lég' élvezése e' szabállyal megegyeztethetők. E' célra több javaslatok 's kísérletek tétettek. A' philadelphiai fogláznak régebben épült szárnyainál minden földszíni kamra mellett egy $15\frac{1}{2}$ ' hosszú, és a' kamrákkal ugyanazon vagyis $8\frac{3}{4}$ ' szélességű kis udvarka van. Három oldalát $12'$ magasságú fal, a' negyediket a' kamra külső fala zárja. A' kamrából kettős ajtó

nyilik ez udvarkába az egyik fából, a' másik vasrostélyből, amaz nyári meleg időben néha nyitva hagyatik. A' fogház' külső udvarából is ajtó nyilik e' sétáló udvarkákba. Illy szűk udvar, hova napsugár soha' nem hat, szükségképen nedves és csak kevés szabadleget nyújthat, ezért is nagy haszna nem tapasztaltatván, mind a' philadelphiai fogház ujabban épült szárnyainál, mind a' később ennek mintája után felállított más fogházakban elhagyatott. Julius tágasabb udvarok nyerésére azt javasolja, hogy három-három földszíni kamrának egy udvar adassék; de abban felváltva mindig csak egy rabnak engedtessek meg a' sétálás *). Az illy sétáló udvar 24' széles és 16' mélységű lehetvén, czélirányosabb ugyan amazoknál, de e' módosítás azon hiányon még sem segít, hogy csak a' földszínt lakó rabok által használható; a' felső emeletbeliek pedig mind a' mellett a' sétálás jótéteményétől megfosztvák.

Crawford és Whitworth Russel tehát e' célra harmadik módot javasolnak **)

Az épület' szárnyai közt szabadon maradt téreken akarnak sétáló udvarokat szinte a' sugárterv szerint építetni. Ezen udvarokat kétfelől

*) Julius Nordamerika 's sittliche Zustände. II. k. 180—184 l.

**) Fourth report of the inspectors appointed . . . to visit the prisons of Great Britain. 1839. XIX. l.

záró falak egy középpontból kifelé futnának, mint a' kerék' küllői, az udvarok' külső és belső végét azonban csak vasrostélyzat zárná, hogy a' levegő azokat szabadon járhassa. A' középponton lenne a' felvigyázó állomása, 's ha úgy tetszenék kis szobája is, mely körül futó fedett folyosóból észrevétlenül minden udvarba tekinthessen, 's a' sétáló rabokat mindig szemmel tarthassa. E' sétáló udvarokba már nem csak a' földszint, hanem a' felső emeletekben lakó foglyokat is lehet, de csak egyenkint vezetni.

Mi mind e' háromféle udvarkák' rajzát az 1-ső számú táblán adjuk; az általunk javaslatba hozandó magányrendszerű megyei börtönökben azonban a' Julius-féléket tartanók legczélszerűbbeknek. Javaslatunk szerint csak még pörben lévő, vagy rövid időre elzárt foglyok zárattván ezen börtönökbe, a' felsőbb emeletekben lakó rabokra nézve, kivált ha eléggé tágas és kellő légújítási készületekkel ellátott kamrákban laknak, a' szabadlégbeni sétálás, melytől úgy sem sokáig megfosztvák, nem épen nélkülözhetlen, 's mint a' fogságot súlyosbító körülmény a' büntetés idejének kimérésében tekintetbe vehető. — A' pörben levőket illetőleg pedig, kik kivált bonyolodott esetekben néha tovább is maradnak letartóztatva, 's ártatlanságuk lehetősége mellett az elítélteknél mindig több kimélést igényelhetnek, ezek a' földszíni kamrákba helyeztetvén, az ilyen hármaz ud-

varban elég tért bírnak mind testök' gyakorlására, mind a' tiszta lég és napsugár élvezésére.

A' fogházak építésénél különös figyelemmel kell arra is lenni, hogy a' használt szerek, 's általában az egész épület tűzmentes legyen; 's hogy az épület minden termei, folyosói, 's magok a' czellák is télen kellőképpen fűlhessenek.

Szükségtelen költségek kimélése végett minden felesleg architecturái czifrázatok kerülendők. Az épületnek mind külseje mind belseje — miként czélja — komoly legyen, 's inkább visszajesztő, mint tetszetős, hogy a' miveletlen tömegre is rendeltetésének megfelelő benyomást tegyen.

II. Fegyelem.

Minden fogházba behozott házi rend 's felállított szabályok fenntartására szoros fegyelmi rendszer szükséges, melly csak helyes igazgatás által állhat fenn,—e' tárgyakról tehát együtt kívánunk szólni. Legczélirányosabbnak tartottuk e' tekintetben Beaumont és Tocqueville, Julius, Crawford és más szemtanuk leírásai 's észrevételei nyomán, Amerikának bő tapasztalásait használni, tekintetbe vévén e' részben nem csak a' két rendszer' lényeges különbözéseit, hanem itt ott egy rendszerhez tartozó külön fogházaknak is egymástól néha eltérő szabályait 's ezeknek eredményeit.

A' jobb szerkezetű fogházakban akár a' philadelphiai, akár az auburni rendszert kövessék, Amerikában az igazgatás majdnem egyforma. A' főfelügyelést 3 — 12 tagból álló biztosság (inspectors) gyakorolja. Ennek választásmódja különbözik; Connecticutban a' törvényhozás, Massachusettsben a' status kormányzója teszi azt. A' Philadelphia-grófsági fogház 12 inspectorainak egyik harmadát a' városi tanács, a' másikat

az assises bírái, a' harmadikat a' városi törvényszék nevezi ki. Mindegyik négy évig marad hivatalban, halál vagy önkénytes lelépés esetében a' hézagot ugyanazon hatóság tölti be, melly a' kilépőt megválasztotta volt. Minden évben három tag, mindenik hatóság' választottai közül egy-egy kilép, 's így négy év alatt az egész felügyelő biztosság megújul. Ezen felügyelők magok közül elnököt, pénztárnokot és ügyvivőt választanak. Gyűlést minden hónapban egyszer, 's ha a' szükség kívánja többször is tartanak, 's tanácskozásairól rendes jegyzőkönyvet visznek. Határozásra hét tagnak jelenléte szükséges; minden hónapban három látogató felügyelőt választanak magok közül, kiknek kötelessége a' fogházat hetenként legalább egyszer megvizsgálni, annak állapotjáról, a' tisztviselők' eljárásáról, 's a' netalán tapasztalt visszaélésekről pedig egyszer, vagy ha szükség többször is, a' felügyelő biztosságnak írásban részletes jelentést tenni.*)

A' philadelphiai 's wethersfieldi tömlőczők felügyelői fizetéstelenek; máshol igen csekély fizetést húznak, melly tulajdonképen csak a' hivattal járó költségek' pótlására szolgál, 's néha erre is elégtelen; mind a' mellett a' legkitünőbb polgári állásu férfiak, bírák, képviselők, se-

*) Julius i. m. II. k. 184—186 l.

natorok 's egyéb statusemberek keresik ezen hivatalt.*)

A' fogháznak belső kormánya közvetlenül az igazgatót (warden, keeper, agent, vagy superintendant nevezettel) illeti. Ez legtöbb helyen (Singsing, Wethersfield, Philadelphia, Auburn 'sat.) a' felügyelők,-- máshol p. o. Bostonban a' status kormányzója által neveztetik. Alatta még egy aligazgató áll, kit hol az igazgató, hol a' felügyelő biztosság nevez ki. Egy felelős tisztviselő vagy jegyző (clerk) kezeli az intézet' pénzbeli ügyeit.

Jóllehet a' felügyelőket a' fogház igazgatása közvetlenül nem illeti, ennek még is mintegy urai, ők állapítván meg a' házi rend' szabályait, mellyeknek csak végrehajtása illeti az igazgatót, ők magok ügyelvén fel annak eljárására. A' végrehajtásban azonban a' felügyelők részt nem vehetnek, ez 's a' vele járó felelőség egyedül az igazgatót illeti. A' felügyelőknek ezen törvényes hatalma majdnem mindenütt egyforma, noha az általok nem egyformán gyakoroltatik. Singsingben például a' felügyelés igen felületes, holott Auburnban 's Wethersfieldben az intézet' ügyeibe hathatósan befoly. Szóval mondhatni, hogy a' felügyelők hatásköre törvényben tágabb mint valóságban, holott az igazgató, kinek irásban

*) Beaumont és Tocqueville i. m. I. k. 187 l.

foglalt jogai csekélyek, gyakorlatban a' fogházi igazgatásnak lelke.*)

Legfontosabb hivatal tehát kétségen kívül az igazgatóé. Ennek személyességétől függ leginkább az intézet' állapota és sikere. Amerikában Beaumont és Tocqueville tanúsága szerint szembeszökő a' különbség e' tekintetben a' régi 's újabb rendszerű fogházak között. Azokhoz igazgatókul többnyire csak ismeretlen, miveletlen egyedeket, porkolábokat találhatni; a' poenitentiarius intézetek igazgatására pedig a' legjelesebb 's köztiszteletű férfiak ajánlkoznak, mi azon díszesebb álláson kívül, mellyre a' közvélemény ez utóbbi hivatalt emeli, még a' vele járó tetemes fizetésnek is tulajdonítható. Ez illy hivatalnál akárhol múlhatlanúl szükséges, mint-hogy az nem felületes 's hanyag eljárást, hanem folytonos éberséget és figyelmet követel.

Láttuk, hogy Amerikában a' fogházigazgatók egy felügyelő biztosság' ellenőrsége alatt állanak; de ezek felett még egy nagyobb hatalom, a' nyilvánosság, ellenőröködik. Halljuk erről Beaumont és Tocqueville szavait.**)

„Vannak országok, hol a' közintézeteket a' kormány mintegy személyes birtokának tekinti, mellybe ha úgy tetszik senkit be nem ereszt,

*) Beaumont és Tocqueville i. m. I. köt. 188—189dik lap.

**) Beaumont és Tocqueville it. m. I. k. 199 l.

miként egy ház' tulajdonosa ezt mások előtt elzárhatja. Ezek igazgatási sanctuariumok, melyekbe avatatlanak belépni tilos. Éjszak-Amerikában ellenben illy intézet mindenki tulajdonának tekintetik. A' fogházak mindenki előtt nyitvák, 's akárki annak rendtartásáról 's állapotáról tudomást szerezhethet. Csak a' philadelphiai fogház tesz ebben kivételt. Ennek is épületeit 's belsejét meglátogathatni ugyan, de a' rabokhoz idegen nem bocsátatik, minthogy az a' tökéletes magány' elvével, mint e' rendszer' alapjával, ellenkezőnek."

„A' közönség' őrszemeinek kerülése helyett az igazgatók 's felügyelők mindenki figyelmét 's vizsgálatát felhívják. Minden évben a' felügyelők hol a' kormányzónak, hol a' törvényhozásnak jelentést tesznek az intézet' pénzügyi 's erkölcsi állapotáról; kimutatják a' hiányokat 's visszaéléseket 's a' teendő javításokat. Jelentéseik kinyomatnak 's a' közönség elébe bocsátatnak; a' hirlapok azokat hasábjaikba felveszik. Illy módon az egyesült statusoknak egy polgára sincs, ki nem tudná miképen igazgattatnak hazája fogházai, ki tehát akár vagyonával, akár értelmességével azoknak javításához nem járulhatna. Illy nyilvánosság által ébren tartván a' közérdek, minden városban magányos egyesületek támadnak a' fogházak igazgatásának tökéletesbítésére. Ezek által figyelemmel vizsgáltatik minden illy intézet; minden

ihány 's visszaélés feljegyeztetik, kihirdettetik. Ha új fogházak építése forog szóban, magányosok adakozásaikkal nevelik a' status pénzalapját. Ezen közfigyelem szüntelen éberséget, buzgóságot szül a' fogház' tisztviselőinél, melly talán nem léteznék, ha eljárásuk árnyékban maradna. A' közvéleménynek ezen felügyelése, melly egy részben talán alkalmatlan, más részről gazdag kárpótlást nyújt, mert általa emelkedett a' fogházi tisztviselő előbbi alacsony 's homályos állásáról mostani magas és tisztelt polczára."

Ezen igazgatási rendszernek hazánkra alkalmaztatása a' megyei fogházakra nézve igen könnyű volna; itt természetesen a' felügyelő-biztosság választása a' megyei közönséget, az igazgatóé pedig vagy ezt, vagy a' felügyelőket illetvén. De a' középponti fogházaknál egy nehézséggel találkozunk; mert egy részről a' méltanyosság kívánná, hogy minden megye, melly rabjait bizonyos fogházba küldi, 's annak felállításához költséggel járult, a' felügyelők' választásában is részt vegyen: de más részről mulhatlanul szükséges, hogy ezen felügyelők a' fogházat minél gyakrabban személyesen meglátogassák, a' tisztviselők' eljárását szemmeltartsák, 's ennél fogva a' fogház helyén, vagy ahoz közel lakjanak. Távolabb megyék' közönségei azonban a' fogház' környékén lakókat nem ismervén, közülök nem választhatnak; magok kebeléből pedig a' fogház helyére egy vagy több évi

ott lakás terhe mellett csak úgy küldethetnének egyedeket, ha ezek illy áldozatért tetemes fizetést nyernének, mi a' fogházi igazgatás' költségeit szükség nélkül szaporítná, 's talán még így sem ajánlkoznának e' hivatalra a' legérdemesebb 's bizalomra legméltóbb személyek. Nem marad tehát véleményünk szerint egyéb mód, mint a' fogházrai közvetlen felügyelést vagy azon megye' közönségében központosítani, mellynek kebelében a' fogház épült, 's ennél fogva a' felügyelő biztosság és igazgató választását is erre bízni, a' többi megyéket pedig e' felügyelésben csak annyiban részesíteni, hogy a' felügyelők évenkénti körülményes jelentéseik 's számadásaik mind-egyiknek megküldessenek, 's azokra teendő észrevételeik tekintetbe vétessenek; — vagy egy középponti felügyelő testületet alkotni, melly az országnak egyenesen számolni tartozván; az egész országnak büntető rendszerében fenn-tartsa azon egyenlőséget, melly annak egyik leg-főbb kellékei közé tartozik.

A' fogházi fő és altisztviselők hivatalkörének ismertetésére, azokat leginkább a' már említett philadelphiai fogház igazgatási rendszere után itt röviden fogjuk előadni; e' munka végén pedig toldalékul egy auburni rendszerű, nevezetesen a' connecticuti fogház rendszabályait egész kiterjedésben közlendjük.

Az igazgatónak kötelessége hetenkint legalább kétszer minden czellát meglátogatni; az

azonnyokéba azonban csak a' felvigyázónó' kísértében. A' tömlöcztartók és szolgák' felfogadása 's elbocsátása a' felügyelők' ellenőrsége mellett őt illeti. A' fogházban előforduló minden esetekről pontos naplót viszen.

A' felvigyázónó alatt állnak a' nőrabok; köteles azokat kamráikban naponkint meglátogatni. Mellette még több alfelvigyázónók ügyelnek a' rabnőkre.

Legtöbb amerikai fogházban egy aligazgató (deputy keeper) is van, ki az igazgatót tisztének teljesítésében segíti; szükség esetében annak helyét pótolja.

A' tömlöcztartók vagy felvigyázók (keepers, overseers) naponkint legalább háromszor, vagy ha szükség, többször is, a' reájok bízott kamrákba menni, az ételt kiosztani, a' rabok munkájára ügyelni tartoznak. Mindennap azonfelől a' rabok viseletéről 's állapotukról az igazgatónak; betegség esetében pedig nem csak az igazgatónak, de egyszersmind az orvosnak is azonnal jelentést tenni köteleztetvék. Midőn az igazgató a' kamrákat meglátogatja, a' felvigyázók, kivéven ha amaz ellenkezőt parancsol, kívül maradnak; hogy a' rabok netalán lehető panaszait ellenők előadhassák. E' tömlöcztartók' választásánál különös figyelembe vétetik, hogy mindenik valamely a' börtönben üzőtt munkaágban járatos, 's a' raboknak ehbeni oktatására alkalmas legyen.

Ajándékoknak elfogadása akár magától a' rabtól, akár ennek barátjától vagy rokonától kemény büntetés alatt tiltatik.

Az orvos minden beteget naponkint, a' többi rabokat is időnkint meglátogatni, 's minden az egészség fenntartására vagy helyreállítására szükséges rendeléseket tenni köteles.

A' fogházi káplán a' vasárnapi isteni tiszteleten, 's ez alkalommal tartatni szokott prédikáczióon kívül a' rabokat egyenként is vallási vigasztalásban 's oktatásban részesíti. Auburni rendszerű fogházakban a' rabok ez oktatást vasárnapi iskolában, melly többnyire a' kápolnában tartatik, nem csak papok, de önkényf ajánlkozó világiak által is közösen nyerik. Ugyanitt irás, olvasás 's egyebek is tanítatnak. Magányrendszerű fogházakban ez csak minden rabnál külön a' czellákban történhetik. E' hivatal betöltése minden országban, hol több vallásfelekezet létezik, tehát hazánkban is ugyan bajjal jár, mert mindegyikből egynek választása szerfelett nevelné a' költségeket; ellenkező esetben pedig a' más hitű rabok részéről bizalomhiány, 's a' pap részéről az erkölcsiségre többnyire károsan ható tértitgetések szoktak következni. De más részről e' hivatalnak teljes mellőzése a' rabok erkölcsi javulásának hátráltatásával történhetnék csak; ezért, úgy hisszük, legtanácsosabb a' káplánt azon felekezetből választani, mellyhez a' fogházi kerület lakóinak

többsége tartozik, 's szabályul kikötni, hogy egyházi szónoklatában, mellyet minden rab, ha egészsége megengedi, hallgatni köteles, dogmaticus előadást kerülvéu, csak erkölcsi tárgyakat 's tanokat érintsen; magányos oktatást pedig csak vele egy hiten lévő raboknak adhasson, másoknak legfelebb akkor, ha magok kívánnák. Népes helyen, 's ilyenek közelében szoktak 's kell is a' fogházaknak épülni; lesznek kik hitők érdekében 's vallásos buzgalomból ez utóbbiaknak vallási oktatását elvállalják.

A' fogházi igazgatásnak lényeges részét teszi a' rabok őrzése. Ennek alapja az elébb általunk leírt középsterem, mellyben mindig vagy magának az igazgatónak, vagy más általa odarendelt felvigyázónak lenni kell. A' philadelphiai fogházban esti nyolcz órától reggeli hét óráig két ór, ki csupán ejjeli szolgálatot teszen, szünet nélkül bejárja minden szárnynak folyosóit 's karzatait. Azon felül még két felvigyázó áll őrt, egymást óránként felváltva; az egyik a' folyosókon jár körül, míg a' másik a' középsteremben ülve pihen. A' felvigyázók, hogy lépteik ne hallassanak, nemezsarut hordanak. Őrnek kell járnia' kerítő fal körül is, szökés megátlása végett. A' két rendszerbeli örök között legnagyobb különbség az, hogy penusylvániai fogházakban fegyvertelenek, auburniakban pedig éjjel 's nappal töltött fegyverrel ellátvák*).

*.) Julius I. m. II. k. 186—189. I.

Megismerkedvén a' fogházi igazgatás személynézetével, monfánk által a' házi rendre, 's az ennek fenntartására használt fenytő eszközökre. Itt jóval nagyobb különbséget fogunk a' philadelphiai 's auburni rendszerek között találni.

A' philadelphiai rendszerű intézetekben a' befogadandó rab mindennekelőtt az íróterembe vezettetvén, neve, neme, kora, hűne, fogsági ideje 's a' t. jegyzőkönyvbe iratik, 's egyszersmind egy a' fogház' megnyitása óta folyó szám adatik neki, mellyet fogsága egész ideje alatt névként visel, 's csak kiszabadulás után cserél fel ismét a' jegyzőkönyvbe temetve volt előbbi nevével. E' bejegyzés után két felvigyázó által három egymás mellett lévő szobákba vezettetik, mellyek elsejében levetkeztetvén 's haja lenyíratván, a' másodikban meleg vízzel tölt fürdőben megfürösztetik, a' harmadikban pedig a' fogházi minden rabra nézve egyforma ruhába öltöztetik. Ezután a' felvigyázók vászonból készült át nem látszó 's arcját elfedő sapkát tesznek fejére, 's így vezetik őt magok közt a' fogházi igazgató elébe. Ez őt rövid felszólítással fogadja, mellyben arra inti, hogy életének új szakát kezdvén szorosan kövesse a' néhány szóval közölt fogházi szabályokat. Erre magányos kamrájába vitetvén, a' vászonsapka fejéről levétetik, 's magára hagyatik, könyv, munka, foglalatosság nélkül, egyedül felkiameretével.

Meglátogatván utóbb az igazgató 's a tömlőcentartó, orvos és pap által, közönségesen azon kívánságot nyilvánítja, hogy örök magányának unalmát 's gyötrelmeit felbeszakasztó foglalatosságot 's munkát nyerjen. E' kívánság azonban nem teljesítetik mindjárt, hanem csak miután az igazgató többszöri látogatás után meggyőződött arról, hogy a' rabot magányos elmélkedései már eléggé megtörték. Ez idő többnyire csak néhány napig tart, két hétnél tovább sohasem; 's Julius szerint a' rabok meg-egyező vallomása szerint az egész fogságuknak legkínosabb ideje.

Ezután a' rab a' börtömben gyakorlott munkák közül választhat, 's ha egyikhez sem érte, valamelyik felvigyázótól oktatást nyer. Munka lévén egyetlen mulatsága, a' rab sokkal könnyebben 's hamarabb halad a' tanulásban, mintha szabadon volna. Ha írni és olvasni nem tud, ebben is oktatást nyer, úgy szinte a' fogházi pap által vallásban is, ennek erkölcsi tanjai mindig különösen a' rab' előbbi életéhez 's lelki állapotához alkalmaztatván. Így váltják fel egymást a' munkanapok, 's ezeket csak az isteni tiszteletnek szánt vasárnap szakasztja félbe. De ekkor sem hagyatik el a' rab magányos csellájában, hanem ezek' ajtóit elválasztó folyosón végig egy egész épületszárny' hosszában függöny huzatván, az ajtók félig felnyittatnak, 's a' papa' folyosó' egyik végén a' cel-

lák felé fordulva hangosabb szóval mondja egyházi beszédét, melly az általános csendben az egész szárny' lakói által, ha figyelmesek, érthető. A' vasárnap' egyéb részét a' rab magányos elmélkedés, — a' hallottak átgondolása, néha a' pap' oktatásai 's intései, vagy a' biblia' olvasása mellett tölti.

Auburnban, Wethersfieldben 's más ezekkel egy rendszert követő fogházakban a' rab befogadása, bejegyzése, öltöztetése 's a' t. hasonló módon történik, mint Philadelphiában. Ott is magába szállás végett néhány napra magányosan záratik el, de ezek' eltölte után munkára naponkint a' közös dolgozó-terembe vezetetik. Már hajnalkor harangszóval költetnek fel a' rabok, 's e' jelre kötelesek ágyból felkelni. Erre a' tömlőoztartók felnyitják a' czellák ajtait, a' foglyok kilépnek, egyenes sorba állanak, 's az örök' parancsszavára 's vezérletök mellett először az udvarba mennek, ott kezeiket 's arczaikat megmossák, innen pedig a' munkatermekbe, hol azonnal dologhoz fognak. A' munkát csak az étel szakasztja félbe, egyéb-iránt egy perczig sem szabad pihenniök.

Auburnban beérkezvén a' reggeli 's ebéd órája a' munka megszűnik, 's a' rabok tágas ebédlőkben gyűlnek össze; Singsingben 's minden más illy rendszert követő fogházban

*) Julius i. m. II. k. 189—193-dik l.

ellenben a' foglyok ilyenkor visszatérnek kamaráikba, 's ott magányosan esznek, mi kétségen kívül a' rend' fenntartására nézve célirányosabb.

Alkonyodáskor a' munkának vége szakad, 's a' foglyok a' munkatermet elhagyván visszatérnek háló-czelláikba. Mind ez a' legmélyebb hallgatás mellett történik, 's illy fogházban nappal más neszt nem hallhatni lépéseknél 's a' dolgozók mozgásainál. A' nap végével pedig, miután a' foglyok bezárattak magányos czelláikba, az annyi gonosztevőt magokba záró falak közt halálcsend uralkodik. Beaumont és Tocqueville beszélik, hogy éjjel gyakran bejárták e' néma 's lámpával világított folyosókat, 's úgy tetszett, mintha sírboltban járnának. Ezzer elő lény között tudták magokat, 's még is magányosan. *)

Igy folynak örök egyformaságban a' rabok' napjai a' vasárnap kivételével, mellyen a' közös kápolnában isteni tiszteletet 's prédikációt hallgatnak, 's vallásban 's egyebekben oktatást nyernek.

Az egész nap munkának, az éjszaka nyugalomnak 's elmélkedésnek van szentelve. A' munkát félbeszakasztani nem szabad. A' foglyoknak nincs bizonyos munkamennyiség kitűzve, mellyet elvégezvén nyugalomra térhetnek, nekik folyvást dolgozniok kell, mind azért hogy

*) Beaumont és Tocqueville i. m. II. k. 196. l.

henyéléstől végképen elszokjanak, mind mivel a' munka a' rendtartásnak legjobb segédeszköze. Powers az auburni fogház igazgatója, azt állítja, hogy könnyebb ötven dolgozó egyedre felügyelni, mint tiz munkátlanra. *) Baltimoreban a' rabok sorgalmának serkentésére annak ára, mit a' kitűzött napi munkán feldl dolgoznak, félretétetik, 's nekik kiszabaduláskor kifizettetik; ha pedig a' kiszabott munkát el nem végezik, az általok már szerzett somából az elmulasztott munkához aránylag lerovás történik. Amerika egyéb fogházaiban a' rab munkája után semmi haszonban nem részesül. **)

Jöllehet az amerikai fogháznak rendszabályai több pontban egymástól különböznek, abban mindnyájan hasonlóak, hogy minden rab különbség nélkül egyenlő bánás-módot tapasztal. Amerikában az egyenlőség, Beaumont és Tocqueville szerint, még nagyobb a' börtönökben, mint a' polgári társaságban. Mindnyája dolgozik, 's a' munka nemét csak természetes tehetség, képesség 's ügyesség határozza meg. Öltözet és eledel egyforma. Amaz meghatározott színű 's szabású, azért is, hogy a' szökést nehezítse. A' férfiaké nyáron pamut, télen dűrva posztó nadrág, mellény és kabát; az asszonyo-

*) Report of M. G. Powers 1838. 14. l. — Beaumont és Tocqu. i. m. I. k. 197. l.

**) Goussé i. m. 145. l.

ke szoknya, ujjas mellény, főkötő, nyakkendő 's a szükséges fejérruha. Az eledelel Amerika minden börtöneiben eléggé bő, 's nekünk, mikint az étőzet is, szabályul nem szolgálhat; ezeknek célirányosságát az égj, a' nép szokásai, szóval egészségi tekintetek határozván meg, azt legtanácsosabb az igazgató 's felügyelők' belátására bízni; általános szabályul különösen az eledelel nézve csak — mint már előbb mondók ezt állítván fel: hogy a' rabok tartása azok' egészségre ártalmas hatású ne legyen, de jobb ennél, mellyet a' legszegényebb napos munkájával kereshet — Amerikában a' rabok szeszest italt soha sem kapnak. A' leggazdagabb gonosztevő, habár kínosokkal birna is, egy cseppet sem él jobban legszegényebb rabtársánál. Ezen fogházak alapítói méltán el akarták azt kerülni, hogy mint nálunk 's legtöbb régi rendszerű börtönökben a' gazdag bűnös, kinél társasági állása 's gazdagsága még növelik a' beszámítást, a' fogházban is dőzsöljön szegény szomzédja mellett, kit talán csak a' nyomorúság vitt vele egy helyre.

De jó magaviselet 's munkabani szorgalom sem szerez a' rabnak jobb tartást, 's célirányosan; mert a' tapasztalás azt mutatja, hogy a' legravaszabb 's legveszélyesebb gonosztevők a' börtönben többnyire legszófogadóbbak, kivált ha átlátják az ellenszegülés lehetetlenségét, 's a' meggyűlöltetés közel hasznait. Illy ju-

talmazásokat tehát az amerikai fogházak' alapítói legtöbb esetben ravaszság 's tettetés iránti kedvezéseknek tekintvén, egészen elmellőztek, de el nem kerülték a' kormányzók' megkegyelmezési jogának ártalmait, miről lesz még alkalmunk szólni.

De a' két rendszer által megállapított rendszabályok milly fenyítő eszközök által tartatnak fenn? Ez olly fontos kérdés, hogy olvasóink türelmére reméllünk számolhatni, ha mielőtt magunk nyilatkoznánk, e' tárgyról Beaumont és Tocqueville, a' francia kormánynak az amerikai börtönök megvizsgálására küldött biztosait, a' szabadság és emberiség mellett buzgó, felvilágosodott írókat, valamivel hosszabban szólaltatjuk meg: *)

„Meg kell különböztetni a' philadelphiai fegyelmet az auburnitól.“

„Philadelphiában a' fegyelem szintolly egyszerű, mint a' rendszer maga. A' börtönbe vétel az egyetlen criticus időszak. A' bűnösnek magányos czellája néhány napig megtelik iszonyú rémképekkel. Ezer aggodalomtól kinezva, ezerféle gyötrelemnek zsákmányul hagyva, a' társaságot igaztalansággal, kegyetlenséggel vádolja, 's a' léleknek illy állapotában megesik, hogy a' parancscsal daczol, 's a' nyújtott vigasztalást megveti. Illyenkor e' rendszer más fenyi-

*) Beaumont és Tocqueville i. m. I. köt. 310—336 l.

téket nem enged, mint sötét kamrába elzárást 's az eledel csökkentését. Ritkán kíváztatik több két napi ily életnél a' legmakacsabb fogolynak meghajtására. Miután a' fogoly a' magánynak első benyomásaival megküzdött; mi-helyt legyőzte azon rémülést, melly kétség és örültség felé vonta volt; miután magányos cse-lélésében lelkismerete' furdalásai és lelki vonag-lásai közben hánykolódván végre ellankadott, 's munkában keresett enyhülést: ellenszegülése le van győzve. Miben is szeghetné meg a' ren-det örök magányában? Az egész fegyelem ben-foglaltatik az elrekesztés tényében, a' rab' te-hetetlenségében a' megállapított rend sértésére. Más rendszerű fogházban azokat ér fenyíték, kik a' hallgatás' szabályát megszegik, vagy dolgozni vonakodnak, de a' hallgatás annak, ki maga van, kénytelenység; munkától pedig nem vonakodik az, ki benne leli egyetlen vigasztalását. A' rabok gyakran hajlandók volnának ugyan csak annyit dolgozni, mennyi testök gya-korlására 's az unalom elűzésére szükséges; de ezt tenniök nem szabad: vagy folyvást kell dolgozniök, vagy épen nem. Ki folytonos mun-kától vonakodik, sötét börtönbe záratik. Válasz-tania kell szüntelen munkátlanság és szakadat-lan munka, sötét börtön és világos kamrája közt. 'S e' választásnál nem sokáig késik a' rab, 's mindig a' parancsolt munkához nyúl."

„A' philadelphiai rendszer bevezetése költséges, de szabályait fenntartani nem nehéz; mert azok önmagokat tartják fenn. A' fegyelem bajt nem okoz; minden kamra maga egy kis fogház a' nagy fogházban, 's az abba zárt rab nem követhet el vétiséget, melly társakat kíván: fenyték nem kell, mert nincs mit büntetni.“

„Az auburni, singsingi, bostoni, wethersfieldi, baltimorei fegyelem nem oly egyszerű; ezen intézetek nem is követnek egyforma rendszert.“

„Singsingben a' megállapított rend ellen vétők egyetlen büntetése a' korbács. E' fogházban a' fenyték' ezen neme igen gyakran alkalmaztatik, 's a' vétkes azt legkisebb hibáért szenved. Több okoknál fogva elébe tétetik ez más büntetésnek azonnal engedelmességet szab a' rabuát; a' munkát félbe nem szakasztja; a' büntetés fájdalmas, de az egészségnök nem árt; végre azt hiszik, hogy más büntetés hasonló sikerrel nem bírna. Auburnban ugyanazon elvet követik, de alkalmazásban jóval enyhítve Wethersfield a' fegyelem' szigorúságénél fogva mindnyájától különbözik. E' fogházban a' testi büntetések nincsenek ugyan megtilva, de alkalmazásuk minél inkább korlátoztatik. Pillsbury úr ez intézet igazgatója azt állítja, hogy három év alatt csak egyszer volt kénytelen rabot korbáccsal büntetni. E' szigorú fenytékekhez csak akkor nyúlnak, ha minden

egyéb szelídebb módok sikernékülieknek tapasztaltattak. Mielőtt amazt használnák, megkísér-
tetik az ellenszegülővel a' munka nélküli magá-
nyos elzárást. Ha e' fogház' tisztviselőinek hi-
hetni, nincs ritkább dolog rabnál, ki ez első
kísérlettel daczolna; alig éreztették vele a' ma-
gányos oktatás sanyarjait, 's már esedezik a'
munkaterembeni helyőért, 's örömet alá veti
magát a' behozott rend' minden szabályainak.
Mindazonáltal ha a' fenyítésnek első foka le nem
győzi a' rab makacosságát, még szigorúbbá té-
tetik az a' napvilág' elrekesztése, az eledel
kevesebbítése, 's néha az ágytoli megfosztás ál-
tal is 's a' t. Ha mind a' mellett a' rab ellensze-
gülésében megátalkodnék, csak akkor keres-
nek a' korbácsban hatályosb fékezési eszközt.
Ezen intézet igazgatói utálni látszanak a' testi
büntetéseket, mind a' mellett igen sajnálják, ha
törvény által azoktól egészen el lennének tilt-
va. Elkégyetlen büntetés alkalmazását kerülik,
de abban, hogy azt kihozni joguk van, ha-
tályos eszközt látnak a' rabok' féken tartásá-
ra.

„Kijelelték azon különbséget, melly a' fo-
gyelemre nézve több illy intézetek közt létezik;
mind a' mellett valamennyi elfogadja a' testi
büntetés elvét; 's meg kell vallani, hogy
mind egyiknek különös körülményei okozzák, 's
azokból magyarázhatni, a' benne divatozó fo-
gyelem' nagyobb vagy kisebb szigorúságát.“.....

„Itt ki nem meríthetjük azon kérdést, ha jogosítva van-e a' status az elítélt rabot, ki a' munka köteleességétől, 's a' poenitentiaris rendszer' egyéb szabályainak teljesítésétől vonakodik, testi büntetésekkel fenyeíteni?“

„Úgy hisszük, hogy a' statusnak joga van mindent tenni, mi önmagának 's a' rendnek saját kebelébeni fenntartására szükséges; 's azt tartjuk, hogy bűnösökből álló gyülekezetet, mellynek minden tagja az ország törvényeit sértette; mellynek minden hajlamai 's ösztönei ártalmasok 's romlottak: fogházban nem ugyanazon elvek szerint 's ugyanazon eszközökkel lehet kormányozni, mint szabad embereket, kiknek minden szándékaik becsületesek minden cselekedeteik törvényszerűek. Úgymint arról is meg vagyunk győződve, hogy az elítélt 's dolgozni nem akaró rabnak erőszakkal kényszerítése, 's a' hallgatás szabályának szigorú rendszabások általi fenntartása, a' statusnak kétségtelen jogai közé tartozik, mihelyt az szelídebb módokkal hasonló eredményre nem juthat.“

„Szóval: nem tagadhatni, hogy az amerikai börtönökben a' fegyelem szigorú. Míg az egyesült statusok polgári társasága a' legtagább szabadság példáját adja, fogházaik a' leghatározottabb zsarnokság képét mutatják. A' törvényeket tisztelő polgár ezeknek ótalma alatt áll; csak akkor szűnik meg szabad lenni, ha gonosszá válik.“

Az amerikai fogházak fegyelmi rendszerének sikerét az azokban tapasztalható példás rend bizonyítja. Többek közt Beaumont és Tocqueville idézett munkájokban beszélik, hogy 1828ban az auburni fogházban tűz támadt, melly az épületeknek egy részét el is emészté. A' tűz már a' rabok' életét is veszélyeztetvén, ezeket kioresztették czelláikból; de azért a' rend egy perczig sem lón megzavarva. A' foglyok buzgósággal dolgoztak a' tűz eloltásán, 's közülök egy sem merte e' körülményt szökési kísérletre használni.*)

De a' testi büntetések alkalmazása ritkábban fordul elő, mint sokan hinni látszanak; azon amerikai börtönökben is, hol a' korbács egyetlen fegyelmi eszköz. A' hallgatás szabályának behozatalakor gyakran használtatott, de a' már egyszer folyamatban lévő rend' fenntartására ritkán szükséges. Az auburni fogház' egyik felvigyázója Beaumont és Tocqueville-nak azt mondotta: „Emlékezem, hogy eleinte tizenkilencz rabot láttam egy óra alatt korbácsoltatni; de mióta a' fegyelem meg van állapítva ötödfél hónap is mult egyetlen egy korbácscsapás nélkül.“**)

Ha a' fogházi fegyelem' kérdését hazánkra

*) Beaumont és Tocqueville i. m. I. köt. 216dik l.

**) Beaum. és Tocquev. i. m. I. köt. 213dik l.

alkalmazzuk, világos, hogy philadelphiai rendszerű börtönökben az Amerikában használt egyszerű fenyítési módot változtatás nélkül átvehetjük, mert a' teljes elkülönözés mellett előfordulható csekély és ritka szabályszegések ellen, az emberi társas természetnél fogva, sőtét magány nálunk is megteendő kellő hatását; nehezebb a' munkátlanság, ahhoz szokott pásztoraink által, kik tömlöczeink lakóinak egy nagy részét teszik, nem épen olly borzadással fogna tekintetni, mint Amerika szorgalmas lakói között. De az auburni rendszert illetőleg az a' kérdés, vajon szükséges-e azzal együtt átvenni a' korbács, vagy mi hazánkban hihetőleg helyébe lépne, a' bot' uraságát. A' wethersfieldi fogház példája bizonyítja, hogy a' hallgatás' szabályát fenntartatni a' korbács segélye nélkül is, egyedül a' philadelphiai rendszer által használt fenyítési eszközökkel. Sokan ezeket szelídebb eszközöknek nevezik a' testi büntetéseknél; mi velők egyet nem érthetünk, legalább mi egy fogház' lakóira való hatásukat illeti. A' testi büntetések, minők a' korbács, bot 'sat. két szempontból tekinthetők: mint becsuténítók és mint fájdalmat okozók. Becsuténítő hatásuk iránt a' gonosztevők legnagyobb része érzéketlen, a' ki pedig nem az, arra csak káros befolyással lehetnek, 's a' poenitentiarius rendszer' egyik fő-céljával, a' bűnösök javításával, mely a' becsutétérzés ébresztését, nem elfojtását, kívánja, ellenkezik:—

testi szenvedésre nézve pedig úgy hisszük, hogy az általok okozott néhány perczig tartó fájdalom mindennemű sanyaruságot megszokott gonosztevőknél nagy hatást nem tehet, 's nem is hasonlítható a' sötétiséggel 's koplalással egybekötött minden foglalatosság 's vigasztalás nélküli magány' kínjaihoz. Ennél fogva a' testi büntetéseket talán céliránytalanoknak igen, de keményeknek aligha nevezhetni, 's ezért az auburni rendszer által kívánt szabályok fenntartására nézve nélkülözhetőeknek hisszük. Amerikában, mint Beaumont és Tocqueville fenebbi szavaikból láthatni, a' korbácsnak más fenyítékek felett azért is adnak elsőséget, mert a' munkát félbe nem szakasztja. Illy számolási tekintet, reméljük, nálunk olly túlnyomó fontossággal nem bír; de még ez is némileg megegyeztethető a' magányos elzárással, mint fegyelmi büntetéssel, ha az így munkátlanul töltött napok a' rab fogsági idejéből lerovatnak, mi némelly amerikai fogházban is szokás.*) Azonban, minekutána gyakran ismételt koplás a' rab' egészségére ártalmas hatással lehet: nézetünk szerint célirányos a' fogházi igazgatónak némelly esetekben, 's különösen megátalkodott 's gyakran vétő rabok ellen, kiknél

*) Gosse i. m. 154dik lapján azt beszéli, hogy Nashvilleben minden magányosan, és munkátlanul töltött napért, öt nap toldalék a' rabnak fogságidejéhez.

az egyéb fegyelmi büntetések sikeretlensége tapasztaltatott, a' testi büntetések alkalmazására is hatalmat adni; de abban némelly amerikai börtönök' rendszerével teljességgel egyet nem értethetünk, hogy a' korbácscsali büntetés nem csak az igazgatónak, de még a' felvigyázóknak is önkényére hagyassék, teljesen meg lévén győződve, hogy nem csak ebben, de mindenemű fegyelmi büntetéseknél szoros szabályok 's a' felügyelők részéről ellenőrség kívántatik; mert szükségesnek tartjuk, hogy a' börtönben szigorúság igen is, de önkény soha se uralkodjék, 's hogy a' rab benne a' törvényes rendet ismerni, méltányolni 's tisztelni tanulja. Nem azért adnánk tehát elsőséget a' korbács vagy bot felett más disciplinaris büntetéseknek, mert az ellenszegülő rabot szenvedésektől akarjuk megóvni, hanem mert azokat célirányosabbaknak, szigorúbbaknak, 's azért sikereesebbeknek is tartjuk. Nem tartozunk azon beteges érzelgesű philanthropusok közé, kik néhány gonosztevő kényelmeinek készek volnának feláldozni a' polgári társaság céljait; azt hisszük, hogy a' fogság fogalmának súlyos nélkülözésekkel 's szenvedésekkel kell egybekapcsolva lenni, kivált ha némelly büntetésnemek eltörlésével a' törvénynek hatási eszközeit kevesbbitjük, mert különben a' börtön' eszméje gonosztettől visszatarthatatni, a' kiállott fogság' emlékezete visszaeséstől megóvni senkit nem fog. De azt a' fegyelem

megállapításánál soká sem kell szem elől veszteni, hogy a' rab szenvedései a' törvény 's bírói ítélet célzatainál jogyszerűleg túl nem mehetnek, 's midőn a' rab például csak bizonyos idejű fogságra ítélhetett, mind azon sanyargatások, melyek őt testi vagy lelki épségétől, sőt talán életétől is megfosztják, égbekiáltó igazságtalanságnál nem egyebek. Ez vezet a' poenitentiaris rendszer hatásának vizsgálatára, a' foglyok egészségét 's életét tekintve. El' tekintetben biztos eredményre csak az vezet, ha a' poenitentiaris intézetekben történt halálozásokat 's azoknak arányát a' foglyok' számához, egy részről a' hasonló égalji befolyás alatt állott régi rendszerű börtönökben, más részről a' szabad lábon lévő lakosok közt történt halálozásokkal hasonlítjuk egybe. El' tekintetben Amerikáról birunk legbiztosb adatokkal. A' philadelphiai régi vagyis walnut-streeti börtönben minden évben 16 közül, a' new-yorki new-gati fogházban pedig 19 közül halt meg egy rab. Ezen tömlőzökben a' rabok sem egyedül, sem hallgatásra kényszerítve nem voltak, sem testi büntetést nem szenvedtek. Az új rendszerű fogházakban hallgatás, elkülönözés, kemény fegyelem mellett az arány sokkal kedvezőbb; Sing-singben 1: 37, Wethersfieldben 1: 44, Baltimoreban 1: 49, Auburnban 1: 56, Bostonban 1: 56. *)

*) Beaumont és Tocqueville j. m. 224. l.

Ezeket Beaumont és Tocqueville után közöljük; a' philadelphiai új penitentiarius intézet csak kevéssel Amerikában tartózkodásuk előtt állván fel, egészségi tekintetben ennek eredményeit nem ismérhették. Ezért a' néhány évvel későbben Amerikát látogatott Juliusnak adatait is közöljük. Ez kétfélekép' számítja ki a' rabok' száma 's a' halálozások közötti arányt. Először öt amerikai fogházban, ú. m. Greenwichben (New-York melletti régi rendszerű börtön), Sing Singben, Baltimoreban, Philadelphiában és Auburnban az egy évben történt halálozások számát egybeveti az ugyanazon évben fogva volt rabok számával, melly számítás' eredménye a' következő arány: Greenwichben 1: 20, Sing Singben 1: 21, Baltimoreban 1: 25, Philadelphiában 1: 56, Auburnban 1: 66. *) Utóbb a' hat év alatt (1829—1834) fogva volt raboknak összes számával egybe hasonlítja az ugyanazon idő alatt megholtak számát 6. fogházban következő eredménnyel: Richmondban, (hiányos szerkezetű fogház) a' megholtak a' rabok összes számának egy ötödét, Sing Singben egy nyolczadát, Auburnban egy tizen nyolczadát, Bostonban egy huszadát, Philadelphiában egy huszonhatodát, Pittsburgban harminczegyedét tették. **)

*) Julius i. m. II. k. 231 l.

**) Julius i. m. II. k. 232 l.

Az első számítás az auburni, a' másik a' philadelphiai rendszer mellett látszik szólni; de a' két rendszernek a' rabok' életére hatását illetőleg, azoknak viszonylagos becsére következtetést az adatokból azért nem lehet húzni, mert ezen idő alatt, nevezetesen 1832ben 's 1834ben Amerikát a' cholera pusztítván, attól a' philadelphiai 's pittsburgi fogházak menttek maradtak, történetből-e, vagy a' szigorúbb elkülönözésnél fogva, annak eldöntése e' betegség ragályos vagy járványos voltának még függőben lévő kérdésével van kapcsolatban.

Ha pedig a' fogházakbani halálozásokat a' szabad emberekével hasonlítjuk egybe, az eredmény szinte kedvező. Beaumont és Tocqueville szerint Pennsylvániában egy év alatt 39 lakos közül egy halt meg, Marylandben 47 közül egy.*) Ha ezen arányt a' régi 's új rendszerű fogházakbani halálozásokkal vetjük egybe, kitűnik, hogy a' régi börtönökben a' raboknak szabad társalkodása 's szelíd fegyelem mellett majd másfél annyi, a' poenitentiaris intézetekben ellenben szigorú fegyelem, elkülönözés, hallgatás és korbács mellett kevesebb halál történt, mint a' szabad emberek közt.

*) Beaum. és Tocquiv. i. m. I. k. 224 l.

Javítási eszközök.

Szólottunk a' fogházépítés' czélszerű módjáról, 's a' fegyelemről, mint szükséges biztossági 's büntetési kellékekről; áttérünk most azon eszközökre, mellyek a' büntetésnek, nevezetesen a' fogságnak egyik más nem kevésbbé fontos és kívánatos céljához, a' rabok javításához vezetnek. De mindenekelőtt a' célba vett javítás fogalma iránt kell tisztában lennünk.

E' szó alatt vagy olly gyökeres, belső, erkölcsi javítást érthetni, melly a' gonoszt jóvá teszi, 's a' lélekből kiirtott véték helyébe erényt ültet; vagy külső mintegy törvényes polgári javítást, melly inkább szokásokra, mint erkölcsre hatva, a' büntettek' kútféjeit, henyeséget, ügyetlenséget, tudatlanságot 's féktelenséget elfojtván, a' gonosztevőt rendes életre, munkára, a' szabályok' 's törvények' tiszteletére 's féktelen indulatainak megzabolázására szoktatja. Kétséget nem szenved, hogy a' közjó tekintetéből mind e' két cél elérése kívánatos, 's ezért ollyan, melly után helyes poenitentarius rendszernek törekedni kell. Lássuk azonban, polgári tekintetben mellyik szükségesebb, mellyiknek elé-

rése biztosabb? 's mik azon eszközök, mellyek e' czélok mindegyikének különösen megfelelnek?

Mielőtt annak vizsgálásába ereszkednénk, hogy e' két nemű javítás közül mellyiket tartjuk a' polgári társaságra nézve fontosabbnak, — előre ki kell nyilatkoztatnunk, hogy azokat egymástól szorosan elválaszthatóknak nem tartjuk. E' vizsgálattal szándékunk csak az, hogy adatokat nyujtsunk a' két különböző rendszer hatásainak e' tekintetben is összerésére és méltánylására; adatokat annak megítélésére, hogy a' rab javítását illetőleg azon rendszer igér-e több sikert, mellynek iránya a' gonosztevőt erényessé tenni, vagy az, melly belőle csak munkás, rend és törvénytisztelő polgárt akar alkotni, vagy hogy világosabban szóljunk, mert e' rendszerek közül egyik sem czéloz kirekesztőleg vagy erkölcsi vagy polgári javításra, mellyik érdemel a' közjó' szempontjából elsőséget; az-e, mellynek szabályai az első, vagy az, mellynek elvei a' másik irányban hatnak több sikerrel?

Eznek eldöntése a' kivihetőség kérdésétől függ, mert ha a' valószínűség mind a' kettő mellett szólna, egy perczig sem késnénk az erkölcsi javításnak adni az elsőséget, mert ez magába zárja a' polgári javítást is. Az erényes ember ha nem is mindig hasznos tagja a' társaságnak, legalább veszélyes ellensége soha nem lehet; de nem tagadhatni más részről azt sem, hogy a' közjó' biztosságára nézve a' go-

noszterők illy gyökeres regenerációja habár kívánatos, még sem szükséges, 's hogy lehet valaki csendes, nem veszélyes, sőt hasznos polgárrá, ha a' büntetés alatt vissza nem nyerte is lelke tisztaságát. De hagyjunk ismét másokat beszélni.

„Philadelphiában“ — úgy mondanak Beaumont és Tocqueville*) „a' rabok erkölcsi helyzete javulásuk elősegítésére igen alkalmas. Több ízben volt alkalmunk bámulással tapasztalni azon komoly irányt, mellyet e' fogházban a' rabok' eszméi nyernek. Foglyokat láttunk, kiket könnyelműségök vitt volt e' helyre, 's kiknél a' magány rendkívüli módon szokássá tette az elmélkedést 's okoskodást. E' fogházbani életmód különösen hatni látszott emelkedettebb lelkűekre, 's nevelés által kimíveltekre. Értelmes emberek' szelleme leginkább zavartatik meg magány, 's legtöbbet szenved a' társaságtoli elkülönözés által. Mondhatjuk azonban, hogy e' tökéletes elkülönözés minden fogolyra a' legmélyebb benyomást teszi. Szíveik többnyire készek megnyilni, 's a' benyomásoknak illy könnyű befogadása még hajlandóbbakká teszi a' javulásra. Szabad ember 's ki a' társas közlekedéseket élvezi, talán nem is képes egész becsét érezni egy elítélt czellájába vetett vallásos eszmének.“

„Philadelphiában a' rabot elmélkedéseiben semmi sem zavarja meg, 's minthogy mindig egyedül van, egy ember' jelenléte 's társalko-

*) J. m. I. köt. 231dik l. 'stb.

dása roppant jótétemény, mellyet egész kiterjedésében méltányol. Midőn ez intézetet látogattuk, az egyik fogoly ezt mondá: „„Örömmel látom a' czellámat vizsgáló örök' alakját. E' nyáron tücsök jött sétaudvaromba, úgy tetszett mintha társaságban lennék. Akár lepke, akár más állat jó czellámba, soha sem bántom.“ — Ily lelki hangulathoz képzelhetni azon befolyást, mellyet bölcs tanácsok 's vallásos intések a' rabok' szellemére gyakorolnak. Midőn nem dolgoznak, olvasással töltik az időt, és sokan közülök az olvasásban nagy vigasztalást látszanak találni. Vannak, kik csak a' betűket ismervén, magoktól tanultak olvasni; mások kevésbé ügyesek 's állhatatosak, csak az igazgató 's a' felügyelők' segédelmével jutottak annyira. Philadelphiában nincsen rendesen tartott fogházi iskola; de ha az igazgató vagy a' felügyelők valamelly fogolyban jó hajlamokat tapasztalnak, vagy bár mi okból iránta érdeklélnek, több gondot fordítanak rá, mint másokra, 's megismertetik őt a' tudományok első elemeivel. Ezen eszközök használtatnak Philadelphiában a' rabok' oktatására 's javítására.“..... Ily rendszer a' gonosztevőre kétségen kívül mély benyomást tehet, de hosszabb tapasztalás fogja mutathatni, ha valjon e' benyomás állandó-e vagy sem.“

„Mondottuk, hogy a' rabnak fogházba felvétele criticus időpont; abból kieresztése még inkább az. A' legtökéleteseb magányból egyszerre

átmegy a' társaság' középhe; nem tarthatni-e attól, hogy a' büntetés kiállása után sovárogyva fogja keresni azon társas élvezeteket, mellyektől olly tökéletesen meg vala fosztva? Meg vala halva a' világra nézve, 's több évekig tartott megsemmisülés után újra ott terem a' társaságban, mellybe elhisszák jó eltökéléssel lép vissza, de talán élénk szenvedélyekkel is, annál hevesbekkel, minél tovább voltak a' kénytelenység által fékezve.“.....

„Az auburni szabályok megengedvén a' raboknak nappali együttléteket, kevesebb alkalmasoknak látszanak az elmélkedés és megbánás felköltésére a' philadelphiai rendszernél; de más részről a' foglyok oktatására nézve kedvezőbbek: minden az auburni rendszert követő fogházban a' káplán 's a' tanító, leczkéik 's beszédek alatt a' börtön' minden lakóihoz szólnak. Auburnban egy káplán (Smith ur) kizárólag a' fogházhoz tartozik. Úgy szinte Wethersfieldben Barrett úr, presbyterianus pap, magát egészen a' javítás gondjainak szentelte. A' vasárnapi iskola, isteni tisztelet és beszéd után a' rabok visszatérnek magányos celláikba, 's ott a' káplán őket meglátogatja; hasonló látogatást tesznek nálók a' hét' egyéb napjain törekedvén értelmük felvilágosítása útján lelkeikre 's szíveikre hatni: a' foglyok örömet éreznek vigasztalójok látogatásán. Ő az egyetlen barát, ki nekik maradt, vele közik titkaikat, ba panaszuk vannak a' fogház'

tisztviselői ellen, vagy ha valamelly kedvezésért könyörögnek, ő a' közbenjáró. Egyébként a' fogház ügyeibe, 's a' behozott fegyelemrendszerbe nem avatkozik. — — A' fogházi papot javítási törekedéseiben tetemesen segítik más az intézettől idegen személyek is, kik vallásos érzelmeiktől vezéreltetve, elemi tanítók' tisztét teljesítvén, minden vasárnap két — három órát a' fogházban töltenek. Auburnban egy presbyterianus papnevelő intézet tanítványai vállalták el önkényt e' nemes tisztet. Hasonló módon foly a' tanítás Singsingben, Baltimoreban 's Bostonban is. Ez utóbbi városban legnagyobb tekintélyű emberek láttunk e' szerény 's fénytelen tisztben eljárni. Kihallgatának több körülöttök egybegyűft foglyokat, néha magyarázataikhoz oly szívreható intésekkel kapcsolván, hogy a' rabok elérzékenyülve könnyeket ontottak. Bizonyára, ha a' gonosztevők javítása lehetséges, az csak illy eszközök 's illy emberek által eszközölhető."

Megismertettük olvasóinkkal a' két poenitentiarius rendszer által követelt 's használt javítási eszközöket. Hátra volna még, mint fennebb mondtunk, annak vizsgálata, mellyik neme a' javításnak ígér több sikert, 's mellyiknek kedvez inkább az egyik vagy másik rendszer? — Utóbbra halasztván e' kérdés iránt saját nézetünknek kimondását, csak azt akarjuk még itt megemlíteni, hogy a' poenitentiarius rendszer

hasznainak méltánylásában soha sem kell megfeledkezni azon nemleges haszon számbavételéről, mely annak alapelvéből az anyagi vagy erkölcsi elkülönözésből foly. A' gonosztevők egymássali társalkodásának, a' bűnragály terjedésének meggátlása, habár tagadni akarnánk is minden tevőleges erkölcsi hatást, már magában is elég nyereség, hogy a' polgári társaság javáért azon rendszer elfogadását igazolja, 's szükségét éreztesse.

Még a' javításnak másik kevésbbé magasztos, de talán hathatósbb eszközéről, a' munkáról kívánunk szólni. — A' foglalatosság nélküli magány veszedelmeit a' szabad embernek is már Seneca helyesen festé mondván: „*nemo est ex imprudentibus, qui relinqui sibi debeat. Tunc mala consilia agitant, tunc aut aliis aut ipsis futura pericula struunt. Tunc cupiditates improbas ordinant, tunc quidquid aut metu aut pudore celabat, animus expromit, tunc audaciam acuit, libidinem iritat, iracundiam instigat.*“ Mennyivel veszedelmesebb tehát annak hatása olly egyedre, mely csak a' bűn ösvényén lévén otthonos, magányos gondolkozásai által csak a' megszokott irányban ragadtatik tovább. Munka tehát szükséges a' börtönben a' bűnös gondolatok elszélesztésére, hosszas munka, mely a' pihenésre megkívánt órákon kívül a' rabnak minden idejét betöltse. De nem csak ezen hasznot várhatni a' munkától; szintolly fontos annak

azon hatása, mellynél fogva a' bűnöst helynyéléstől elszoktatja. Előbbi életében nyugtalan, 's büntetetei emlékezete által háborított álom után, napjai tunyaságban, új vétkek tervezése, vagy lelkismeretének 's gondjainak elaltatására szeszes részegítő ital mellett folytak el. A' börtönben egész napon át a' munka mint hű barát kíséri őt, 's éjszakára nyugalmat szerez nem csak fáradt tagjainak de lelkének is. Így folynak a' hét köznapjai; a' vasárnap imának, tanulásnak 's elmélkedésnek szenteltek. Illy csendes egyformaságban követik egymást hetek, hónapok, évek, 's a' bűnös, ki szabadsága alatt nyomorú életének csak a' vétkek változékosságában 's állati élvezetekben keresett ingert, — megismérkedik a' rendes, munkás életnek 's az evvel járó belső nyugalomnak csendesb és tartós örömeivel, 's ha még e' mellett tanítás útján erkölcsi 's vallási elveket is nyer, kiszabadulása után könnyebben áll ellent a' bűn' csábjainak.

A' munkának harmadik haszna az, hogy a' rabot büntetésének kiállása után azon veszélyektől, mellyek a' kenyérkeresés módjainak nem tudásából mindenkire, de különösen a' fogházból kilépő rabra nézve származnak, megóvja. Többnyire a' legerkölcstelenebb, legtudatlanabb társaságban növekedve, nem ismervén egyéb keresetet más hirtokának 's jogainak sértésénél, ha a' fogházban nem tanul becsületes élelem-

szerzési módokat, kénytelen-ségből felkeresendi régi bűntársait vagy újakhoz szegődik. *).

Ide tartozik azon kérdés eldöntése, ha tanácsos-e a' rabnak kiszabadulásakor fogsága alatti munkájának béréből egy részt juttatni; miután azonban e' tárgyról ott, hol az osztályozásról szoltunk, ítéletünket már előadtuk, csak még azon másik 's ennél nagyobb kérdésre legyen szabad olvasóinkat egy pár szóval figyel-messé tennünk, valljon hasznos-e a' rendszer' fenntartására nézve, ha a' rabnak, míg fogsága tart, szerzeményének egy része kezébe adatik? Mi úgy hisszük, hogy nem; mert szorosan el lévén tiltva minden hevítő itallal való élés, el lévén tiltva a' pipázás (mit tömlöczben igen szükséges rendszabálynak tartunk) valljon mire használhatná a' rab szerzeményének ezen részét; — Szükségeiről gondoskodik a' társaság: gyönyörüségeket nem enged büntetése. Gyümölcsöt vagy kenyeret fog venni (így szól Aubanel, ki e' rendszert leginkább pártolja); de valljon nem csemegévé válik-e a' kenyér is, ha szükségtelen; 's ha szükséges, nem tartozik-e a' társaság ezzel ellátni rabját, ha a' munkára tehetetlen, 's így minden szerzemény nélkül volna is, 's valljon nem érhetni-e el azon erköl-

*) Leçons sur les prisons, présentées en forme de cours au public de Berlin par le Dr. N. H. Julius; traduit de l' allemand par H. Lagarmite. T. I. septième leçon.

csi hasznokat, mellyek abból erednek, ha rab-sága alatt a' rab családjának segédet küldve, vele összeköttetésben marad, úgy is, ha az igazgatóság a' rab' nevében maga rendelkezik ezekről a' nélkül, hogy neki kezébe csak egy fillér és adatnék? —

Azonban ha veszélyes a' kiszabadultat mint koldust visszatáaszítani az életbe, bizonyosan nincs veszély nélkül rá nézve a' szabadulás pillanata akkor sem, ha szerzeményrésze nagyobb öszvegre növekedvén, egyszerre kezébe adatik; 's alig tehetni fel, hogy az, ki évekig rabságban tartatva, most egyszerre nyeré vissza egész szabadságát, 's vele együtt most talán először életében annyi pénzt, melly által az élet olly veszedelmes gyönyöreit egy ideig szabadon élvezheti, szabadságával józanon élni, vagy jövő jólétének jelen gyönyöreit feláldozni tudná. Ezért véleményünk szerint (ott hol a' kiszabadult rabok pártolására 's érdekeik feletti örkődésre philanthropicus egyesületek nem léteznek), legjobb még az, ha a' rabnak, (mint Genfben 's egy idő óta Franciaországban is) szerzett pénze, csak minekatána már születése helyére ért adatik által; sőt még ott sem egyszerre, hanem hónaponként kisebb részekben, mi által a' szabadult még egy ideig felvigyázat alatt marad, melly rá nézve annyival hasznosabb, mint nem olly kealázó mint más, például Franciaországban szokásban lévő rendőri felvigyázat.

K ö l t s é g.

Fogházak körül kétféle költségről lehet szó, ú. m. arról, mibe az épület' felállítása, 's arról, mibe a' rabok' tartása kerül. Nem akarhatjuk itt azon költségeket felszámítani, melyeket poenitentiarius intézeteknek honunkban felállítása 's fenntartása okozand. Ez olly statistikai adatok ismertetét kívánua, minovel e' munka írói nem dicsekedhetnek. Tudnunk kellene, hogy minden megyében hány rabra való fogház kell, 's mennyire használhatók bizonyos változtatások mellett a' már meglévő épületek poenitentiarius intézeteknek; tudnunk kellene az építendő centralis fogházak számát nagyságát, helyét; ismernünk kellene a' szokott munkabért, 's az építő-szerek árát hazánk' külön vidékein; nem felejtve, hogy azokat nagyszerű építmények kivitele felebb szoktatendi; a' rabok tartását illetőleg tudnunk kellene hazánk több részeiben az élelemszerek' árát, a' fogházban üzendő munkanemeket, a' készítmények előállításának le-

hető költségeit, 's azoknak remélhető keletét 's árát, végre azt is, hogy mennyi fizetés mellett találhatni hazánkban alkalmas egyedeket a' fogházi hivatalokra. Csak illy alapokra lehetne némi biztossággal költségvetést építeni; de azokhoz a' statistikai kútfők hiányossága mellett hazánkban magányos íróknak jutni szinte lehetetlen.

Itt szándékunk nem egyéb, mint idegen példák után kimutatni az arányt egy részről a' két poenitentiarius rendszer között; más részről pedig ezek és régi szerkezetű fogházak között mind felépítési, mind fenntartási költség tekintetében.

Az építési költségeket illetőleg először is Juliust fogjuk követni *), megjegyezvén egyszersmind, hogy ő határozottan a' philadelphiai rendszer mellett nyilatkozik, 's ezt az auburni felett egész munkájában kiemelni iparkodik. De hol számok szólnak, ott hiteltre méltó írónál a' személyes véleményt tekinteni nem szükséges. – Ő így szól: „A' fogház építés költségei azon amerikai intézetekben, melyekről adatokat szerezhettem, az azokba felvehető rabok' számához mérve, minden egyes rab lakásának költségére nézve, következő eredményeket nyújtottak, melyeket a' két rendszer külön választása mellett ime sorban közlök:“

*) I. m. II. k. 239. l. 's a' t.

Auburni szerkezetű fogházak.

Fogház. Rabok' száma. Építési költség. Egy rabra esik

		Dollár.Cent.	Dollár. Cent.
Auburn.	700	450000 —	584 42*)
Singsing.	1000	200000 —	200 —
Boston.	300	86000 —	296 66
Wethersfield.	232	35000 —	150 86
New-York.	240	32000 —	133 33
Baltimore.	318	184770 4	581 4
Washington.	160	180000 —	1125 —

Philadelphiai szerkezetű fogházak.

Fogház. Rabok száma. Építési költség. Egy rabra esik.

		Dollár.Cent	Dollár. Cent.
Philadelphia.	586	600000 —	1023 89
(Cherryhill)			
Ugyanaz kerítő			
fal nélkül.	586	400000 —	682 59
Philadelphia			
(gróf. fogház)	408	300000 —	735 29
Trenton.	192	200000 —	1041 67

„Az itt adott összeállításnak szembeszökő eredménye, hogy az auburnféle fogházak építési költségei jóval csekélyebbek, mint a' philadelphiai rendszerűekéi. Ez igen könnyen ma-

*) 1. Dollár mintegy 5 ft. 8. kr. v. ez. — 1 Cent = 3. kr. váltó.

gyarázható, minthogy amazokban csak hét láb hosszúságú, negyedfél láb széles, és hét láb magas háló-czellák kellenek; ez utóbbiakban pedig tágas kamrák szükségesek, melyekben a' rab éjjelnappal, ép és beteg állapotban tartózkodhassék.“ *)

Az auburni rendszerű fogházak közül csak az egy washingtoninak költségei haladják felül a' philadelphiaiakat. Ezt Beaumont és Tocqueville onnan magyarázzák, hogy az egyes státusok fő-tisztviselői szűkebb hivataalkörükben több figyelmet fordíthattak minden lehető gazdálkodásra, holott a' Washingtonban lévő középonti kormány országos dolgokkal lévén elfoglalva, az építésre ügyelést alsóbb tisztviselőkre kellett bízni; kik hibetóleg az ellenőrség hiányát saját hasznukra fordíták, vagy legalább költségkimélésre kellő gonddal nem voltak.

Az auburni fogháznak a' többiekénél magasabb költségeit Julius maga is annak tulajdonítja, hogy illynemű építésben első kísérlet vala; ugyanezen körülményt, valamint az architecturái czífrázat pazarlását okolja a' cherryhilli fogház tetemes költségeiért. A' többi fogházak építésénél fennforgott különös körülmények ezeknek is költségeit hol felebb rugtaták, hol alább szállíták. Julius végre ezen körülményeknek számbavétele, de kivált a' philadelphiai rendszer mellett szó-

*) Julius i. m. II. k. 240. l.

lőknak kiemelése után, a' két rendszer közötti költségarányt úgy határozza meg, hogy az auburni szerint egy rabra 319; a' philadelphiai szerint pedig egyre 735 dollár esik a' fogházépítési költségekből. *) Itt csak azt kívánjuk még megjegyezni, hogy Wells a' wethersfieldi fogháznak egyik inspectora Beaumont és Tocqueville előtt több ízben azt állitá, hogy az eddigi építések körül tett tapasztalások használásával 500 háló-czellát magába foglaló auburni szerkezetű fogházat 40000 dollárért fel lehetne építeni; mi szerint egy rabra csak 80 dollár, tehát a' Julius által megállapított költségnek csak negyedrésze esnék. De ezen költségvetésnek, mely talán e' rendszer iránti különös előszeretetnek eredménye, nagy fontosságot tulajdonítani nem akarunk. *)

De Metz és Blouet a' francia kormány megbízásából Amerikát beutazván, a' poenitentiarius fogházak gondos megvizsgálása végett, az utóbbi által készített felvetése az illy intézetek hazájokban leendő fellállításának költségeiről, Julius fentebbi állításához közelít. Blouet Amerikából visszatérven kettős költségvetést készített; egyet Párisra, a' másikat a' megyékre való tekintettel; 's számítása szerint mind itt, mind ott hasonló számú rabokra való fogháznak építése az auburni szerkezet szerint, mintegy félannyiba kerülne, mint philadelphiai rendszere. Számításainak eredménye a' következő:

*) I. m. II. k. 241. l.

480 ozellás fogház.	Egy ozella' építésének költsége.
	Párisban. A' megyékben.
	Frano. C.
Auburnféle.	1942 50 1165 Fr. 50 C.
Philadelphiai	3561 25 2136 75 *).

Még egy pontról akarunk szólni, melyre nézve a' vélemények különbözők, ha valljon hasznos és tanácsos-e a' fogházak építésénél rabokat használni, mint legtöbb amerikai börtön-nél történt? E' kérdés eldöntése úgy hisszük a' körülményektől függ. Hol a' napszám olcsó, 's a' rabok által készített áruk kelete nagy 's hasznot hajtó, kár volna azokat jövedelmezőbb foglalatosságtól elvonni; hol azonban, mint hazánkban, legtöbb megyékben a' foglyok munka nélkül henyélnek, ott őket az építésnél mint napszámosokat alkalmazni hasznosnak is, tanácsosnak is tartjuk; mert hogy ez szigorú fegyelem és szoros rendtartás mellett veszély nélkül történhetik, a' singsingi, 's több más amerikai fogház felépítésének példája mutatja.

Áttérünk a' rabok tartásának költségeire. Nem tartjuk szükségesnek itt sok apró részletekbe bocsátkozni, elégnek hisszük annak kimutatását, hogy Amerikában az új szerkezetű fogházakban az évi költségek, melyek

*.) Rapports sur les pénitentiars des États. Unis. — Rapport M. Blout 103—114 l. — Julius l. m. II k. 242. l.

az előtt a' statusok pénztárainak nagy terhére voltak, a' rabok' munkájából háruló jövedelem által némelyekben nagy részint, másokban egészen fedeztetnek; sőt néhányban a' jövedelem felülhaladja a' költségeket. Mig a' régi szerkezetű fogházak fennállottak, a' statusok évenként tetemes kiadásokat tettek a' rabok tartására; p. o. 1790től 1826ig Connecticutban a' rabok' tartása a' status pénztárának 204,711 dollárjába (egy millio váltó forintnál többbe); New Yorkban pedig 1797től 1819ig 646,912 dollárba (mintegy negyedfél millió váltó forintba) került. New-Yorkba 1819ben, Connecticutba pedig 1827ben hozatott be az új rendszer, 's azonnal az első statusban az addigi költségek tetemesen csökkentek; ez utóbbiban pedig rendes jövedelemmé változtak.*)

Beaumont és Tocqueville beszélnek, hogy Auburnban (New-York) az ott létüket megelőzőt két évben a' jövedelem már felülhaladta a' költségeket, 's hogy az akkor még egészen fel nem épített Singsingben is hasonlót lehetne várni, mihelyt az építés mellett használt rabok kész pénzzel jövedelmező munkára foguának alkalmaztatni.

A' Connecticutban lévő wethersfieldi fogház (auburni rendszert követő, és pedig mint e' munka folytában már mondtuk, megelőzésével

*) Beaumont és Tocqueville. T. I. p. 280.

a' korbácsnak, mint fegyelmi eszköznek) felállításának első évében a' költségek' lerovása után 1017 dollár (mintegy öt ezer váltó forintnál több) tiszta hasznót hajtott. E' jövedelem évenként növekedett, úgy, hogy 1831ben már 7824 dollárra (közel 36,200 váltó flra) rugott; összesen pedig negyedfél év alatt, ú. m. 1827től 1831ig e' fogház, mindennemű költség lerovása után a' statusnak tiszta jövedelmül 17,139 dollárt (85,000 váltó forintnál többet) hozott. A' baltimore-i poenitentiárius fogház pedig Maryland statusnak három év alatt 44,344 dollár (mintegy 222,000 vft.) tiszta hasznót hajtott.*)

A' fentebbiekből kitetszik, hogy a' wethersfieldi fogház tiszta jövedelme az építés költségeit legfelebb hét, a' baltimorei pedig mintegy 12, 13 év alatt kifizethették.

Az említettek mind auburni szerkezetű fogházak. A' philadelphiaiak e' tekintetben nem állanak olly kedvezőleg. Julius szerint a' philadelphiai fogházban a' költség és jövedelem így állott:

Évszám.	Költség.		Jövedelem.		Kiadás.			
	dol.	cent.	dol.	cent.	Összesen.		Fejenkint.	
1834.	16,735	77	10,186	11	6,549	73	37	97
1835.	23,529	22	12,530	31	10,998	91	41	9
1836.	30,218	3	22,052	29	8,165	74	27	1
A' rabok száma 1834ben 180ra; 1835ben 267re;								

*) Beaumont és Tocqueville i. m. I. k 280—281 l.

's 1836ban 360ra ment. A' philadelphiai fogház tehát a' statusnak három év alatt 25,714 dol. 38 C. be, vagyis mintegy 129,000 vftba került; holott szintannyi idő alatt 's a' rabok hasonló száma mellett a' baltimorei körülbelöl 222,000 forintot jövedelmezett*).

Az auburni rendszerű fogházak jövedelem feleslegéhez hasonlítva illy nevezetes fogyatkozást, úgy hisszük, nem lehet az adminisztráció költségesebb voltának tulajdonítani; mert a' philadelphiai rendszer mellett kevésbbé szoros felvigyázás kívántatván, mind a' fogházi tisztviselők' száma kisebb, mind fizetések is csekélyebbek lehetnek. Fő okát e' hiánynak tehát a' munkában kell keresni, nevezetesen abban, hogy a' rabok csak magányosan 's kamráikban dolgozván, csak illy szűk térben 's mások közremunkálása nélkül véghezvihető munkanemekre vannak szorítva, és szakadatlanúl dolgozni, mikint az auburnféle börtönökben, nem kénytelenítetvén, hihetőleg hanyagúl 's tunyán űzik munkájokat; 's bár mit mondjanak a' philadelphiai rendszer túlzó baráti, illy számbeli adatok nyilván bizonyítják, hogy a' magány unalmai a' a' munkát olly igen kedvessé, a' rabot olly igen szorgalmassá nem teszik, mint sokan állítják.

*) Julius i. m. II. k. 248 l. és Rapports sur les pénitentiars de Érato-unis. Rapport de Mr. de Metz 135ik lap.

Még a' fogházi szükségek, ú. m. élelemszerek, ruházat, fa 'sat. megszerzésének és a' készítmények eladásának módjairól néhány szót. Az amerikai börtönök' nagyobb részében a' raboknak élelmekkel ellátását, 's munkájok használását egyes vállalkozók veszik által szerződés mellett, kik az igazgatóság által használt élelemnemeket kiszabott áron elkészítik, 's helyébe vagy pénzt, vagy a' munkának egy részét nyelik. — Tekintvén az efféléknek házi kezelése mellett lehető hűtlen sáfárkodást, vagy legalább e' tekintetbeni gyanusítgatásokat, mit csak új költséget okozó terhes ellenőrködéssel lehet megelőzni, 's högy mennyire alkalmasabb egyes ember illynemű foglalatosságokra, minők a' főzés, ruházat készítés, kézművekkel 's gyártmányokkal kereskedés 'sat., mint például megyei törvényhatóság, vagy fogház-felügyelési biztosság: mi is az idegenek általi vállalkozást tartjuk czélszerűnek; de azon óvással, hogy

1-ször A' vállalkozó 's a' rabok közti viszonyokra a' legnagyobb felvigyázás legyen, 's ne engedjék az elsőbbnek a' belső igazgatásra 's rendtartásra nézve a' legkisebb befolyás.

2-szor Hogy a' rabok tartásának kibérlésével Bentham terve szerint életbiztosítás köttessék egybe a' rabokra nézve, úgy t i. hogy közep-halandóságnak véve p. o. 100tól ötöt évenként, a' kibérlő minden e' számon felül meghalt rabért bizonyos sommát kénytelenítessék fizetni; mi

által a' vállalkozó haszna a' fogház érdekével egybekötöttvén, mintegy biztosítva lehetne az igazgatás arról, hogy a' rabok sem felette jól és kényelmesen tartatni nem fognak, mert ez a' kibérlő hasznával egybe nem férne; sem olly hiányt nem lesznek kénytelenek szenvedni, mi életökre nézve káros következtést szülhetne. Végre

3-szor Tanácsosnak tartjuk a' fogházi szükségek szállítását 's a' rabok készítményeit nem egy, hanem több vállalkozóknak engedni át; nehogy a' kibérlő, ha vállalkozásának egyik része reményeihez képest nem sikerült, a' másokban annál inkább iparkodjék nyerekedni; 's mivel például a' készítmények nem igen jól kelnének, kárpótlásul a' rabokat rossz ruházza, vagy mód felett koplaltassa, ha életöknek nem is, de talán egészségöknek veszélyeztetésével.

A' legczélszerűbb rendszer.

Előadtuk a' börtönjavítások' történetet, el-
sorultuk azon kellékeket, melyek nélkül börtönrendszer jól elrendezettnek nem neveztethe-
hetik; előadtuk végre azon módokat, melyek
által a' világ' külön részeiben 's tartományaiban
e' kellékek realisatiója czéloztatott: nincs hátra
egyéb, mint hogy ezeknek előboocsátása után az
általunk legczélirányosabbnak tartott börtönrend-
szernek meghatározásához lépjünk.

Minekelőtte azonban e' tárgy iránt nézetün-
ket kimondanók, szükséges azon különbségre
figyelmeztetni olvasóinkat, mely a' rabok között
letartóztatásuk' okára nézve létezik; 's mely
nélkül, mint azt midőn a' börtönrendszer' kel-
lékeiről szoltunk, kimondtuk, czélirányos bün-
tetési rendszert nem is képzelhetünk. Ugyanis
lényeges különbség létezőn olly egyedek kö-
zött, kik csak gyanu miatt letartóztatván, a'
büntető-jognak súlya alá még nem esnek, 's
olyanok között, kiknek bűnössége már birói

ítélet által elismertetett: a' raboknak ezen két nemére egy tömlöczőztetési rendszer jogszerűleg nem alkalmaztathatik. — Mind azon szenvedések, mellyek az illy módon letartóztatottnak fogságával válhatatlanul összekötvék, büntetésnek nem tekinthetők; 's innen van, hogy midőn a' társaság a' közbátorság 's igazság kiszolgáltatásának tekintetéből az egyes 's még talán ártatlan polgárt ezen szenvedések ellen meg nem őrizheti, legalább szoros kötelessége elhárítani mindent, mi azoknak büntetési jellemet adna. Általában elismertetik ezen elv a' civilisált világ' minden részeiben; 's így hazánkban is büntetési rendszerünk' egyik legsürgetősb javításai közé tartozik az: hogy a' mostani égbekiáltó szokás helyett, mellynél fogva a' még per alatt lévő, 's talán egészen ártatlan polgár a' legnagyobb gonosztevővel hasonló szenvedéseknek tétetik ki, ezen egyedek számára olly letartóztatási tömlöczők rendeztessenek el, mellyekben a' letartóztatottak az igazság' kiszolgáltatásával elkerülhetlenül összekötött szenvedéseken kívül, minden sanyargatástól megőriztessenek.

De valamint minden igazság szerint a' letartóztatottak, 's az ítélet következtében már büntetett gonosztevők hasonló módon nem tartathatnak: úgy nézetünk szerint célirányos az is, hogy a' nagyobb 's kisebb gonosztevők között is tömlöczőztetésök módjára nézve különbség

tétessék, 's ezen nézetünk olly általánosan elfogadott, hogy büntető-törvény alig van, mellyben az fel nem vétetett volna, 's melly által a' büntettek külön fokozatai szerint a' büntetésre nézve, valamint annak idejében, úgy módjában különbség nem tétetnék. Nálunk, a' mint reméljük, a' törvény magában becsstelenítő büntetéseket felvenni nem fog, 's így e' különbség, melly más országokban leginkább a' büntetés becsstelenítő vagy nem becsstelenítő jellemében fekszik, minden esetre kisebb leend; azonban egészen kizárni nem tartanók czélirányosnak, már azért sem, mert nézetünk szerint a' kisebb gonosztevő megjavulására több reményt nyújt, 's azért azon tömlöcznek, mellyben fogságát tölti, inkább erkölcsi megjavulásra czélzónak kell lenni, míg a' nagyobb gonosztevő büntetésénél az elrettentés 's példásság mutatkozik fő czélnek; 's mert bár mit mondjon is a' törvény, olly büntetés, mellyel a' társaság legnagyobb gonosztevőit fenyíti, azokra kik azt szenvedék, bizonyos tekintetben mindig becsstelenítő leend.

A' mennyire a' közvélemény e' részben eddig nyilatkozhatott, e' különbség általánosan elismertnek látszik, 's hihető, hogy az országos választmány e' tekintetből azt javallandja, hogy a' nagyobb gonosztevők számára középponti börtönök építetvén, mellyekben különböző törvényhatóságokból 4 — 500 rab zárassék el, a' letartóztatottak 's kisebb gonosztevők számára

az egyes törvényhatóságoknál állitassanak börtönök. Mi ezen intézkedési módot már csak azért is az egyetlen czélszerűnek tartjuk, mert a' még per alatt lévő egyedek számára minden törvényhatóságnak börtönre úgyis szüksége lévén, a' a' kisebb gonosztevőknek középponti börtönökbe küldése tetemes, 's majdnem egészen megkinélhető költségeket okozna; 's azért elhatározottnak tekintvén e' kérdést, a' választandó rendszer iránt a' szerint adandjuk elő véleményünket, miként azt a' nagyobb gonosztevők számára építendő középponti, 's a' letartóztatottak 's kisebb gonosztevőknek számára felállítandó törvényhatósági tömlöczökben tartjuk legcélszerűsábbnak.

Középponti börtön.

Mióta a' börtönjavítás egyesek által gondolkozásaik tárgyául tüzetett ki, 's főkép' mióta az amerikai szövetséges statusokban 's Europa némelly országaiban ez iránt practicus kísérletek történtek: nem vala kérdés, melly a' tudományos világban hevesebb vitára adott volna alkalmat, mint az, melly a' fogházjavításokban követendő rendszer iránt mind Amerika, mind Európa' minden tartományaiban keletkezett, 's még napjainkban is folytattatik. Miután Howard a' börtönök szerencsétlen állapotát kortársaival megismérteté, a' javításnak szükségéről kérdés nem lehete: úgy mind azon hiányok, mellyek a' börtönökben a' rabok vegyült elzárásából támadnak, sokkal szembetűnőbbek, mint hogy valaki a' börtönök javítását lehetőnek gondolhatná a' rabok elkülönözése nélkül; mind a' javításoknak szüksége iránt tehát, mind azon irányra nézve, mellyben e' javításoknak haladniok kell, kérdés nem lehetvén, szükségkép' csak a' módok körül foroghatott minden vitakozás; 's keserűség és gúny, statistikai ada-

tok, 's a' sophistica legügyesebb fordulatai használattak mindkét oldalról az emberszeretet által emelt, de minden tudós hiusággal folytatott vitában.

Kétségen kívül nagy fontosságú e' kérdés, 's mind a' közjó, melly a' büntetések' czélszerű elrendezésével válthatatlan összeköttetésben áll, mind azon nagy költségek, mellyek nélkül a' tömlöczök' új elrendezése nem történhetik: kötelességgé teszi a' törvényhozónak, úgy mint az egyesnek ki a' tárggyal foglalkozik, hogy azon módok iránt, mellyeket javításai-ban követni akar, magával tisztába jöni, 's választásában a' lehető legnagyobb vigyázattal eljárni iparkodjék; de valamint e' munkának szerzői ezen kérdés fontosságát elismerik, úgy nem tagadhatják el, hogy azon szenvedélyes-séget, mellyel újabb időkben némelleyek főkép' a' magányrendszer' baráti közül e' vitában felszólaltak, semmi esetre jóvá nem hagyhatják, már azért sem, mert illy egészen empiricus tárgyban egy még nem egészen 15 évi tapasztalás után, nézetök szerint senki illy meggyőződést nem szerezhett, melly más ellenkező nézetek megvetésére, 's majdnem vizsgálat nélküli elvetésére jogot adna.

Legújabb időkben a' tömlöczjavításokkal foglalkozó tudósoknak többsége a' magányrendszer mellett nyilatkozik, 's kivéven Lucast és Berengert a' francziák közül, némelley schwei-

zi tömlőczigazgatót, 's néhány olaszokat, alig van, ki az utolsó években a' hallgató-rendszer mellett nyilatkozott volna; 's Crawford, Demetz és Blouet, Julius 's a' t. 's a' t. egyhangúlag céliránytalannak, sőt minden javítás valóságos ellentétének hirdetik azt, mi néhány évek előtt majdnem általánosan a' magányrendszernél sokkal célirányosabbnak tartatott, 's néhány évek után, ha nem is kizárólag, még is bizonyos viszonyok között, 's bizonyos vétségekre nézve talán ép' annyi buzgalommal fog hirdettetni ismét. Mi — minden tisztelet mellett, mellyel ezen auctoritások iránt viseltetünk — nem osztjuk véleményöket; 's habár nem tagadjuk is azon javító befolyást, mellyet a' magányrendszer némelly rabokra gyakorol: nem hisszük azt olly általánosnak, minőnek hirdettetik; nem vagyunk meggyőződve, hogy ugyanezen eredmények más 's a' társaságra nézve olcsóbb módok által nem szereztethetnének meg, 's azért nem vádolandnak szerénytelenséggel olvasóink, ha ezen hazánkra nézve jelenleg olly fontos kérdésben mi is, noha a' tudományok' e' mezején ismételten nevek, felszólalunk, 's nézeteinket előadjuk, ha csak azért volna is, hogy egy részről előadásaink más ügyesebbek által megczáfoltatván, negative segítsünk az igazságot feltalálni azoknak, kik nálunk e' részben szerencsésbék voluának; más részről, hogy e' kérdés körüli vitákat a' speculatio ma-

gas köréből, hol azok eddig folytattattak, valóbb, practicusabb térre vihessük át.

Azok, kik a' börtönrendszerekről újabb időkben irtak, a' hallgató-mint a' magányrendszer pártolói, majdnem kizárólag csak azon hatást tarták szemeik előtt, mellyet az általok javallott rendszer a' gonosztevők' testi jólétére 's lelki megjavulására gyakorol; 's épen ebben fekszik nézetünk szerint fő oka azon félszegnek, mellyel e' tárgyban mindkét oldalról ítéltetett. — Kérdésen kívül áll, hogy a' gonosztevőnek megjavulása egyike azon fő tekinteteknek, melyeket a' büntető-társaságnak szemei elől veszíteni soha nem szabad: 's ha vallásunk, mellyet keresztény társaságnak tetteiben követni ép' olly szigorúan kell, mint minden egyes kereszténynek, — kötelességünkül nem tenné is elkövetni mindent, hogy sülyedett embertársunkat magunkhoz felemeljük: maga a' gondolat, hogy a' raboknak legnagyobb része büntetését kitöltve, a' társaságba visszalépend, elég volna annak megmutatására, hogy a' gonosztevőnek megjavulása, még önérdékünk' tekintetéből is soha közönös nem lehet. — De ki a' büntetésnek egész célját csak e' megjavulásban keresi, az véleményünk szerint hibázik; mert a' társaság egyik legnehezebb működésének olly célzt ad, melly többnyire elérhetetlen, 's melly által ha eléretnék is a' társaság fő feladása, a' közbátorság fenntartása, nem eszközöltetik. —

Mert valjon ha a' fellengző optimismus' magasztos köreiből a' száraz tények' mezejére szállunk, nem kell-e megvallanunk, hogy azon tökéletes megjavulások, mellyeket a' börtönjavítások' buzgóbb pártolói olly általánosaknak hirdetnek, csak felette ritka esetekben történnek? 's minden esetre még akkor is, nem annyira a' börtönrendszer', mint azon vallásos érzelmek következése, melly néha a' legnagyobb gonosztevő' szívében titkon rejtezett, 's szenvedései között felszólalt; 's felszólalt volna talán a' közös dolgozó-teremben épen úgy, mint több évi magányában; sőt talán még akkor is, ha a' rab legroszabbúl tartott börtöneink' egyikébe záratik, mellyekből habár ritkábban is, a' gonosztevő néha ép' olly újjá születve lép ki az életbe, mint Amerika' legtökéleteseb fogházaiából. — Hogy pedig ez nem csak személyes nézetünk, hanem olly férfiakról is osztatik, kik, jelesen e' tárgyra nézve, auctoritások: ennek megmutatására legyen szabad Beaumont' és Tocqueville' sokszor említett munkájokból a' következőket idéznünk: *)

„Eredeti tisztaságát visszaadni bűn által megfertőztetett léleknek, roppant nehézségű feladat. Könnyebb lett volna a' bűnösnek az erény' ösvényén maradni, mintsem bukása után ismét felemelkedni. Hiában bocsát meg neki a' társaság:

*) I. m. I. k. 240. l.

lelkismerete nem kegyelmez meg neki. Bármint erőködjék soha sem nyerheti vissza a' becsület ama' gyöngédségét, mellyet csak mocsok nélküli élet ad. Habár becsületes életmódra határozza magát, ő maga soha sem feledheti el hogy gonosztevő vala; 's ezen emlékezet, melly őt saját becsülésétől megfosztja, erényétől megtagadja a' jutalmat 's biztosítékot."

„Mind a' mellett, ha meggondoljuk mind azon eszközöket, mellyek az egyesült státusokban a' bűnösnek illy teljes újjászületésére használtatnak, nehéz nem hinni, hogy annyi erőködést néha siker jutalmaz. Illy javulás a' vallásnak műve lehet 's azon embereké, kik időt, gondot, egész életöket e' fontos feladatnak szentelik. Ha a' társaság nem képes a' lelkisméretnek megkegyelmezni, a' vallásnak ez hatalmában van. Midőn a' társaság megbocsát: az embert szabadon bocsátja, 's vége, — ez csak anyagi tény. Ha isten megkegyelmez, a' léleknek bocsát meg. Ezen erkölcsi bocsánattal a' bűnös visszanyeri önbecsülését, melly nélkül becsület nem létezhetik. Illy eredményt a' társaság nem eszközölhet, mert az emberi intézmények hatnak igenis az ember' tetteire 's akarátára, de nem lelkisméretére."

„Az egyesült státusokban egyedekkel találkozunk, kiknek nagy hitők volt e' javulás lehetőségében, 's a' végette használt eszközök hatásában. Smith úr Auburnban azt mondá ne-

künk, hogy e' fogházban lévő 650 rab közül legalább már ötven tökéletesen magjavult, 's hogy ezek már jó keresztényeknek tekinthetők. Barret úr Wethersfieldben úgy hitte, hogy ez intézet' 180 bűnös lakói közül 15—20 teljes javulási állapotban van."

„Szükségtelen itt a' felett vitatkoznunk, ha Smith és Barret urak csalatkoznak-e vagy sem? úgy hisszük, velők együtt megengedhetni gyökeres javulási eseteket. Csak azt tartjuk hihe-tőnek, hogy ez esetek ritkábbak, mintsem ők gondolnák. Legalább ez véleménye minden felvilágosult embernek, kivel az egyesült státu-sokban találkoztunk. Elam Lynds, kinek fogházi ügyekben sok tapasztalása volt, még to-vább megy, 's a' bűnös' teljes javítását agy-rémnek tartja, mely után fáradni nem okosság. Talán ő is túlságba esik 's olly csüggesztő véle-ményt mint ez, csak akkor volna tanácsos elfo-gadni, ha tökéletesen bebizonyítatnék. De nin-csen embernek módja az erkölcsi javítás körül akár ezt, akár amaszt bebizonyítani. Lehet-e számokba foglalni a' lélek' tisztaságát, az ér-zések gyengédségét, ártatlanságát? A' társa-ság valamint nem képes gyökeres ujjászületést eszközölni, úgy hatalma sincs arról, ha meg-történt-e, bizonyosságot szerezni. Mind e' két eset belső forum elébe tartozik; az első eset-ben csak isten képes hatni, a' másikról csak is-ten képes itélni. Mindazonáltal annak, ki e' föl-

dön isten' szolgája, jutott néha azon képesség a' lelkisméretben szinte olvashatni; 's úgy történt, hogy az általunk említett két pap ismérhetni véli a' rabok' erkölcsiségét, 's azt mi ezeknek lelkében rejlik. Kétségen kívül helyzetök kedvezőbb másokénál e' szerencsétlenek bizodalmanak megszerzésére, 's meg vagyunk győződve, hogy gyakran hallanak őszinte vallomásokat is, nem csak haszonleső bánatot. De hány-szor csalathatnak meg képmutatók által! A' bűnös, bár mi lett légyen vétsége, mindig kegyelmet remél. Ezen remény különösen az egyesült statusokban létezik, hol a' kegyelmezési joggal szinte mindenütt visszaélések történnek.*) A' bűnösnek érdeke azt kívánja, hogy a' papnak, kivel egyedül van erkölcsi közlekedésben, mély bánatot mutasson, 's élénk vágyat az erény' ösvényére visszatérni. Habár ez érzések nem őszinték is, színleni még is fogja; más részről azon buzgó ember, ki egész életét illy nemes czélnek szenteli, maga szenvedélye' befolyása alatt, áll, melly néha tévedéseket szül. Buzgón ohajtván a' bűnös' javulását, könnyen el is hiszi.“ 'S valjon ha ez áll, nem kell-e tökéletesen a' tisztelt férfiakkal egyetértünk, midőn e' tárgyat folytatólag így szólnak:

„Szóval nyilván kimondjuk, ha a' poeni-

*) E' jog a' statusok' kormányzóit illeti, 's többnyire a' javulás hiedelmében jutalom gyanánt gyakoroltatik.

tentarius rendszer más célzt nem tűzhetne maga elébe, mint a' most tárgyalt gyökeres javítást, a' törvényhozónak talán el kellene hagyqi e' rendszert magát is; nem mintha a' cél fel-séges nem volna, hanem mert igen is ritkán elérhető. Néhány egyed erkölcsi javítása nagy dolog a' vallás' embere, de csekélység a' politica' embere előtt; vagy helyesebben: csak olly intézmény political, melly a' tömeg érdekében állítatik fel, — ha csak kis számnak van hasznára, e' jellemét elveszti.“

De a' poenitentiarius rendszernek vannak még más céljai is; 's épen mert e' ozélokna, mellyek a' büntetés általános céljainál egyebek nem lehetnek, a' büntetéseknek semmi más neme annyira meg nem felel: azért fárad minden felvilágosodott nemzet annak behozásában és tökéletesbitésében. —

Mondottuk, hogy a' poenitentiarius rendszernek más célja nem lehet, mint a' büntetés általános céljainak elérése, 's ez magában olly világos, hogy hosszabb bizonyításra szükség nem lehet; — ép' olly kétségen kívül áll tehát az is, hogy a' poenitentiarius rendszer alkalmazására nézve azon mód a' legtökéletesb, melly által a' büntetésnek általános célja leginkább megközelítetik.

Nezetünk szerint minden büntetésnek célja (mint azt e' munka' első részében megmutatni igyekeztünk) „a' társaság' fennállá-

sára szükséges közbátorság' biztosítása olly eszközök által, melyek e' cél' elérésére szükségesek, 's a' szükségesnél semmivel nem szigorúbbak. Benthamét követve, előadtuk a' tulajdonokat, melyek az egyes büntetésekben arra, hogy a' büntetés általános céljának megfeleljenek, megkívántatnak; 's röviden áttekintve a' büntetések sorát, a' kényszerített munkával párosult fogságot találtuk annak, melyben e' tulajdonok legnagyobb mértékben feltaláltatnak. — E' módot követendjük a' két poenitentiarius rendszer összehasonlításában is, teljesen meg lévén győződve, hogy egyes nézeteinkben talán csalódhatunk; de hogy csak ez az egyedüli út, melyen a' vitatkozás végre az igazságnak felfedezéséhez vezethet, — 's csak ez az, mit kívánunk.

Minden büntetés annyival tökéletesb Benthamnak fentebb leirt classificatiója szerint, mentül többekkel bir az ott elsorolt tulajdonok közül. Azaz: ha

1. Elosztható, vagyis a' vétségek' különböző fokaihoz alkalmaztatható.
2. Ha bizonyos's hatásában egyenlő.
3. Ha más büntető nemekhez mérhető arányban áll.
4. Ha a' vétséghez, melyre szabatik, hasonlít, azaz analogiával bir.

5. Ha példás, azaz másoknak visszajesz-tésére minél nagyobb erővel bír.

6. Ha nem költséges, azaz a' szükség által kívánt szigorúság' határán túl nem megy.

7. Ha elengedhető, azaz ha a' büntetett egyednek ártatlansága kiviláglanék, legalább a' jövőre nézve megszüntethető.

8. Ha a' gonosztevő általa ártó hatalmától megfosztatik.

9. Ha a' gonosztevőnek megjavulását eszközli.

10. Ha haszonra fordítható.

11. Ha egyszerű, 's leírva legtudatlanabb 's legeggyűgyűbb személytől is érthető. Végre

12. Ha népszerű, azaz a' nép között divatozó érzeményeket 's előítéleteket nem sérti.

Már ezen tulajdonokhoz mérve az általunk fentebb leirt magány-'s hallgató-rendszert, teljes meggyőződésünk szerint a' hallgató-rendszer az, melly e' tulajdonoknak legnagyobb részével bírván, az elsőséget érdemli. Ugyanis

Mindennemű tömlöczi büntetésnek egyik fő tulajdona annak eloszthatóságában fekszik, erre nézve a' két rendszer között a' legkisebb különbség sem létezik; miután az egy órai 's életfogytig tartó fogság között akár a' magány, akár a' hallgató-rendszer szerint, épen aynyi a' büntettek' külön fokozatához mérhető büntetési lépcsők léteznek. —

A' büntetés hatásának bizonyossága-'s egyenlőségére nézve a' magányrendszer' barátjai rendszeröknek kitünő első-séget tulajdonítanak, 's pedig azon okból, mert nézetök szerint míg a' magányrendszer önrendszabályai által tartatik fel: a' hallgató-rendszer' complicált működéseinek hatása egészen a' tömlőzigazgató személyzettől függ elannyira, hogy ennek változásával az egész rendszernek is változnia kell; 's minden hallgató-rendszerű fogházak között talán kettő nem található, mellyek között alkalmazásilag a' legnagyobb különbség nem léteznék. Távolságtól legyen tőlünk, hogy ezen nézetek' fontosságát, mellyeket Beaumont és Tocqueville igazságszeretettel irt munkájokban is némikép' elismernek, részünkről eltagadjuk; csak azon kérdést legyen szabad a' magányrendszer barátjainak elébe állítanunk, valjon egy magányrendszerű fogház' igazgatója 's felvigyázói mivel nyujtanak több biztosságot a' közállomány-nak arról, hogy kötelességökben híven eljáranderanak, mint azon igazgatók 's felvigyázók, kik a' hallgató-rendszer mellett kormányozzák fogházaikat; hogy pedig a' magányrendszer' fenntartására ezen kötelességérzet ép oly szükséges, mint a' hallgató-rendszer mellett: nézetünk szerint épen oly bizonyos mint az, hogy a' hallgató-rendszer is ott, hol a' börtöni személyzet közt e' kötelességérzet létezik, hatá-

sára nézve szint olly bizonyos leend, mint bár mi más tömlöczöztetési rendszer. — Mondatik erre, hogy a' magányrendszernek szigorú teljesítése sokkal könnyebb, egyszerűbb, mint a' hallgató-rendszeré; ugyanis a' raboknak elkülönözése egészen anyagi lévén, mintegy magától tartatik fenn a' nélkül, hogy a' felvigyázók' részéről arra a' legkisebb szorgalom kívántatnék; a' hallgató-rendszer mellett pedig a' raboknak elkülönözése csak mintegy szellemi; ha a' felvigyázó szemeit az egymás mellett dolgozó raboktól csak egy perczig is elvonja, — ha lágy szívűség, sőt talán rosszúl értett ember-szeretetből a' fegyelem' szigorú rendszabályaitól eltér: a' hallgatás bizonyosan azonnal megszűnik, 's közlekedések fognak történni, melyek által az egész rendszernek fő alapja, melly a' rabok' tökéletes lelki elkülönözésében áll, megrendítetik. Mi a' mi ezt illeti, ismét nem tagadjuk azon nehézségeket, mellyek a' hallgató rendszerrel válhatatlanul összekötvék; de azt legyen szabad kérdenünk, valjon a' magány-rendszerre nézve nem léteznek-e hasonló nehézségek, sőt talán nagyobb veszélyek is? Minden börtönjavításnak talpköve a' rabok' egymástól elkülönözésében fekszik, 's erre nézve a' legkisebb különbség nem létezik a' két rendszer között; 's a' magányrendszer' legbuzgóbb pártolói nem fogják tagadni, hogy ez elkülönözés' megszűntével, rendszerök épen úgy fel-

bomlik, mint az auburni, ha a' hallgatás' rendszabálya a' felvigyázók' tunyasága miatt kiját-szatik. Már vegyük a' dolgokat practice. A' magányrendszer mellett minden egyes rab kamrájába zárva, 's szomszédjától olly falak által elválasztva, mellyeken keresztül szavának hangja nem hathat, rabtársaival közvetlen közlekedést nem gyakorol: ez anyagi okokra alapult tény. A' hallgató-rendszer-nél a' rabok közös munkatermekben egymás mellett dolgoznak, 's nincs semmi, mi közvetlen közlekedéseket gátolná, mint azon fegyelmi büntetéseknek félelme, mellyek, ha a' felvigyázó kötelességét teljesíti, a' csend' legkisebb félbeszakasztását azonnal követi. Innen van, hogy a' legjobban elrendezett hallgató-rendszerű fogházakban is, számtalan tapasztalások szerint egyes közlekedések, minők például az újonnan érkezett rabnak vagy valamelly látogatónak neve, mindig történnek; 's hogy ezt maga Lucas, Grelet de Wammi 's a' t. 's a' t., kik a' hallgató-rendszernek leghivebb pártolói, önkényt elismerik. De valjon hát csak közvetlenül történhetnek-e közlekedések a' rabok között? vagy ha azok közvetve, például a' kulcsárok, vagy munkafelvigyázók által történnek, kevesebbé károsak 's veszélyesek-e? 'S ha ezen kérdésre a' felelet kétséges nem lehet, ha senki tagadni nem fogja, hogy a' hallgató-rendszer' közös termeiben a' rabok között sut-togva kimondott egyes szó soha olly veszélyes

hatású nem lehet, mint azon nyugodtan folytatott közlekedés, melly egy illy kötelességfelejtett börtöni felvigyázó által eszközöltetik: nem fordul-e akkor a' mérleg inkább a' magányrendszer ellen? Hallgató-rendszernél az egyes felvigyázó az igazgatónak személye előtt teljesíti kötelességét; minden tette, minden legkisebb elmulasztása a' munkatermek közti sötét folyosókból látható, 's nincs pillanat, mellyben biztos lehetne, hogy az igazgatónak kémlő tekintete nem épen rajta függ, 's hogy kötelessége ellen valamit tehet vagy mulaszthat, miért büntettetni nem fog; ellenben a' magányrendszer mellett az igazgató az egyes felvigyázóknak tetteit nem követheti őrszemeivel; a' rabnak magánykamrájába lépve a' kulcsár, vagy munkamester, szabadon társalkodhatik a' gonosztevővel, szabadon hallhatja ennek megvesztegető ígéreteit, szabadon hozhat híreket, szabadon mondhatja el üzeneteit; 's ha azon egyedeknek erkölcsi 's művelődési állását szemeink előtt tartjuk, kikre a' rabok' közelebbi felvigyázata, mint örökre vagy kulcsárookra bízni fog: nem kell-e megvallanunk, hogy e' veszély nem agyrém? e' tekintetben is, tehát nem a' hallgató, hanem inkább a' magányrendszerrel látjuk összekötve a' legnagyobb nehézségeket. mint mellynél nemcsak az igazgatóban, hanem minden egyes órben a' legszigorúbb kötelességérzet kívántatik. ? —

A' büntetésnek megmérhetősége eloszthatóságának következése lévén, valamint ebben, úgy amabban is, a' két rendszer között különbség nem létezik. — Úgy hasoulókép' az analogiára nézve is, a' mennyiben ez tömlöczi büntetések által a' vétségek' legnagyobb részénél elérhetők.

A' példásság és leírásbani egyszerűség nézetünk szerint egymástól elválaszthatatlan; minekutána minden büntetés példássá csak az által válhatik, ha azon szenvedések, melylyek vele törvényszerűleg összekötvék, nem mívelt 's felvilágosodott, hanem a' legtudatlannabb 's együgyűbb személyektől is érthetők. Meggyőződésünk szerint a' büntetések' tulajdonai között nincs egy, melyet ezeknél fontosabbnak, vagy ennyire nélkülözhetetlennek gondolnánk; 's épen ez az, melly azok által, kik a' tömlöczzjavításokkal foglalkoznak, eddig elég tekintetre nem méltatott.

Minden büntetésnek hatása kétféle, mit nézetünk szerint megkülönböztetni szükséges. Egyik a' büntetésnek hatása magára a' büntetett gonosztevőre; másik: hatása az egész társaságra. Az első a' gonosztevőnek megjavulása; a' második azon visszajeszto hatás, mit azokra gyakorol, kik e' nélkül hasonló gonosztettre vetemednének. Már e' tekintetből nézve a' büntetést, kérdést nem szenved, hogy az ember-szerető keresztényt az első, a' törvényhozót

csak a' második érdekli, olyannyira, hogy ha például e' két hatás ellentétben állna, azaz büntetést képzelhetnénk, melly a' gonosztevő megjavulására nagy valószínűséget nyújt, egyébiránt repressiv-erővel nem bírván, a' criminalitások' számát szaporító vagy legalább el nem fojtó illy büntetés-módhoz nyúlni a' törvényhozó szabadságában nem állna. Nem a' recidivák nemléte tehát, mi legfeljebb a' javulásoknak szolgálhat jelölül; hanem a' gonosztetteknek teszi kevesedése mérlegét minden büntetés-módnak. Már pedig ez mindeddig sehol a' magányrendszer mellett fel nem hozathatik. Ha az amerikai szövetségnek két státusát, Pennsylvániát 's New-Yorkot összehasonlítjuk, mellyeknek elsejében a' philadelphiai, másodikában az auburni rendszer régebben használtatnak, a' nagyobb gonosztettek növekedésére nézve ugyan nagy különbséget nem találunk, minékváltána mindkettőjöknek Julius legújabb munkájának táblái szerint *) az arány majdnem egyenlő; de ha a' kisebb vétségeket tekintjük, míg New-Yorkban az utolsó 40 év alatt a' gonosztetteknek száma a' népességnél kisebb arányban nőtt; Philadephia városában, hol ez 1791től 1800ig 56000 lakóra évenként csak 631et tett, 1832ben 146000 lakóra már 4515re emelkedett úgy, hogy míg a' lakók száma nem egészen három-

*) Nordamerika 's sittliche Zustände. dr. Julius.

szoroztatott, a' kisebb gonosztevőké hétszer nagyobbra nőtt: már kérjük, ha ez nem bizonyítana is a' rendszer ellen, minekutána az rendszeren csak 1829 óta használtatik, bizonyít-e mellette. 'S ha nem, valjon a' visszaesések ritkasága, melly csakugyan Philadelphiában minden amerikai börtönök között legcsekélyebb; miután Julius' munkája szerint e' gonosztevők száma a' rabok számához csak úgy áll, mint 1:35, míg az auburni fogházban minden 23 rabra egy visszaeső számíthatik, — olly nagy tekintetű-e, hogy e' rendszer behozására nézve neki minden egyéb tekinteteket fel lehetne áldozni? főkép ha meggondoljuk, mennyire bizonytalan Amerikában maga Julius' és Crawford' állításaik szerint minden adat, melly a' visszaesésekre nézve szerezhető, ott, hol mindenki tetszése szerint nevét változtatva, más szövetségi statusba költözködhetik, 's ha ismét bűnvád alá esik, egykori büntetésével bizonyosan dicsekedni nem fog.

Ha megengednők is tehát mit Crawford, Mondeley, Ducpetiaux 's a' t. apodictice állítanak, hogy a' magányrendszer a' gonosztevőnek megjavulását minden más börtöni rendszereknél könnyebben eszközli: ezen ok reánk nézve elhatározó csak akkor lehetne, ha egyszersmind meggyőződhetnénk arról, hogy ez' eszközök, mellyek által e' javulás létesítetik a' tömlöczök büntetési jellemével ellentétben nem állnak; 's többekre hivatkoz-

hatnánk hazánkban is, kik e' nézetünk' helyességéről meggyőződve, épen erre építék okaikat, melyeket a' magányrendszer mellett felhoztak. Meggyőződésök szerint korunknak azon ember-szerető iránya, 's azon philanthropia, melly nagyobb műveltségünk által naponkint életbe hozatik, a' mostani börtönrendszernek további fenntartását lehetlenné teszik. A' börtönök javítása tehát egyenesen a' kor szellemének, vagy inkább érzeményeinek következése. Minekutána tehát egy részről azon szenvedések, melyek a' rabságnak most következései, azzal sokáig összekötve többé nem maradhatnak; más részről pedig részint demoralisatio, részint szükség által a' büntetteket mindenütt növekedni látjuk: szükséges olly módokról gondoskodnunk, melyek által a' börtönök, elvesztve mostani visszajesztő jellemöket, mégis büntetések maradjanak; mert máskép' félni lehetne, hogy könnyen vétkeknek inkább ingeréül, mint visszajesztő fenyítékeül szolgálhatnának. Eddig más illy sanyarítóeszközök a' magányon 's hallgatáson kívül nem találtattak; miután tehát szükség, hogy a' börtönökkel valami sanyarítás köttessék össze, e' kettő közül pedig a' magány a' sanyarúbb: minden okosság a' magányrendszer mellett szól. Ezen okoskodás tökéletesen áll; legyen egyébiránt szabad itt megemlítenünk, hogy ezen ok, mellyel tökéletesen egyetértünk, azon férfiak nézetével, kik itt a' magányrendszer mellett mint auctori-

tások elhozattak, egyenes ellentétben áll; minékutána mind azon emberszerető férfiak, kiknek nevei itt előhozattak, csak az által lettek a' magányrendszernek olly buzgó pártolóivá, mert annak kizárólag javító hatást tulajdonítának.

Kérdésen kívül a' magányrendszernek — tökéletes szigorúságában alkalmaztatva — keményebb büntetés alig lehet; de épen e' rendszer' szigorú fentartásában fekszik a' büntetésnek keménysége, a' mint ettől eltérünk, e' keménység megszűnik.

Már kérdjük, ha azon rendszert, melyet Crawford hazájának az elkülönözési rendszer neve alatt ajánl, 's melyet midőn a' büntetések' kellékeiről, 's jelesen arról szóltunk, mennyire szükséges, hogy a' tömlöczök büntetési jellemöket el ne veszítsék, fordításban közölünk, — Magyarországra hozzuk: fognak-e birni a' tömlöczök azon büntetési jellemmel, melyet a' magányrendszer' legfelvilágosodottabb pártolói is olly szükségesnek vélnek 's minden javítások czélszerűségére nézve feltételezőnek állítanak? Valljon ha a' rabnak azt mondjuk: „mi téged sem testi - sem lelkileg kínozni nem akarunk, mi élelmedről gondoskodunk, mi csak annyiban tiltunk ki a' társaságból, a' mennyire az rád nézve csak káros lehetne, egyébiránt gondoskodni fogunk arról, hogy az emberi arcz' vigasztaló tekintete előtted elzárva

ne legyen,“ — kérjük, ha mi a' raboknak ezt mondjuk, ha mi börtönünket illy vezérelvek szerint alakítjuk: fognak-e azok birni visszajesz-tő erővel főkép' népességünk' azon részére, mellynél ezen visszajesztsre legnagyobb szükség vagyon? 's melly azon moralis szenvedéseknek felfogására nem képes, mellyek a' magányrendszerrel még ezen enyhítések mellett is szükségkép összekötvék?

Bentham a' büntetésekről szólva, minden büntetésnél kétféle szenvedést vesz fel. Az egyik mal réel, mit a' büntetett valóban szenved; a' másik mal apparent, mit szenvedni látszik; 's véleménye szerint minden büntetés annyival célszerűbb, mennyivel kisebb az első, azaz a' büntetett által valóban szenvedett rossz; 's mennyivel nagyobb a' második, azaz azon rosznak színe azok előtt, kik azt látják; vagy más szavakkal: ha a' lehetőségig szelid eszközök által a' büntetésnek lehető legnagyobb példásság szerztetik. Már nézetünk szerint Crawford' tanácsát követve, büntetésmódunk épen ellenkezője leend e' tulajdonoknak; kínzó azok iránt, kik azt szenvedik (mert ki fogná tagadni, hogy a' magánynak még mind ezen enyhítések mellett is, sok kínzó oldalai maradandnak) de azokra nézve, kikre a' büntetés által hatni kívánunk lényege szerint legkevésbé példás; mert olly physikai jólétet mutat, melly a' gonosztevőkre nézve némirészt talán csábító, 's eltakarja mind

azon szenvedéseket, mellyeknek felfogására néptömegünk miveletlensége miatt nem képes.

E' kettő közül kell tehát választanunk; fen tartani a' rendszer' egész szigoruságát, 's akkor elenyésznek az auctoritások, 's mind e' pártolóból ép' annyi ellen válik; vagy követni e' pártolók tanácsát 's enyhíteni a' rendszert, mint ők kívánják, 's akkor semmivé lesz azon egész okoskodás, melly a' magányrendszer' szigoruságára alapítatik.

A' fogházjavítások sokkal újabbak, mint hogy azon hatást, mellyet e' két különvált rendszer a' criminalitásoknak növekedésére gyakorol, eléggé ismernénk; 's míg egy ivadék el nem mult, sem az auburni 1824ben megkezdett, sem a' philadelphiai csak 1829 óta folytatva alkalmazott rendszernek következéseiről semmi bizonyost nem mondhatunk. Tisztán tapasztalási tudományokban csak hosszú tapasztalás által nyerhetünk bizonyosságot, 's minden okoskodás, mit e' részben használunk, csak valószínűségen alapszik. Azonban véleményünk szerint annyi bizonyos, hogy e' különböző rendszerek az egyes népek' jelleme 's főkép mivelődési állapota szerint mindig különböző hatást fognak szülni; 's hogy az egyik vagy a' másik rendszernek jó sikerrel alkalmazása egy nemzetnél, arra hogy e' rendszer más nemzetnél is hasonló sikerrel alkalmaztathatik, még próbául nem szolgálhat; minek a' szövetséges statusokban leg-

világosabb bizonyítványát nyújtja azon különbség, melly a' philadelphiai rendszer' hatására nézve, főkép' mi a' raboknak testi egészségét illeti, a' fejer és színes rabok között létezik. Alauzet legujabb munkájában *) ezen befolyást, mellyet a' népek nemzetiségének különbsége a' börtönrendszerek hatására gyakorol, tagadja ugyan; miután azonban e' dolog magában is olly világos, hogy kivüle senki által kétségbe nem vonatik, 's Alauzet maga is a' nemzetiség külön befolyását eltagadva, mégis azon befolyást, mellyet a' mivelődésnek különbsége szül, elismeri: nem tartjuk szükségesnek e' tárgyról hosszabban vitatkozni, 's olvasóink talán kezeltfogandanak azon állításunk pártolására, hogy a' választandó börtönrendszer csak annyiban érdemlendi az elsőbbséget, a' mennyiben tekintetbe vévén leginkább alsóbb néposztályaink jellemét, 's mivelődési állását, annak hatása a' tömegekre nézve a' szükséges visszajeszto erővel birand,

Már ezen tekintetből bátran merjük állítani, hogy a' jelen pillanatban minden valószínűség szerint alsóbb néposztályainkra a' hallgató-rendszer, kényszerített munkájával, sokkal nagyobb visszajeszto erővel birand, mint bár melly más eddig megkísértett tömlöczrendszer.

Ne titkoljuk magunk előtt, a' legközönsége-

*) *Essai sur les peines*, p. Isidore Alauzet 1842.

sebb vétkeknek fő oka nemzetünk szegényebb rendjeinek szokásaiban, 's hogy úgy mondjuk, jellemében fekszik. Nálunk, hol a' kézimunkás olly keresett, hogy éptagú élelem nélkül csak önhanyagságából maradhat, a' legtöbb birtokelleni bántásoknak oka nem a' szegénység, hanem az úgy nevezett betyárság. A' tolvaj a' legtöbbek előtt nem az, ki alávaló módon más birtokához nyúl: ő sokaknak bátor férfiú, ki az egész világ' üldözéseit ügyessége által kikerüli, vagy azoknak ellentáll; mintegy regényes nimbus veszi körül személyét, 's ha csakugyan szánás és részvét nem követi is őt tömlöczébe, legalább nem is azon gyűlölés, nem azon megvetés, mellyekkel más nemzetek a' tolvaj iránt viseltetnek. Vannak számtalauok e' hazában, kiknél a' zsványság inkább valami bámulásra mint utálásra méltó, 's kik a' szegény legényt elárulni nagyobb hívtelenségnek tartanák talán, mint azon társaságot, mellynek tagjai.

Mig ez így marad, mig a' közvélemény a' törvényt nem segíti, mig a' kóborló mindenütt tanyát talál, hol tettét elmesélve csak csudálókra akad: e' valóban rémitően növekedő baj jobbulni nem fog, 's bár mi nevetségesnek látszások is, nálunk első kötelességek büntető-törvényeinknek a' gonosztevőket depopularisálni.

Jól tudjuk, hogy erre a' leghathatósabb, talán az egyetlen valódi mód a' vallás: de meg vagyunk győződve arról is, hogy a' büntetés módja

a' czél elérésére ha nem is olly hatalmas, legalább bizonyára nem haszontalan eszközzé válhatik. Szükséges tehát, hogy mivel e' közrészvét leginkább merészségben, 's egy vad erő kifejtésében gyökerezik, a' büntetés ép ollyan legyen, melly e' tulajdonokkal egyenesen ellenkezik. — A' pálcáztatás, melly alatt a' szenvedő, kinjait eltitkolva, mint egy új erőt fejthet ki, 's a' csudálkozásnak új tárgyává válhatik, ezért véleményünk szerint legczélszerűtlenebb büntetési mód. Ép illy czélszerűtlen nézetünk szerint a' magányrendszer is; miután olly egyedekre, kik életöknek legnagyobb részét pusztai magányban töltik, 's a' mivelődésnek sokkal alantabb fokán állnak, mint hogy azon morális szenvedéseket, mellyek minden magányos elzárással válhatlanul összekötvék, felfoghatnák, e' büntetésseli fenytés a' szükséges visszajeszto erővel nem birna. 'S e' részben hivatkozunk mindenki-re, ki népességünknek azon részét ismeri, melly pásztori életet él, 's rabjaink' legnagyobb részét teszi; valjon nem fognak-e velünk kezet? valjon nincsenek-e meggyőződve arról, hogy a' magányos fogság, bár mi szigorú büntetés legyen is az magában véve, alsóbb néposztályaink által annak tartatni bizonyosan nem fog; főkép ha enyhítésére mind azon anyagi kényelmek behozatnak, mellyek ujabb időkben minden illynemű tömlöczöknél alkalmaztatnak, 's a' munka, a' mi e' rendszer

tökéletességéhez tartozik, nem kényszerített; azaz, hogy e' börtönrendszer éppen azon néposztályra, melyre leginkább kellene hatnia, sem leírásában egyszerű, sem példás nem lehet.

A' büntetés elengedhetősége 's az ártó tehetség elfojtására nézve e' két rendszer között ismét semmi különbség nem létezvén; áttérünk azon hatásra, melyet e' rendszerek a' gonosztevőnek megjavítására gyakorolnak.

Mondatik, hogy a' magányrendszer számos javulásokat eszközöl; 's nincs pártolói között egy, ki egyes eseteket nem számolna elő állításának bebizonyítására, 's ki ellenmondhatlan tényként fel nem hozná, hogy a' magány szükségkép a' gonosztevőt magába vezetvén vissza, lelkisméretét felébreszti, 's így javulását eszközözi. De nem is említvén azt, hogy a' visszaesések a' magányrendszernél majdnem éppen olly számosak, mint a' hallgató-rendszernél, 's hogy így a' tapasztalás ezen állítást nem igazolja, — valljon nem hozatnak-e fel éppen illy 's eunyi esetek a' hallgató-rendszer barátjai által is? 's valljon, ha a' magány, melyben él, néha vissza vezeti is magába a' gonosztevőt: nem kell-e szükségkép feltennünk számos olly eseteket is, hol a' rab magány által csak nagyobb megrögzéshez vezettetik; 's azon philanthropok, kik ezen ügyben felszólalnak, nem csalódnak-e, midőn azon hatást képzelve, mit a' magány reá-

jok tenne, hasonló resultátumokat várnak akkor is, midőn a' rab magával, azaz hihetőkép a' legroszabb társaságban marad?

A' magánynak hatása a' rabokra nézve három különvált szempontból tekinthető: 1.) mint fenyték; 2.) mint biztosítás, hogy a' rab fog-sága által még inkább megromlani nem fog; 3.) menyire általa a' rabnak javulása valószínűvé válik.

A' mi az elsőt illeti, a' magányrendszer' barátjai különösen emelik ki e' rendszernek azon tulajdonát, hogy általa a' rabnak szenvedései morális romlottságával egyenes arányban állnak, azaz hogy a' philadelphiai fogházban minden gonosztevő annyival többet szenved, mennyivel súlyosabban vétkezett. Ezen állítás — nézetünk szerint — pusztá idealitáson alapszik, 's csak akkor nyomna valamit, ha behizonyítatnék, hogy 1.) a' tömlöczi magánynak a' lelkisméret furdálásain kívül más kínzó eszközei nincsenek; 2.) hogy minden rab lelkisméretében önmaga iránt igazságos; már pedig mind e' két tétel, meggyőződésünk szerint, egyiránt nem áll.

Az első nem, mert feltéve is azt, hogy valaki igazságtalanul szenvedné magányos tömlöczötetését, noha lelkismerete őt nem bántaná, még sok maradna, mi által ez állapot rá nézve kínzóvá válnék. A' családfő, ki nője 's gyermekei társaságától megfosztatott, 's szívének kedveltjeit, kiket csak munkája tarta, inség-

ben tudja; az ifjú, ki fogsága által reményeitől megfosztatott, szenvednek, bár mennyire érezzék ártatlanságukat; sőt e' szenvedések főképp az első esetben épen akkor legkínzóbbak, ha e' társasági erények a' szenvedő egyedben inkább kifejlődtek. 'S e' részben a' törvényhozó épen olly kevésbé hozhatja arányba büntetéseit a' vétkekkel a' magányrendszer, mint a' hallgató-rendszer által.

Nem a' második; mert erkölcsileg megromlott 's többnyire minden vallásosságból kivetkezett egyéneknél arra, hogy azok magokba szálva önmagok iránt igazságosok legyenek, 's jobb érzelmeik által ismét felemelkedjenek, csekély belátásunk szerint legalább nem nagy valószínűség látszik.

Mi a' másodikat illeti, t. i. az egymásközi megromlás lehetlenségét, minden esetre a' magányrendszeré az elsőség. Bármilly szigorú legyen is hallgató-rendszerű fogházakban a' felvigyázat, 's áthágások' esetében a' büntetés: soha az elkülönözés olly tökéletesen, mint a' magány-rendszer által, nem eszközölhető; 's bizonyosan olly rabok, kik napokig, sőt évekig egymás mellett dolgoznak, olly módokra fognak akadni, mellyek által kijátszva felvigyázóikat, rövid közléseket teendnek egymásnak. De egy célirányos börtöni rendszernek feladása nem az, hogy egyáltalában minden szót lehetlenné tegyen; a' hallgatás csak eszköz, 's ha

a' cél, t. i. az egymásközi megromlásnak megakadályoztatása eléretett: az, hogy a' rabok néha egyes szavakat közölhetnek egymással, a' rendszer ellen józanúl fel nem hozathatik: A' kérdés tehát nem az, valljon a' hallgatórendszer megakadályozhat-e minden egyes szót, hanem az, megakadályoz-e minden olly közlekedést, melly e' börtönrendszer céljával ellenkezésben áll? 's így feltéve, e' kérdésnek felelete talán épen ellenkező módon dölend el, mint azt a' magányrendszer' barátjai adni szokták.

Mert feltéve hogy a' felvigyázó személyzetnek minden egyede, a' kormányzótól le az őrig kötelességét teljesíti, (e' hypothesis a' magányrendszer tökélyeinek bebizonyítására épen olly szükséges, mint midőn a' hallgató-rendszerről szólnunk, mert ha a' felvigyázó személyzet kötelességét nem teljesíti, az őrok 's más felvigyázók által, mint már elébb említők, káros közlekedés gyakoroltathatik a' rabok között) miként terjedhetnének a' rabok beszélgetései egyes suttogott szavaknál továbbra? 's valjon, ha tagadni nem akarjuk is, hogy egy látogatónak, vagy ujonan jött rabnak neve kevés perczek alatt minden a' közteremben dolgozó rabok' ajkain végigfut: nem zárathatik-e ki még is minden valóságos beszélgetés, 's nem bizonyos-e, hogy ha ez történt, e' börtönrendszer feladásának megfelelt?

Mi a' harmadikat, azaz a' gonosztevők' erkölcsi

megjavulását illeti, a' magány-mint a' hallgatórendszer csak inkább negatív, mint pozitív hatállyal birnak. Feladásuk megőrizni a' rabot minden megrontó befolyástól, nyomoruság által előkészíteni lelkét más jobb elvek' felvételére. Magában véve minden büntetésnek javító hatása csak igen ritkán lehet. A' börtönben, hol a' társas élet' moralisáló befolyásai nem léteznek, hol a' szeretet, e' fő javító eszköze természetünknek, az embert a' jóhoz nem vezeti: egyedül a' vallás az, melyben a' rab' megjavítására nézve bizhatunk. — A' kérdés tehát itt ismét nem az, milly rendszer vezet könnyebben a' rab' erkölcsi megjavulásához, mert e' tekintetben véleményünk szerint a' két rendszer egyiránt vezethet; hanem az, milly rendszer mellett könnyebb 's nagyobb a' vallásnak befolyása a' rabokra nézve: 's e' tekintetben a' felelet nem épen olly igen könnyű, mint azt a' magányrendszer' barátjai képzelni szeretik.

Ugyanis kérdésen kívül áll az, hogy a' magányos oktatás, legyen az vallásos, erkölcsi, vagy tudományos, annyival nagyobb resultátumokat fog szülni, mennyivel inkább alkalmaztatik a' nevelendő egyed' erkölcsi 's észbeli tehetségeihez; 's ha csakugyan biztosak lehetünk arról, hogy a' rabok magányukban épen annyi oktatást nyerhetnének, mint melyben a' hallgatórendszer közös iskoláiban részesülnek: kérdésen kívül ez oktatásnak resultátumai sokkal na-

gyobbak volnának. Ámde száljunk le az ábrándok köréből, 's nézzük a' dolgokat miként azok valóságban állnak,—'s valjon feltéve, hogy középonti börtöneinkben 4—500 rab záratik el: remélhetjük-e, hogy azon két személy, kikre a' rabok oktatása a' börtönökben bizatik, iskolamester és pap, ennyi rabnak különkülön szobáikban elegendő oktatást adhatnak? főkép' miután olvasni tudatlan rabjainknál e' szóbeli oktatás könyvek által nem pótolthatik, 's azon tiszteletre méltó polgárok' segedelmére hazánkban nem számolhatunk, kik Amerikában vagy Angliában vallásos buzgalomból a' papot 's iskolamestert nehéz terheikben segítik. Noha e' segedelem Crawford 's minden más a' börtönök' javításával foglalkozó férfiak' bizonyosága szeriut még Amerikának legvallásosabb városában, Philadelpfiában sem eszközölheti azt, hogy a' vallásos oktatásnak hiánya a' hires cherry-hilli tömlőcz legnagyobb hibájának ne tartassék. A' mi tehát teoriában a' magányrendszer mellett felhozott, praxisban, főkép' nálunk, egyik legfőbb ok elle- ne; miután mi bizonyára a' legnagyobb optimis- mus mellett sem számithatunk arra, hogy rab- jainkkal azokon kívül, kik rá hivatalosan köte- lezvék, sokan foglalatoskodnának. — Mondatik erre, hogy már a' magány a' rabnak lelkületére olly hatással bir, mellynek befolyása alatt a' megrögzött gonosztevő is magába száll, 's eddigi tetteinek megbánásához 's önmegjavuláshoz ve-

zettetik; — nézetünk szerint ez is felette problematicus. A' magány az emberek' többségénél minden esetre inkább hat a' képzelődő-, mint a' gondolkozó-tehetségre, főkép' akkor, ha a' lélek szenvedés, vagy vétkének érzete, vagy bár mi más ok által szenvedélyes állapotba helyeztetett. Csak külső tárgyak, vagy idegen gondolatoknak közlése teheti tárgyát gondolkozásainknak; a' mint ezek nem léteznek, mihelyt a' lélek tárgy nélkül önmunkálódásra szorítatik: vagy eltompul, 's az idiotismus marasmusába süllyed, vagy határtalan ábrándoknak 's képzelődésnek adja át magát. Nem kívánunk mélyebben e' psychologicus kérdés' fejtegetésébe beléereszkedni; emberi nemünknek története, melly annyi ezredeken keresztül azon egy tapasztalást mutatja, hogy minden nagy gondolkozóink társasági életet éltek, míg minden vallásnak túlzó spiritualismusa magányban fejlődött, talán eléggé bizonyítja e' tételt. Alkalmazólag egyenesen a' tárgyhoz, bizonyítja az is, hogy Beaumont 's Tocqueville állítása szerint mind azon rabok, kikre a' magányrendszer Philadelphiában alkalmaztatott, érzélgő beteges állapotban találtattak; 's közülök mindenik a' legkisebb alkalommal könyekre fakadt; hogy pedig e' képzelődő-tehetség' rendkívüli kifejtésének veszélyes következtései is lehetnek; 's valamint az amerikai nép' általános vallásossága következtében, a' magányrendszer mellett letartóztatott rabok vallásos ábrándozók-

ká válnak: úgy nálunk talán más 's nem épen illy fellengző irányban működhetnék a' raboknak ezen lelki tehetsége, úgy tartjuk, nem kíván hosszú bizonyítást.

Nézzük most a' munkát. A' magányrendszer' barátjai összehasonlítva e' két tekintetben a' két rendszert, a' munkára nézve, a' mennyire az t. i. javító eszközként használ(tat)ik, kétféle elsőséget tulajdonítanak philadelphiai börtöneiknek. Az első, hogy ott a' munka nem kényszerített, azért moralisálőbb; a' második, hogy a' magányrendszer mellett megtanult munka olyan, mellyel a' rab kiszabadulása után élelmét könnyebben keresheti.

De valjon az elsőre nézve, ha a' dolgok' felszínén beljebb tekintünk, mondhatjuk-e ezt? Valjon a' rab, ki unalomtól kényszerítve munkáért esdeklik, 's munkátlanságban büntetésének sanyarítását látja, melly ellene néha fegyelemként használtatik, valóban munkássá fog-e válni? 'S ha azon morális kényszerítés, melly őt unalomból munkához vezette, megszűnik, nem fog-e épen úgy visszasúlyedni régi tunyaságába, mint az auburni rab, ha a' fenyítő bot elvétetik? Mondatik, hogy a' magányrendszernél a' munka nem kényszerített; de valjon miért hozatott hát be a' szakmány minden philadelphiai börtönökbe? miért áll fő rendszabályai között, hogy ki e' szakmányt nem teljesíti, 's a' munkával csak mulatságként él, koplalással fenyítessék? Vagy

azon poeticus phrasis, hogy a' rab ez által nem kényszerítetik, mert hisz' a' szabad munkás is koplal ha henyél, nem hangzik-e inkább gúnyképen? Koplalás és bot, ez tehát a' különbség a' két rendszer között; de hogy mindkettőjökben a' munka kényszerített, 's hogy a' magányrendszernél, hol a' rab szakmáiyát néha nem rossz akaratból, hanem ügyetlenségből nem teljesíti, éppen annyi igazságtalanság követtethetik el, mint az auburni rendszer mellett: ez meggyőződésünk szerint minden kérdésen felül áll. A' második, t. i. az, hogy a' magányrendszer mellett űzött munka a' rabnak, szabadulása után, élelemkeresésre több módot nyújt: magából a' dolog' természetéből foly; miután azon munkanemek, melyekkel a' rabok e' börtönökben foglalkoznak, olyanok, melyeket szabadulásuk után minden előkészületek 's mások' segedelme nélkül folytathatnak. Azonban miután nálunk a' kriminalitásoknak fő oka nem a' szükség; miután azon előítélet, mely máshol az egyszer büntetett egyedek ellen létezik, nálunk nem olly erős; 's főképen miután rabjainknak nagyobb száma földmivelők 's pásztorok, 's így olly egyedekből áll, kik szabadulásuk után úgyis csak ritka esetekben fognák kézi munkával keresni élelmöket: ez ok nem nyomhat annyit, hogy miatta azon sokkal fontosabbat elfelejthetnők, mely a' rabok munkájának jövedelmezésében áll, 's egyenesen a' magányrendszer ellen szól.

Mondatik e' felett még, hogy az auburni rendszer mellett, a' rabok egymással megismerkedve, szabadulásuk után, ha javulni akarnának is, egy nagy veszéllyel többnek tétetnek ki, 's Julius, Crawford 's a' magányrendszer egyéb barátjai több eseteket adnak elő, melyek ezen ellenvetés bebizonyítására szolgálhatnak. De nézetünk szerint az egész állítás két nagy falláción alapszik. Az első az, hogy gonosztevők, csak miután törvényesen megbüntettettek, ismerkednek meg egymással; a' második pedig hogy a' magányrendszer mellett a' gonosztevőnek vétke és büntetése titokban maradhat.

Valjon hát nem akarunk-e nyilvános törvénykezést, szóbeli pört, 's a' büntetésnek példásságát? 's valjon ezek, mik az ártatlannak 's a' polgári társaságnak biztosítására elkerülhetlenül szükségesek, nem vezetnek-e szükségkép' a' rab' későbbi felismertetéséhez? Vagy talán annyira mennénk philanthropiánkban, hogy a' büntető-per' nyilvánosságáról, az ítéletek' példásságáról le akarnánk mondani, csak mert a' vétkes, midőn büntetése után a' társaságba visszalép, felismerve, új vétkekbe süllyedhet? Minden gonosztett, mit büntető-törvényeink fenyítenek, kisebb vagy nagyobb mértékben, nyilvános elkövetése aggodalmakat szül, büntetlensége könnyen más gonosztettekre szolgálhat ingerül. Elnyomni fenyíték által egy veszedelmes ingert azon indító okok ellenében melyek a' vétekhez csábítanak; oda

állítani azon szenvedéseket, melyeket a' törvény megszegésének szükséges következtésül rendelt; 's midőn így a' gonoszokat visszaijeszti, megnyugtadni jó polgárait: ez a' büntető-törvénynek feladása; 's ki ezt átlátja, az meg fog győződni, hogy nyilvánosság a' büntetésnek egyik lényeges kiegészítő része, 's hogy a' rabnak büntetése még azon esetre is, ha ebből a' rabnak javulására nézve valami jót remélhetnénk, titokban nem maradhat.

De valjon remélhetjük-e ezt? — Való, hogy a' börtönből szabadult rabot talán semmi nem fenyegeti több veszélyekkel, mint egykori büntársainak társasága; de igen csalódik, ki azt véli, hogy a' szabadult csak úgy leend kitéve e' veszélynek, ha rabtársai által felismertetik. A' társaság, melly büntetett polgárát körébe felvenni nem akarja, melly megbánást 's javulást nem hisz, 's az egykori vétekért bűnhődött egyed előtt minden becsületeskereset-módot elzár: ez az, mi az illy szerencsétlent gonoszok' társaságába visszaszítja, 's új vétkekbe süllyeszti. 'S míg ezen vallástalan előítélet megszűnni nem fog, addig a' magányrendszerből hasztalan várjuk e' bajnak elhárítását; legkevesbbé pedig Európában, hol társasági viszonyaink miatt a' multnak eltitkolása, melly Amerikában a' 22. status' egymástoli függetlensége, 's úti levelek' nem léte által néha lehetővé válik, tökéletes lehetetlen.

Ennyit azon befolyásról, melyet a' két különböző börtönrendszer a' raboknak morális megjavulására gyakorol. Legyen szabad befejezésül még azt felhoznunk, mit Beaumont 's Tocqueville sokszor említett munkájokban erre nézve mondanak.—Előadva ugyanis azon eszközöket melyeket e' rendszerek a' rabok megjavításának eszközlésére használnak, 's világosan kimondva azon nézetöket, hogy a' gonosztevőknek valószínű megjavulását mind a' magány- mind a' hallgató-rendszer mellett csak az igen ritka esetek közé számítják, ekép' folytatják előadásukat:

„De ha való is, hogy a' romlott erkölcsűek' javítása a' poenitentiárius rendszernek csak lehető, de nem okszerű következménye, szintolly bizonyos, hogy van egy más ueme a' javulásnak kevésbbé mély mint amaz, de mégis hasznos, melyet e' rendszer természeténél fogva szükségképen eszközölni látszatik.“

„Nem kételkedünk, hogy azon szoros rend, mellynek a' rab több éveken át alávettetik, befolyással van erkölcsi magaviseletére a' társaságba visszalépése után is.“

„A' munka' szüksége, melly henyeségi hajlamait legyőzi; a' hallgatás' kötelessége, melly elmélkedésre szorítja; az elkülönözés, melly társaságul csak büntette' és büntetése tudatát adja; a' vallásos oktatás, melly felvilágosítja 's vigasztalja; hajthatatlan szabályok iránti engedelem; egyforma életmód változatlan rende; szóval: min-

den körülményei e' szigorú életrendnek alkalmazsok lelkére mély benyomást tenni."

„A' börtönből kilépve talán nem becsületes ember, de becsületes életmódhoz van szokva. Az előtt henyélő volt, most dolgozni tud. Tudatlansága alkalmatlanná tette volt iparüzésre: most írni 's olvasni tud, 's a' fogházban tanult kézmű kenyérkeresési módot nyújt, mit azelőtt nélkülözött. A' nélkül hogy az erényt szerezse, gyűlöleti a' bünt, mert kínos következményeit érezte; 's ha erényesnek nem, legalább okosabbnak mondhatni; erkölcsi elve talán nem a' becsület. de jól ismert érdeke; vallásos hite talán sem élénk sem mély, de ha nyert vallásos oktatás szívére nem hatott, is életének adhatott vezérszabályokat; ha nincs is vallásbeli erős meggyőződése, legalább izlését nyerte a' vallás által tanított erkölcsi elveknek; végre, ha jobbá nem lett is lelke' mélyében, legalább a' törvényeknek engedelmes, 's a' társaságnak nincs joga többet követelni."

„Illy szempontból tekintve hisszük, hogy az általunk leírt rendszer gyakran szüli a' foglyok' javítását. 's az egyesült statusokban azok, kiknek legkevesebb bizodalruk van a' bűnösök' gyökeres javításához, erősen hiszik az illy szűkebb határok közé zárt javulás' eszközölhetését."

„A' poenitentiarius rendszer' hasznai így osztályozhatók:

1. „Lehetetlensége a' rabok kölcsönös megrontásának a' fogházban."

2. Nagy hihetősége annak, hogy munkássághoz 's engedelemhez szokva, hasznos polgárokká válhatnak.“

3. „Lehetősége egy gyökeres erkölcsi javulásnak.“

„Noha mind azon intézetek, mellyeket vizsgáltunk, e' három czél után törekednek, mégis némelly arnyéklatokban az auburni és philadelphiai rendszerek különböznek.“

„Mi az első pontot illeti, a' philadelphiai tökéletesb, mert minden esetre rabok, kiket vastag falak választanak el, még kevésbé közlekedhetnek, miut kik csak a' hallgatás által vannak egymástól elszigetelve. Az auburni rendszer biztosít ugyan arról, hogy a' hallgatás szakadatlanul megtartatik, de a' biztosítás csak erkölcsi, mellyen kételkedni lehet, míg a' philadelphiainál a' rabok' közlekedése anyagilag lehetetlen*).“

„A' philadelphiai rendszer levén egyszersmind az, melly a' bűnös' lelkére legmélyebb benyomást tesz több erkölcsi javulást kell eszközölnie, mint az auburninak. De talán az utóbbi, rendszályaik inkább hasonlítván a' társas élet' viszonyaihoz, több oly javulást eszközöl, mellyet törvényesnek nevezhetni, mert a' társas és törvényes kötelességek külső teljesítésére vezet.“

„Ha ez így van, a' philadelphiai rendszer

*) Ez nem áll egészen, mit már feljebb iparkodtunk megmutatni.

több becsületes embert, az auburni több törvénytisztelő polgárt nevelne.“

Áttérünk most a' büntetések' takarékosságára. Értetik ez alatt azoknak olly módoni elrendezése, hogy általok a' rab, a' mennyire a' büntetés céljával megférhet, mentől kevesebbet szenvedjen; vagy mimás szavakkal ugyanaz; hogy büntetésével semmi olly kinok rá ne rovassanak, melyeket ő, midőn vétkezett, 's mások, kiknek gonosztettektől visszaijesztésére büntetés által hatni kívánunk, előre nem láthatának.

Ha tömlöczeink' jelen állapotát tekintjük, nincs hiányaik között talán egy szembetünőbb, mint az, melly bennök ezen tekintetből létezik. — Tömlöczeinknek hibás elrendezése 's építési formája. a' raboknak kis térre összeszorítása, télen a' fűtés, nyáron a' szellőztetés hiánya, ennek következtében szüntelen betegségek, 's leginkább az élelmi szerekkel elkövetett visszaélések a' raboknak sorsát néha minden képzeleten felül szerencsétlenné teszik. 'S akár tömlöczőztetésöknek idejét tekintsük, akár azon szomorú következéseket, melyeket több évi rabság az illy szerencsétlen egyodeknél maga után hagy, nem fogja tagadni senki, hogy ezen szenvedéseknek legnagyobb része ollyan, mellyet a' bíró ítéletének kimérésében számba nem vett, 's melly nem ismerve senkitől, 's azért nem is birhatva visszaijesztő hatással, a' társaságnak semmi hasznót nem hajt.

A' büntetéseknek célja nem lévén más, mint

a' társaság' fennállására szükséges közbátorságnak olly eszközök általi biztosítása, mellyek e' cél elérésére igen szükségesek, 's a' szükségesnél semmivel nem szigorúbbak; világos, hogy a' büntetéseknek ilyen elrendezése egyenesen a' büntető-jog' céljával ellenkezik, 's nem annyira a' társaság jogának, mint anyagi hatalmának kifolyása, mellyet az igazság tekintetében védnünk nem lehet; 's maga ezen ok elég volna, hogy e' visszaélések megszüntetésére minden lehető szorgalom fordítassék, ha a' közhaszonnak tekintete nem intene is arra, hogy a' rabok testi egészségének megrontása által mind azon egyedek, kik a' tömlöczben munkára alkalmatlanokká váltak, vagy azért, mert fenntartásukra nézve a' közkönyörületességre szorulnak, vagy azért, mert inségökben új gonosztettekre kényszerítetnek, végre ismét csak a' társaság' terhére esnek.

A' poenitentiárius rendszernek legfőbb érdeme, hogy az e' részbeni hiányokat orvosolja. Miután azonban minden büntetés külön egyediségekre különböző módon hat, a' poenitentiárius rendszernek ezen érdeme is csak inkább aránylagos mint általános; 's nem tagadhatni, hogy némelly raboknál mind a' hallgató- mind a' magányrendszer olly hatással birnak néha, mellyet az egyes egyedek' érzékenységet nem ismerő bíró előre nem láthatott, 's azért büntetésével eszközölni nem is kívánt. Jelesen áll ez a' magányrendszernél, 's legbuzgóbb pártolói közt

nem hiányzanak olyanok, kik e' rendszert, főkép legszigorúbb szabályai szerint alkalmazva, a' rabok életére, 's még inkább lelki egészségére veszélyesnek tartják, el annyira, hogy épen ezen statisticus adatokon alapuló nézet szolgálja mind azon enyhítéseknek alapokául, mellyek a' magányrendszerű börtönökben ujabb időkben behozattak, 's Crawford által az elkülönözési rendszer neve alatt ajánltatnak. Ezen munkának egyik előbbi részében közöltük Beaumont 's Tocqueville és Julius szerint azon arányt, mellyben a' két rendszer a' halálozások eseteire nézve egymáshoz áll; legyen itt szabad Alauzetnak csak egypár hónap előtt megjelent jeles munkája szerint még egy illy összehasonlítást közölnünk.

Egymás mellé állítván a' bostoni tömlöcz-társaság által az auburni fogházakban történt halálozások' eseteit a' philadelphiai cherry-hilli tömlöcz' ebbeli adataival, míg az utóbbi tömlöczben hét esztendei középvonal szerint 33 rabra egy halálozás esetét találjuk évenként: az auburni tömlöczökben ezen esetek a' következő arányban állnak:

Concord (1835) a' halálozás mint	1 : 81
Wethersfield (10 esztendő alatt)	1 : 61
Windsor (1835)	1 : 60
Auburn (10 esztendő alatt)	1 : 56
Charles-Town. (17 év alatt)	1 : 56
Columbus (1835)	1 : 38

Baltimore (1835) 1: 35

Singsing (egy év alatt) 1: 26

Miből világosan átláthatja mindenki, hogy az auburni rendszer a' raboknak egészségére nézve Amerika' tapasztalásai szerint kedvezőbbnek mutatkozik; miután a' fennidézett nyolcz auburni tömlöcz között csak az egyetlenegy singsingi vala az, mellyben az olly jól tartott cherry-hilli magányrendszerü fogháznál számosabb halálozási esetek történtek; 's miután ezen adat is olly munkából lévén véve, melly a' magányrendszer pártolására iratott, talán csak azon esztendőnek halálozási statisticáját közli, mellyben a' singsingi tömlöcz' rabjai között a' keleti dögmirigy uralkodott.

Noha mi Tocqueville-el tökéletesen egyetértünk, 's részünkről is azt hisszük, hogy a' tömlöcz nem kórház, 's hogy annak feladása nem a' rab jóléte 's egészsége fentartásának, hanem inkább megjavulásának és büntetésének eszközlése, 's hogy az, ki hazájának törvényeit 's az egész társaságot megsérté, joggal szenved azon kellemetlenségeket, mellyek büntetésének következcsei: mégis azt hisszük, hogy ezen adatok némi figyelmet érdemelnek, 's főkép' azon philantropok ellenében, kik a' magányrendszernek legbuzgóbb pártolói, talán helyesen hozattatnak fel, miután a' társaság a' büntetendő rabot nem őrizheti meg ugyan fogságának minden rossz következcseitől de legalább

ott, hol két büntetés közül szabadon választhat, annak, mely a' rabok' életére veszélyesebb, elsőséget jogszerűleg nem adhat. De miután ezen adatok, mi a' mondottakból is világos, nem tökéletesen összhangzók, miután Alauzetnak azon észrevétele, hogy két egymástól távol álló 's különböző népességek által lakott fogházaknak egészségi állapotából a' rendszer' általános hatására következtetéseket vonni már azért sem lehet, mert az egészségi állapot a' hely' különbsége szerint a' szabadságban élő népességnél is különböző, nézetünk szerint is tökéletesen áll; 's miután főkép' a' philadelphiai fogházban történt halálozások összehasonlítva a' francia középponti fogházakban történt halálozások' eseteivel 1: 20, 9 igen kedvező következtetésekhez vezetnek, a' cherry-hilli tömlöczben a' halálozások esetei csak mint 1: 33 állván azaz semmivel nem magasabb arányban, mint Philadelphia városának egyéb népessége között: nem fogunk hosszasan ezen adatok felett vitatkozni.

Sokkal nagyobb — nézetünk szerint — a magány-rendszer ellen tett azon második észrevétel, hogy a' magány a' rabok' lelki állapotára káros befolyást gyakorol, 's hogy e' tömlöczi rendszer mellett a' bolondulási esetek sokkal számosabbak, mint más tömlöczökben. A' philadelphiai börtön' orvosa dr. Bache journalja szerint az 1829-től 1836ig kiszabadult 312 rab közül 16 bolondulási eset találkozott, mi az egésznek 5

percentjét tévén, olly adat, mellytől mi elborzadunk. Mondatik erre, hogy Amerikában, főkép az alsóbb népo-ztályok között a' bolondulási esetek egyébiránt sem ritkák; mondatik, hogy újabb tapasztalások szerint gonosztettek sokszor monomaniának következései lévén, ezen eseteknek tömlöczökben sokkal közönségesebbeknek kell lenni; mondatik végre, hogy Esquirol és Pariset urak, 's a' francia orvosi akademiának többsége a' magányrendszert a' rabok' észbeli tehetségére nézve veszélyesnek nem tartják, 's azon commissio, melly a' cherry-hilli tömlöcz' egészségi állapotjának megvizsgálására Philadelphióban 1836ban kineveztetett, 1838ban jelentést tett, hogy mind azon bolondulási esetek, mellyek a' cherry-hilli tömlöczben történtek, nem a' rendszernek, hanem részserint előbbi erkölcstelenségnek, részserint más okoknak valónak következései. De mi megvalljuk őszintén, hogy minket mind ezen ellenokok megnyugtanni nem tudnak; 's pedig főkép' azért nem, mert csekély belátásunk szerint e' szomorú következés, mellyett a' magányrendszer a' rabok' észbeli tehetségére gyakorol, épen e' rendszer' természetes következésének látszik. Mert valjon nem állítják-e a' magányrendszernek barátjai magok, hogy e' rendszer a' gonosztevőnek lelkületére minden egyébnél inkább hat? nem tudja-e mindenikünk, hogy képzelődő-tehetségünket semmi inkább fel nem gerjeszti, mint szakadatlan

magányosság? 's hogy a' képzelet felgerjesztve egyszer, ha munkálódásainak mintegy szűkségkép egyetlenegy arány tüzetik ki, könnyen örültséghez vezethet? Beaumont 's Tocqueville, mint már előbb említettük, a' philadelphiai börtön' rabjait mind rendkívül érzékeny lelki állapotban találták. A' legbuzgóbb vallásosság mutatkozott mindegyik' beszédeiben, 's a' legkisebb alkalom könyekre birta. 'S Crawford, Mondeley, Julius, 's mind azok, kik az amerikai börtönöket azóta meglátogatták, igazolva találták ezen észrevételt, 's a' rabok' ezen érzékenységében megjavulásuknak bizonyosságát képzelvén, benne a' magányrendszer' egyik legfőbb diadalát látják. De valjon ezen természetelleni érzékenység, e' mysticus vallásosság, egészséges lelki állapotnak következései-e? vagy az örültség kevesebbé szörnyű, ha vallásos tárgyakkal foglalkozik, 's theologicus monomaniává vált?

Meg vagyunk győződve, hogy a' philadelphiai tömlöcz egészségi állapotáról jelentő választmány csak tiszta meggyőződését mondta ki, midőn a' cherry-hilli tömlöczben történt megőrülések' eseteit a' rendszertől egészen idegen okoknak tulajdonítá; de miután annyi vitatkozások 's indulatos ellenvetések között, melyek a' magányrendszer' barátitól a' hallgató-rendszer ellen tétettek, soha dr. Bache fennidézett adataihoz hasonló a' hallgató-rendszerű börtönök ellen fel nem hozattatott, meg vagyunk győződve arról

is, hogy ezen férfiak csalódtak. 'S talán azon tapasztaláson kívül, melly a' komáromi tömlőczben tétetett, hol a' magányrendszer, ha nem csalódnunk, 27 egyeden megpróbáltatott, 's egy év alatt két öngyilkolási kísérlet történt, talán hivatkozhatnánk más hazáukszerte ismért tapasztalásra is, mellyet e' nézetünk' igazolására felhozhatnánk.

A' magányrendszer' pártolói, 's jelesen Alauzet, nagy fontosságot tulajdonítanak azon tapasztalásnak, hogy a' philadelphiai tömlőczben éppen a' leghosszabb ideig elzárt rabok találtak a' legjobb egészségben. De nézetünk szerint ez nem bizonyít mást, mint hogy bizonyos egyedek, kiknek képzelődő - tehetségök aránylag csekélyebb, a' magány szellemi szenvedéseitől szabadok lévén, azon anyagi jólét 's kényelmek mellett, mellyekkel a' magányrendszer a' rabot körülveszi, jól érzik magokat, — 's mi ezen nem kételkedtünk soha; de hogy olly egyedeknél, kiknek képzelődő-tehetségök nagy, a' magányrendszernek hatása csak veszélyes lehet, az iránt hivatkozunk olvasóink önbélatására; 's a' ki közülök egy magányrendszer mellett elzárt rabnak helyzetéről tiszta képet formála magának: az át fogja látni, hogy azon esetek, hol e' rendszer, főkép' sokáig folytatva, vagy elbutuláshoz, vagy őrültséghez vezet, ritkák nem lehetnek.

Megengedjük, hogy mind azon esetekben,

hol a' rabok megőrülése tapasztaltatott, e' szomorú következés' előidézésébe más okok is folyhattak be; 's ezek között jelesen több orvosok által az önfertőztetésnek vétke említetik; de miután e' vétek is a' bostoni tömlőczjavító társaság' egyhangú véleménye, Grelet de Wammi, és más tömlőczigazgatóknak tapasztalásai szerint a' magányrendszer egyik legszomorúbb következései közé tartozik: mi ebben is egy okkal többet látunk arra, hogy e' rendszer' behozatalában legalább óvatosak legyünk; 's főképp e' rendszernek hatásáról hazánkban semmi tapasztalásunk nem lévén, annak általános elhatározása által azon veszélynek ki ne tegyük magunkat, hogy később átlátva kárait, attól nagy költséggel ismét visszalépni kénytelenítessünk; minek, ha e' rendszer a' rabok' testi 's lelki egészségére nálunk is károsnak mutatkoznék, történni kellene; mert bár milly szegény legyen is a' nemzet, törvényhozásunk soha egy olly valaminek fenntartását nem engedendi, mi által embertermészetünknek legnemesb adománya, bár mi szerencsétlen vagy vétkes polgártársunkban, veszélyeztessék.

Áttérünk most a' büntetések' azon tulajdonára, melyet Bentham azoknak haszonra való fordíthatásának nevez; 's e' részben talán a' magányrendszer' legbuzgóbb pártolói között nem fog akadni egy, ki a' hallgató-rendszernek elsőségét át nem látná.

Midőn e' munkának egyik előbbi részében a' két rendszerrel összekötött költségekről szoltunk, összeállítottuk azon adatokat, mellyek a' rabok' munkájának jövedelmezéséről Crawford, Julius, 's a' t. 's a' t. által közöltetnek; 's e' száraz számok, mellyek általunk célzattal azon férfiak' munkáiból irattak ki, kik a' magányrendszert pártolják, olly világosan szólnak, hogy e' részben az auburni fogházak nagyobb jövedelmezésének megmutatására minden szó felesleges. De vannak némelly körülmények, mellyek erre nézve egyenesen hazánkat érdeklik, 's csak ezekre legyen szabad tisztelt olvasóinkat figyelmeztetni. Ugyanis Európának némelly országaiban, hol a' gyáripár régiebb, 's az amerikai szövetség' éjszakiabb részében, hol az különös körülmények miatt rövid idő alatt nagyobb kiterjedést nyert, a' fogházak' jövedelmezőkké tételét a' szegényebb néposztályok sorsa iránti tekintet akadályoztatja. Ott, hol a' népességnek egy tetemes része mint gyári munkás keresi élelmét, 's bizonytalan léte egy új erőmű, melly 100 munkásnak helyét betölti, vagy ujonan támadt concurrentia által naponkint veszélyeztetik, a' börtönökben készült gyári árúk olcsóságuk által más gyárokkal káros concurrentiába léphetnek; 's a' mennyiben vagy némelly illy gyáraknak folytatását lehetlenné teszik, vagy az árúknak 's általok a' munkának árát csökkentik, az alsóbb néposztályokra veszélyes következtéseket

szülhetnek; 's innen van, hogy Angliában a' rabok elv szerint semmi hasznos munkára nem használtathatnak; hogy Hamburgban csak harisnyakötéssel foglalkoznak, mellyeket azonfelül csak 40 mértföldnyi távolságban a' várostól szabad eladni; Hollandiában csak a' hadi-'s hajó-sereg öltözetére szükséges készítményeken dolgoznak; Amerikában pedig, hol a' törvényhozás a' dolgozó néposztályok biztosítására e' részben még semmit sem tett, New-York városában a' nép a' börtönök ellen már többször fel-lázadt, 's az azokban folytatott gyári munká-nak megszüntetését kíváná. Nálunk e' viszonyok nem léteznek. Gyáriparunk — hála tökéletes vámrendszerünknek, melly népünket minden gyáripartól megőrzi, — nincsen, 's így nálunk a' börtöni munka szabad munkával concurrálni nem fog, 's bizonyára senkit keresetétől meg nem foszt; miből az következik, hogy tömlő-czeinket e' részben kényünk szerint rendezhet-vén el, azokat a' lehetőségig jövedelmezőkké tehetjük, pedig annyival inkább mennyivel bizonyosabb, hogy valamint egy részről a' börtöni munka semmi más szabad gyárakkal concurrentiába nem lép: úgy más részről más gyárak sem lépnek concurrentiába a' börtönökkel, 's így ezek némi tekintetben szinte monopoliumot gyakorolnak.

Jól tudjuk mi, hogy a' börtönök elrendezésében azoknak jövedelmezőkké tétele nem az

első tekintet, 's hogyha e' cél csak a' büntetés főbb céljainak feláldozásával érethetnék el: kétségen kívül mi sem fognók ajánlani, hogy e' nemzet, midőn olly magas érdekekről itél, fukar haszonkeresésnek rendelje alá magas kötelességérzetét. De miután teljes meggyőződésünk szerint a' hallgató-rendszer a' büntetés egyéb céljainak is megfelel; miután a' magányrendszer mellett nagy 's általunk mélyen tisztelt auctoritások szólaltak fel ugyan; de azon egy, mellynek ellenmondás nélkül hódolnánk, a' tapasztalás még nem, 's pedig azért nem, mert a' magányrendszer sehol a' világon egy egész ország' határait ki nem terjesztetett, 's egyáltalában még nem egészen 15 esztendeig létezik: mi e' tekintet olly fontosnak találjuk, hogy azt jelen viszonyainkban szinte elhatárolónak nevezhetnők.

Kétségen kívül nagy a' részvét 's pártolás, mellyet a' poenitentiárius rendszer hazánkban gerjeszte; 's mióta bölőni Farkas Sándor, kinek vesztét a' két magyarhaza méltán fájlalja, 'Amerikai utazásában' e' rendszert hazánkkal először megismerteté: nem vala tárgy, melly annyi pártolást nyert, melly több buzgósággal ajánltatott volna. De ha nemzetünk pénztelenségét, 's annyi ideig elhanyagolt hazánkban a' teendők hosszú sorát tekintjük, félünk, hogy minden lelkesedés 's emberszerető buzgalom sikert nem nyerendenek, ha a' tömlöczjavítások úgyis elég

nagy első építési költségein felül azok még úgy rendeztetnek el, hogy a' nemzet, mellynek még iskolái is hiányzanak, a' gonosztevőknek évenkénti tartására még ezentúl is tetemes áldozatokat tenni kénytelenítenék. 'S e' részben meggyőződésünk olly szilárdul áll, hogy még akkor is, ha a' magányrendszer a' javítások eseteire nézve (min azonban kételkedünk) a' hallgatórendszerénél kedvezőbben állana, bátran ez utóbbi rendszert tanácsoljuk hazánknak, miután az a' fogházak jelen állapotára nézve csakugyan nagy 's tagadhatatlan előlépés, 's miután igen félünk, hogy különben ezen egész tárgy a' költségek' nagyságán szenvedendi hajótörését.

Még két tulajdona van hátra a' büntetésnek, mellyről eddig nem szóltunk, 's ez a' büntetéseknek leírásbani egyszerűsége, 's azoknak népszerűsége. E' kettő azonban olly szoros összeköttetésben áll, hogy azt egymástól elválasztani szükségtelennek tartjuk. A' büntetésnek sem mint visszaijesztő eszköznek a' gonosztevőkre nézve, sem a' polgárookra általánosan, a' mennyiben azok a' büntetésben igazságérzetök kielégítését keresik, hatása nem lehet, ha a' büntetésnek leírása mindenki által nem értethetik; 's így, miután minden büntetésnek népszerűsége épen annak nagyobb visszaíjesztő erejében, 's a' nép' általános fogalmaival való összehangzásában áll, világos, hogy a'

büntetés népszerű nem lehet, hacsak az előbbi tulajdonnal nem bír.

A' leírásbani egyszerűsége nézve véleményünk szerint e' két rendszer között a' miveltebb osztályokra nézve semmi különbség nem létezik: miután miveltebb ember, akár a' magány- akár a' hallgató-rendszer irassék le előtte, mindkettőben át fogja látni azon szenvedéseket, mellyek velök összekötvék. Nem úgy áll az egyébiránt a' nép' míveletlenebb osztályaira nézve, 's miután a' büntetteknek nagyobb része ezen osztály által követtetik el, azon elsőség, mellyel a' hallgató-rendszer e' tekintetben bír, nagy tekintetet érdemel. Ugyanis — 's itt ismét csak olvasóink' önbelátására hivatkozhatunk, — ha népünk' azon részével, melly talán tömlőczeinkben többséget képez, értjük a' pásztorkat, e' két rendszert megismertetjük: valjon ezen gyermekségök' első éveitől pusztai magányhoz szokott embereknel a' magányrendszernek leírása fog-e annyi félelmet gerjeszteni, mint ha nekik mondatik, hogy büntetteikért munkára, azaz arra, mitől talán a' világon leginkább irtóznak, fognak kényszeríteni? 'S pedig olly munkára melly az általok annyira megvetett asszonyi munkához hasonlít, melly között társaikkal a' legszigorúbb büntetések' fenytéke alatt szólniok nem szabad. Nemzetünknek egyik jellemi vonása a' büszkeség; hibája, mellyért századok által sokat szenvedett, 's erénye

egyszersmind , mert elaljasodástól megőrzé, 's nem engedé, hogy a' szolgaság törvénykönyvünkől a' népnek érzeteibe menjen át; de hogy egyik fő tulajdona nemzetünknek, azon, úgy hiszszük senki nem kételkedhetik, 's a' makacs kevélység, mellyel gonosztevőink még a' vérpadra is fellépnek, bizonyítja állításunkat. Gonoszletteinknek legnagyobb része egyenesen ezen tulajdonnak következése; 's ha a' vétkeket, mellyek szükségből, vagy morális megromlottságból követték el, azokkal hasonlítjuk össze, mellyeknek oka csak rosszul irányzott hiuság, hetykélkedés, 's az úgy nevezett betyárság vala: kérdésen kívül a' mérleg ez utóbbiakhoz fog hajlani; 's teljes meggyőződésünk szerint, ha azzal fenítetik, hogy egész fogsága' ideje alatt nem leend egy pillanata, mellyben magát szabadnak érezhetné, 's felvigyázói iránt vak engedelmességre nem kénytelenítenék, népünk sokkal jobban fogja átlátni e' büntetésnek egész súlyát, mint ha néki az mondatik, hogy minden egyéb szükségéről gondoskodva lévén, évekig tartó magányos elzárásra ítéltetik, azaz olly valamire, minek felfogására eléggé mívelve nincs, 's mit, habár más körülmények közt, már gyermeksege óta megszokott.

Mi tehát a' mondottak' nyomán azon néposztályokra nézve, mellyekre büntetés által leginkább hatni kívánunk, a' hallgató-rendszernek ezen tekintetben is elsőséget tulajdonítunk; 's

épen ezért (noha erről természetesen bizonyossággal csak tapasztalások után ítéltünk), azt hisszük, hogy általános mivelődésünk mostani fokán ezen rendszer sokkal népszerűbbé fog válni bármely más általunk elfogadható tömlöczöztetési mód.

Mi a' büntetésnek népszerűségét annak fő tulajdonai közé számítjuk ugyan, 's pedig azért, mert tudjuk, hogy minden olly büntetés, melly a' népnek érzeményeit sérti, soha a' büntetés' hatására szükséges bizonyossággal végrehajtani nem fog; 's főkép' ha a' többségnek igazság-rolí fogalmai szerint kelletinél szigorúbb, a' köz-állomány' legnagyobb kárával a' gonosztevő iránt sympathiákat gerjeszt, mellyeknek következtében a' törvények' hatalma, bíró, tanú, 's egyáltalában mindenki által, kik végrehajtásához szükségesek, kijátszatik: azonban távol legyen tőlünk, hogy ezen népszerűséget, mint sokan, kik a' népszerűség tekintetéből még a' halálos büntetést is védik, olly fontosnak tartanók, hogy annak a' büntetés egyéb céljait feláldozni akarjuk. 'S azért azon nézet, noha mi azt helyesnek tartjuk, hogy a' poenitentiárius rendszer általánosan véve a' többségnél első pillanatban népszerűséggel birni nem fog, minket ajánlásától vissza nem tartóztathat. Nincs semminek a' nép' fogalmaira nagyobb befolyása, mint törvényeinek; 's ezért fő kötelessége minden törvényhozónak felvigyázni, hogy működései által

a' tömeg' hibás nézetei kiigazítassanak, hogy olly törvények, mellyek első pillanatban a' kort meg látszanak haladni, a' mivelődési haladásnak vezérként szolgáljanak. A' hol azonban a' törvényhozás magas céljait elérheti, 's haladási kötelességének eleget tehet a' nélkül, hogy a' nép' érzeményeit sértse, vagy a' hol legalább a' közvéleménynek nagyobb vagy kisebb ellenszegülése között választhat, ott józanság parancsolja, hogy céljait olly módon ügyekezzeék létesíteni, mellyek a' többség' véleményével kisebb ellentétben állnak; 's ez felfogásunk szerint az eset e' két rendszer közötti választásnál is. Mi pedig noha épen nem merjük tagadni, hogy a' poenitentiárius rendszernek behozatala a' hazában, akármelly módon eszközöltessék az, első pillanatban népszerűséggel birni nem fog: mégis teljesen meg vagyunk győződve, hogy a' kettő közül bizonyosan a' hallgató-rendszer leend az, melly e' nemzet' többségénél népszerűbb leend.

Ott, hol valamelly büntetésnek hatálya, mint nálunk a' poenitentiárius rendszeré, még ismerve nincs, a' büntetés' népszerűségére szükséges 1.) valószínűsége annak, hogy az alkalmazva a' büntetés céljainak megfelel; 2.) bizonyossága annak, hogy e' büntetésnek alkalmazása, melly első pillanatban minden esetre csak kísérlet, fellelte költséges nem leend. Már mind e' két tekintetben, hivatkozva az előbb mondottakra, vé-

leményünk szerint a' hallgató-rendszer népszerűvé tételére mi több valószínűséget látunk. A' mi az elsőt illeti, nem szándékunk újra elsorolni azokat, miket a' büntetés' egyéb tulajdonairól szólva talán kelletlenül hosszasan már előadtunk; 's ha önhibánkból megmutatni nem tudtuk volna is, hogy a' hallgató-rendszernek több valószínűség létezik a' büntetés céljainak elérésére, legalább arról meggyőztük talán olvasóinkat, hogy minden okok, mellyek a' magány-rendszer mellett felhozatnak, hasonlókép' csak valószínűségeken alapulnak; ha pedig ez áll, ha mind a' magány- mind a' hallgató-rendszer csak problematicus sikert ígérnek; ha a' hallgató-rendszer mostani börtöneinkkel összehasonlítva, tagadhatatlan előhaladás, annak megmutatására pedig, hogy a' magányrendszer a' társaság céljainak a' hallgató-rendszernek inkább meg fog felelni, senki biztos adatokat nem hozhat elő, kérdjük: azon ok, mellyet tagadhatatlan számokkal megmutattunk, hogy a' magányrendszer' behozatalának első költségei azon költségeket, mellyeket a' hallgató-rendszer okozna, majdnem felével meghaladják, 's hogy a' raboknak tartása ezen rendszer mellett a' társaságnak folyvást nagy költségeket okozand, míg a' hallgató-rendszer célirányos kezelés által jövedelmezővé válhatik: nem fog-e elhatározó erővel birni nemzetünk' többsége előtt?

Mondatik erre, hogy a' költségkimélés a'

büntetésnek céljai közé nem tartozik, 's a' magányrendszernek majdnem minden pártolói undorodással szólnak e' kérdés ezen részének felhozásáról, melly nézetök szerint magas gondolkodású nemzethez nem is illik. 'S ha a' magányrendszernek nagyobb czelirányossága, ha azon hatás, mellyet nemcsak a' gonosztevő' megjavítására, de általán véve a' gonosztettek' repressiójára bir, bizonyosságokon alapulna: akkor kérdésen kívül mi sem fognánk szólni a' pénzbeli áldozatok' nagyságáról ott, hol a' társaságnak sokkal emeltebb céljai forognak kérdésben. De miután ez nincsen így, miután azon valószínűségek ellen, mellyek a' hallgató-rendszer mellett szólnak, a' magányrendszer pártolói által ismét csak valószínűségek hozatnak fel, a' költségek' kérdése, mint azon egyetlenegy, mellyről bizonyossággal szólhatunk, valamint előttünk, úgy talán e' nemzet' nagy része előtt is a' legfontosabbak közé tartozik; 's pedig annyival inkább, mennyivel bizonyosabb, hogy a' poenitentiarius rendszer behozatala ellen tett ellenvetések közt épen az ezen javítással összekötött költségeknek nagysága az, melly legtöbbek által 's legtöbb sikerrel tétetett. A' tömlőczők' javítása jó 's kívánatos, így szólnak sokan azon úri emberek közül, kiknek, ha szókönyvből e' szocskát de elvehetnéd, még talán jó polgárokat csinálnál, — de nem idején van; hazánk illy javításokra még nem érett, 's balga-

tagság épen ezt kezdeni, hol még annyi van, mi ennél sokkal szükségesebb; hol azon áldozatok, melyek a' nemzettől megkívántatnak, sokkal czélszerűbben, például iskolákra, utakra, vagy más illy javításokra, melyek e' nemzet' haladására elkerülhetetlenek, fordíthatnának. — Nem történt újítás e' hazában, melly ellen ezek nem hozattak volna fel; alapítsunk academiát, 's elemi iskolákról szólандnak; építsünk elemi iskolákat, 's a' mesterek' nevelésére praeparandia kell; ha ezt felállítottuk volna, ismét fensőbb intézetek kívántatnak e' praeparandiák tanítóinak nevelésére, 's így újra az academiához térünk vissza. Kezdjünk bár mit, ezen uraknak nézeteik szerint nem itt kellene kezdenünk; 's hát hol? ha lelkeik' titkát mondanák, talán felelnének: — se hol. Sokkal jobban ismerjük azon kút-főt, mellyből az okoskodásnak ezen neme eredni szokott, mintsem hogy az ránk hatással lehetne. Tudjuk, hogy termékenyebb e' földön nincs semmi, mint a' jó, melly egyszer következést szül, 's ha nem is épen a' legrendszeresebb uton, vég-re mégis oda vezet, hova jutni akarunk: a' jobbhoz. 'S ezért, meg lévén győződve, hogy a' kezdésnek legjobb módja valamit kezdeni, ezen szoros logica ürügye alatti tespedést a' haladás egyik legveszélyesebb ellenének tartjuk; de tudjuk azt is, hogy ezen álokoskodások hazánkban viszhang nélkül maradni nem szoktak, 's azért, mint a' poenitentiarius rendszer' ba-

rati, olly módon akarjuk javasolni a' javítást, mellyen az hazánkban népszerűvé válhassék, azaz: mellynek első behozására a' nemzet' részéről szerfeletti áldozatok nem kívántatnak, folytatása által pedig még azon költségek is, melyek a' rabok' tartására eddig tétettek, meg fognak kiméltetni.

A' poenitentiárius rendszernek népszerűsége jelen állásunkban, ha önmagunkat csalni nem akarjuk, annak olcsósága által feltételeztetik; 's ha ezt javaslatainkban nem tekintjük, igen félünk, hogy mind azon fáradozás, melly e' haladásnak honunkba behozatalára eddig tétett, 's ezentúl tétetni fog, könnyen sikeretlenné válhatik. —

Megyei fogházak.

Végig mentünk így a' büntetéseknek kíváncsatos tulajdonain, 's azokat a' magány- 's hallgató-rendszerhez alkalmazva, azon meggyőződéshez jutottunk, hogy a' két rendszer között, mind nemzeti jellemünk, mind műveltségünk, mind főkép' financialis állapotunk tekintetéből, a' hallgató-rendszer hazánkra nézve célirányosabb. Azonban, valamint általán véve a' hallgató-rendszer mellett nyilatkoztunk, úgy nem tagadhatjuk el, hogy a' raboknak némelly osztályzataira nézve ezen rendszernek alkalmazását felette nehéznek, sőt igazságtalannak tartjuk; 's épen azért azt hisszük, hogy büntetési rendszerünk' tökéletesítésére elkerülhetlenül szükséges illy rabok' letartóztatására más börtönökről gondoskodni. Meg fogjuk magyarázni nézetünket. — Jó 's célirányos tömlöczök elrendezésénél, mint feljebb említettük, mindenek előtt szükséges a' csak gyanu miatt letartóztatott, 's gonosztetteikért büntetett egyedek között, 's

igen tanácsos a' megrögzött gonosztevők, 's más még csak első vagy csekélyebb büntettért elítélt szerencsétlenek között különbséget tenni. Az elsőre nézve nem lehet kétség. A' még csak gyanu miatt letartóztatott polgárra nézve a' társaságnak büntetési joga nincs, 's mind azon szenvedés, melly a' letartóztatásnak nem szükséges következése, rá nézve valóságos igazságtalanság; 's ebből világos, hogy a' hallgatórendszer illynemű rabokra egyáltalában alkalmazhatatlan; bár mit határozzon tehát az ország a' rabok' tartására nézve általánosan: a' még csak letartóztatottakra nézve, nem ugyan magányrendszer, de magányos elzáráson kívül más letartóztatási eszközhöz nem nyulhat; miután minden illynemű szerencsétlen joggal megkivánhatja, hogy mielőtt elítéltetnék, mind azon szenvedésektől 's megalázásoktól, mellyek a' hallgatórendszerrel összekötve, megőriztessék; 's még azon felül a' társaságnak is érdekében fekszik, hogy a' vádlott perének bevégezése előtt olly társaságtól elkülönözve tartassék, mellynek segedelmével az igazság felfedezésének akadályokat gördíthetne elő. A' letartóztatott rabok' számára tehát minden esetre egyes kamrákból álló tömlöczöket kell készítenünk, mellyek az ítélőszékek közelében, azaz az egyes törvényhatóságoknál lesznek felállítandók, 's azoknak tisztviselőik által kormányzandók.

Már sokkal nagyobb kérdés az, vajon a' raboknak azon része, mely kisebb vétségeiért 's nagyrészt először szenved büntetését, hasonlókép az általunk ajánlott auburni rendszer szerint tartassék-e? Mi erre nézve azt véljük, hogy a' tömlöczöztetett egyedek' ezen nemére a' magányrendszer alkalmasabb. Okaink erre a' következők:

a) Beaumont és Tocquevillenek nézete szerint a' magányrendszer a' rab' lelkére nagyobb hatással bír, 's így a' mennyiben tömlöcz által erkölcsi javulás eszközölhető, többször eszközölné azt, mint a' hallgató-rendszer, mely a' társas élet' viszonyaihoz hasonlítván, inkább csak arra vezeti a' gonosztevőt, hogy szabadulása után kötelességét teljesítse; már ha ez áll, mit tagadni nem akarunk, kívánatos, hogy e' rendszer olly egyedekre alkalmaztassék, kik a' bűn ösvényének még csak kezdetén állnak, 's kiknél e' szerint ez erkölcsi javulás valószínű: míg a' hallgató-rendszernek legfőbb sikerét, a' szerrinte kormányzott rabnak rendhez 's a' törvények' szigorú megtartásához szoktatását, egy pár hónapi tömlöczöztetés után valószínűséggel nem várhatjuk.

b) A' magányrendszer, ha az egész szigorúságában alkalmaztatik, a' hallgató-rendszernél minden esetre sokkal keményebb büntetési mód, elanyira, hogy pártolói véleménye szerint ezen rendszer' alkalmazása által minden büntetésnek

ideje felével megrövidíthető a' nélkül, hogy a' büntetés szigoruságából vesztené. Több időt töltve tömlöczében a' rab, kinek lelki épségére e' büntetés veszélyes következéseket nem hozott, megszokja e' magányt is; 's mind azok, kik a' philadelphiai tömlöczöt meglátogatták, olly rabokat, kik benne már hosszabb időt töltöttek, nyugottan 's szinte megelégedve találták; de a' büntetés' kezdetével bizonynyára nincs senki, ki annak egész szigoruságát nem érezné, 's a' magány' minden kinjait nem szenvedné; mit ismét mind azok kik a' fennemlített börtönt ismerik, egyhangúlag bizonyítanak. Miután tehát a' magányrendszer a' hallgató-rendszernél szigorúabb, 's miután annak szigorúsága épen az első hónapokban legnagyobb; 's mert kíváncsok, hogy a' bűn' ösvényén csak még kezdők nem kegyetlen, de a' mennyire csak lehet szigorú büntetések által ijesztessenek vissza: mi a' rövid időre ítélt rabokra nézve a' magányrendszert tartjuk célirányosabbnak, 's pedig annyival inkább, mennyivel bizonyosabb, hogy

c) Azon következésektől, mellyeket a' magányrendszernek alkalmazása a' rabok testi 's lelki egészségére néha gyakorol, olly raboknál, kik csak rövid időre ítéltetnek el, 's néhány hónapi szenvedés után szabadulásukat látják szemek előtt, nem félhetünk; 's így a' magányrendszer iránt teendő kísérlet minden veszélytől ment.

d) A' hallgató-rendszernek mechanizmusa,

mint olvasóink az e' munkában előadottakból láthatták, sokkal bonyolodottabb 's nehezebb. A' rabnak legjobb akarat mellett is hosszabb időre van szüksége, míg a' tömlöczi rendet tökéletesen megtanulhassa, 's magát a' szerint viselje; 's ebből az következik, hogy vagy a' fegyelmi büntetések' sokszori ismételése által a' raboknak helyzete szerfelett nehezítenék, vagy a' tömlöczi rendszer maga a' büntetlenül maradott megszegések miatt fen nem tartathatnék; melly okból Lucas maga *) a' kisebb 's rövidebb időre ítelt gonosztevőkre nézve a' magányrendszernek követését javasolja.

e) Épen mert a' kisebb gonosztevőknél az erkölcsi megjavulás valószínűbb, kettős kötelessége a' társaságnak kerülni mindent, mi által az nehezítenék; 's ezen okból mind azok, mik a' magányrendszer' védelmére a' rabok' megjavítása tekintetében mondatnak, itt sokkal nagyobb mértékben állnak.

f) Mert miután véleményünk szerint, melly e' részben a' mint gondoljuk általános leend, a' kisebb gonosztevők az egyes törvényhatóságok' tömlöczeiben tartandók, 's nem valószínű hogy annyi törvényhatóságok mind egyenkint tömlöczeik' kormányzására olly kitűnő egyedeket kaphassanak, minők egy hallgató-rendszerű fogház kormányzására szükségesek; jobb ha e' tömlö-

*) Théorie de l' emprisonnement.

czők azon rendszer szerint kormányoztatnak, mellynek szigorú fentartására a' kormányzó egyed' személyessége sokkal kevesebb befolyással van.

g) Mert a' még el nem ítélt letartóztatottak számára az egyes törvényhatóságoknál úgyis a' magányrendszerüekhez hasonló tömlöczök kívántatván, ha a' rövidebb időre ítélt gonosztevők' számára a' hallgató-rendszer hoztattnék be, a' költség mind az építés, mind a' felvigyázói személyzet- 's kormányzásra nézve csak növekednék; 's így e' tekintetben a' takarékoság is a' magányrendszert javasolja; annyival inkább pedig,

h) Mert azon gyári munkák, mellyek által a' rabok' munkája a' hallgató-rendszernél jövedelmezővé válik, olly rabok által, kik csak kevés hónapokra tartóztatnak le haszonnal nem folytathatnak.

Ezek azon okok, mellyek hihetőkép' a' new-yorki statust is arra határozzák, hogy noha minden egyéb börtöneiben az auburni rendszert követi, 1835-ben kisebb gonosztevők' számára épült grófsági tömlöczét a' magányrendszer szerint rendezteté el, 's mellyek minket is minden hajlandóságunk mellett, mellyel a' hallgató-rendszerhez viseltetünk, a' raboknak ezen nemere nézve magányrendszer' ajánlására bir.

Átmentünk így mindazokon, miket az olvasó közönséggel megismertetni e' munkánk célja vala. Büntető-rendszerünk' megváltoztatása a' kor'

legnagyobb szükségei közé tartozik, 's tovább foglalatoskodván e' tárggyal, kötelességünknek tartottuk előadni személyes nézeteinket 's meggyőződésünket, habár eléggé büszkék nem vagyunk azt remélni, hogy a' többség által elfogadtatnak. Csak még két kérést legyen szabad a' nemes közönség elébe terjesztenünk; az első: hogy bármily rendszer választassék is a' nemzet többsége által, egy középponti testület alkottassék, mellynek felvigyázata által az egyes börtönökben a' büntetésnek egyenlősége fentartassék, nehogy, mi e' nélkül kétségen kívül történni fogna, egyeseknek káros befolyása által vagy túlvitt szigorúsággal vagy szerfeletti lágy-sággal 's engedékenységgel hajtván végre az ország' különböző részeiben, a' büntetés elveszítse azon biztosságot, melly annak hatására elkerülhetlenül szükséges.

A' második: hogy ha a' tömlöczöztetési rendszer körül javallott javítások egyszerre az egész országra ki nem terjesztethetnek, e' javítást, nem mint ez eddig a' világ' minden részeiben történt, a' legnagyobb 's legmegrögzöttebb gonosztevőkkel, hanem inkább azon kisebb bűnösökkel kezdjük meg, kiknél a' javulás még remélhető; mert csak így várhatjuk, hogy fáradozásaink haszon nélkül nem maradnak.

Minden esetre pedig, bár mi nagyok legyének azon nehézségek, mellyek a' javítások' behozatalával összekötvék, bár mi nagy áldozatok

kivántatnak tőlünk, bár mennyi gúnyra 's csalódásokra találjunk javítási pályánk kezdetén: maradjunk állhatatosak azon lelkesedésben, mellyel e' tárgyat megragadtuk; 's ha azon rendszer, melly az ország' többsége által elfogadtattott, nem az volna, mellyet mi pártolánk, munkálódjunk lelkesen közre azon rendszernek létesítésében, melly ha véleményünk szerint nem is a' legjobb, mégis a' jelennél kimondhatlanul tökéletesb; 's meg vagyunk győződve, hogy emberszerető iparkodásaink, mint máshol, úgy végre nálunk is sikert nyerendek.

Nagy a' kor, mellyben élünk, 's alig van kebel annyira hideg vagy elszigetelt, ki e' sebesen haladó kifejlődést tekintve, nem szorulna vagy emelkednék, miként vagy a' reményein túlhaladt, vagy az azokhoz közelgő időt tekintí. De nagysága nem az, hogy a' gőz' hatalmát feltalálta, 's vasútjait építve, minden távolságot elűntetett, 's a' földet mintegy kisebbé varázsola, hogy rajta önmagát nagyobbna érezhesse; nem hidjai 's csatornái, 's fenséges építményei, — mert így nagyot tettek a' régiek is, 's bár zsarnokhatalom építé, csudálva állunk Egypt' pyramisai előtt: — korunknak nagysága az, hogy emberszerető; korunknak dicsősége, hogy az emberi nem' benszületett nemességét elismeré; hogy a' rabszolga kereskedést megszünteté; a' spanyol autodafének lángjait eloltá, hogy a' rabok' sorsát meggondolva, a' kínzást büntetéssé változtatá. —

Sietve halad e' haza is a' század' szellemével; vasutak méretnek, a' Duna' síkját gőzösök szántják fel, gazdasági intézetek támadnak; 's hát a' tömlöczjavításra nézve nem volna szabad reménylenünk? Csak az anyagi jólét' megszerzése után fáradozik e' nagy nemzeti erő, 's nem volna egy szó, melly arra intene, hogy van valami, mi fényes reményeinknél elébb jár; kötelességünk, kötelességünk azok iránt, kik ellenünk vétkeztek, kik a' hontörvényt megszegék, de nem szüntek azért embertársaink lenni; kik végetlen keserveket szenvednek, 's kiken segítenünk kell, mert segítenünk lehet; 's mert embertársaink iránt minden szoros kötelesség, mi nem lehetetlen.

TOLDALÉK.

A' connecticuti fogház szabályai.

Első osztály.

A' főigazgató kötelességei.

1. A' főigazgató a' fogházban lakik, 's napjában legalább egy ízben a' termeket 's kamrákat egytől végig meglátogatni, 's mindenik foglyot megtekinteni köteles.

2. Ő nem maradhat ki tovább egy éjszakánál, a' nélkül hogy értesítené a' felügyelő biztosságot.

3. Azon kell lennie, hogy a' fogház' könyvei és lajstromai olly állapotban tartassanak, mellyből kivilágolják a' foglyoknak mibenléte, azoknak száma, kik az ipar' különbözőféle nemeiben alkalmaztattak, nyereségök, a' betegeknek száma; ezen lajstromok ki fogják mutatni a' fogház' számadásait, bevételét és kiadását, vételeit és eladásait; ő köteles ezen könyveket a' felügyelő biztosság elejébe terjesztetni, évnegyedenkinti gyűlések' alkalmával 's valahányszor az kívántatni fog. Négyszer egy esztendőben jelentést fog tenni, ezt valónak bizonyítani 's név szerint kijelelni azon személyeket, kik fizetést húztak, 's kiktől fizetést vett, kijeleltetvén a' fizetés célja egyszersmind.

4. A' főigazgatóra bízatik a' fogház' számarai szerződések, vételek és eladások' megtétele. Az alsóbb tisztviselők, kivétel nélkül, tőle függnék, ő felügyel mint járnak el hivatalaikban, 's azon van, hogy a' törvényekhez, 's igazgatók által hozatott szabályokhoz alkalmaztassák magokat. Költelessége azon lenni, hogy a' foglyokkali bánásmód szelid legyen és emberszerető, 's hogy a' fogház' alsóbb tisztviselői ok nélkül keménységgel ne viseltessenek irántok. De veszélyeztetvén a' fogház biztossága, 's ok adatván erőszaktételektől tartásra, a' főigazgató 's a' többi tisztviselők mind azon eszközökhöz nyulni köteleztetnek, melyekre a' törvény által felhatalmaztatnak, hogy magokat védhessék, 's a' rendetlenség támasztóin erőt vehessenek. A' főigazgatónak hivatalos eljárás közben soha sem szabad megfélekeznie a' vétkesek javításáról; őrizkedni fog mindenképen haragtól és boszútól. Parancsait szelidséggel fogja adni és méltósággal, 's azokat késedelem nélkül és szilárdsággal végrehajtatni.

5. A' főigazgató megelőzéssel fogadja mind azokat, kik a' fogház' látogatására jönnek, 's felügyel hogy az alsóbb tisztviselők is azonképen viseltessenek irántok.

6. A' törvény köteleességökké tette a' felügyelő biztosság tagjainak személyes vizsgálat által megismérkedniök a' foglyok' helyheztesítésével 's őrzőik' bánásmódjával. A' rabok ennél fogva nem akadályoztathatnak a' felügyelő biztosokkal mindannyiszor szólani, valahányszor ezek a' fogházban megjelennek, 's ezért őket büntetni tilos. De ilyenkor azon vannak a' felügyelő biztosok hogy külön szóljon velők a' fogoly, ne társainak jelenlétében, vagy úgy, hogy ezektől megértethessék.

7. A' főigazgató miután a' felügyelő biztosság értesítését 's megegyezését írásban vette, segédet választhat maga mellé, 's el is bocsáthatja ez uton.

Második osztály.

A z a l i g a z g a t ó r ó l .

1. Az aligazgató jelen van, midőn a' tömlöcz ajtai kinyitvatnak 's bezáratnak; jelen van az isteni tisztelőten, 's az intézet' belsejének minden rendelkezésénél.

2. Ő mindennap meglátogatja a' kórházat, a' konyhát 's kamrákat; azon van, hogy rend és tisztaság uralkodjék mindenütt.

3. Ő a' főigazgató ellenőrsége mellett felügyel az intézet' egészére, 's minden részleteire; azon van, hogy az alsóbb tisztviselők' mindegyike szorosan feleljen meg kötelességének; ő gyakran 's előjelentés nélkül meglátogatja a' műhelyeket 's udvarokat; utána néz, ha szorgalommal és folyvást munkálkodnak-e a' foglyok; egy szóval, bizonyosnak kell lennie, hogy az intézet' minden szabályai pontosan tartatnak meg, 's hogy a' rend' és biztosság' fentartására a' szükséges óvások téettek.

4. Ő a' foglyok' ruházatára ügyel, ha nem hiányzik-e valami, 's ha a' tisztaság által követelt újjakali felváltások megtétettek-e.

Harmadik osztály.

A' f e l v i g y á z ó k r ó l .

1. Mindenik műhelynek külön felvigyázója van. — Ez a' főkormányzó által neveztetik ki.

2. Mindenik felvigyázó midőn hivatalába lép, műhelyének butorairól és eszközeiről pontos lajstromot készít, feljegyezvén a' tárgyak' becsűjét is. Ezen lajstromnak másolata a' főigazgatónál találtatik, 's minden harmadik hónapban hozzá mellékeltetnek név szerint azon új eszközök, mellyek időközben megszeresztettek, kijeleltetvén a' törötték, károsodottak vagy elvesztettek is egy uttal. Ő

számot ad azon anyagokról, melyeket a' műhely' számára kezéhez vett, a' gyártott és eladott tárgyakról 's mindenik fogoly' naponkinti és hetenkinti nyereségéről. Felvigyáz a' műhely' butoraira 's a' munkák' pontosságára. Ő minden kitelhető módon előmozdítani igyekszik a' státus érdekeit, vagy azon bérlőét, ki a' rabokat foglalkodtatja. Mindenik felvigyázó különösen köteles a' legnagyobb rendben tartani az egész műtermet.

Ő felügyel, nehogy a' foglyok egymással: társalkodhassanak 's maga is csak azért szól a' rabbal, hogy őt munka közben igazgassa. Ha restnek vagy tanulni vonakodónak mutatkozik a' fogoly, felügyelője a' fő- vagy aligazgatónak jelentést teszen iránta. Mindenik felvigyázó kezei közt van egy könyv, melybe a' beteg foglyok' neveit iktatja: ezen lajstrom mindennap, reggeli 9 óra előtt, a' fő- vagy aligazgatónak szolgáltatik kezéhez 's a' kórteremben felfüggesztetik.

3. Mindenik felvigyázó, ha a' főigazgató által kijelendő rend szerint reá kerül a' sor, feje az éjjeli őrneknek is.

Negyedik osztály.

A z ő r ő k r ő l.

1. Az őrk köteleztetnek, a' főigazgató parancsai alatt, éjjel és nappal az intézet' biztosítására felügyelni. Midőn kötelességeikben eljárnak, munkások legyenek, 's különös vigyázattal mindenre; midőn szabad idejük van, vagy midőn az őrházban vannak, egymás 's mindenki iránt illő magaviselettel legyenek, 's visszatartóztassák magokat mind attól, mi által az illedelem' határain túl kaphatnának; azokkal kik az intézet' látogatására jönnek, tisztelettel bánjanak, 's arról soha meg ne feledkezzenek, hogy a' háznak jó hire és biztosítása lényegesen tőlök

függ egyáltalában mindnyájuktól, 's mindegyiköktől külön. Külsejük mindig tökéletesen tiszta legyen és csinos; 's az őrház a' rend és tisztaság' képét mutassa mindenkor. Fegyvereik mindig jó karban legyenek, és szolgálatra alkalmasok. Az őröknek a' foglyokkal szóba eredni tilos, hanem ha azért, hogy őket munkájokban igazgassák. Az őrök a' foglyoknak nem adhatnak át semmit 's tőlök mit sem vehetnek kézhez, a' fő-vagy aligazgató tudta nélkül.

2. A' főigazgató választani fog egy valakit annak felügyelésére, hogy a' táplálékok, gondos mérés és mérlegezés után, a' rabok' számához képest, a' ház szakácsának adassanak által. Ezen felvigyázó gondosan számba veszi az illető mennyiséget, 's az általa szerkesztett számadás, minden harmadik hónapban a' főigazgatónak adatik kezéhez, ki elfogadván a' felvigyázótól a' tartalom' valóságára nézve adandó esküt, a' számadást a' felügyelő biztosság elejébe terjeszti.

3. Mind azok, kik a' főigazgató által egy fogházbeli, vagy a' fogházzal viszonyban lévő hivatalba helyheztetnek, úgy tekintsék magokat, mint kiknek az intézet iránt kötelességeik vannak; olly formán, hogy megszűnván hivataloskodni az igazgató az általa választott tiszviselők, halála, kilépése vagy kiléptetése után még egy hónapig tartoznak szolgálni, ha csak előbb nem bocsáttatnak el utóda által. Ha a' tiszviselő kötelességében el nem járna, adósává leszen az intézetnek három hónapbér' erejéig. Ezen summának beszerzése az új főigazgatóra bízatik.

Ötödik osztály.

A' t i s z t a s á g r ó l.

1. A' kamrák (cellulák) és folyosók söpörtetni fognak mindennap. A' söpredék kivitetik a' fogházból; a' nagy

folyosó' kövezete minden második hétben felmosatik. A' kamrák is azonképen igen gyakran fognak felmosatni és kimeszeltetni.

2. Az ágyak, 's minden, mi a' rabok' nyoszolyáihoz tartozik, nyáron által hetenkint legalább egy izben, 's téli időben, minden második hétben, a' szabad levegőre — megengedvén ezt az idő — tétetnek ki. A' fogolynak azon kell lennie, hogy a' legnagyobb tisztaság uralkodjék kamrájában, 's hogy a' hasznára fordított tárgyak valahogy' kárt ne valljanak. Ha ezen szabályoknak meg nem felelne, egész ágyneműjétől fosztatik meg, mig engedelmeskedni tanul.

3. Különös gond fordittassék arra, hogy a' foglyok' külseje tiszta legyen mindenkor, 's őket mind azzal mi a' czél' élőrésére szükséges, el kell látni.

4. Az éjjeli edények' tisztaságára különös gondot kell fordítani, 's tartalmuk a' fogház' falain kívül vitessék.

5. Semmi mocsok, vagy ártalmas anyag ne találtassék a' fogház', műhelyek' vagy udvar' falainak mentében. Szükséges, hogy a' jó rend' felvigyázat' és tisztaság' példányaul szolgálhasson az intézet.

Hatodik osztály.

A' kórházról és orvosról.

1 Az igazgató miután az igazgatókkal eziránt értekezett, a' fogház' orvosát kinevezi. Az ekkép választott orvos, a' felügyelő biztosság által szabadott fizetést húz.

2. A' kórház ágyakkal, asztalokkal 's mindennel, mire a' betegnek szüksége lehet, láttatik el; a' kórháznak mindig olly állapotban kelletik lennie, hogy a' fogház betegeit befogadhassa.

3. Az orvos kiadja a' szükséges rendeléseket a' be-

tegnek szükséges segéd' és készültek' megszerzésére. Ezen rendelet' következtében az igazgató megszerzetteti a' szükségeseiket. Az orvos számba veszi minden ebbeli kívánatait, 's külön lajstromot szerkeszt felőlők, 's mindenről, mi csak a' kórházhoz tartozik. Ezen lajstromból látogatásainak száma is fog kivilágolni, úgy azon személyek nevei, kik magokat, naponkint, betegeknek vallják, 's közöttök azoknak nevei, kiket a' kórházba küld, valamint azokéi is, kiket kamráikban kíván tartatni, 's végre azokéi, kik ismét helyet foghatnak műhelyeikben. Az orvos köteles mindennap meglátogatni a' kórházat, 's több ízben is ha az kívántatnék, vagy szükségesnek látszanék.

Maga fogja megtekinteni mind azokat, kik a' felügyelők' lajstromaiban mint betegek fordulnak elő. A' kórházból kiszabaduló betegek' 's a' halottak' neveit lajstromba szedi, megjegyezvén, milly betegségben sinlődtek, milly gyógyszerek használtattak legyen, 's mind ezt azon jegyzetekkel megtoldván, mik a' betegséget, vagy gyógy módját illetőleg, hasznosoknak látszó- — ugyan; ezen lajstromban jelentést tesz egy uttal a' rabok' egészsége, életmódja és munkássága iránt, a' ház' tisztaságáról is emlékeztvén. Ezen lajstrom mindig az intézetben marad, hogy minden pillanatban az igazgató és a' felügyelő biztosság elejébe terjesztethessék.

Az orvos az igazgatótól bizonyos számú rabokat nyer a' betegek' ápolására, ha ez szükségesnek tartatnék. Egyáltalában az orvosnak és igazgatónak egyesült erővel azon kell lenniök, hogy a' beteg fogolynak állapota a' lehetőségig megenyhíthessék. Ha a' beteg nem gyengélkedik annyira, hogy a' kórházbai küldetése szükséges volna, kamrájára szoríttatható, külön élelmód mellett. Ilyenkor minden, mi élelmére szükséges, vagy a' kórházból, vagy az intézet' éléskamaráiból hozatik számára.

4. Ha az orvos' rendelései kijátszattatnának, ez

szintugy az orvosi lajstromban kijelelendő lészen, okai-
val egyetemben : hogy azontúl efféle visszaélések meggá-
toltathassanak.

Hetedik osztály.

Általános szabályok.

1. A' fogház' minden tiszteinek, 's mindazoknak, kik némi viszonyban állanak az intézettel, szorosan tilalmaztatik, a' fogolytól bár mit venni, vagy neki eladni, vele bár mi szerződésre lépni, munkáját hasznukra fordítani, őt különös kegyelemben részesíteni, vele engedékenyebben bánni, mint azt a' törvény parancsolja. Ők óvakodni fognak a' fogolytől minden ajándék', vagy a' fogoly' érdekeiben ajánlott minden jutalom', 's illyesmi' elfogadásától. Nem fognak hallgatni azon ígéretekre, melyek valamelly czél elérésére, vagy épen látszó czél nélkül tétetnek nekik. Magok, vagy családuk' számára nem fogadnak el semmit, bár mi légyen az, foglyaik' rokonaitól, barátaitól 'sa't. 's ha ki meg nem felelne e' szabálynak, haladék nélkül elbocsáttatik a' szolgálatból.

2. Minden tisztviselő' fizetése, hivatalba léptekor határoztatik meg a' felügyelő biztosság által, 's e' summán túl mit sem húzhat. A' ház' pénztárából, 's a' foglyok' munkájából, közbevetett hasznot is csak a' felügyelő biztosság írott felhatalmazása után huzhat.

3. Szeszies italok, ha csak az orvos' rendeletéből nem, egyáltalában nem járhatnak ki a' fogolynak. Kötelességök a' tisztviselőknek is, azoktól, míg az intézetet szolgálják, tartózkodni. Nem engedelmeskedők elbocsáttatnak.

4. Csak az igazgatónak van joga testi büntetést

szabni a' fogolyra. A' többi tisztviselők csak magokat védőleg verhetik meg a' foglyot.

5. Azon tisztviselő, ki törvényes ok nélkül távol van a' fogháztól, fizetést nem huz visszaérkezéseig.

6. Mindenik kamrában egyegy biblia található, 's más vallásos irományok is közölthetnek a' fogollyal, ha azokat a' felügyelő biztosság és az igazgató olyanoknak találják, mik elveire vagy magaviseletére jótévő befolyással lehetnek.

7. A' látogatók által adott ajándékok a' fogház' jövedelmeinek egyik részét teszik, 's az igazgató évnegyedenkinti számadásaiban helyet foglalnak.

Nyolczadik osztály.

A' foglyok' kötelességei.

1. A' foglyok munkások legyenek, alázatosak, engedelmesek. Hallgatva dolgozzanak és szorgalommal.

2. A' foglyok ne hordjanak magoknál 's ne rejtsejenek el olyan eszközöket, mik kiszabadulásukra szolgálhatnának.

3. A' fogoly nem írhat, nem vehet levelet, nem lehet közlekedésben senkivel, az igazgató engedelve nélkül.

4. A' foglyok ne égessék, ne rontsák, ne károsítsák a' házhoz tartozó nyers anyagokat, vagy kézműveket. Az épület szintúgy kárt ne szenvedjen tőlök.

5. Alázattal és tisztelettel viseltessenek mindig a' ház' tisztviselői iránt. Testök, ruházatuk, ágyaik tiszták legyenek. Midőn az ebédlőbe mennek, vagy a' műhelybe, sorban 's hallgatva haladjanak előre.

6. Egy fogoly sem beszélhet a' másikkal, egy sem hagyhatja oda munkáját, a' felvigyázó engedelve nélkül. A' fogoly meg ne szólítsa, meg ne nézze a' látogatókat. A' kórházat csak adott engedelem után hagyhatja oda. Mun-

ka közben kelletinél nagyobb zajt ne csináljon, 's általában a' műhelyben szintugy mint kamrájában ne cselekedjék semmit, mi által a' ház' rende megzavartatnék.

Kilenczedik osztály.

A' táplálékról, az ágyról.

1. Egy napi táplálék ebből áll: egy font marhahús, egy font kukoricza- és rozskenyér. Öt zsák burgonya száz napra való. Vacsorára kukoricza- 's bablevest kapnak a' foglyok. Kukoriczából húsz font, babból hat negyedék (quarts) járván ki száz tál' számára. Ezen kívül só és bors is adatik a' fogolynak.

Az ágy szalmamátráczból áll, 's három lepedőből télen, kettőből nyáron; ezen kívül két durva szövetű, alkalmas paplanból. Mind ez a' legnagyobb tisztaságban tartassék. A' fogolynak nem szabad napi öltözetében alunnia, 's csak az adott harangszóra kelhet fel, nyughatik le. Ételét kamrájában költse el.

Tartalom.

	Lap.
Bevezetés	1
A' büntető-jog eredete 's alapja	7
A' büntetés célja. Haszon vagy igazság?	21
Specialis célok	55
A' büntetések kívánatos tulajdonai	77
Fogság és kényszerített munka	95
Fogház javítás. Á' régi rendszer hiányai	101
Javítási kísérletek	113
A' poenitentiaris rendszer kifejlődése legujabb időkig	125
Fogházrendszeri kellékek	164
Biztossági eszközök. I. Építés-mód	203
II. Fegyelem	218
Javítási eszközök	246
Költség	256
A' legcélszerűbb rendszer	267
Középponti börtön	271
Megyei fogházak	331

T o l d a l é k.

A' connecticuti fogház szabályai.

Első osztály. A' főigazgató kötelességei	341
Második osztály. Az aligazgatóról	343
Harmadik osztály. A' felvigyázókról	343
Negyedik osztály. Az örökről	344
Ötödik osztály. A' tisztaságról	345
Hatodik osztály. A' korházról és orvosról	346
Hetedik osztály. Általános szabályok	348
Nyolczadik osztály. A' foglyok kötelességei	349
Kilenczedik osztály. A' táplálékról, az ágyról	350

Österreichische Nationalbibliothek

+Z162791600

